

* ചിലവന്തിക
അമൃതാ-
ഖാദി ഇയർ

(രണ്ടാം ഭാഗം)

By

അമൃത വാദര വാരി

എ. എ. റഹ്. പ്രസ്ത്രിക

യീരവനിത

അമവാ ഷ്ഠാ വിജയം.

(രണ്ടാം ഭാഗം)

[പരിശൃംഖ രണ്ടാം പതിപ്പ്.]

ഗമകത്താ:—
അബ്ദാർവാദൻ വാരി.

വില 1—12—0

പ്രസാധകനാർ:—
ആര്യനാ ബുദ്ധൻ സൂഡൻ,
എന്നാമാക്കൽ, N മലബാർ, — തെക്കേ ഇന്ത്യ.

ക്രൊപ്പതിപ്പ് കോപ്പികൾ 1000.

1953 ക്രേന്റാഹാർ

രണ്ടാം പതിപ്പ് കോപ്പികൾ 1000.

1956 അഗസ്റ്റ് 15.

സബ്രി അവകാശമെഴു.

എന്നാമാക്കൽ അമൃതിനാ. വുക്ക് സ്റ്റാളിനാ.

DHEERAVANITHA ADHAVA SHAM VIJAYAM.

PART II

(Novel — Malayalam.)

By Abdul Khader Khari.

ALL RIGHTS RESERVED TO PUBLISHERS.

11nd IMPRESSION COPIES 1000

1956 AUGUST 15.

Price Rs. 1-12-0
Publishers,

A. B. S. ENAMAKKAL,
MALABAR, S. INDIA.

PRINTED AT SARASWATHI PRESS, MULLASSERY.

രാജ്പുംഭാഗത്തിലെ അസ്സ് യദ്ദേശ്വർ.

1. റാസ്തയും വാലിച്ചു കെങ്കുവന്നതാവും
2. കൈസരിന്റെയും രാജ്ഞിയുടെയും ബബ്പന്മാറ്റും
3. രാജ്യാന്തിയിൽ ഭാവാചരണം
4. ദിംഷിക്കിൽ ഒരു ത്രികാരം
5. മുതിന്റെ ആര്യമനം
6. അന്താക്കിയയിലേക്ക്
7. റൂമികളുടെ സമരാവേഗം
8. മസ്റ്റിംഗേന്നയുടെ സ്ഥിരി
9. അന്താക്കിയയിൽ ചങ്ങ്രാക്കയും
10. ത്രിക്കാള്ള
11. ക്ലസിഫയിന്റെ പദ്ധതിയിൽ
12. യർമ്മക്ക് യുദ്ധത്തിലെ രണ്ടാംസംഘട്ടനം
13. ഇക്ക് രിമത്തിന്റെ സ്ഥിരി
14. അനന്തരഹമലം
15. മസ്റ്റിം സ്കൂളുടെ ഡീരം
16. ക്ലസിഫയിന്റെ ആര്യമനം
17. രണ്ടാക്കണ്ണത്തിൽ പിത്രനിർദ്ദേശം
18. യർമ്മക്ക് വിജയം
19. പാളയത്തിലെ രാത്രി
20. പ്ലാസ്യറഹസ്യം
21. പരാജയഹമലം കൈസരിൽ
22. യർമ്മക്ക് വിജയവും ഫാറ്റുക്കണം
23. റിപ്പോർട്ടർമാർക്ക് മറീനയിൽ
24. ത്രിസ്തുന്മാനികൾ ഇസ്ലാമിലേക്ക്
25. ചൈഫഷ്യൂ
26. തല കൊച്ചുന്നതിനും സമ്മാനം

27. ജൂസിഫയിന്റെ അസ്പദമുട്ട്
 28. രഹസ്യ സംഭാഷണം
 29. ജൂസിഫയിന്റെ സ്ഥിതി
 30. അരബ്പൾ
 31. ഭീകര സപള്ളം
 32. ഷാഖാൻ സന്നിധിയിൽ!
 33. ദേയത്തുവുമുള്ള മറപടി
 34. വലിസ്ഥലത്തേക്കെള്ളു യാത്ര
 35. യുവയോഡാവിന്റെ ക്ഷണം
 36. ആകുമണാവും അനേപശണവും
 37. അവിചാരിതമായ കൂടിക്കാഴ്ച
 38. രഹസ്യവയത്തിന്റെ ഗ്രന്ഥം
 39. ദൈവഹിതംപോലെ വര്ത്തം
 40. ജൂസിഫയിന്റെ കൂടാരത്തിൽ
 41. സമയത്തിന്മുമ്പുള്ള പുറപ്പാട്
 42. വലിപ്പീംത്തിലേക്കെള്ളു യാത്ര
 43. അവിചാരിതസംഭവം
 44. നിരാശയും പശ്ചാത്താപവും
 45. പ്രതീക്ഷകൾ കാരണം
 46. ഷാഖാൻ വധിക്കപ്പെട്ട്
 47. നിരാ സമരം
 48. പ്രഭാതം
 49. യുവയോഡാവിന്റെ സ്ഥീകരണം
 50. അവതാക്കിയ വിജയം
 51. അവതാക്കിയ കൂതൻ
 52. രാജഞ്ചി അവതാക്കിയയിലേക്ക്
 53. അപേക്ഷ
 54. യുവയോഡാവും സേനാധിപതിയും
-

യീരവനിത

അമവാ

പ്രിം വിജയം.

(രണ്ടാം ഭാഗം)

ഹസ്തവലിദും ക്രമീക്ഷ്വന്നതാവും

യർക്കുകൾ റണ്ടാക്കണ്ണത്തിൽ വെച്ചു് ഓകറമായ സമരം നടന്നകഴിയേ. അതിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന ദസ്തിംസേന വെരം ഇങ്പതിനായിരം മാത്രമായിരുന്നവകിലും ഏതുകക്കിക്കാ രണ്ടു ലക്ഷ്യത്തിൽ പരമ്പരായിരുന്നു. ഇൽക്കകളികളുടെയും സൈന്യം ബലം വെച്ചുനോക്കുന്നോരു ഒരു ദിസൽമാനാു് പത്രതു് വീതം ഏതിരാളികളുടെക്കായിരുന്ന ഏന്നുകാണും. ഏന്നിട്ടും വിജയം കൈവന്നതു് ദസ്തിംകരക്കുന്നു. ഫുസ്ത സംഭവം ക്രമീക്ഷ്വവക്കുടെ വൻശക്തിയെ കട്ടാക്കു കൊ ചാമ്പുലപ്പെട്ടുതാണി. ഒരു ദിവസത്തെ റണ്ടാക്കിൽ നിന്നുത്തുന്ന അവർ മനസ്സിലാക്കി ഇനി ദസ്തിംകളോടു് കളിക്കുന്നതു് റല്ലതിനെല്ലുന്നു്. അടുത്തദിവസം പ്രഭാതത്തിൽത്തന്നെ അവക്കുടെ ഒരു പ്രതിനിധിയെ റിയോഗ്രാഫിച്ചു, ദസ്തിംകളോടു് സന്ധിക്കപ്പെട്ടിക്കുവാൻ. ക്രമീക്ഷ്വവക്കുടെ നേതൃത്വം റാഡിച്ചിരുന്നതു് ബാധാൻ ഏന്നുനാരാളിണും. ദസ്തിംനേതാവിന്നെ തന്റെ താവളത്തിൽ ക്ഷേമിച്ചവക്കാ സന്ധിപ്പിംഭാഷണം നടത്തുവാനു് അവർ തീച്ചുപ്പെട്ടതിയിരുന്നതു്. അപ്രകാരം വക്കു ദസ്തിംനേതാവിനെ സ്വന്നതം ചെയ്യുവാൻ വിഷ്വലമായ ഒരു ഡർബാർ ബാധാൻ തഞ്ചാരാക്കിയിരുന്നു.

മസ്തിംഗതാവിശ്വാസിനു് ഒരു പ്രത്യേക പാതയാണൊവർ തജ്ജാഗാക്കിളിക്കുന്നു്. അതിനാൽ ഇതാശ്ശരാം റൂചി അപ്രദേശങ്ങൾ അണ്ടിനിടനു നിന്നിരുന്നു. അവരുടെ വസ്ത്രവിധാനത്തിൽ പ്രധാനാം അവരുടെ ദിവസം ഇരിവുകളും പഞ്ചാക്കാണു്. ഒരു ഫന്നാട്ടത്തിൽ ഇരുന്നവിൽ പൊരിഞ്ഞു മന ഷ്യൂരാണു് കൂതിരപ്പുറത്തിരിക്കുന്നതുനാം തോന്തിപ്പോകും. ഉറ തിന്തു നിന്നുരിഞ്ഞ വധിഗ്രാമരാ അവാദൈടെ കരാലഘട്ടത്തിൽ മിന്നി തിളിള്ളുന്നാണോക്കായിരുന്നു. കൊമ്പഘട്ടതെ അലും മൃദുപ്രയുഖകളും കാൽ പ്രശ്നാഭിപ്പിക്കുന്നു. അതിനാൻ ഒ ലെ ടു 1 റു തുടി എക്കനായ ഒരു മസ്തിംഗതാവു് അശ്ശപ്രാതുവന്നാണു റൂചി രാവാഴ തതിലേക്കു് മരം മരം വിഹാരിക്കുന്നു്. ആട്ടിന്ത്യപരിത്തിൽ ചാടിവിനു സിംഹത്തപ്പോലെ നിക്ഷയം വിഹാരിക്കുന്ന ആ മുസൽ മാൻ മറുവാക്കുണ്ടു്. മസ്തിംഗത്തുന്നതിനാൽ നേരുത്പാം വരവിക്കുന്ന ഹസ്തമാലികു് (റ) തന്നു ഉണ്ടു്.

അദ്ദേഹത്തിനാൽ പിന്നിലായി ഏതാണു റൂചി നേതാക്കി നാൽ അനുഗ്രാഹിക്കുന്നു്. അവരുടെ അക്കന്പടിയോടു് തുടി അദ്ദേഹം ബാഹ്യരാജൻാൽ തുടാരത്തിനു് സച്ചീദാം സ്വന്തമി. അദ്ദേഹം അഥലും അകലെ ഏതതിരപ്പോരാതനെ ബാഹ്യരാജൻ കാട്ടിവരികയും ക്ഷത്യാദരവുകളോടെ സ്വാഗതം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു്. തുടാരത്തിനുകളും ബാഹ്യരാജു് സമമായിത്തന്നെ ഒരു ആസനത്തിലാണു് വാലിടിനെ ഉപവിഷ്ടനാക്കിയതു്. അദ്ദേഹം ഉപവിഷ്ടനായ ഫേശം അതിപ്രായം അനവാദപ്രകാരം—അല്ല നിബൃദ്ധ്യപ്രകാരം ബാഹ്യരാജും ഉണ്ടു്. ബാഹ്യരാജു് അറബിക്കാഷയും, വാലിടിനു് റൂചിക്കുടുടം ഭാവയും പരിചയപ്പെട്ടു്. അതിനാൽ ഒരു പ്രിംസി മുട്ടുടെ സഹായത്തോടെ അവർ ക്ഷലപ്രശ്നം നടത്തി. ബാഹ്യരാജും സംസാരം തുടങ്ങിയതു്. അയാൾ സംസാരം ആരം ഭിച്ചുള്ളു് മുട്ടുവിനെ സൂതരിച്ചുകൊണ്ടാണു്. പിന്നീടു് കൈസ് നിന്നു സൂതരിച്ചുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു “ശമാളിടെ രാജാവായ കൈ സർ ലോകസാള്ലാബന്നുംു്.”

വാലിഡ്: “നിങ്ങളുടെ രാജാവ് ലോകസാത്രാട്ടായി റിക്കാം: എന്നാൽ തൈമുള്ളടക്ക രാജാവ് ലോകസാത്രാട്ടുകളുടെ സാത്രാട്ടാണ്. അതിനുപരി ഇവിടെ ശാമുള്ളടക്ക മേൽനോട്ട് രഹിനായി ഒരു ദോഷാവുണ്ട്. അറബിന്റെത്തുക്കൾ ഒരു നിമിഷമെ കഴിയും അംഗീകാരപ്രഥമാതാവുടെ ഒരുരു മാത്രം കടന്നതുടർന്നിരിക്കു നാഥായി യാഥാരൂപ്പട്ടാൻ ഉടൻ ആ സ്ഥാനം വിട്ടിരുത്തുവാൻ അംഗീകാരം നിഃബന്ധിച്ചാണ്.”

ബാഹരാൻ: “ഈ രാജഭക്തിക്രാം റിഞ്ചെഡാഡ്യൂം”

വാലിഡ്: “ദൈവാട്ടക്ക്രമം, ദൈവാട്ടക്ക്രമം മാരി ദാത്തിക്കുന്നതിനും അസ്തു സംശയി ശാരൂഹിയോപക്രമിത മാണാം.”

ബാഹരാൻ: “രാജാക്കന്നാരെ ബഹുമാനിക്കുകയും, അവ കുടുംബായുമുഖം വഴിരുപ്പട്ട് റാട്ടക്കുപയും ചെയ്യണമെന്ന ആലോച്ചയും?”

വാലിഡ്: “ശാമുള്ളടക്ക ഒരു ശാസ്ത്രിക്കുന്നതും രാജാക്ക ഗായം ഭരണാധിപത്യം ഒക്കെ ദൈവസന്നാധിയിൽ നിന്നും ദാസന്നാരാബന്നാം വിശ്രദിപ്പിക്കുവാൻ മാത്രം എന്നുണ്ട്.”

ബാഹരാൻ: “ദൈവമതിക്കുന്നിനാശ്വീ തന്നല്ലാണ് ഭരണാധികാരി, എന്നാലും വേദാഖ്യാദി?”

വാലിഡ്: “നിങ്ങളുടെ വേദം അംഗീകര ശാസ്ത്രിക്കുന്ന സഭാവാം. എന്നാൽ തൈമുള്ളടക്കത്തും; ഭരണാധിപൻ പൊതുജനസേവകനും, ദൈവസന്നാധിയിലെ ഒരു ദാസനും മാത്രമാണുണ്ടാണ്.”

ബാഹരാൻ: “ശാരൂഹിയാണ് അംഗീകര അധികരു സംഗ്രികളാബന്നാം ലോകം മേഖലിക്കുന്നതും”

വാലിഡ്: “അംഗീകര ലോകർ പരമ്പരാജീവക്കിൽ അജ്ഞാനായിരിക്കാം. ദൈവത്തികലോകത്തും മുസ്ലിംകൾ അധികരു സംഗ്രികളാബന്നും അല്പാന്തിക ലോകത്തും അവർക്കാണ്”

വിത്രുഖസ്ഥാനം. ഇവിടെ കാണുന്ന ചീലുറ റാജാക്കണ്ണൻ മന്ത്രിയും കുളി അപഹരണിക്കുന്നതുകൂടിലും, റാജാധിരാജനായ സർജ്ജക്കു നേരിൽ സന്നിധിയിൽ അഭിമാനംകൊള്ളിവും അബ്ദിയുള്ളൂ “അവക്ഷേ” മാത്രമാണ്.”

വാലീറിൽ നിന്ന് കിട്ടിയ മർച്ചടിയോടുകൂടി ബാഹ്യാന്തരം പ്രസ്തുത വിഷയം മാറ്റുകയും സുദീർഘമായ ഒരു പ്രസംഗതി ലേക്കും തിരിയുകയും ചെയ്തു. അയാളിടെ ഉദ്ദേശം തന്റെ വാഹനം ലതയിൽ ഉണ്ടാക്കി വാലീറിനെ വശീകരിക്കാണെന്നുയിരുന്നു. പ്രസ്തുത ഉദ്ദേശത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു് ബാഹ്യാന്തരം രൂചി സാന്തുഷ്ടിയിൽ പ്രതാപം പ്രകൃതിയിൽ ചെയ്തുകൂടി. “നിങ്ങളുടെ നാട്ടിക്കാരായ അറബികളിൽ പലായം രൂചിലേക്കും കടിയേറി പാർക്കകയുണ്ടായി. അവരോടു് ഓ.എൽ.ഐ. ഫേസ്റ്റ്‌ഹൈവ്വേം്പും പ്രവർത്തിക്കുകയും, അവക്കു് വേണ്ട ഏല്ലാ സഹായങ്ങളിലും ചെയ്തുകൂടിക്കുകയും ചെഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. തന്മൂലം ചെയ്തു ചെന്തു അബവാനും അറബികളാക്കാനും അറിവിന്തിട്ടുണ്ടു്. അതിനു് അവക്കു് തന്മൂലം ജോടു് കൂതാഴ്തെത്തു ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നുണ്ടു് തന്മൂലം കരതിയതു്. ഏന്നാൽ നിങ്ങളിടെ പ്രവർത്തി തന്മൂലിടെ അഭിപ്രായത്തെ തല്പിപ്പും അക്കാദാമായാണു് ചെയ്തു. തന്മൂലം ചെയ്തു ഉപകാരത്തിനു് അപകാരം എന്നോന്നും തന്മൂലിടെ സാന്തുഷ്ടത്തെ അതുകൂടിക്കുവാനും, ഈ മണ്ണിൽ അഭിച്ഛുവാളന്ന് തന്മൂലിലും ഇവിടെ നിന്ന് തല്ലി കാടിക്കുവാനാണു് നിങ്ങൾ ഭാവിക്കുന്നതു്. ഏ നാൽ നിവാരിക്കുമ്പോൾ നേരിലും പല ശക്തികൾ ഇവിടെ വരികയും തന്മൂലിലും താടിപ്പും അഭിച്ഛുവാൻ അനുഭവപ്പെന്നും ചെയ്തു കയ്യും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. പ്രകാരം അവക്കു കൂറാറുവും സാധിക്കാതു്, അവക്കു കൂടിപ്പും വരിച്ചു് പലായനം ചെയ്യുകയാണു്, അവക്കു കൂടിപ്പും വരിച്ചു് അനുഭവവെന്നു് നിങ്ങൾ ധരിച്ചിരിക്കുന്നതു് നല്പതാണു്. അവരോടു് പയററിക്കഴിഞ്ഞു ഇരുക്കുന്നതു് അവക്കു കൂടിപ്പും വരിച്ചു് നിങ്ങളിലേപ്പോറും കാലെട്ടുള്ള വെച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഏന്നാൽ ഇവിടെ വരുന്നതിനു് മുമ്പു് നിങ്ങൾ

ചന്നാലോ പിഃ അഞ്ചത്രശബ്ദായിരുന്നു. നിംഫളേക്കാരാം അപരിഷദ്ധുമായി തങ്ങം, ആഖാനാനായം, അഭിമാനമില്ലാത്തവയും, ദഹിത്വം മാറ്റാത്തവയും മരുപ്പെന്തു എന്നുണ്ടായിരുന്നു. നിംഫളേക്കാട്ടം സ്ഥാപിതായിരുന്നു. നിംഫളും താമസളും മനസ്യരാബാ” എന്ന നിലകഴ്ച നിംഫളേ സഹാ റിക്കേണ്ടതു” താമസളുടെ കടമയാബാ” എന്നുണ്ടാൽനാം” സന്ധിസം ഭാഷണത്തിനായി നിംഫളേ ഇണ്ണോടു” അഭാവിച്ചു. റണ്ട് ത്രി ക്ഷം സൈന്യനുജ്ഞതിനാം” ഇടയാക്കാതെ ഇവിടം ഭിട്ടപോവുക വാണി” ഉത്തമദൈനാം” ഉപദേശിക്കേണ്ട കടു താമസരാക്കണ്ടു. അ ഷാഖാന പോക്കവാൻ സന്നദ്ധരാബാ” നിംഫരാ എക്കിൽ, ഇവിടം വരെ വന്നു” ബുദ്ധിച്ഛട്ടിയ സ്ഥിതികഴ്ച” എന്നുകുറിപ്പും പ്രതിഫലം തന്നു ഉക്കവാൻ തുസ്തിംഗസന്ധാരായ താമസരകഴ്ച” സൗഖ്യാഭാഷ്ടു സേനാനായകനു” പതിനായിരുത്തും, ഒരു” കാരോക്കത്തക്ഷം നൂറു വീതവും തീനാർ കൊട്ടക്കേണ്ടതാണെന്നാം” താമസരാ തീരുമാനിച്ചു കഴിത്തിട്ടണ്ടു. പ്രസ്തുത തുക കൈപ്പുറിക്കൊണ്ടു” ഇവിടം വിട്ട വാൻ ക്കുക്കുണ്ടുകും ആ വിവാരം പരിഞ്ഞാൽ പ്രസ്തുത തുകയും യി നിംഫളുടെ തുടെ ഒരാളും ഒരാളുത്താം.”

ശത്രുയം പരിഞ്ഞതിട്ടു” ദസ്തീം സേനാപതിയുടെ ഭവദ്രോക്ക ഗുക്കിച്ചുനാപ്പി ബാഹ്യാൻ. സേനാനായകനു” കിട്ടവാൻ പോകുന്ന ഭീമമായ തുകയെ സംബന്ധിച്ചിരുന്നേം വാലിഡിനു” സംത്രപ്പിച്ചുണ്ടാക്കുമെന്നാം” അധാരം കയ്തിരുതു. എന്നാൽ അ ധാരാളുടെ അട്ടിപ്പായത്തിനു” കടകവിഭദ്ധമായ ഒരു ഭാവപ്പുകളും ധാരാം” വാലിഡിനുന്ന ഭവത്തു” സ്കൂരിച്ചുകണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിനുന്ന ഭവം നീരസത്തിനുന്നും, ഹാസ്യഭാവത്തിനുന്നും തുട്ട രംഗമായി പരിവർത്തനാം ചെയ്തിരുന്ന അഞ്ചപ്പാരം. അതുകണ്ടു” അ ധാരാളുടെ എദ്ദേഹത്തിൽ ഒരു ഇടവിവാരം മിന്നി. അന്താർഭീതികഴ്ച” വശംവദനായി ബാഹ്യാൻ പിന്നീടുന്നാം തന്നെ സംസാരിക്കാൻ

ഗക്കിയില്ലാംതു കീംകത്തവ്യതാസ്യംനായി അംഗിരാ ഇതനാപോയി. അതോടെ അവാൻറു പ്രസംഗവും അവാസാനിച്ചു.

പ്രസ്തുത പ്രസംഗം കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന വാലിദ് (സ) എഴുന്നുന്നുനുനുനു. ഏന്നിട്ട് ഒരു മഹാപടിപ്രാസംഗം ഏന്നോനും തുടന്നു. ഉജ്ജപ്പവും അത്രവേശജനകവുമായ ആ പ്രസംഗത്തിനുന്നു ദിവബുദ്ധയായി എത്രവാത്തെ സൗതും മഹായുകയും, നബിതിരുമേനീ (സ) കഴ് ഭാണ്ടി പ്രാത്മികക്കാര്യം മഹായു. അതിനുശേഷം അദ്ദേഹം തുടന്നു. “നിങ്ങളിടെ സാമ്പത്തികസ്വാതി അഭിലഹണിയുമാണോ” എന്നും സമർത്തിക്കുന്നു. ദേശങ്ങളും നിങ്ങൾക്കായിനാണോ. തന്മുളിടെ നാട്ടകാരായ അറബിക്ക ഭോക്ത് നിങ്ങൾ കാണിച്ചു ദയവയും സംബന്ധിച്ചും ഓൺപാടുകേട്ടിട്ടുണ്ട്. ഏന്നാൽ അതോക്കെ നിങ്ങളിടെ സംബുദ്ധനസ്സും ഒരു കൊണ്ടാണോനും സമർത്തിക്കാവുന്ന എന്നും ഒരുക്കുമെല്ലു. നിങ്ങളിടെ പ്രവർത്തികൾ കാരോനം കുറിപ്പുകൂടി പ്രചരണാത്മിന്നുന്ന പ്രാരംഭപ്രവർത്തനകളായിരുന്നു. ഏന്ന പരംാത്മം മറച്ചുവെക്കുന്നതുകൂടി തല്ലു. അതിനുന്നു ഹലമായി ആ അറബിസ്ഥാപനരൂപം നിങ്ങളിടെ മതങ്ങിൽ ലഭിക്കുകയും, ഇന്നും നിങ്ങളോട് തുടർന്നിടെ തോജ്ഞതോടു ചേരുന്നു നിന്നുകൊണ്ട് തന്മുള്ളോട് പൊതുവാൻ സന്നദ്ധരായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇന്നി തന്മുളായ സാധുക്കളാണോ, നിർദ്ദിഷ്ടവാരാഹാണോ. - സ്ഥിരമായ ഒരു താമസസ്ഥലമില്ലാതെ അഞ്ചുമിക്കളും തുടർപ്പാത്താണോ ആവിക്കുന്നതെന്നുല്ലാം നിങ്ങൾ പരിശത്ത്വിലും അതും പരമാത്മമാണോ. തന്മുളിടെ അജാതതയും, ബഹുമാനവും, അക്രമവും ലോകപ്രസിദ്ധമാണോ. നിരാലംബനായ ഒരു വ്യക്തിയെ കണക്കിട്ടിയാൽ അയാളു തന്റെ പിരിത്തും വിട്ടു തന്മുളിടെ പതിവായിരുന്നു. തന്മുളായ അഭ്യന്തര കലഹാരുിയരായിരുന്നു. ഇതിനുല്ലാം പുരുഷ അനവാധി വിഗ്രഹങ്ങൾ പണിത്തുണ്ടാക്കുകയും, അവരെ തുന്നു ആരാധിക്കുകയും മഹായൈരുന്നു. പ്രസ്തുത സംഗതികളും പ്രജയിക്കുന്നും ചെയ്യിരുന്നതും തന്മുളായ തന്മുളാണോ. ഏന്നാൽ തന്മു

സേനയെ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചുകാണ്ട് പറഞ്ഞു. “ഈ സെസ്റ്റു ഒരം മുഖവനം ചതുരാട്ടം ദിയാലും ജസിയ തരിക എന്നു ണാവില്ല. ഞങ്ങളുടെ പരിവർത്ത ജസിയ വാനുകയാണ്; കൊട്ടക്കയല്ല.”

വാലിദ്:— ഇസ്സാമതം വരിക്കകയോ, ജസിയ തരികയോ ചെയ്യവാൻ സമുത്തമ്പ്രാഥവക്ഷം, പിന്നീടെനാണ് വേണ്ട തന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ ഇസ്സികളുടെ ആയുധങ്ങളില്ലയാണ് എങ്കിൽ താരമേല്പിച്ചിരിക്കുന്നു.”

ഈതും പറഞ്ഞതീന്തു ഉടൻ വാലിദ് പുറത്തേക്കിറക്കുകയും അവിടെ ബന്ധിച്ചിരുന്ന കതിരപ്പുറത്തു കയറി ഇസ്സി താര ഉത്തിലേക്ക് മടങ്ങി പോവുകയും ചെയ്തു. വാലിദ് മടങ്ങി പ്രോഡി എന്നറിഞ്ഞ നൃമികൾ ആകെ കന്നവരനു. സന്ധി സംഭാഷണം നടക്കാശണങ്ങൾ സമാധാനിച്ച് ഉല്ലാസംഭാവിക്കിയാണെന്നു അവർ ഭാവി വീംച്ചുതിനെ കാണു യെച്ചുടക്കുന്നു.

കൈസരിന്റെയും, രാജാത്തിയുടെയും ബഹസ്പൂര്വ്വം.

അവർക്കിയയിലെ രാജമന്ത്രിന്തിലാണ് ശ്രീസീഹയീൻ ഇപ്പോഴുള്ളത്. മലനമ്പിള്ളാതെ കിടക്കകയാണവരു. ഏതാണ്ട് എട്ട് മൺിക്രൂറിലധികമായി അവരു ബോധരാറിയും ബാധി ചുട്ടുണ്ട്. “അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടക്കിട്ടിയില്ലാണു” എന്ന് പറഞ്ഞു കൊണ്ടാണവരു ബോധരഹിതയായി ഭാവിച്ചുള്ളൂ. പ്രസ്തുത വാചകത്തെ തുടർന്ന് അടുവാസം അറാളിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ടു യുണ്ടായി. ഒരു രാജക്കമാരിയെ ബോധംകുറ്റത്തെക്കു ഏതു ശക്തിയാണാവാചകത്തിലുണ്ടായിരുന്നതെന്നും ആക്കം മനസ്സിലായില്ല. പ്രസ്തുത വാക്കക്കു ഉച്ചരിച്ചിട്ട് എട്ട് മൺിക്രൂറിലധികമായി. എന്നിട്ട് ബോധംവീഴ്ന്ന ലക്ഷ്യങ്ങളാണ് കാണാനില്ല.

കുറിച്ചിട്ട് മരക്കുള്ളിട്ട് കണക്കേയായിരിക്കയോബാവരം. സമയം നിശ്ചലാണ്ട് പോകന്നോടും കൈസറിനും രാജത്തിക്കം ഉണ്ടായി അന്ന പാരവഗ്രൈത്തിനു് കാബിന്യുമെറിവനു. വൈദ്യാഗ്രഹം സ്ഥാരിൽ പലകും അവിടെ തടിച്ച തുടിയിട്ടുണ്ട്. അവർ പല ഉപാധാനങ്ങളിലും പ്രയോഗിക്കുന്നാണ് അവരുടു് ബോധം ഉണ്ടാക്കുവാൻ. ഇതുവരെ ചെയ്ത ഉപാധാനങ്ങൾ ഒക്കെ നീഡ്യലമാവുകയാണെന്നായതു്.

ജീസിപ്പയിനു് ദേഹസൂഖ്യവമില്ലാതെ വാത്ത പട്ടണവാസികൾക്കുകമാനം അറിയാമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അവരെ ബാധിച്ചിരിക്കുന്ന ബോധരാഹിത്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു് പല കിംവട നീകളിലും കേട്ടതുട്ടുണ്ടി. അവരും മരണപ്പെട്ടു എന്നപോലും ജനങ്ങൾ സംശയിച്ചു. അപ്പുത വിഷയം കാട്ടതേപോലെ നഗരമാകുന്ന പടന്നപിടിച്ചിരിക്കുവാൻ. ഏകസറിനു് ജീസിപ്പയിനില്ലാതെ ഒരു സന്നാനാശങ്ങൾില്ലെന്നു് ആ പട്ടണവാസികൾക്കും അറിയാം. ഒക്കാനിനു് അഞ്ചുക്കു ഏക അവകാശിരാജാഭാരതം. അവളാണു് ആ സാള്യാജ്യത്തെ ഭരിക്കുവാനും ശ്രദ്ധാരാ. വിശ്വിഷ്യ തെക്കുന്നവസ്ഥക്രമുണ്ടായാൽ അട്ടിമറിക്കുവാൻ അറബികൾക്കു വെന്നുത്തുകൊള്ളുന്ന അവസരമാണെന്നു്. സമരങ്ങളിലും ആക്രമണങ്ങളിലും കനിനമേൽ മരറാനുായി നടക്കുന്നണ്ടുതാനം. ഈ അവസരത്തിൽ ജീസിപ്പയിൻ രോഗിയായിരത്തിന്റെ അറബികളുടെ പ്രവേഗരഹാത്തിനു് ഒന്നുതന്നു ആ രാജ്യക്കിലുംവരെത്തനാമാരംഗങ്ങളാക്കി തീർക്കരാനാണെന്നു് എന്നു് തുടി അവർ സംശയിച്ചു.

അപ്പുത സംശയം സംസാരിപ്പിച്ചയമായി പരിബന്ധാം മെച്ചപ്പെട്ടു, അതു് അന്താക്കിയ പട്ടണത്തിലെ ആബ്ദാലാപുഡം അന്നങ്ങൾ അറിയാംനു് കൂടയാറുകയും ചെയ്തു. അപ്പുത വാത്ത കേരകവാനിടയായ കാരോ വൃക്ഷതിലും രാജധാനിയിലേക്കു് കാടിത്തുട്ടുണ്ടി. അന്തിമിന്ന രാജകോട്ടാരത്തിന്റെ നാലുപുറവും ജനനിബിഡമായിരത്തീർന്നു. അതിൽ ഒരു ഭരിപക്ഷം

പാതിരികാരായിരുന്നു. അവൻ ദൂനവദനരായിട്ടാണ് അവിടെ കാണപ്പെട്ടതു്. ആന്തരീക്ഷമധിക്രമം വികസിച്ചായ തങ്ക നാട്യം മാത്രമായിരുന്ന അതു്. ഇംഗ്ലീഷിലാണ് മരണത്തിൽ ഭിഖാർജി കേൾപ്പതിനു് പകരം അവളുടെ എഴുപയം പുളക്കം കൊള്ളിക്കയാളി കുന്നു. കൈസറിന്റെ ഏക സന്താനം ഇംഗ്ലീഷിലായിരുന്നു അവി വാഹിതയാണു്. അവരും മരണത്തിൽ പെട്ടുകയാണെങ്കിൽ അവ ഒരു സ്വന്തമായ അതു അവകാശികളിലൂപ്പ്. കുറുകയാണു അവളുടെ മരണത്തോടുള്ളിട അവളുടെ സ്വന്തമായ പുഞ്ചരാഹിത നാക്കു് പകിട്ടു കൊടുക്കിവാനാണു് അവകാശം. കനുകയായ അവളുടെ സ്വന്തമായ പ്രവർദ്ധാരികളായ പാതിരികാരല്ലാതെ മറിവകാശികൾ ഒരുപ്പതാനം. അതുകൊണ്ടു് അവളുടെ മരണം മുലം തന്ത്രംക്കു് കൈവഞ്ചാൻ പോകുന്ന ഭീമായ തുകയേയും, വിശ്വേഷവസ്തുങ്ങളേയും സ്വപ്നം കണ്ടുകൊണ്ടു് പരമാനന്ദ ലഹരിയിൽ ആരാധകയാണെന്ന്. അതിനും പുരാത ഏക പുതുഡിരു ആത്മശാന്തികഭാഗി കൈസർത്തനെ ഒരു വന്നതുകു വാരിക്കൊരി കൊടുക്കാതിരിക്കയീല്ല. ഫ്രഞ്ചു റണ്ടുഭാഗത്തുനിന്നും നുടി കിട്ടാവുന്ന തുകകൊണ്ടു് ജീവിതാനൃത്യവരെ സമുഖം ജീവിക്കാമെന്നു് സ്വപ്നം കാണകയാണാപ്പോരോഹിതമാരിൽ ഭ്രിഭാഗവും.

ആന്തരീക്ഷമധിക്രമിയിരിക്കുന്ന മുകളിലും, കൈസറിനോടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടംബത്തോടുള്ള ഒരു ശത്രുവാക്കം പ്രകടപ്പെട്ടിട്ടുവോൻ വേണ്ടി, യീഡാക്കരം മുഹമ്മദും ആദ്ദോഷിക്കുന്നതുപോലെ, പാതിരികാരിൽ പലഞ്ചം ഭിഖാർജിയും അപരിക്കകയായിരുന്നു. കൊട്ടാരത്തിനു് വെള്ളിയിൽ തടിച്ച തുടിയിരുന്ന ജനക്കൂട്ടത്തെ സംബന്ധിച്ചു് അറിഞ്ഞപ്പോൾ കൈസറിനു് നീറിസ്ഥാനംഭായതു്. അവൻ നടത്തുന്ന ഭിഖാർജാന തെരു സംബന്ധിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിനാണായിരുന്ന അഭിപ്രായം അതോടെ ചീറ്റുകുമാണെന്നായിരുന്നു. അപ്പോഴം ആ ജനാവലി

പരിശോധനയ്ക്കാതെ അമ്പിനെ നില്ക്കുകയാണ്. സജലം പോകി
അവാടം അവിടെ സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചുവന്നു എക്കാണ്ടിയെന്ന്. ഇന്ത്യം
അവർ അമ്പിനെ നില്ക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു് തീരുതൽ വഹിക്കാണ
നാ് തോന്നകയ്ക്കലായിരിക്കാം അപ്രസന്നനായ കൈസർ പു
ഡ്രോക്ക് വന്നിരു്. പുതേതക്ക് വന്ന ഉടൻ ആ ജാബാലിയേരു്
കല്പിച്ചു. “ഉടൻ റിംഗിന്റെപൊക്കണാമെന്നു്.”

പ്രസ്തുത ജനാവാലിയെ പറഞ്ഞതയച്ചിട്ടു് എപ്പോഴും അക
ദ്ദേശ്യത്തോടു് ഫോഷം തെ ശാശ്വതത്തിന്
അവിടെ വരികയാണെങ്കിലും. അയാൾ അത്യാവായും സംഖ്യ
സ്ഥിച്ചു് ഒരു സദ്ഗാരവും കൊണ്ടുവരിച്ച പ്രത്യേകതയിരു്. ആ
സ്തുത സദ്ഗാരം രാജസേവകന്മാരിൽ ഒരാളെ ഏല്ലുച്ചുകാണ്ടു്
പറഞ്ഞു. “ഇതു് ഉടൻ തീരുത്തുന്ന തിരുമ്പുവിൽ സമർപ്പിക്കുന്ന
മെന്നു്.”

“ജൂസിഫയിൻ ഭോധരഹിതയായി കിടപ്പിലുണ്ടു്.
അവരെ മുന്തുച്ചിക്കാതിൽ ബഹുമുഖനായിരിക്കയാണു് തിരു
മെന്നു. അതുകാണ്ടു് ഈ അവസരത്തിൽ ഇതു് കൊടുക്കബാൻ
സൗകര്യപ്പെടുത്തുമെന്നു് തോന്നാനില്ലു്.” എന്നിങ്ങിനെ ഒഴിവുകൾ
പറഞ്ഞുന്നോക്കി ആ സേവകൻ.

“ആ വക ഒഴിവുകൾ ഇതിനു് നാഡകമല്ലാത്തവിധം അ
ത്രകണ്ടു് അത്യാവായുമായ ചാലി സംഗതിക്കളാണു് ഇതിൽ വിവ
റിച്ചിരിക്കുന്നതെന്നും, ഏതുടെ നായാധാരും ഇതിപ്പോരാ തന്നെ
കൈസറിനു് കൊടുക്കണം”മെന്നു് അയാൾ ശറിക്കയുണ്ടായി.
അമ്പിനെ അതു് കൊടുക്കബാൻ വേണ്ടി ആ സേവകൻ അക
തേതക്ക് പോയി.

ജൂസിഫയിൻ ശയിക്കുന്ന മനവത്തിന്റെ തലക്കൽ അടു
ത്തുന്നെന്ന ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു അസാന്തതിൽ കൈസർ ഇരിക്ക
നാണ്ടു്. തന്റെ ശീരസ്സിനെ കൈകൊണ്ടു് താമസിപ്പിടിച്ചു
കൊണ്ടു് ചിന്താധിനന്നായി ഇരിക്കയാണെന്നും. അവിടെ നട
ക്കുന്ന ധാതോങ്ക സംഗതികളിലും കൈസറിനു് ചിന്തയില്ല.

തന്റെ ഏക പുതിയുടെ അവസ്ഥയെ കാഞ്ഞു് ഒഴുക്കായിരിക്കും യാണോ. അപ്പോൾ ഒരു കവറമായി ആ സേവകൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അക്കിലേക്കോ ചെന്നു. പ്രസ്തുത കൃഷ്ണായി വന്ന നില്ക്കുന്ന സേവകരു അത്കൃം കണ്ടൽ രാജതിയാണോ. അതു കവർ അവർ വാങ്ങുകയും, അദ്ദേഹം തലപൊക്കി നോക്കുന്നോ കൊടുക്കാവാൻ വേണ്ടി കാത്തിരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അദ്ദേഹം അതോന്നം അറിയാതെ തലതാഴ്ത്തി മുറിക്കുക മാത്രമാണോ ചെയ്തുള്ളൂ.

വളരെ സമയം അങ്ങനെ ഇരുന്നതിനു ഫേശം, ‘അപ്പു’ എന്നോ ചറഞ്ഞുകൊണ്ടോ കൈസർ തല ഉയർത്തി നോക്കി. അപ്പുത അവസരം പാഴാക്കാതെ ആ കവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേര കൂടു് നീട്ടിക്കൊണ്ടോ രാജതി പറഞ്ഞു. “എന്നോ അതുവരും പ്രമാണിച്ചാണോ ഈ സന്ദേശം കൊണ്ടവന്നിട്ടുള്ളതു്. ഇതു് കൊണ്ടവന്ന ആ അശ്വട്ടകൻ പുറത്തുനില്ക്കുന്നുണ്ടോ.”

അഭസമായ ഭാവത്തിൽ കൈസർ അതു് വാങ്ങി എവിടെന്നാണോ; അടുത്തോ അധിക്കരിക്കുന്നതെന്നോ നോക്കിതുടങ്ങി. കവറിന്റെ പുറത്തു് അയക്കുന്നാളിന്റെ വിലാസം ഉണ്ടാക്കുന്നു. അതു് കണ്ണടപ്പോരി തന്നെ കൈസർ മനസ്സിലാക്കി ഇതു് അതുവരും പ്രമാണിച്ചുള്ളതു തന്നെയായിരിക്കുംതെന്നോ. അതു് ധന്തുകൾും നോക്കാതെത്തിൽ നിന്നു് ബാഹ്യാം എഴുതി കൊടുത്തയച്ചതാണെന്നോ ഉന്നസ്തിലായ ഉടനെ അദ്ദേഹം അതും തുറന്നു് റായിച്ചത്തുടങ്ങി. റായിച്ചു തീരുന്നതിനു് ഇന്തു് തന്നെ കൈസറിന്റെ ദാഖലിനു് ചാല ഭാവദേശം കണ്ണകൊണ്ടു അണു. പ്രസ്തുത സംഭവങ്ങളെല്ലാം ശ്രദ്ധിച്ചു വീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടോ രാജതി അടഞ്ഞതനെ മുറിക്കുന്നാണെങ്കിൽ. ഇതു ഭാവദേശത്തിനൊക്കെ കാണുന്നുമെന്തായിരിക്കുമെന്നു് അറിയാതെ വിഷമിക്കുകയായിരുന്നു അവർ. അതിനീടുകൂടി കത്തു് വായിച്ചുതീർന്ന കൈസർ പൂര്വയം പൊട്ടമാറു് ഒരു തീർഖപ്പൊസം വലിച്ചു. അതും തുടിയായപ്പോൾ രാജതിയുടെ പരിശോധനയിൽ മാറ്റു

കുട്ടി. അവർ ഇതു സ്ഥലത്ത് നിന്നെന്നു നേരു “ കൈസറിന്റെ ശാരികിട്ടുമ്പോൾ ” രാത്രാംഗൾ ഭാവിക്കുകയായിരുന്നു. അതിനിടയിൽ ഏകസർ മുജ്ജത്യരു “ നിലംപതിക്കുകയും മുണ്ടു സന്ദേശം രാശ വീഴുകയും ചെയ്യുകയിരുത്തു.

രാജിയാനായിൽ ഭഃപാചരണം.

ഏകസർ ബോധരഹിതനായി നിലംപതിചുത്തു “ രാജാക്കാരത്തിൽ ഒരു ബഹുമാനിയും ബഹിതയായി കീടമുറിലായ തുടങ്ങ നാഡരവാസികളെ ആക്കമാനം മുഖവിപ്പിച്ചിരുന്നു. അവരുടെ ആ ഭിംബത്തിനു “ ശാന്തതയുണ്ടാക്കി നാനിനുംനും ” രണ്ടാമത്തെ സംഭവം ഉണ്ടായതു. ” അതു “ എ ലിയൻ തീയിൽ എണ്ണം ദേഹാചിച്ചുത്തപോലെ അവരുടെ ഘൃദയ വ്യാധിയെ തുറന്നാവിട്ടു. കൊട്ടാരത്തിലെ ഓസിമാർ കൂട്ടത്തോടെ തലതല്ലി വിലപിച്ചുത്തമാണി. ദാസനാർ കൈസറിനെ വിളിച്ചു നിലവിലിക്കുകയാണു. ” മുറ്റു ശബ്ദം അന്താക്കിയുണ്ടാക്കിലെ അന്തരീക്ഷത്തെ ഭിംബസന്ധേന്നുമാക്കി.

സ്ഥിരപ്പിരതയും, കമ്മ്പീറയുമായും രാജഞ്ചിയാവട്ടു അതിരലാനം പക്കൊണ്ടില്ല. അവർ ക്ഷമയെ അവലംബിച്ചു ദൈയുംവതിയായിരുന്നു. ഭൂക്കസറിനെ ബോധരഹിതനായി മഹച്ച ആ സന്ദേശം അവരുടെ വിശ്വാസിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അതു “ കഴുംബെടുത്തു ” വായിച്ചുനേക്കി. അതിൽനിന്നുവർ മനസ്സിലാക്കി യർമോക്കിലെ പരാജയവാത്തെ അറിയാൻ ഇടവന്ന തിലുണ്ടായ ഭിംബമാണു “ കൈസറിനെ ബോധരഹിതനാക്കിത്തീർത്തതെന്നു. ” അതിനശേഷം കൈസറിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിത്രുമഫറിയിലേക്കു “ മാറ്റിക്കിടത്തുകയും, അദ്ദേഹത്തെ മുണ്ടു ഹിക്കവാൻ വേണ്ട ഏർപ്പൂട്ടുക ചെയ്യുകയും ചെയ്യു. ” അട്ടത്തായി ഒരു വിളംബരം മുസിഡപ്പുട്ടത്തുകയാണു “ രാജഞ്ചി ചെയ്യു. ” “ കൈസറിനു ” അനുബന്ധമാനമില്ലെന്നും, രാത്രി ഉറക്കം

കഴിച്ചതുകൊണ്ട് അല്ലെങ്കിൽ ഒരു സേവയക്കാരം സംഭവിച്ചതാണെന്നും, അതിൽ പരിഗ്രാമക്കാൻ അവകാശമെല്ലാം”നും അഞ്ചും ബുറം മുഖം ജനങ്ങളെ അറിയിച്ചു.

അതിനുള്ളിൽ കൊട്ടാരവൈദ്യനാഥം, ഡാക്ടർകുഞ്ജം വാനു ചേന്ന്. അവകാശ തുരുതുപാടു ഫലംബാധി കൈസറി എന്ന് പ്രജനാ ഉള്ളവായി. അദ്ദേഹം ക്ലൗഡിനും റാബ്യൂച്ചം റോക്സിഷണും മോഡിഫീ “ഞാൻ ഏ റിംഗ്കാനും?”

രാജഭാജിയാണാറിഗത്താം പറഞ്ഞതും. “ബഹുാതിര ഒച്ച നീ! അങ്ങും അംഗവുടെ വിശ്രമക്കിൽത്തന്നെന്നാണുള്ളതും.” അംഗവുടെ ഓഹസ്യിൽ ഏ ശ്രദ്ധനാശിപ്പുാണും?

കൈസർ:— (ക്ഷീണിസ്പന്തേരിൽ) “ഓഹസ്യിംഗിലെ സംബന്ധിച്ചു് എല്ലാ മോഡിക്കാനാണും? ഏൻ്റെ തലയിലെ ചുത്തിരെ സംബന്ധിച്ചു് മോഡിക്കണ്ട സമയമാണും.”

രാജഭാജി:— “ഹഹാരാജ! അംഗിരു പരിഗ്രേമജനതെ നീറാണും. കത്താവിന്നേറയും, പുതുന്നേറയും, കനൂറുപ്പി മരിയ തതിന്നേറയും ഉത്തമാസനാറിൽ കരാളായ അംഗവുടെ തലയി ലെഴുത്തും കനാകൊണ്ടും പ്രീതയെല്ലാം. പ്രീതയാക്കുവാൻ വാടി യുമില്ലും.”

കൈസർ:— “എൻ്റെ തലയിലെഴുത്തും” നല്ലതായിരുന്നു ഇംഗ്ലീഷ് സിറ്റും സിറ്റും പ്രാതാപത്തിന്നേൻ്റെ കൊടിക്കുറി പാറി കളിച്ചിരുന്ന ഇവിടും ആട്ടിക്കയന്നാരായ അംഗവിക്കുടുടെ മർദ്ദന തതിനു് വിഡേയമാക്കായിരുന്നോും?”

രാജഭാജി:— “ഇതോടു പരീക്ഷാലുംലാണനോ ഞാൻ കുറ്റുമ്പും കുറ്റുമ്പും കാരണമുണ്ടായിട്ടു് നാട്ടേരാ നമ്മുടെ ഭരണക്കൂട്ടിന്ത്തിനോ യാതൊടു കോട്ടുവും ശണകാദുകയീല്ല നോണും” എൻ്റെ ഉദ്ദേശവിശ്രദ്ധാസം.”

കൈസർ:— “എൻ്റൊയും ദുഷ്മായ വിശ്രദ്ധാസം അതു തന്നെന്നാണും. എക്കിലും ടിംഷ്ടിക്സു്, യർഡുക്സു്, മഹാൻ മുതലായ സ്വല്പങ്ങളിൽ നമ്മുടെ സേനക്കണ്ടായ പരാജയം വെച്ചുനോക്കു

എവരാ ഏറുവിക്ക് ഭയം തോന്നുന്നു. അതിനുംപുറമെ നമ്മുടെ ഗാളിലെ സാങ്കേതികകാരി അപരിഷ്ഠതയും വൈദം കാട്ടുന്ന ശാഖ അംഗവികളിൽ നിന്നുണ്ട് ദാക്കി അപചാരങ്ങൾക്കു ഉണ്ടാവുന്നതെന്നോക്കേന്നോരു എന്നീൻ ഒരു രാജ്യം ചൊട്ടിത്തക്കക്ക യാണ് ചെയ്യുന്നതു്.”

കൈസർ പറഞ്ഞു അവസാനവാചകം റാജ്ഞിക്കരു സംസ്ഥിപ്പിച്ചു. അബ്ദുല്ലായ കോപമാണു് അവക്കൽതു് കേട്ടിട്ടണക്കാ യതു്. അംഗവികളിടെ സംസ്കാരം, സമത്പരാവര മുതലായ മുന്നാശങ്ങൾ കണ്ണറിയുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ള റാജ്ഞിക്കു് ആ വാചകം കേട്ടിട്ടു് നീറും തോന്നിയതിൽ അതിരെയിക്കാനില്ലെല്ലാ. വി ശ്രേഷ്ഠിക്കു് തന്നീൻ ഏകപുത്രി ജീസിഹയിൻ്റെ ആത്മഭിത്രം യുവ മോഡാവിന്നു ദൈവപുത്രനുപ്പോലെയോ, മാലാവമാരിൽ ഒരാ ലൈപ്പോലെയോ ഒക്കയാണു് ആ മഹരി കണക്കാക്കിയിരിക്കു നീതു്. എന്നാൽ കൈസർഒന്നീ പാരവയ്യും മറും ഓത്തു് തന്നീൻ കോപത്രം അടക്കാൻ. എന്നാൽ കൈസറിൻ്റെ കോപ തകിനു് ശാന്തതയുണ്ടായിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം വരിഞ്ഞു തുടൻ.

“എന്നീൻ കാമനോ! നീ ഏറ്റാതാണു്. ഒന്നം മിണ്ണാതിരിക്കു നീതു്? ഇപ്പോൾ അംഗവികരം നമ്മുടെ റാംഗിലെ ശ്രോക്കേളുകാരി അപരിഷ്ഠതയുണ്ടോ?

റാജ്ഞി:— (ശാസനാത്മകതയിൽ) “അംഗു് പറയുന്നതു പോലെയാണു് അംഗവികളിടെ സ്ഥിതിയെന്നു് സമ്മതിക്കണമാൻ ഞാൻ തയ്യാറില്ല. എനിക്കെവക്കമായി പരിചയപ്പെട്ടവാൻ ഇടവ നാതിൽ നിന്നു് അവർ സംസ്കാരസന്ധനരാണെന്നാണു് ഞാൻ ധരിച്ചിട്ടുള്ളതു്.”

കൈസർ:— “അവരിൽ നീ കണ്ണ മുന്നാമെന്താണു്?”

റാജ്ഞി:— “അവർ നൃഥസ്ഥിതാം, സർവ്വസ്ഥിത യുള്ളവരും, സമത്പരാദികളും, ദയാലുകളിലുമായിട്ടാണു് ഞാൻ കണ്ണ തു്. അവരുമായി പരിചയപ്പെട്ടവാൻ സംബന്ധിക്കുന്നതിനുള്ളൂ” അംഗുയുടെ അഭിപ്രായം തന്നെയാണു് എന്നീക്കും ഉണ്ടായിരുന്നതു്.”

കൈസർ:— “നാണുടെ ശ്രദ്ധാലുകൾക്കും നാജുടെ റേഡറിക്ക്‌ളിം മുന്നാ ഒരുപയോഗമുണ്ടോ” പകരം എങ്കി ലൈഭാരതത്തെ അനുബദ്ധമായ ദസ്തീംഹരണം പുന്നും വരുമ്പോൾ കൊന്നു ചെയ്യുന്നുണ്ടോ?”

രാജൻി:— “ശാഖക്കുടെ വിശ്രദാസം നമ്മുടെ തിനും ദിവസമല്ലെന്നോ, അവാർ ഒരു സ്കൂളാബേബാറിക്ക്ലേസ്സും എന്നും ദിവസമല്ലേ. പരിനാശ ശാഖക്കുടെ ബാധമുണ്ടോരോങ്കും തുസ്താനിക്ക് കൈ അപേക്ഷിച്ചു് എത്തും ഒപ്പുമാണോന്നു് മാത്രമേ. ഒന്നും ചാറുമ്പോള്ളും.”

കൈസർ:— “നിന്നും രിശ്രദാസത്തിൽ ചീല മാറ്റ ഔദ്യോഗിക്ക് സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതായീ, നിന്നും സംസാരത്തിൽ റിനോ മനസ്സിലാവുന്നാണോ്. അതുകൊണ്ടു് നീ ഉടൻതന്നെ മെത്രാന്റെ അമേനിയെ ചെന്നാകണ്ടു് അഞ്ചേരിയെത്തു കൊണ്ടു് വിശ്രദാസം പുതുക്കണം.”

രാജൻി:— “അപ്പോ പറഞ്ഞതുപോലെ ചെയ്യണമെന്നു് തോനം വിചാരിക്കാവെണ്ടു്. എന്നും മനസ്സിനു് ഇത്തിരെന്ന ഒരു പരിവർത്തനം വരുവാനോന്നു് കാരണമെന്നു് വളരെയൊക്കെ ആലോച്ചിച്ചിട്ടും ഒരു ഉന്നവും കിട്ടുന്നില്ല. ദസ്തീംക്കൈ സംബന്ധിച്ചു് എന്നും ഏതുകാരിൽ നല്ല അഭിപ്രായം ജനിച്ചിട്ടു് കിട്ടു ദിവസമേ ആയിട്ടുള്ളൂ. അതിനെ പറിച്ചോരിയ്ക്കാൻ വളരെ പണ്ടിപ്പെട്ട നോക്കിരെയക്കിലും സാധിക്കുന്നില്ലു്.”

കൈസർ:— “നിന്നും പ്രാദയത്തിൽ പരിശോധന സ്ഥലം പിടിച്ചുകഴിഞ്ഞെന്നു് എന്നുകൊണ്ടു് തോനാനുണ്ടോ. ഇന്തി ഓവനു അവിടെന്നും കഴിച്ചുവിടണമെങ്കിൽ മെത്രാന്റുക്കുറ പ്രാത്മാവകാണ്ഡപ്പാത സാധിക്കുവാൻില്ലു്.”

രാജൻി:— “ഡേൽഡേവൻനു കാരണ്യാക്കാണ്ടു് എന്നും ശ്രസ്വിഹയിൻ ആരോഗ്യംപ്രാപിച്ചു് കൂടിഞ്ഞതാലുടൻ അവ ഭോട്ടുട്ടി മെത്രാന്റുക്കുറയും, മാർപ്പുംപും തിരുമേനിയുംഡേവം അന്തരുത പോകണാഡുന്നു് തൊനും നോന്നിട്ടുള്ളുണ്ടോ്.”

ശ്രീസിഹയിൻറെ പ്രേരണ കേടുമാത്രയിൽ കൈസറിൻറെ സ്വദേശത്തിനാക്ക, ഒരു മാറ്റുണ്ടായി. അവാളിട സ്വർത്തി എ നേരനയിൽക്കൊണ്ട് എന്നും നോക്കരാൻ വേണ്ടി കൈസർ റാണ്ടായി. തുടർന്തെ കുടക്കലും ഇരിയിലേക്ക് പോയി.

ദിംഷിക്കിൽ കുറ ത്രിടാരം.

സുരൂൻ അസ്ഥിച്ചു കഴിത്തു. അദ്ദേഹം ലോകത്തെ ആവാസം ചെയ്തു. നീക്കുത്തുപുരുഷ ലോകജീവികളുടെ റാലറാഡ് മിന്നിത്തിള്ളുന്നു. ടിംഷിക്ക് പദ്ധതിനിൻറെ പൂർണ്ണഭാഗത്ത് വിശാലമായി കുടക്കുന്ന ആ മെമ്പാനന്തരിൽ മുസ്ലിംസുന്ന താവളംടിച്ചിരിക്കുന്നും. അതിൽ ഭൂരിപക്ഷവും റഹസ്പിൽ വെച്ചു് രൂഹികളെ അടിച്ചുമത്തിയ വരാനും. ഹമസ്പിറൈ ഉപേക്ഷിച്ചു് യർഫുക്കു് മെമ്പാനന്തരിൽ അന്നിനിരക്കുവാൻ വേണ്ടി വന്നാവരാനും. അതിനു മുമ്പു് തന്നെ ദിംഷിക്ക്‌കോട്ട് കൈവശപ്പെട്ടിരുന്നതിനാൽ ഒരു നൃന പക്ഷം സേന മാത്രമാണവിടം സുരക്ഷിതഭാക്കിക്കാണ്ടു് താഴസി ചുിത്തുന്നതു്. പരാജിതരായ ശ്രേഷ്ഠവജ്ഞനതയിൽ നീനു് വിപ്പു വം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടുകയാണെങ്കിൽ അതിനൈ റാംരാധിക്കുവാൻ മാത്രം സംഖ്യാബലം മുമ്പുതു നൃനപക്ഷതിനാണെങ്കിലും. അതിനാൽ യർഫുക്കിൽ റന്നാചേന്ന് സേനയിൽ നീനു് ഒരു പികാ ഗത്തെ ദിംഷിക്കിലേക്കുന്നുണ്ട്.

അല്ലെങ്കിലും കഴിത്തു. താവളസ്വലത്തെ ത്രിടാരംഘളിൽ റാംശ്വേത കളിയാട്ടുന്നു. അതിനൈ റാംബാനുകളും സുവന്നിപ്പ യിൽ ലയിച്ചിരിക്കുന്നും. എന്നാൽ ഒരു ത്രിടാരം, അതിൻ ഒരു റാംബാനുവിള്ളുകു് റിന്നിപ്പുകാശിക്കുന്നുണ്ടു്. അതിനൈ റാംബാ സികർ ഇന്നിയും ഉറ്റശിഖിട്ടില്ലെന്നും തോന്നുന്നതു്. യുവ ദേഹാഭ്യം, സഹാദരൻ ഭിന്നാടം റഹസ്പിൽ നീനു് വന്നചേ ന്നതെയുള്ളിൽ. അവാടുടെ താമസം മുമ്പുതു ത്രിടാരത്തിലുണ്ടു്.

കൂടാരത്തിനുള്ളിൽ ഒരു ഭാഗത്തു് യുവസഹാബി കിടക്കുന്നുണ്ടു്. അതിനുള്ളതുനാന് വിശ്വിരിക്കുന്ന ശുശ്രേഷ്ഠനയോലപ്പായിൽ നിന്മകൊണ്ടു് ഇരാർ നമസ്കരിക്കുന്നുണ്ടു്. സഖ്യാരക്ഷിനാം കണക്കിലേവരെയാണു് അഥാർക്കു്. വിശ്വാസമായ ഹജസ്പിൽനിന്നു് പുറപ്പെട്ടു് തുടച്ചുയായി സഖ്യാരിച്ചതിന്റെ മലമായി ഇന്നു് സാധാരണത്തിലാണവർ ഇവിടെ എത്തിച്ചേര്ന്നു്. ഏതുനാന് ക്ഷീണഘണ്ടായിരുന്നിട്ടു് അവാൻിൽ ആരജംതന്നെ ഇനിയും ഉറക്കിട്ടില്ല. ഇരാർ നമസ്കരത്തിൽ നിശ്ചന്നനായിരിക്കുന്നുണ്ടു്. അതാണു് അദ്ദേഹം ഉറാഞ്ഞാതിരുന്നതെന്നു് അനുഭാവിക്കാം. യുവയേഖാഖാവാണുകൾ ഉറന്തുവാൻവേണ്ടി കിടക്കുകയാണു് എന്നിട്ടു് ഉറക്കം വരുന്നുണ്ടു്. നിങ്ങൾ വരാത്തുകൊണ്ടു് കനാറണ്ടു് പ്രാവശ്യം പുറതുവരികയും വീണ്ടു് ശരകത്തു് പ്രോത്സാഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. എന്നാണരക്കം വരാത്തും? അതിനു് വല്ല നിരോധനാജ്ഞയും കിട്ടിയിരിക്കുമോ? അഞ്ചിനെ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു് ശയകിക്കുന്നതിനുടയിൽ ഇരാർ നമസ്കാരം കഴിഞ്ഞു് എഴുന്നേറു. അദ്ദേഹവും ഉറങ്ങാൻ ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടു്. അപ്പോഴേക്കും രാത്രിയുടെ നാലിൽ മുന്നു ഭാഗവും കഴിഞ്ഞുകൂടും. എന്നിട്ടു് യുവയേഖാഖാവു് ഉറങ്ങാതെ ക്ലൗമിച്ചിച്ചുകിടക്കുകയാണു് കണ്ടു് അദ്ദേഹം മോജിച്ചു. “വാലതു്! നീ എന്നാണരങ്ങാത്തും?”

വാലതു്:— “എത്തുമെയ്യാനാ. ഉറക്കം വരാതിരുന്നാൽം?”

ഇരാർ:— “എത്ര ദിവസമായി നാം നിന്നുവില്ല തുടങ്ങിട്ടു്? തുടച്ചുയായ ആ സഖ്യാരം അവസാനിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചതിനാണു്. ക്ഷീണമാണുകൾ എന്നുക്കാരാം തൃട്ടലുണ്ടാനാം. എന്നിട്ടു് ഉറക്കം വരാതിരിക്കണമെങ്കിൽ അതിനേന്നുകൂടില്ലോ കാരണംബാധായിരിക്കണം. ഒന്നാവിച്ചാരം കൊണ്ടാണു് ഉറക്കം വരാതിരിക്കുക. എന്തു് മനോവിച്ചാരണാണു് നിന്നെന്ന ഉറങ്ങാനവാദിക്കാതെ ബുദ്ധിച്ചിക്കുന്നതെന്നറിയുവാൻ ഞാനാശ്രമിക്കുന്നു.

വശ്ലത്:— “മനോവിചാരംക്കാണ്ടാണോ” ഇങ്ങം വരാ താൽ.” എന്ന പറഞ്ഞുമൊരു അനാപജനകചായ കൂടും ഒരു സ്വന്നിച്ചുപാസം വിട്ടു. എന്നിട്ടു തുടൻ. “ഹമസ്പിൽ റിനാം ദാം പുബ്ലീക്സ്ട്രീറ്റ് മുമ്പു” റാഫ്റ്റു ഡാനുചോദിക്കുവാൻ വോ ശാഖ ഒരു രാജകുമാരി വന്നിൽനാളും ഉണ്ടോക്കു കാംഡിജാഡിലി കമ്പ്യൂട്ടു. ആ ഭാഗ്യഹീനായ സാമ്പാസിപ്പി മരണാവിച്ചാരമാണോ എന്നർ റിപ്പോറ്റുക്കുവാനും.”

ഈകാൾ:— “അവളുടെ സാമ്പാത്തിക കൂടിന്നും കിട്ടുവാനും അനിതരസഹജമാണോ”. അതിൽനിന്നും അവളുടെ ശേഷ ഫൗം ജനിക്കുത തരമില്ല. എങ്കിലും റിപ്പോർ റിപ്പോര്റുക്കുവാൻ, അവളുടെ വിചാരം റിപ്പോര്റു വാൻ കാരണം? ”

വശ്ലത്:— “എന്ന വിച്ചപിരിയുന്ന അവസ്ഥത്തിൽ അ വരാ അതീവപരവരുത്തായിരത്തിന്നിൽനാം. അവളുടെ ഏതു തിങ്കിനിറഞ്ഞതിൽനന്ന് ഒന്നോവധിയും കാണിയും മുലം ആ സാധുവിച്ചു മുഖം വാടിക്കാണ്ടിജാം. അപ്പുറാധതനു അവരാ ഭോധംകെട്ടു വിജാപ്പോക്കുമോ എന്നാം കൂടി ഞാൻ സം ശയിക്കുമ്പോൾ അതാണോ ഞാനപ്പുറാധ പറഞ്ഞതും, ഞാ തുറാ അന്താക്കിയയിൽ വരുന്നാണെന്നും അവിടെ വെച്ചും റാ ഇക്കു കാണുവാൻ സാധിക്കുമെന്നാം കിശേരി. അവളും അന്താ കിയയിലേക്കുന്നു പോവുകയായിരുന്നു. അവിടെ എത്തി യാൽ. താമസംവിനാ ഞാനജായി കണ്ണുകൂട്ടുവാൻ സാധിച്ചേ കഴം എന്നാം കയ്ക്കി അവളുംപുരാധ സമാധാനപ്പുട്ടതായിരിക്കുണ്ടോ. ഇപ്പുരാധ രണ്ടുനാളു കഴിഞ്ഞതല്ലോ അവളുമായി പിരിഞ്ഞിട്ടും. ഇന്നിയും ഞാൻ അവിടെ ചെല്ലുകയോ അവളുമായി കാണുകയോ ചെയ്യാതിരുന്നതിൽ അവരാ വളരെ ഭിം വിക്കുണ്ടായിരിക്കും. ഇപ്പുരാധ അവരാ എവിടേയാണോ

നോ, അവളുടെ സ്ഥിതി എന്നാണെന്നോ ഒന്നം അറിയാൻ സാധിച്ചില്ല. അതാണ് ഞാനിൽ റിപാരേപ്പുടെതു്.”

ഉറീഡ്:— “അതാക്കിയയിലേക്കു് പോയ അറാം അവി ദെത്തനെ ഉണ്ടായിരിക്കും. അവിടെ അവളുടെ മഹാപിതാക്ക ലോക്കൂട്ടി സുവമായി ജീവിക്കുന്നുണ്ടാവും. അതല്ലാതെ എവിടെ പോകാനും?”

വാലതു്:— “എന്തു്! അവളെ സംബന്ധിച്ചു് അറിയാത്തുകൊണ്ടാണു് അദ്ദേഹ മാനുക്കുന്ന പരിയുന്നതു്. എന്നുപൂണി എത്രു് ജീവിക്കുവാൻ കഴിയാത്തവിധം ഒരു മാറാവ്യാധിക്കു് അഡീ നയായിരിക്കുന്നുണ്ടാണു സാധു. ഞാനമായി കൂടിക്കൊടുന്നതുവരും സാധിക്കാതെ അവസരത്തിൽ ഒരു പുതെത്ത വിരിച്ചുകൊടുത്താൻ അതൊരു ദളിക്കിടക്കുന്നതുവിന്തേ അവരുക്കു് തോന്തു്.”

ഉറീഡ്:— “മതിയാക്ക സംസാരം. ഈവി ഉറങ്ങുവാനുള്ള സമയം നന്നേ കൊച്ചുമാത്രമേയുള്ളു. അതിനിടയിൽ ഒന്നു മയ സ്വിക്കോളി. സുഖവിക്കു് എഴുന്നേള്ളുകയും നമസ്കാരിക്കുകയും വേണമല്ലോ? അതിനിടയാവാതെ അതുമിതും ചിന്തിച്ചു് നമസ്കാരം കളാ (സമയം തെററിക്കുക) ആക്കുന്നതു് ശരിയ ലില്ലോ?”

എന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് നാലുവരും തന്റെ റാഡിപ്പും മെന്നായിട്ടുന്നതും സ്വഭവിച്ചയിൽ ലഭിച്ചതും കനായിക്കുണ്ടെന്നു. യുവയോഖാവു്—അതെ വശവത്തിനാം ഉറക്കേ വന്നില്ല. അ ഫോട്ടോഫോട്ടും തിരിഞ്ഞു് കിടന്നു് സമയം കഴിച്ചു. അ ഷ്ടോഫേഴ്സം പുള്ളുമകുവാളും വൈഫോറിഡി. പിന്നീടു് ചാപ്പു നിറമായി. അഷ്ടോഫേഴ്സം അതണ്ണാഘയമായി കഴിഞ്ഞതിനും. ഏതാനും ദിവസതെത യാത്രാക്കൾണ്ണവും അതിനെ തുടർന്നു നിന്മാംഗവും കൂടി യുവയോഖാവിന്റെ നയനങ്ങളെ തീക്കട പോലെ ചുക്കപ്പീച്ചിക്കും.

ചുതൻറ അനുഗമനം.

പ്രഭാതനൃത്തം ഉദിച്ചുകഴിയും. ദസ്തി ഭന്നാർ നിന്ത്യ കരംതും കഴിച്ച് പ്രഭാതജ്ഞാലികളിൽ ബഹസത്രഖരായി. ഒരി റാർ തന്റെ കൂടാരത്തിൽ ഇരുന്നകൊണ്ട് വുൾഡ്രൂൾ പാരായ സൗം മെഡ്യുലയാണ്. ഒരു ഭാഗത്തു വിറിച്ചിരിക്കുന്ന ദസ്തയിൽ വിനുകമ്മംഡര കഴിയും. ഒരു വൈനാഡം ജപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും സൗം വഞ്ചാറും. അവർ അവരുടെ ഓസ്പ്പൂത്രമീകരംമ്മംഡളിൽ നി മണറായി ഇരിക്കുന്നതിനിടയിൽ റൂചിക്കുത്തുംഡരിൽ ഒരാഡ ഒരു കരത്തും കടലാസിൽ പോതിരിത്ത ഒരു മോതിരവുമായി അന്വീട വന്നുചേന്തു. ക്രൂസിഫയിനും ഹാതാവും പോക്കിളിത്തിൽ വരാ രജിസ്ട്രേഷും അവരോടു കൂടുതു ഉണ്ടായിരിക്കാറുണ്ടും ഒരു വ്യസ്തിയാ സാധാരം. അയാഥ അവരോടുകൂടി സംബന്ധിക്കുന്നതിനിടയിൽ യുവയോജാവുമായി കണ്ടെട്ടുകൊണ്ട് പലപ്പോഴും. അന്താക്കണിയ യിൽ നിന്നും പുരപ്പുട അയാഥ റോറ യർക്കുക്കിലേക്ക് പോയി. അവീടെ ചെന്നനേപ്പിച്ചേപ്പും യുവയോജാവും ദീംഷിക്കിലും സൊന്താം മനസ്സിലായി. അംഗീകാരയാണും ദീംഷിക്കിൽ വരുവാ സു ഇടയായതും. ദീംഷിക്കിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ദസ്തി ഭന്നാക്ക് യുവയോജാവിനെ പരിചാരങ്ങണ്ടായിരുന്നില്ല. ഏന്നാൽ ആ റൂചിക്കുത്തൻ പറിഞ്ഞതുഥായ ഫീഡ് അടക്കാംഡണഡളിൽ നിന്നും യുവയോജാവിനും സംശ്ലഭാവിപ്പാംഡരായും ആ മേരും തുംബാനും അംഗീകാരം മാട്ടിരുണ്ടാക്കിയാണും ചെയ്യുകയാണുണ്ടായതും. അങ്ങ ചൗയാണും അയാഥ അധികം ബുദ്ധിശുട്ടാതെത്തന്നെന്ന ആ കൂടാര താഴീൽ ഏതെങ്കിൽ കാരണം.

പ്രഭാതത്തിലെ ഇളംവൈയിലിൽ പാറിക്കളിക്കുന്ന മറ്റൊ തത്തൻ അവരെയെല്ലാം അന്നറഹിച്ചുകൊണ്ട് മറ്റൊരും പറിഞ്ഞ പോകുന്നു. ആ കൂടാരത്തിന്റെ വാതിലിന്നാട്ടത്തെന്നയാണും യുവയോജാവിരിക്കുന്നതും. അവരെ കണ്ടതീന് തിടനെ ആ

സാധ്യവിശ്വസ്ത അന്തകരണത്തിലേക്ക് തണ്ടനു ഒരു തരം കാറി⁹ പറമ്പുകയറി. അയാൾ സാപ്പാംഗപ്രമാണത്തിൽ വിജാക്കാൻ¹⁰ പറഞ്ഞു. “പൊന്നാജാനെ! ഒരുപ്പാടു രാജകൂദായിയുടെ ജീവിതം അഞ്ചുവയുടെ കടക്കമണിലൂണു” നില്പക്കാളുള്ളൂന്തു.”

ഹരുതുളിംഗ പ്രസ്തുത ദ്രോഹനിലെ മുഖത്തെക്കാഡി ചീരിച്ചി അനാപോയി ആ വാക്കു കേട്ടു¹¹. യുവസഹാബികൾ/അയാൾ പറയുന്നതിന്റെ അത്മം ആദ്യം നന്ദിപ്പിലായില്ല എങ്കിലും, അട്ടിസ മയം ആലോചിച്ചിരുന്നതിന്റെ ഫലമായി നന്ദിപ്പിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. ജീസിമയിൽ രാജക്കമാരിയെ സംബന്ധിച്ചാണുപറയുന്നതെന്നു. പ്രസ്തുത ഭാർത്ത വന്ന ഉടനെ യുവരാജ്യാഖ്യാവു¹² ത്രിടം കവാടത്തിലേക്ക് വന്നു. അവിടെ നിന്നിരുന്ന ആ ദ്രോഹനാട്ടു¹³ ചോദിച്ചു. “അന്താക്കിയയിൽനാിനാണോ വാഴുന്തു?”

ദ്രോഹി:— “അഭ്യന്തര, ഞാൻ അന്താക്കിയയിൽ നിന്നു¹⁴ ഉഹാ രാജാവിയുടെ സങ്ഗവൈപും കൊണ്ടുവന്നിരിക്കയോണു.”

യുവരാജ്യാഖ്യാവു¹⁵:— “മഹാരാജിയുടെ കത്തിരോക്കാം എ നിക്ഷീമിച്ചും രാജക്കമാരിയുടെ കരുതു¹⁶ കാണവാനാണു.”

അതുകേക്കു¹⁷ അയാൾ മെംഗം അവലംബിച്ചു. രാജക്കിലാറിയുടെ കരുതു¹⁸ കൊണ്ടുവരിക സാഖ്യമാണോ? അവരു ബോധവി തയായി കിടപ്പില്ലോ? എന്നോത്തപ്പോരു അയാളുടെ നയന ഒരു അത്രും കുറക്കി. അതിനിടയിൽ അയാൾ ഒരു രാജക്കമാരിയുടെ സ്ഥിതി വിശദമാക്കിയാലോ എന്നു.

അയാൾ മെംഗം ദീക്ഷിക്കുന്നതുകളു¹⁹ യുവരാജ്യാഖ്യാവു²⁰ തന്റെ ചോദ്യം ആവശ്യമില്ല. “നിങ്ങൾ ഒന്നം പറയാതെ നീങ്കു നാശത്തു²¹? രാജക്കമാരിയുടെ കരുതു²² കൊണ്ടുവരാതിരിക്കവാൻ കാരണമെന്തു²³?”

ദ്രോഹി:— “ആഹാ”, ആ വിവരം ധരിപ്പിക്കവാൻ അശക്ത നായിത്തിന്റെ ഞാൻ. രാജക്കമാരിയുടെ സ്ഥിതി ഒരു കത്തത്തുടി തത്ത്വാണ് പോലും സാധിക്കാതെ വിധം ആതു ദയനീയമായ നിലയിലായിരുന്നു.”

ଯୁଗରେଣ୍ଟରେବାବୁଁ:— (ଶାଖୁଂ ବିଷୟିତ୍ତପୋଲେ) “ଆପର
କେତୁଳୁ ସଂଭବିଷ୍ଟୁ?”

ଛୁଟକୁ.— “ତାଙ୍କ ପୁରସ୍କର୍ଷବେଳେ ରାଜକୁଳାରୀ ବୋଯର
ଦୀତଯାରୀ କିମ୍ପୁଲାଯିତିନୀ. ମରଣାବେଳକଣ ତୁଲ୍ୟମାଯ ଚାଲ
ଗୋପୀକରି କାଣିଷ୍ଠତିନୀ ଶେଷହାଣୀ ବୋଯରଦୀତଯାରୀ
ମୁହଁଷ୍ଟ ବିଳାତୁ. ବେବୁଦ୍ଧବାଳ ଚିକିତ୍ସାକଣେଣାଯିତିନୀ
ଏହକିଲୁଂ ତାଙ୍କ ପୋକଗାତ୍ରବେଳେ ଯାତୋତ୍ତ ପ୍ରତ୍ୟେଜଗରୁଂ
ଉଣକାଯିକଣକିଲୁ.” ଅଗ୍ରଯିଂ ପରିଣତୁ “ଆଯାରୀ ବାବିକୁ” କର
ଦେଇ ତୁଟଣେ. ବୀଣକୁ ଆଯାରୀ ତୁଟନ୍ତି. “ରାଜକୁଳାରୀ ଜୀବି
ଷ୍ଟିଶିକଣାବେଳକିଲୁ ଆତୁ” ଆବିରତି କଟାକଷବୀକଷଣତିନୀ
ବେଳକି ମାତ୍ରମାଣୀ—ଶାଖୁ ମରଣାବ୍ୟୁକ୍ତିରିକଣେଣକିଲୁ ଆତୁ
ଆପେକ୍ଷାକର ବେଳପାଦିଗାଲାଣୀ. ଉତୀକୁ କ୍ଷିତିଲବାଯି ଏହାକି
କଣାନଂ ପରିଯବାନିଲୁ.”

ପ୍ରମ୍ପୁତ ବାହକଂ ଯୁଵାଯୋଦ୍ୟାବୀଙ୍କର ଘୋଷଯତ୍ତିଲୁ କିମ୍
କୁରିବୁ ତରମୁତ୍ତପୋଲେ ବେଳର ଉତ୍ତିବାକୀ. ଆତିରେ ଆଦ
କିମ୍ପୁର୍ବିଦ୍ବିକବାଙ୍କ ପଣ୍ଡିତ୍ୟୁଦ୍ଧବେଳାଯିତିନୀ କାରୁ ଦେବମେହକିଲୁଂ
ତାଗରିଯାତେତତିନୀ ଆଗ୍ରହୀରହେବାଶିକିଯୁ ଦୂରମାଯି
ତାକିକିଯୁ ଚେତ୍ତ. ଆତୋତ୍ତ ଆତ୍ମତ ସଂଭବଂତିନୀଯାହି
ଅଥା ଭୋଗ୍ୟହୀନଯାହି ତତ କେତୁମୁହଁବ୍ୟବତିଯେଚେଲ୍ଲୀ ରଣ୍ଟ
ପେର ଦୃବିକଷଣ. କଣା “ଆବୁତ୍ତତ ଡାସନଂ ମରୋଙ୍କାନ୍ତି ଆବ
କ୍ଷିତକ ବ୍ୟଲ୍ଲଶର୍ମ୍ମବାଯ ଆବାଦିଯୁ!!

ଆଲୁସମଯଂ ଆପରେଳ କଷିତିକୁଟି. ଆତିନୀ ଶେଷଂ
ରୁହିକୁଟିକି ତନୀର କେକବାର୍ଦ୍ଧବେଳାଯିତିନୀ କାନ୍ତିରୁ, ହୋତିରବୁ
ଯୁବଯୋଦ୍ୟାବୀଙ୍କ ଏହିଷ୍ଟିକାଣଙ୍କ ପରିଣତୁ? “ତାଙ୍କ ପାଇ
ନାତିକୁ ଆପେକ୍ଷାକିର୍ତ୍ତ ବିଶ୍ରାପଂ ରାହାତତପକଷଂ ମାତ୍ରଂ ହୁଏ ମୋ
ତିରଂ ତନୀଙ୍କ ମତି ଏକାଣାଣୀ ମହାରାଣୀ କଲ୍ପିଷ୍ଟିକିଷ୍ଟିତୁ. ହୁଏ
ମୋତିରଂ ରାଜକୁଳାରୀ ଶୁଣିମୟିକର୍ତ୍ତ ବିରଲିକୁ ଆଣିତ୍ତି
ରିକଣ୍ଟନାଯି ଆତ୍ମେ ପଲକ୍ଷ୍ୟାଫୁଂ କଣ୍ଠିରିକାଙ୍କ ହର୍ଷଯୁଷିତୁ
କାଣଙ୍କାଣୀ ହରୁତିନୀ ତନୀଯକବାଙ୍କ କାରଣଂ.”

യുവയോജാവു് അതു അംഗ്രേഷിലും കരുളിലും വാദാഡി സുക്ഷമിച്ചു് നോക്കിയശേഷം അതിനെ ചുംബിച്ചുകാണു് ഇടൻനാ. “ഇതൊക്കെ കാണാവാൻ ഇടവന്നു് എന്നും കണ്ണാറുംയെല്ലാം പലിപ്പിക്കാവാൻ ഇടയാക്കാണു്” എഞ്ചിനീയർ. ഈ ദോ തിരം : അണിഞ്ചെത്തിരന്ന അതു വിരിൽ, അതെ അതു മുടിലുമായു അതു ദേഹം, എല്ലാംതന്നെ പഴയപടി ഇരിക്കുന്നും അങ്ങോ ക്ഷേമിനു കൈട്ടിയ വിരുദ്ധായിപ്പോരായോ എന്നു് ആരംഭിക്കും” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് റാജഞ്ചി വൊട്ടത്തയിച്ചിരുന്ന അതു കരുതു് താനു് വായിച്ചുതുടങ്ങി.

“മാറ്റു സുഖവേദം!

ഹമസപിൽനിന്നു് പൂരപ്പുട്ടിനുംശേഷം ഇവിടെ എന്നു നന്നുവെരു എന്നും കുമനായുടെ സംസാരവിഷയം അഞ്ചേലുടെ ഗ്രംഗണങ്ങളെൽ പ്രകിര്ത്തിരാം ചേഞ്ഞുകയായിരുന്നു. ഇവിടെ ഏതും ശേഷം താഴെ ഇവിടെ വരുമ്പെടുന്ന പ്രതീക്ഷയോ ടെ അവരും കാത്തിരുന്നു. ഒണ്ടു് വന്നാചേരുകയാണായിപ്പു. അഞ്ചു അവലേ കണക്കിലേറെ വ്യസനാത്തിൽ തമ്മിയിട്ടു. അതി നെത്രുടൻു് അവരും ആരാരാരാടിക്കും ഉപേക്ഷിച്ചു്. ഏതുനേരവും അപേക്ഷയേ ചൊല്ലു് ഭൂഖിക്കും, മാത്രമായിരുന്നു അവളുടെ തൊഴിൽ. അതിനെ തുടനു് അതിയായ കഫിം ബാധിക്കയും കൂടുതുടെ ബോധക്കേട്ടണംബുകയും ചെരുളുകൊണ്ടിരുന്നു. എന്നാൽ ഓല്ലസമയത്തിനു് ശേഷം സപ്രഭാം ഉള്ളറാക്കകയും അം പ്രോശ്ലാം അദ്ദേഹം വന്നാവോ? എന്നു് അന്നേപ്പാറിക്കയും ചെയ്യാവണായിരുന്നു. അതിനുസരിച്ചു് അപേക്ഷയേ അന്നേപ്പാറി ക്കുവാൻ ഒരു കൂതരെ നോൺ അയക്കുവണ്ടായി. അഞ്ചു് രണ്ടിംബേംഡായോടു് കൂടി അന്താക്കിയയിലേക്കു് വരുന്നാണായിരിക്കും എന്നു് കയ്തിയാണു് തൊന്തു കൂതരെ അയച്ചുതു്. അഞ്ചു് വരുകയുണ്ടായിപ്പു എന്നു് പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണു് അവൻ മട്ടാവിരുന്നതു്. മറ്റുത വാത്ത കേടു ഉടൻ എന്നും കുഞ്ഞി മുഖം ഭൂഖി

സുചകമായി ഒരു ദിവസം വലിക്കപ്പെട്ടു ഉടൻ തന്നെ സ്നേഹിതയായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പുത സംഭവം നടന്നിട്ടും വളരെ സമയം കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് എന്നീ ക്ഷേമം അദ്ദേഹത്യർത്ഥിക്കുവാനുള്ളതും; ഒരു വരവോടു കൂടാതും ഉടൻ പുരപ്പട്ടാമനാം ഇവിടെ ഏതും എന്നും ജീവിച്ചയിരുന്ന രക്ഷിച്ച തന്നുമാണോ?"

അപ്പുത കത്തും വായിച്ചുകാണിക്കുന്നപ്പോൾ യുവാഖാവികൾ നയനങ്ങളിൽ നിന്നും ഭാഗ്യക്കണ്ണം അവ ഹിച്ചുകാണിക്കുന്നു.

അറബ്പക്കിയയിലേക്ക്.

വളരെ ഗാധായി ചീരിച്ചിരുന്നതിനാദ്ദേശം യുവാഖാവും തല ഉയർത്തി നോക്കി. അനുവദിയും ബുർജ്ജുന്ന പാരാധിന്റെ മുഴക്കിയിരുന്ന കൂറാൻ അവിടെ നടന്ന സംഭവ തോളിനാം ഹാജാകയോ കേരാക്കുയോ ചെയ്യാതെ വിത്രുഖഗ്ര നൂമാ ഉള്ളവിട്ടുകാണിക്കുവാണോ. ഒന്നാഞ്ചലാചിക്കണ്ണത്തുണ്ട്, ഒരു ചൊറിയ കുടാരം. വൈഡം ലൈഫ്‌സ്റ്റീളുാതെ മുന്നാമത്തൊന്തരിക്കുകയും താമസിക്കുവാൻ അതിൽ സ്ഥലമില്ല. അതിനും സ്വിൽ റൂശിസ്റ്റുകൾ വന്നും, തന്റെ സഹോദരിയുമായി സംസാരിച്ചും, അതിനാദ്ദേശം അവിടെ നടന്ന കരച്ചിലും കൗംതന്നെ അറിയാതെ അടക്കതന്നെ ഇരുന്നുകാണ്ടും ബുർജ്ജുന്ന പാരാധിനാം നടത്തിയിരുന്ന ആ മനഷ്യൻ അതിൽതന്നെ ലയിച്ചുണ്ടും ഇരുന്നിരുന്നും. അപ്പുകാരം മഹാബാരാണോ മുസ്ലിംകളുടെ മാസ്തിംഗർഡിംഡാ. ബുർജ്ജുനും അതുകൊണ്ടും ലയിച്ചജീവിക്കുന്ന ഒരു ദിവസമാനന്തിരിച്ചുണ്ടോ? എന്നു സാംശേരി സംശയം.

അല്ലെങ്കിലും അദ്ദേഹം തന്റെ പാരാധിനാം നിന്തി യുവദേഹാഖാവികൾ അട്ടതേതക്കു വന്നു. അവിടെ നിന്നും അപരിചിതനോടും വളരെ ബഹുമാനത്തോടെ

പെങ്ങമാരകയും കിഗലംപേരം പോദിക്കകയും ചെയ്തു. അസാധാരണ വേഷവിധിനങ്ങളിൽ നിന്നുതനെന്ന അഭ്യരം ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയാണെന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചുവെക്കിലും, അതൊന്നും മുകടിപ്പിക്കാതെ സബ്രഹ്മാനും സംസാരിക്കയാണെന്നേനും ചെയ്തു. അതിനിടയിൽ മുവയോലാവിജൻറെ കൈവശ്വരാജായി തന്ന ആ കര്ത്തു് ഇരിബാറെന്ന ഏല്പിക്കകയും ജീസീസയിജൻറെ സ്ഥിതിയെ സംബന്ധിച്ചു് വിശദമാക്കകയും ചെയ്തു.

അദ്ദേഹം അതു് വാഹിച്ചുനോക്കിയ ശ്രേഷ്ഠം പോദിച്ചു് “ഈ കര്ത്തുമുലം നിങ്ങളെ അന്താക്കിയയിലേക്കു് ക്ഷണിക്കുന്ന രാണിും ചെയ്യുന്നതു്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു് നിങ്ങൾ എന്തു് തീച്ചപ്പെട്ടതാണി?”

മുവയോലാവിു്:— “രെഡവനാചത്തിൽ സഹരം ചെയ്യുവാനിരക്കി കഴിഞ്ഞത് നമ്മുടെ സമയം വളരെ വിലയേറിയതാണു്. അതിൽനിന്നു് ഒരു ഭാഗം അന്താക്കിയയിലേക്കു് പോകുവാൻ വേണ്ടി വിനിയോഗിക്കുന്നതു് ഒരുപരസനിധിയിൽ കുറക്കരമായി തീനേന്നക്കമോ എന്ന തൊൻ യേപ്പെട്ടുനാം.”

ഇരാർഡ്:— “അന്താക്കിയയിൽ പോകുന്നതുകൊണ്ടു് എത്തെ കുലും സ്ഥലുമ്പത്തിനു് സാഖ്യതയുണ്ടാവുകയാണെങ്കിൽ അതു ഒരു വ നീതിക്കണ്ണയോജ്യമും ഇസ്ലാമിക ശാസനക്കന്തുലവുംാണു്. നേരേ മറിച്ചു് സ്വാത്മകു് മാത്രമാണു് അതെങ്കിൽ ശ്രീക്രാംഹ പുംബാണു്.”

മുവയോലാവിു്:— “അന്താക്കിയയിൽ പോകുന്നതുകൊണ്ടു് ഇസ്ലാമിക ഫസ്റ്റാനപരമായി കണംതനെന്ന സാഖ്യതയിൽ കൊണ്ടു വരുവാൻ കഴിയുമെന്നു് എന്നുകും തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ എന്നു ക്ഷണിക്കുന്നതു് ഒരു വെക്കുസ്തുവ രാജാനിക്കാണു്. അവളുടെ കല്പനയെ സ്വീകരിക്കുക മാത്രമാണു്, ഇതിൽനിന്നുണ്ടാക്കാവുന്ന സ്ത്രീപ്രസ്തരി.”

ഇരാർഡ്:— “അതുമാത്രമേ മുവയോലാമുള്ള അന്താക്കിയയിൽ പോകുന്നതുകൊണ്ടു് എന്ന തിരുത്തപറയുന്നതു് ശരീരപ്പിലും നിങ്ങ

കൈ കാണാവാൻ സാധിക്കുന്നാലുകൊണ്ട്, റാഡിളീടുട ആത്മഭഗ്നിയിൽ തയാറായ ക്ലീസിഫിക്കേഷൻ റോഗത്തിനാം ശാന്തിയുണ്ടാവുകയും അകാലത്രപ്രവിശ്വൻ നിഷ്ട് രഹസ്യങ്ങളിൽനിന്നുവരു രക്ഷപ്പെട്ടുകയും ചെയ്യുവെന്നം വരും. അതിനാശേഷം അവർക്കു മുസ്തിക്കളുടെ സംസ്കാരംനുതയയും, സഹജിവി സ്റ്റീറോഫൂ കണ്ട്രചോക്ക് വാൻ സാധിച്ചുവെന്നം വരും. തദ്ദീശം അവർ ഇന്ത്യാമീറ ആദ്ദേഹികവാൻ നിർബന്ധിതയായിരുന്നും നാണ്കാക്കാം. അസൃത സംശയത്തികൾ ഓരോനം മഹത്തായ സ്ലൈമ്മുകളാണും മാത്രമല്ലോ, ഇസ്‌ലാമിനും ചെയ്യാവുന്ന സേവനങ്ങളിൽ പ്രമുഖ സ്ഥാനം അർഹിക്കുന്നതും തുടർന്നുണ്ട്.

യുവരാജ്യാഖ്യാനി:— “അഞ്ചും പറയുന്നതും വാസ്തവമാണും. ക്ലീസിഫിക്കേൻ അനാഭോഗ്യാഭാസപ്പെട്ടയും അവശ്രദ്ധയും എൻ്റെ ഒരു ദായത്തെ അലട്ടിക്കാണ്ടിരിക്കുന്നതിൽനിലുണ്ട്. അതുകൊരണ്ടം മരിക്കുന്നും ചിന്തിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞതിൽനിലുണ്ട്. അഞ്ചും പറഞ്ഞതിനുശേഷം മാത്രമാണും ഞാൻ മാസ്റ്റീലാക്കിയതും അന്താക്കാഡിയയിൽ പോകുന്നതും ഒരു ഇസ്‌ലാമിക കാൽമാണാണും. ഏന്നാൽ ഈനിയും ഒരു ഒരു ക്ലീസിഫിക്കേൻ ആണും കൈയ്യുടണ്ടും.”

ഇറാക്കി:— “എത്ര ചെവശമുണ്ടാണും ഇന്ത്യയ്ക്കുതും?”

യുവരാജ്യാഖ്യാനി:— “മരിക്കുന്ന നാമിപ്പോരാ ക്ലീസിഫേഷൻ സേനയിലെ ജീവനക്കാരാണും. നമ്മുടെ ഓരോ ചാലനങ്ങളിൽ സേനാധിപതിയുടെ അനുമതിയോടുകൂടിയായിരിക്കേണ്ടതാണും. അന്താക്കാഡിയയിലേക്കും പോകുവാൻ അഭ്യൂഹം അനുവദിക്കുമോ എന്നും ഞാൻ സംശയിക്കുന്നും. അതും ഒരു ചെവശമും തന്നെ യാണും.”

ഇറാക്കി:— “അഭ്യൂഹം അനുവദിക്കാതിരുന്നാൽ അതോടെ ചെവശമുംതന്നെ. എന്നാൽ ഈനിയും ഒരു താമസിക്കാതെ അഭ്യൂഹം തന്നെ ചെന്നക്കണ്ടും അനുമതി വാങ്ങുന്നും.”

യുവരാജ്യാഖ്യാനി:— “വാസ്തവത്തിൽ ഇതോടെ സ്ലൈമ്മുകളാണും

എന്നിക്കു് ബോദ്ധമായി കഴിത്തു. അങ്ങുംകൂടി അന്താക്കിയ യിലേക്കു് വരികയും ഈ സ്ഥലിൽത്തിൽ ഭഗവാന്മാരുകളും ചെണ്ടു നന്നായിരിക്കുമെന്നു് എന്നിക്കപ്പേക്ഷയുണ്ടു്.”

ശ്രീഹർഷഃ— “ഞാൻ കൂടി വരേണ്ട ആവശ്യം ഉണ്ടെന്നു് തോന്നുന്നില്ല. നിങ്ങളെ കാത്തു് ദിവിച്ചതുകൊണ്ടാണു് ജീവിപ്പ യിൽ രോഗാതുരയായി വേഖിച്ചതെന്നും, അതുകൊണ്ടു് നിങ്ങൾ അവിടെ ചെന്നു് അവളുടെ രോഗശാന്തി വരുത്തി പൊട്ടുക്കണാമെന്നമാണു് അവളുടെ മാതാവായ രാജത്തിയുടെ കത്തിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതു്. അതിനും വാന്നാക്കൂടി വന്നു് ബൃഥപിഴ്ചുന്നതു് ശരിയപ്പെന്നാണു് എന്നിക്കു് പറയാനുള്ളതു്.”

ഘവയോദ്യാവു്:— “സർക്കമ്മത്തിനു് സഹായിക്കുന്നതും സ്ഥലമും തന്നെയാണു്. അതിനുംപുറുമ സുമിർപ്പുചായ ഈ സഞ്ചാരത്തിൽ അങ്ങുംകൂടി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു് എന്നിക്കു് സമാധാനത്തിനു് വകയാണു്. പിന്നെ നാം റണ്ടുപേരും കൂടി ചെല്ലുന്നതു് കാൺമേഖാരാ മുസ്ലിംകളുടെ സഹജിവിസ്തുരം കൊണ്ടാണു് ഒരാളെ ക്ഷണിച്ച സ്ഥലത്തു് റണ്ടുപേര് വന്നതെന്നു് അവർക്കു് മരസ്സിലാവുകയും ചെയ്തു്”

ശ്രീഹർഷഃ— (അല്ലോ ആര്യലോച്ചിച്ചിട്ടു്) “നിങ്ങൾ പറയുന്ന തൊക്കെ ശരിയാണു് എന്നിങ്ങനും നിങ്ങളെ സഹായിക്കാൻ എന്ന നിലകു് ഞാനംകൂടി വരിക എന്നു് ആവശ്യംബാന്നുണ്ടു് ആതെ മരറാനീരോധം ആതു കാര്യമായി ഞാൻ കണക്കാക്കുന്നില്ലു്.”

അംഗൈരെ ഓരോനും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു് കിട്ടു സഥിയം ഇരുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവർ റണ്ടുപേരും കൂടി സേനാപതിരിയ സമീപിച്ചു. അദ്ദേഹം അവരെ ഉപചരിച്ചിരുത്തിയ ഫേശും ആഗമനാദ്ദേശം എന്നാണെന്നുണ്ടെന്നു. ഘവയോദ്യാവു് അവർ അവിടെ ചെല്ലുവാൻ ഉണ്ടായ കാരണം വിശദമാക്കി. അതെ പ്രിയാം കേട്ടതീന് ഉടൻ അദ്ദേഹം അനവാദം നില്കിക്കൊണ്ടു് പ

രണ്ട്. “വെക്കസൈമായി യുദ്ധം നടക്കുന്ന അവസ്ഥമായതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തെ നമ്മുടെ വോറിയായി ശണ്മിക്കുന്നതിൽ തെറ്റില്ല. ഏറ്റാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഏക സന്താനമായ രാജകീയരാജിയെ മരണത്തിന്റെ നിർബന്ധമുള്ളതിൽനിന്ന് നിന്നു് മോവിപ്പിക്കുവാൻ നിങ്ങളിടെ ഇതു യാതുകൊണ്ട് സാധിക്കുമെന്നാണെങ്കിൽ പിന്നെ ഒരു താമസിയാതെ പുരപ്പെട്ടുകയും, അതിൽ വെച്ചു് അന്നവീക്കണ്ണിവാകുന്ന യാതരാക്കളെ തരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് നമ്മുടെ കാരായത്തുടെയും കടമയാണു്.”

അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനമതി ലഭിച്ചുശേഷം അവർ അദ്ദേഹത്തോടു മറ്റും മറ്റും മനസ്സിലും നേതാക്കളോടു യാതുപറഞ്ഞ പുരപ്പെട്ടു. ഇതുവും എല്ലാം കഴിയുവോഗേക്കും സമയം അതിക്രമിച്ചിരുന്നതിനാൽ അന്നവീക്കണ്ണ യാതു നിൽക്കിവെക്കുകയും അടുത്ത ദിവസം പ്രാതത്തിൽത്തന്നെ പുരപ്പെട്ടുകയുംാണു് ചെയ്യുതു്.

മുസ്ലിംകളെ സംബന്ധിച്ചു് പൊതുവായി മരില തെററിലും റണ്ടാക്കളും റൂചികളും എഴുന്നുത്തിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചു കഴിത്തിരുന്നു. അറബികൾ വിസ്വാദ്വിരക്കായും നിർദ്ദേശനക്കായും, ചെല്ലുന്നിടത്താക്കൾ കേതുപുഴ ദുക്കന്നതു് ഒരു വിണ്ണനാദായിട്ടാണു് അവർ കണക്കാക്കിയിട്ടുള്ളതുനാം, അവരേ കാംഡ നീചമായായും നിന്മധാനമായ ഉറേഡേ വർദ്ധം ലോകത്തിലുണ്ടും മറ്റും കൂപ്പിയ പാതയിരിക്കാൻ പറഞ്ഞു പരത്തിക്കൊണ്ടുണ്ടും. പ്രസ്തുത വിവരം മുസ്ലിംകളെ അവജനിക്കുന്ന വീക്കിക്കുവാൻ റൂചികളെ നിർബന്ധിച്ചിരുന്നു. പ്രസ്തുത അഭിപ്രായം തന്നെയാണു് നമ്മുടെ റൂചിക്കുതന്നേറ്റും പ്രദയത്തിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചു കഴിത്തിരുന്നതു്. കെങ്കുവ പഞ്ചിയിൽ വെച്ചു് പാതിരിമാർ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആ പ്രസംഗങ്ങൾ റൂചിക്കുതന്നേറ്റും കണ്ണപുടങ്ങളിൽ പ്രതിലുപനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

എറ്റാൻ അയാൾ മുസ്ലിം താവളത്തിൽ വരികയും അവിടുത്തെ സ്ഥിതിഗതി കാണുകയും ചെയ്യുതിനു് ശേഷം അയാളിട

എയർത്തിൻ കടികൊണ്ടിരുന്ന എ അഭിപ്രായത്തിനും കാര്യമായ ചീല മാറ്റംമെല്ല സംഭവിച്ചു്. വിമർശിച്ചു് ഹസ്താക്ഷരാദം യുവയോഖാവും അയാളോടു് കാണിച്ചു സമ്പ്രദാരവ അയാളെ സംതൃപ്തനാക്കി. അവരോടുകൂടിത്തന്നെ അയാളേയും ഭക്ഷണത്തിനിൽക്കും തീരുമായിരുന്നു. അവർ ഉറയ്ക്കുന്നതിനും തുടർന്നു അയാ ഒക്കും ഉറയ്ക്കുവാൻ സ്ഥലം കൈചെറ്റത്തു്. അവരിൽക്കുന്നരിനൊപ്പം അയാളേയും ഇത്തീരുമായിരുന്നു. ചീല അവസ്ഥയെല്ലിൽ അയാരാ അതിനു് വിസ്മയം മുകടിപ്പുകിഴക്കുണ്ടായി എന്നും അവരുടെ നിർബന്ധപ്രകാരം അയാരാ അതിൽ വീനു് അകന്ന നില്ലവാൻ അഭേദതന്നുണ്ടായി.

കൈസരിന്റെ അത്രാധ്യാരോഗ്യം, റൂമി നേതാക്കരായടക്കാരക്കാരും സന്ദേശനായ പ്രാത്തികൾ, പാതിരിലായടക്ക വെദവാ പ്രതിനിധികളാണെന്ന നാട്യം മുതലായവയാണു് അയാരാ ഒന്നു പഠിച്ചിരുന്നതു്. മുസ്ത പരിത്യാസ്മിതികൾക്കിടയിലൂടെ ഇട്ട ഒരു ക്ഷേമിയ ഒരു ജീവിതമാണു് അയാരാ നയിച്ചിരുന്നതു്. അതിൽ എത്രയോ മട്ടുള്ള തുടക്കത്തിൽ ദൃഢാംശരാജും ദസുംകളിൽ ഉണ്ടായ രിക്ഷം എന്നുണ്ടു് അയാരാ ഉഞ്ചിച്ചിരുന്നതു്. ഏവംവിധങ്ങളായ അനന്മാനങ്ങളോടുകൂടി ദസുംകളിക്കുള്ള സ്ഥിപിച്ചു ആ റൂമി മുതനു് അവിടെ കാണാവാൻ കഴിഞ്ഞത്തു് അവരുടെ സമ്പദം സാഹോദര്യം സാധ്യങ്ങളുമാം മുതലായവയാണു്.

അവർ ദിംബിക്കുന്നിനു് ഘുറ്റുപുട്ടിനു് ശേഷം ഒരു ദിവസം ആ റൂമിമുട്ടത്തിൽ റോഗിയായിത്തീർന്നു്. അയാളെ മുഞ്ഞഷിക്കാവാൻ മുഖ്യമാണെന്നു അവരുടെ ദസുംകളായ ഭീരും യുവയോഖാവുമുണ്ടാക്കുന്ന മറിഞ്ഞം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ അയാളെ മുഞ്ഞഷിക്കക്കുന്നതെന്ന ചെയ്തു. തദ്ദേശവാസരാജിൽ അയാളെ മുഞ്ഞഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അവരുടെ ബഹപ്പും കണ്ണാൽ തോന്നം അയാരാ ഒരു കോടിസ്റ്റരുന്നും അവൻ സ്ത്രീയാളിക്കുമാണെന്നു്. അതാണെന്ന അയാളുടെ അപാസ്യം സുഖപ്പെടുകയും അവർ സഖ്യരിച്ചുതുടങ്കുകയും ചെയ്തു. സഖ്യാരത്തിനിടയിൽ അയാരാ ആലോച്ചിച്ചുവോക്കി വെരും ഒരു

മുന്നായ തന്നെ അവർത്തിരുത്തുന്ന അനുഭിക്കാൻ കാരണമെന്നാറിമെം. ഒമ്പിലെ കൈസറിന്റെ ദിതനാണ് താന്ന ഗാ് ക്രതിക്കായിരിക്കേംമോ? അപദേശാഖാക്കിൽ കൈസർട്ട വൊറികളായ ഇവർ തന്നെ കൊല്ലേണ്ടതുത്താനോ പീഡിപ്പിക്കുവാനോ ഒക്കെയല്ലെല്ലു തുച്ഛിക്കുകും? അങ്ങിനൊന്നൊന്നുമല്ല. അവർ പരോപകാരത്തല്ലരും, നിസ്പാത്മരും സംരജീവികളായതുകൊണ്ടുതന്നും അധികം അകമ്പിത്തു തന്നെ മുന്നുഭി ചുവതനും അധികം അകമ്പിപ്പായി. അപ്പോൾ അധികം കാര്യം, ഇതു സ്ഥാപിക്കുന്നതിൽ പിന്നെ അവരുടെ സംബന്ധിച്ചു് തന്റെ എഴുത്തുകിൽ പതിനേരുകിടക്കണം തന്റെഖാരണകൾ വെരും മിമ്പാബ്ദാലും മാത്രമാണ്. ഒരു പക്ഷം ഈ അവബികൾ വല്ലു മാലാവഹാരോ മരീറാ ആയിരിക്കാം മതി. ഒമ്പിൽ നടക്കുന്ന അഴിമതികളിലും അധികാരപ്രമത്തകളിലും കണ്ടു് അസ്പദമനായ ദേവദം ദാഖലേ അടിച്ചുത്താൻ വേണ്ടി ഈ മാലാവമാരും ഇങ്ങനൊട്ടുത്താവാം. അപദേശാഖാ ഗണകിൽ ഇവരോടു് യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതു് പുമാവിലാബന്ധാം കൈസറിനേയും രാജഞ്ചിയേയും ഉച്ചാദശിക്കുന്നതാണ്. ഏ നാിപദനെ പതിനായിരം കുട്ടികൾ ശുശ്രാവനകളോടുകൂടി അധികാരം അവരോടു് കൂടുതൽ അന്താക്കിയെങ്കിൽ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു് സംബന്ധിക്കുന്നു.

റൂമിക്കളിടുത്തു സമരവേദം.

ഒമ്പി സേനാനായകനായ ബാഹാൻ ദിസ്ലീസനാനീ ഹസ്താവലിഡു് (r) നെ സന്ധിസംഭാഷണിന്നായി ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുകയും, അവർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിബേശനകരംകൂടും വശംവരവാതെ അദ്ദേഹം മട്ടലിപ്പാവുകയും ചെയ്തായിരുന്ന അഭ്യാസങ്ങളിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടോ. ഒമ്പികരാക്കു് അ

വക്കെട സവ്യാബലത്തിൽ അരംകാരധിഖായിരുന്നു. ആയുധങ്ങൾ ഒന്നും ആഹാരസാധനങ്ങളും ആവശ്യത്തിൽ അധികമുണ്ട്. റണ്ട് ലക്ഷ്യത്തിൽപ്പറം ഭോഗാംഗം രൂമിസേനയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതു്. മൂസിംകളാണെങ്കിൽ അതിനാൺ എത്തിൽ കൈ ഭാഗം മാത്രമും, രൂമിസേന തിനാക്കാഴ്ചയ്ക്കു് ധാതരാക്കവിധ കുമിഞ്ചും ബാധി ചുട്ടില്ലാത്ത മദ്ദാന്തത്തിനാർ, പല സ്ഥലങ്ങളിലും യുദ്ധം ചെയ്യുകൊണ്ട് സംബരിക്കുകയാലും സ്വദേശം റിട്ടിട് അധിക ദിവസമായതുകൊണ്ടും കുമിഞ്ചും ബാധിച്ചുവരാണു് മൂസിംസേന, പ്രസ്തുത സംഗതികളാണു് ഹസ്തതു് വാലിഡിന്റെ നിബന്ധന കൈള നിരസിക്കുവാൻ രൂമിക്കൈള പ്രതിപുംചുതു്. വാലിദു് ഒട അഡ്വോക്യൂറ ശേഷം, ബാഹാൻ തന്റെ സേനയിലെ പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ കൈ സമ്മേളനം വിളിച്ചു് കൂട്ടകയും അതിൽ വെച്ചു് ഉറ്റതരമായ കൈ പ്രസംഗം നൃത്തകയും ചെയ്തു. പ്രസംഗത്തിലെ ചുങ്കകൾ മൂസിംകളുമായി പൊങ്ങ തുന്നതിനു് അവരെ ആവേശം കൊള്ളിക്കുകയായിരുന്നു. അയാൾ തുടന്നു.

“ഓജന്താനീകളായ ഈ അബബികൾ വാടിക്കുന്നതു് അവക്കെട പ്രജകളായിത്തീരുന്നും നാം എന്നാണു്. അതുവരെ ഇം അക്കുളണ്ടതിൽ നിന്നാവർ റിനാരകയില്ലാതു. എന്താണ നിങ്ങൾ അവക്കെട. പ്രജകളിം അവർ നിങ്ങളിടെ ഭരണാധിപതാക്കരമായിത്തീരുന്നതു് നിങ്ങളുകൾ സ്ഥാനമാദണാം?”

ആ സദ്ദൂശിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന സേസനീകോദ്യോഗസ്ഥനാർ ഏകുക്കരേന മഹപടി പറഞ്ഞു. “ഞങ്ങൾ മരണപ്പെട്ട നാൽവരെ അവക്കെട അടിമത്പരം സ്വീകരിക്കയില്ല.”

അതുകേട്ടു് സ്വാധീനായ ബാഹാൻ വീണ്ടും തുടന്നു.

“അവക്കെട പ്രജകളായി തീക്കന്തിനോടൊപ്പും അവക്കെട മതം സ്വീകരിക്കുകയും കൂടി വേണമെന്തു. എക്കിൽ മാത്രമേ അവക്കെട ആയുധങ്ങൾക്കിന്ത്യാക്കാതെ റിട്ടയക്കയുള്ളപോലും, എന്നാണു് നിങ്ങളിടെ അഭിപ്രായം.”

അവർ പറഞ്ഞത്. “ഞങ്ങൾ മരിച്ചു് മല്ലിൽ മേന്താലും ശരി ഇം അപമാനം വരിക്കവാൻ നാംക്കൾ തജ്രാരാവുകയില്ല.”

അവക്കട ഏറുകുകഞ്ഞുനായുള്ള മരപടി കിട്ടിയതിനും ശേഷം ബാഹാൻ വീണ്ടും പ്രസംഗിച്ചു.

“നുംഗിയോഡാക്കണ്ണ! നാംക്കൾ എത്വംവിധമായ നീചങ്ങി വിത്തത്തെ ഇഡുപ്പുന്നവരല്ലോനു് കാലാളിക്കി എന്നിക്കും ഉണ്ടാക്കിയും അവന്നു ഏക പത്രന്നും മത്തതിൽ നാം ലേണ്ടപോലും തെററിനടക്കവാൻ ഇഡുപ്പുടാതവരാണു് നാംക്കൾനു് ദ്രുഡിശ്രദ്ധാസ്ഥിതാക്കിക്കു്. ഇന്തി നാം ഒട്ടംത നന ക്ഷമിച്ചിരുന്നാളും, നമ്മുടെ കൂദാശയെല്ലായും, വധാംഗങ്ങളെല്ലായും കൂച്ചി വരുത്തിക്കാരാക്ക. താമസംഭാരിക്കു റൂമിസേനയും ദു വിനിപരാക്രമങ്ങൾ ലോകത്തിനു് പാംമാക്കിത്തീക്കാവാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും, കാടവായം റിക്കൂട്ടിപ്പോന്തമായ അറ ബിക്കാൾ വിത്രുഖത്തുംഖായ ഹം സാമ്രാജ്യത്തെ തീണ്ടുവാൻ പോലും സാധിക്കയില്ലോനു് തെളിയിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതു് നാംക്കൾ കടമയാണു്.”

അതിനാശേഷം ബാഹാൻ അവരെക്കാണ്ടു് പ്രതിജ്ഞയെ മുട്ടിച്ചു. രാത്രികാലം മുഴുവൻ താവളസ്ഥലത്തു് ചുറ്റിയടിക്കുകയും, സ്പദേശത്തിനും മത്തതിനും വേണ്ടി മരണാവരിച്ചും പോലും അറബിക്കോട്ടു് പൊങ്കത്തുന്നതിൽ നാിനു് പിന്തിരിയു തെന്നു് റൂമിടേന്നാരിൽ ഓരോക്കത്തോരും ഉപദേശിക്കുകയും, അതിനോടൊപ്പും അവരെക്കാണ്ടു് അതിനു് സമ്മതിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടിരുന്നു.

നാട്ടിനാവേണ്ടി മരിക്കാണെനു് അവരിൽ ഓരോക്കത്തും സത്യംചെയ്തു. അവർ പിരിഞ്ഞപോയതിനു് ശേഷം പാതിരി മാരേയും മതപുരോഹിതനുമാരേയും വിളിച്ചുവരായതി ഹസ്തം വാലീഡു് സന്ധിയാലോചനക്കായി വന്നിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ പറഞ്ഞത് വ്യവസ്ഥകളെ വിശദമാക്കിക്കാണ്ടു് തുടന്നു. “ഈ

ക്രൈസ്തവനിന്റെ നിബന്ധനകൾക്ക് പ്രത്യേതരമെന്നോണോ എന്ന് പറയുന്നു “അതിന്” മഹാവദി തങ്ങന്തിന് എന്നുള്ളടട വിശുദ്ധ ഒരു തഴുവാനാണോ” എന്ന്. പ്രസ്തുത വിഹിതവാദം കേട്ട് പുരോഹിത ഗണം പറയുന്നു. “നൂലികളായ നാം അറബികളിൽ അടിയാനാ രാധി ജീവിക്കണമെന്നു” അവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്കിൽ അതു അവക്കുടെ അന്ത്യാഗ്രഹം ചാതുചാണു. അങ്ങിനെ ഒരു ജീവിതം നയിക്കവാൻ രൂമികളിൽ നിന്നും ഒരു കുട്ടിപ്പോലും അനവാദിക്കുന്ന തല്ലു.” അങ്ങിനെയുള്ള അവക്കുടെ ദ്രാഗ്രഹത്തിനു പ്രതിവിഡി നമ്മുടെ വിശുദ്ധം ചെയ്യുന്നതാണു എന്നും അങ്ങും തുറന്നപറയുന്ന ഏകിൽ അതു അഭികാമ്യമായ മഹാവദി തന്നെക്കാണു” എന്നാക്കു

ഹാസ്യത്ത് വാലിഡിന്റെ നിബന്ധനകളിൽ പ്രതിഫേഡം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു ആ പുരോഹിതഗണം അവക്കുടെ കൈ വശദശായിതന കുറിഞ്ഞുകുള്ളെടുത്തു “കാണിച്ചുകൊണ്ടു” പറയുന്നു. “തന്മരിം കാരോ പട്ടാളക്കാരനേയും സമീപിക്കുകയും, അവക്കുടെ തലയിൽ ഇം ദൈവികായും വൈക്ഷകയും മെയ്യു കൊണ്ടുപറയും, “മരിച്ചാൽ ഹോലും പിന്തിരിയയുതനും”. അങ്ങിനെ അവർ സമരത്തിച്ചുശേഷം അവരുടെക്കാണ്ടു തന്മരിം ചെയ്തിക്കും” എന്നും.

അന്നവരത്ത് രാത്രി സേനാതാവളത്തിൽ ഒരു ബഹുലം തന്നെ ആയിരുന്നു. കൂടാരങ്ങളെല്ലാ പല വിഭാഗങ്ങളായി തിരിച്ചു കാരോ ചാതിരിമാർ ഏററെടുക്കുകയും അവർ അവിടുടെ സംഘരിച്ചു യുദ്ധത്തിനു ഫ്രീപ്പിച്ചുകൊണ്ടുള്ളൂ ഉജ്ജപ്പംപ്രസംഗങ്ങളും നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അങ്ങിനെ രൂമിനേന്നായിൽ സമരത്തിനും ആവേദം മുത്തുവന്നു.

മുസ്ലിം സേനയുടെ സ്ഥാത്തി.

നൂലിതാവളത്തിൽ നടക്കുന്ന സംഭവങ്ങളും പ്രഭാത തത്തിൽ ഹാസ്യത്ത് വാലിഡും (സി) കു അറിവുകിട്ടുന്നശായിരുന്നു.

മുസ്ലിംകളുടെ ദേൽ ഉണ്ഡാകാൻ പോകുന്ന യല്ലം അതിവിഭീകരിച്ചിരിക്കുമെന്നു് വാലിറ്റിനു് അറിവു് കിട്ടിയിരുന്നു. അതിനാൽ അങ്ങനോദ്യത്തിനു് മുസ്ലിംകൾ മെത്രാന തതിൽ അണ്ണിനിന്നുംനു് കഴിഞ്ഞതിരുന്നു. മുപ്പത്തിംശാട്ടു് വിഭാഗങ്ങൾ ഇംഗ്ലീഷ് ടീപിച്ചുണ്ടു് ശാഖവരെ നിന്തിയിരുന്നതു്. കനിനു് പാനിൽ കൊച്ചയിട്ടു് മുപ്പത്തിരഞ്ഞു് റാകിക്കൂച്ചയിലെനു അവക്കുത്തു്. മുന്നാണിസേനയുടെ ദായകത്പരം അബ്ദുള്ളബൈദ്യത്തിനു്, വലതു ഭാഗം അംദബിനിശ്ചസി, ഹർജയിൽ എ നീ എണ്ട പേക്ഷം ഇടതു ഭാഗം യസിദ്ദീബിനു അബീബുഹിയാഹാരിജനാ മേൽനോട്ടം വഹിച്ചിരുന്നു്. അതിനു് എറാനു കാരോ വിഭാഗത്തിനു് മുത്രേകം മുത്രേകം നേതാക്കന്നാരു നിബേഖിച്ചിരുന്നു. നേതാക്കന്നാരിൽ കാരോക്കത്തുകൂടം അതീനിയുഥപിബുന്നുകൂടം, ഇതിനു് മുദ്രാബാധിട്ടുള്ള യഥാപ്രകാശിൽ വിജയം ഗോട്ടവാൻ കാരണാദ്ധര കൂടം ആയിരുന്നു. അവാരിൽ കാരോക്കത്തുകൂടം അവക്കുടെ നിയന്ത്രണ നാത്തിന്നായിരുന്നു സേനാവിഭാഗത്തു ആവേദം കൊള്ളിച്ച കൊണ്ടു് ഉജ്പലപ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തിയിരുന്നു. മുസ്ലിംസേനയുടെ മുന്നാണിയിലായി ഒംഖുസുഹിയാനു് ഉണ്ഡായിരുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെ പാർപ്പാഗാഗത്തനിന്നിരുന്നിരുന്ന സേനയോടായി കൊണ്ടു് പറഞ്ഞു “മുസ്ലിം യോജാക്കക്കെളി! നിഃഭയം അറിബിക്കളാണു്. മുസ്ലിം സൗഖ്യാധിത്തിന്റെ സന്താനങ്ങളാണു്. അതെ, നിഃഭയാണു് ഇസ്‌ലാമിനെ റിലൈറിംഗ്സിഡവർ. നിഃഭയാണു് പൊതുത്വവാൻ വിസ്വിളക്കി നില്ലുന്ന റൂമിക്കളാവട്ടം ബഹുഭേദവാരാധകനാരാണു്. അതിനു് വേണ്ടിയാണു് അവർ അവക്കുടെ ഫോറേഡാക്കലേ ബലിയപ്പീക്കവാൻ സന്നദ്ധരായിരിക്കുന്നതു്. മുസ്‌ലിംക്കലേ! നിഃഭയം കൊല്ലോച്ചിക്കേണ്ടതുണ്ടു്. മാജിച്ചേപ്പട്ട മതത്തിനു് റോണ്ടി അജപ്പാനിക്കവാൻ മുന്നാട്ടു് കതിക്കുന്ന റൂമിക്കളുക്കാരും എല്ലാക്കാണ്ടം മാഹാത്മ്യധിക്കുവരാണു് നിഃഭയം. നിഃഭയാണുടെ ഇം പ്രവർത്തിയിൽ ഒരുവാനുകൂലും മുത്രേകം ഉണ്ഡാവുന്നതാണു്” എന്നിങ്ങനെ തന്റെ മു

സംഗം അവസാനിപ്പിച്ചകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പ്രാത്മിച്ച. “സാദ്യ ശക്തനായ ജഗദ്ധിന്നാവോ നിബന്ധം ഭാസമാരായ ദസ്സിംക ഒഴി സംഖ്യാപ്രീടത്തോളം ആധിക്കിന്നറ കൊടുമുടിയിൽ എ തതാൻ പോകുന്ന ഒരു ദിവസമാണിനും”. ഈ അവസരത്തിൽ ഞങ്ങളെ സഹായിക്കുവാൻ നീയല്ലാതെ ഒറാക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് സാധുക്കളായ ഞങ്ങളിടെ മേൽ സഹായം ദാസ്തും നീട്ടേണമേ!”

ശംഖവിനിശ്ചസിയാണ് പിന്നീട് പ്രസംഗിച്ചതും. അ ദ്രോഹം ദസ്സിംഗേനയുടെ കാരാ വരിക്കിടയിലും നടന്നകൊണ്ട് ഉൺഡോയിപ്പിച്ച. “മോഖാക്കളെ ദഷ്ടികൾ ത്രംഭിയിൽ പതിപ്പിക്കുക. കന്താരം മുകുപ്പീടിക്കുക. ഏന്നീട് നീങ്കു ന അതെ സ്ഥാനത്തുനിന്നിലക്കാതെ ദൈരുമായി വില്ലുക. നീ ഒരുള്ളാടക്കിരിട്ടു വെരിക്കു ദിവ്യാട്ടവരട്ട്. നിങ്കും അ നേണാട്ടചെന്നും മല്ലിംഗേ ആവശ്യമില്ല. മുന്നോട്ട് കുതിച്ചുവാട്ടു നീ വെവരി നിങ്ങളിടെ കന്തം ഏതുന്നിടത്തോളമെങ്കിലും അടി കാട്ടു. അതിനശ്രേഷ്ഠം നിങ്ങളിടെ കന്തത്തിന്നറ അശും അവ കട മാറിൽ തരക്കാതകവിയം പ്രയോഗിക്കുക,”

ഇങ്ങനെ പലയം പലവിധ ഉച്ചപ്രസംഗങ്ങളിൽ നടത്തി കൊണ്ടുകയന്നതിന്നറ അനന്തരം ഫലമായി ദസ്സിംഗേന ആ വേഗംരിതരായിതീർന്നു. അതിനിടയിൽ ഹസ്തവാലിത് അശ്രദ്ധാരൂധനായി അവക്കുടെ ദൗഖിക വന്നാണിനു. അദ്ദേഹം റ നീ ഉടനെ മസ്തിംഗേന അവക്കുടെ നേതാവും ഏന്ന വിലക്കും ഒരു ‘സലാം’ നല്ലി. അദ്ദേഹം സലാം മടക്കിക്കുണ്ടും പറ ശ്രദ്ധ. “മസ്തിംഗേന സഹാദരിയാരും മസ്തിംഗേന പതാകയുമായി ട്രാം” നാം ഇവിടെ ഏതെന്തിയതും. നോക്കണം നമ്മുടെ തലക്കു മകളിൽ പാറിക്കളിക്കുന്നതും ഇസ്താഖീക പതാക. അതെ, ഏക ദാദവാദിപ്രാസത്തിനും സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്ന ആ പതാക യല്ലെ ചുനും. ഇതുവരെ ഈ പതാക വിജയവെച്ചയന്തിയുടെ അടയാളമായിത്തന്നെ പരിലസിച്ചു. ഇന്നി നാം ഏന്താണും ചെ

ଫ୍ରେଣ୍‌ଟ ତୁ. ୨୩ କଟିସକର ଆଲ୍‌ପ୍‌ଲ ଅଳକ୍‌କାର୍‌ଯେପନିଆହୁ
ଯୁଦ୍ଧମହାନୀ, କେବଳ ରାଜ୍ୟାବ୍ଦୀରେ ପାରିବଳ୍ଲମ୍ଭନ ବ୍ୟବ
ଏତବାହାସକନ୍ତୁରେ ପଥାକ ପିଚ୍‌ଚିଚ୍‌କିମଣଙ୍କ. ଏଗାନ୍‌ତ୍ରିାସମା
ଗାତ୍ରୁଂ ଗନ୍ଧାର, ଏକ ଏତବାହାସକନ୍ତୁରେ ପଥାକ ପରିଚ୍‌ଛିକି
ଶା. ପ୍ରମୁଖ ଗଂଶତିକର ସାହୃମାକଗ୍ନିତ୍ରାରେ ଗାଂ ହୁବିନ୍‌
ବିଟ୍‌ ପିନାରିତ୍ତିକ. ଅତିଗାନ୍ଧିକାରୀ ମରିପ୍ରାଦୁଷରୀ କହନ୍ତି ହାବି
ଗୋକାର ବୋଷକାରୀଲୈପ୍ରେସ୍‌ ଶବ୍ଦମଂ ମରାଜୁଣା.

ସଂଖ୍ୟାତମାରେ ବେବରିକଳ୍ପରେ ବେସନ୍‌ଗ୍ରାମଲବ୍ଧା ଅତୁଳ୍ୟ
ଶାଲବ୍ଧା ବୋମ୍ପୁଃଗାନ୍ଧିରୀର ଗାଂ ଅଧିକାରୀ ଅଭିଭାବିତ ଅଭିଭାବିତ
ଶାନ୍ତିକାର୍ଯ୍ୟଂ ରୋଗଂ ସମ୍ମତିକମାଣ୍ଟିଟ୍‌. ଏଗାନ୍ତି ପ୍ରମୁଖରଙ୍କରୀ
କବଳ ଏଲ୍‌ପ୍ରାଂ ଅନ୍ତିମପ୍ରମୁଖତମ୍ଭବାନ୍ତି ପାତ୍ୟପ୍ରମୁଖରଙ୍କରୀ
ଲ୍ୟାଂ ନିଷ୍ଠାପିତାନ୍ତାର୍ଥାମହିତ୍‌. ଅତିରିକ୍ତ ଅଭିଭାବିତପ୍ରମୁଖତମ୍ଭବାନ୍ତି ତୁ
ରାଲ୍‌ ସାହୃଦୟ ଏଗାନ୍ତିରିକେ ନାହକ୍‌ ଅନ୍ତିପ୍ରମୁଖରଙ୍କରୀଲୈପ୍ରେସ୍‌
କାର୍ଯ୍ୟଂ ତାମ୍ରତମନ. ବୁଦ୍ଧିରେ ବ୍ୟବକଳାଧିତ୍‌ ବିଜ୍ଞାନମାର୍ଯ୍ୟ
ଅନ୍ତି ଗନ୍ଧାରତମ୍ଭବାନ୍ତି. ପ୍ରକାଶନିକ୍‌ ଗଂଶତିକାର୍‌ଯୁବାଙ୍କର ପ୍ରମୁଖତମ୍ଭବାନ୍ତି
ବାରୀକାର୍‌ଯୁବାଙ୍କର୍‌. ଉତ୍ତାତ୍ପରୀତିରେ ଯାତାନାକୋଣଟଙ୍କ ଧରିବିକା
ଯିବାକାରୀକାର୍‌ଯୁବାଙ୍କର୍‌ ଗାଂ. ବେଗାମେହନ୍‌ତି ଏତିରିରାଜ୍‌ମିତିରେ ଉଦ୍‌ଘୃତ
ଯିତି ଅପରାଧୀଗ୍ରହି ଗାଂଧୀ ରାମକର୍ଣ୍ଣର ନାମକାରିତାରେ ପରିବାର.
ଏଗାନ୍ତି ଏତବାହାନ୍ତିଲ୍ୟାଂ ଗନ୍ଧାରତ ଏକ ବହିକାଶକର୍ତ୍ତା ବିଜ୍ଞାନ
ଲ୍ୟାଂ ଗନ୍ଧାରତରେ ବେକାର୍‌ଯୁବାଙ୍କର୍‌ ଗାନ୍ଧାରତ ମେଳି ଉଣ୍ଡକ. ଅବରଙ୍ଗର ସହାଯତ
କ୍ଷାଂ ଗନ୍ଧାରତ ଦେବର ନୌକା ନୌକାକାଣ୍ଡକ.

ସଂକ୍ଷିପ୍ତରେ ପାର୍ଶ୍ଵକାରୀକ ସାମାଜିକ ପାର୍ଶ୍ଵକାରୀକ
କଣ୍ଟକ୍‌ ଅନ୍ତିମାଧ୍ୟକଲ୍ପରେଯତ୍ତକାଣା, ଉବିଦ୍‌ବେତତ ତୃତୀଯମାଲ
ପାର୍ଶ୍ଵକାରୀକ ବିଜ୍ଞାନ୍‌ ମରିଶିକାରିକାର୍‌ଯୁବାଙ୍କର୍‌ କେବଳାମାର୍ଯ୍ୟକ
ଏବଂ କବଳ୍‌ କେବଳ୍‌ପୋଷଣମାର୍ଯ୍ୟକ କରନ୍ତିଯେବେ ଗାଂ ହୁବିବିତ
ବାନ୍‌ତ୍ରିପ୍ରାଂ. ଉବିଦ୍‌ବେତତ ନାମକାରିକ ବ୍ୟବକଳାଧିତ୍‌ ପାର୍ଶ୍ଵକାରୀକ
ବାନ୍‌ତ୍ରିପ୍ରାଂ ପାର୍ଶ୍ଵକାରୀକ ବାନ୍‌ତ୍ରିପ୍ରାଂ ବାନ୍‌ତ୍ରିପ୍ରାଂ ବାନ୍‌ତ୍ରିପ୍ରାଂ ବାନ୍‌ତ୍ରିପ୍ରାଂ
ବାନ୍‌ତ୍ରିପ୍ରାଂ ବାନ୍‌ତ୍ରିପ୍ରାଂ ବାନ୍‌ତ୍ରିପ୍ରାଂ ବାନ୍‌ତ୍ରିପ୍ରାଂ ବାନ୍‌ତ୍ରିପ୍ରାଂ ବାନ୍‌ତ୍ରିପ୍ରାଂ ବାନ୍‌ତ୍ରିପ୍ରାଂ

തു്. ബഹുമദ്ദേശവാദന, രാഷ്ട്രീയനായന ഭർഭായ ഒഴുക്കത്തെക്കെള്ള് ഇതല്ലതിന്നുനിന്നുനും അടുത്തോടിച്ചുട്ടപ്പാതെ റ.ാം റാഡുടെ സപ്പേരേതേക്കു് മടങ്ങുവാൻ പാടുള്ളതല്ല.

ആടകക്കെല്ലപ്പോലെ ജീവിക്കുന്ന ഈ തസ്യാനീകരം സിറററു ല്യൂമായ നാമോടു് പൊതുവാനാണു് കോപ്പുള്ളടക്കന്തു്. ദുർമിക്കു നരികൾ മദ്യാനകക്കെല്ലപ്പോലെ സ്ഥിരപിതിരായ അവബിസ്ഫോട്ടു് എറിവുകളും വാനാണു് രാഖവശാക്കാളില്ലെന്നു്. നാഡാട്ടുഗം നാഡാ ട്രക്കാരനെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നാലുംപാലെയാണു് ഇതു് കാണാംവാഡു എനിക്കു് തോനന്നതു്. റാഡുടെ വൈവരികരം രമച്ചരിച്ചിൽക്കു വഴി മോടിക്കാംവാണു് കതിച്ചുമാടുന്നതുനു് ഞാൻ സംശയി കാഡാണെന്നു്. ഇനി റിംഗരു നിംബളുടെ ശ്രദ്ധയ്ക്കുള്ള കരുക്കിവാവ ആകാളിക്ക. നിംബളുടെ വൈവരികരം നിംബളുടെ റക്കംകുടിച്ചു് ഭാഗംതീക്ഷ്വാൻ വെന്നുംകാളിക്കയാണു്.”

വാലിദിനേൻ പ്രസംഗവാനിനിടയിൽ “അപ്പാട്ട റേഡിവർ” എന്ന തക്കാബിസ്ഥപരിയാർ ആ പ്രദേശം ദിവസിതലായിരുന്നു. പ്രസംഗത്തോടുകൂടി സേനയുടെ സ്വഭാവം ശ്രൂക്കുക മാറി. അവർ വൈവരികളുടെ മേൽ മാടാബൈക്കുവാൻ അഭിലഷിക്കുകയായിരുന്നു അപ്പോൾ.

അവബിസേന സംഖ്യാബുലം കൊണ്ടു് തുലോം കുവായിരുന്ന നാ ഏകില്ലും അവബിയിൽ നിന്നു് തിരഞ്ഞെടുക്കുമ്പുട്ട് റാബട്ട ക്കണ്ണായിരുന്ന അവർ. പ്രത്യേകിച്ചു് ആ സേനയിലുണ്ടായിരുന്ന ആയിരത്തിൽപ്പരം ഭേദങ്ങൾ നബികരീംസ) യോടുകൂടിയുണ്ടായിരുന്നവയും അവരിൽ തന്നെ ഒരു ഭാഗം ബന്ധപ്പെട്ടുവരുത്തിൽ പങ്കെക്കാണ്ടിട്ടുള്ളവയുമായിരുന്നു. യുദ്ധനിപുണനാനാരു ആസർ, റഹ്മീൻ, കുമാൻ, വാലാൻ, ഗീലാൻ മുതലായ വംശങ്ങളിൽ നിന്നു് ഒരു നബയി പേര് പ്രസ്തുത സേനയിൽ സംഘടിച്ചിരുന്നു. അമീറ്റും വിഡായുടെ സഹാദരി പ്രസ്തുത സമരംവരുതു് പ്രദർശിപ്പിച്ച സംഭരണ പാടവം വന്നിരാലോകത്തിനു് ഒരു പാടം സ്വജ്ഞിച്ചു് മുഖം

എകാണ്ട് അവാർ ഗുഃപത്യാധികന എക്കിലും മിന്നൻപിണാർപ്പോലെ ചാഞ്ചയുടക്കമെന്നും അവരും രണ്ടാക്കണമ്പാതിൽ അഞ്ചുമിഞ്ചും കുട്ടിക്കണ്ണതിനീടുകയിൽ കുളിൽ കിട്ടുന്ന റൂബിക്കളു യമചുരിക്കുയു കുക അവാക്കാൽ വിനോദം മാത്രമായി കാണപ്പെട്ടു. ചിലപ്പോൾ ദാ മുസ്ലീംയേറഖാക്കണ്ണായിജീകാണുവൻ പറഞ്ഞിക്കുവണ്ടു. “മുസ്ലീംക്കുളു! നിങ്ങളുടെ കുറ്റപ്പുള്ളെഴുപ്പുകൊണ്ട് കടിച്ചുപിടി തുഡുവനും സവരിക്കുളുടെ മാറിൽ കുത്തിയിറിക്കാൻ. അംഗീനെ കുത്തിയിറിക്കിവാൻ മാത്രം പോരാം. രാഹോ കുത്തിനുവർ യമലോ സ.വൈത്തുരുക്കയും തുടി വേണു” എന്നു.

അന്താക്കിയയിൽ പ്രദ്രോഭയം.

മിന്നൻ ചെങ്കപ്പായം ധരിച്ചു് പശ്ചിമസമുദ്രത്തിൽ ആറാ കുവാൻ ഭാവിക്കുയാണു്. നിശാകാലത്തെ അന്നധനാര രാക്ഷസി യെന്നിട്ടുന്ന പോലെ മഹക്കിരോന്ന് തന്റെ കിരണ്ണങ്ങളു മടക്കി വിളിച്ചുകൊണ്ട് പശ്ചിമചതുരാളിത്തിൽ മരണ്ണുകളിരുത്തു. ഷൂഘ്നാലട്ടം തന്റെ കുറവു ഷൂഘ്നപാട്ടം എകാണ്ട് ലോകത്തെ മുടി വൈക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അന്നധനാരം നാശങ്കുസ് പരിശ. അതി നിടയിൽ ജീസീപ്പയിജന്നറ നയനാപാരക്കു് കുളംമുയേകുന്ന ആ ചുപ്പൻ അന്താക്കിയയുടെ അതുത്തിപ്പേശശ്രദ്ധംു് ഉഡിച്ചുപോണ്ടി. അവാളുടെ പ്രണയപത്രൻ യുവദേഖാഭാവു് മറ്റു രണ്ട് പോരാട്ടി തുടി അന്താക്കിയയുടെ അതുത്തിയിൽ എത്തി.

ഓട്ടുണ്ടാത്തിൽ നിന്നു് അപ്പു മെമ്പൻ അകലെ ഏതുനേപ്പാഴേ കണ്ണതനെ സുജ്ഞൻ അസ്ഥമിച്ചുകൊണ്ടു. റാത്രി അവിടെ താമ സിച്ചു് പ്രഭാതത്തിൽ എഴുന്നേറുവു് പുറപ്പെട്ടുകയാണു് ഉത്തമമെ നു് കൂറിാൻ ഉപദേശിച്ചു. യുവദേഖാഭാവു് അതു് തുട്ടാക്കിയില്ല. ജീസീപ്പയിജന്നൻ സപ്തിതി എന്താബന്നന്നറിയാൻ യുതിക്കുക യാഞ്ചിയുണ്ടാണു. അതിനാൽ കഴിയുന്നതു വേഗം അന്താ ക്കിയയിൽ എത്തണ്ണമെന്നു് അദ്ദേഹം ശാംച്ചു. അംഗീനെ ആ

കുറവാം കുറവിൽക്കുത്ത് വായു വേഗത്തിൽ സബ്രഹ്മണ്യത്തുമുണ്ടാണ്. അവർ പട്ടണത്തിൽ എന്നുന്ന നോക്കുന്നു തന്നെ കോട്ടവാരി മുകളില്ലാം അടച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അഞ്ചു നാളിക ദാഖലവും നാൽ കോട്ടവാരിലുകൾ അടങ്കണമെന്നാണ്. കൈസരിയൻ നിർദ്ദേശം റൂചിസ്തൻറു പരിശുമപലഭായി അവിന്നട ഉണ്ടായി അന്ന പ്രാഹ്നാലക്കൂർ ആ കവാടം തുറന്നാക്കംട്ടതു. അഞ്ചുവന്ന അവർ മുന്നാപേരം രാജധാനിയിൽ എത്തിപ്പേൻ. തൊംപിക്കിൽ നിന്നും മുന്നാപേരു കെട്ടാണ്നേരിൽ വന്നിട്ടുണ്ട് എന്ന റിവാരം കൈ സരം രാജത്തിയും അരിഞ്ഞതുള്ള രാത്രി സ്വഭാവിക്കു ശേഷാഖാണ്. അന്നപ്രശ്നിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അദ്ദേഹം വാഗമേന്നതായി അരിഞ്ഞതു ഉടൻ രാജത്തി കൂപ്പും വെരുവും രാജ്യം എന്ന്. എന്നിട്ട് പറഞ്ഞു. “എ സിമയിനെ രക്ഷപ്പെട്ടുള്ളവാളും കൂപ്പും വെരുവും എത്തിക്കാറി എന്തു” എന്നു. ഉടൻ തന്നെ ഒരു ദിവസം പുരത്തെക്കു അഉക്ക കയ്യും യുവയോഡാനിനും റഡം ഇരിക്കാനും കാരോ ആറാനും ഒരു നല്കുകയും ചെയ്തു. അവർ അവരിടെ ഇരിക്കാനും ഭാവിക്കുന്നു ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. കൈന ദാ രാജത്തിയും ഇരിക്കുന്നാണും ഒരു കുറിയിരിക്കുന്നു. അവരെ വിളിക്കുന്നുണ്ട്. ഉടൻതന്നെ അവർ അന്നോടു ചെന്നു. യുവയോഡാവും റഡം ആ കുറിയിൽ വന്ന അഞ്ചുസുരത്തിൽ കൈസരം രാജത്തിയും ഭാരോ സ്വപ്നക്കുന്നുകു തീരും അടച്ചതുടർത്തായി ഇരിക്കകയായിരുന്നു. അവരിടും പാലറ്റിയ പ്രീപാണ്ഡളാൽ പ്രശ്നാനേഹായിരുന്നു. യുവയോഡാവിനെ ക.ബി. ഉടനെ കൈസർ സുകൾിച്ചുനോക്കി. പ്രായം നന്നെ കുറച്ചുംതു ദിംഛു ആ യുവയോഡാവിന്റെ യീറാനിരപരാക്രമണങ്ങൾ അടിസ്ഥാനം ദാക്കിക്കാണ്ണിഞ്ഞു സംഭവണ്ണം പലതും അദ്ദേഹം കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അതിനെ അതുകൊണ്ടം അദ്ദേഹത്തിനും ആ യുവാവിനെ നോക്കം നേതാവം അതുകൊണ്ടായികൊണ്ടിരുന്നതും. അതിനെ തുടക്കം കൊണ്ടിഞ്ഞു പലവിധ ചീരകൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ എത്തിക്കു ചെട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ. അഞ്ചുവന്ന പലതും കാത്തുകൊണ്ട് ഒരു ദിവസം

പ്രോലെ മഹറം ദീക്ഷിച്ചിരിക്കയാണുപ്പേബം. “എന്നാൽ രാജത്തിയാവുട്ടെടുത്ത തന്റെ അസാരത്തിൽനിന്ന് നാശനേട്ടുകയും യുവയോഖാ വിശനുകയും ഇരിഞ്ഞാൽ സൗഖ്യം കുറഞ്ഞുകയും ചെയ്യും ശ്രദ്ധാ കുർഖലം ചോദിച്ചു.

രാജത്തി:— “നിശ്ചാരം ആന്താക്കിയുയിൽ എത്തുരാം വേണ്ടി സംഭവാടക്കും വള്ളഭാവാക്കണ എന്നിങ്കൊടിവന്നിടിക്കണം. അതു് നിശ്ചവള്ളുക്കണംടു് ചെയ്യാൻ കഴിച്ചുവാ സഹായമെല്ലിൽ ഏറ്റവും വലുതായി താഴ്ചാ പണ്ടുനാം.”

യുവഞ്ചാലബാവു്:— “ജുറിട വാറിപ ഏ,നാലു് നിശ്ചക്ഷി സഹായിക്കാനാണെന്നുണ്ടോ, ഇവന്തോ സഹായാണു തീരിഞ്ഞെന്നോ എങ്കിൽ കൗതിയിട്ടില്ല. ഇതു് എന്നാൻ കടകയായിട്ടുകൊണ്ടു് ഞാന്തീന കൗതുന്നതു് തെറാബാണതാനാം.”

രാജത്തി:— “അംഗദയുടെ അന്താടണാത്തിൽ നിബാൺകുടിക്കി കണ്ണ ദയാപാരവയ്യോണാതിനും കാരണം.. അഡ്യക്കിൽ ഒരു അന്തര്ഭ്യുടെ ഭോഗ്യാടനപ്രാഥിനിാം” കൂത്രയ്യൈം യാത്രാക്കം അന്താവിച്ചു് ഇവിടെ വക്കുവാൻ ചോന്തകയില്ലായിജാം.”

യുവയോഖാവു്:— “എതു മഹാധനായിരാണാലുന്നാണ്. എങ്കിലും അംഗത്വം പെത്താവുന്ന ഒരാംക്കണക്കാക്കുന്ന സുവർണ്ണവിഭാഗിൽ ഭാഗഭാക്കാവുക എങ്ങളുടെ കടകയായിട്ടാണു് എങ്കിൽ കാണക്കാക്കുന്നതു്”

രാജത്തി:— “അറാടിന്തെ ദയാപാരവയ്യും, സർക്കുണ്ണ സമ്പന്നതയും എത്തുകണ്ടുണ്ടുണ്ടോ” പരീക്ഷിച്ചുവാൻ പല അവ സുഖമുള്ളും എന്നിക്കു് കിട്ടിയിട്ടുണ്ടു്. എക്കിലും അങ്ങേക്കെതാനം ഒന്നുമാറ്റായിരിക്കുമെന്നു് തോന്നുന്നില്ല.”

യുവയോഖാവു്:— “കസ്ത്രിംകൾ ഉംകാരസ്ത്രം ദാനയില്ലാത്ത വരും, വിശ്വപാസവശ്വകനാരും അല്ല.”

മെണ്ണാം അവലംഖിച്ചിരിക്കയായിരുന്ന കെക്കൾ ഒന്തി തെതറിച്ചുതുപോലെ ചോദിച്ചു. “എല്ലാ കസ്ത്രിംകളുടെയും സ്വാവം ഇങ്ങനെതന്നെയാണോ?”

യുവരോധാദാവ്:— “പ്രഭോ എൻ പറഞ്ഞത് വാക്കുകൾ അക്കമരംതുടി സത്യമാണ്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു് എഴുപ്പാർ വേണമെങ്കിലും പരീക്ഷിച്ചുറിയുവാൻമുള്ള ആ ധികാരം അദ്ദേഹ കഴഞ്ഞുതാനാം.”

കൈസർ:— “പരീക്ഷിച്ചുറിയുവാൻമുള്ള സന്ദർഭം വികുറ മല്ലേന്നു് ഒന്നുമാത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് മെംഗം അവലംബിച്ചു്.

ജ്ഞസിഹമയിൻറെ സ്ഥിതി ഏതാണെന്നറിയുവാൻ ചൊന്പുകൂടി കൊള്ളുകയായിരുന്ന യുവരോധാദാവ്. താൻതന്നെ അതിനെ സംബന്ധിച്ചു് അനേപച്ചിക്കുന്നതുകാണ്ടു് കൈസറിനു് വല്ല സംഗ യവും അനിച്ചേക്കണമോ എന്ന രേഖാം മെംഗം അവലംബിക്കയാണു് ചെയ്തു്. റാജഭാരിയുടെ സംസാരത്തിൽനിന്നുണ്ടു് ഏതൊക്കെയിലും മന സ്ഥിലാക്കാൻ കഴിയും എന്നുകയും കാത്തിക്കുന്നതോക്കി. വളരെ സമയമായിട്ടും അവർ അതിനെ സംബന്ധിച്ചുപ്പൊന്നം തന്നെ പറയുകയുണ്ടായില്ല. അതാണെന്ന അല്ലെങ്കിലും അക്കമമനസ്സുനായി കഴിഞ്ഞുള്ളടക്കിയ ശേഷം മോജിച്ചു്.

“ജ്ഞസിഹമയിൻറെ ദേഹസ്ഥിതി ഏതൊന്നുമായിരിക്കുന്നും?”

“ആഹാ” അവളുടെ സ്ഥിതി എന്തുപറയാനാണു്, താൻ അകയ്തപോസി നോക്കാൻ, ഏന്നാം പറയാം നാംകി റിവരു അദിം” ഏന്നു് പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് റാജഭാരി ജ്ഞസിഹമയിൻ കിട്ടക്കുന്ന മറിയിലേക്കു് പോയി.

കൂടിക്കാഴ്ച.

റാജഭാരി ജ്ഞസിഹമയിൻറെ മറിയിൽ ഏതെങ്കിലും, അവരും ബോധാഹിതയായി ശയിക്കുകയായിരുന്നു. ഏന്നും മറ്റു സ്ഥായിക്കുന്നതിൽ നിന്നു് അല്ലെങ്കിൽ ഭേദപ്പെട്ടിരുന്ന അവളുടെ ഒന്നു സ്ഥിതി. വെളം ബോധരാഹിന്നും മാത്രമല്ല, ചിലപ്പോഴാക്കുക കൂട്ടു തുറക്കുകയും ആഗ്രഹിക്കാനും മറ്റും അവളുടെ ആവശ്യ

അപര മറരിക്കുവരെ ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ രാജതി അവിടെ എത്തിയ സമയം കുറഞ്ഞാകൊണ്ടോ മറ്റൊരു തല നീങ്ങിപ്പിനു ശയിക്കുമ്പൊഴിവാണ് അവർ. ക്ഷേമകൾ അടച്ചു് മോ വാലസ്യത്തിൽ പെട്ട കിടക്കുന്ന ജീസിപ്പയിനു കണ്ണപ്പും രാജതിയുടെ നയനങ്ങളും അതുപൂർണ്ണമായി. എക്കിലും യുവ യോദ്ധാവിന്റെ ആശയപൂർണ്ണമായി. എക്കിലും യുവ അതുലസ്യത്തിനോ് ദാനതിയുണ്ടാക്കുമ്പോൾ ദംഡി ശ്രദ്ധാസം രാജതി കണ്ണായിരുന്നു. അവാൾ ജീസിപ്പയിന്റെ സബ്രീച്ചത്രു് നിന്മാക്കാ ടെക്ക് പറഞ്ഞു. “കക്കളു! ക്ഷേമുറത്തി ഓട്ടേറാറും വരുന്നാണെല്ലോ” എന്നോ. അവരും അതു് കേരംകുന്നാടുണ്ടോ ഇല്ലായോ എന്നോ മനസ്സിലാക്കരുക്കാണും യാതൊരു ഭാവഭേദവും ജീസിപ്പയിനിൽ കാണ ചുട്ടില്ല. രാജതി അവരും ശയിക്കുന്ന മന്ത്രത്തിൽ ഇരുന്നാക്കാ ടെക്ക് അവളുടെ ദേഹമല്ലാം തടരിക്കോക്കി. എന്നിട്ടു് പറഞ്ഞു, “ഒഹനോ യുവാദ്യാശാനാ് വന്നിട്ടുണ്ടോ”

യുവാദ്യാശാനാ് എന്ന റാക്കിനോ് എത്തോ ശാസ്ത്രീക ശക്തിയുള്ളതു് പോലെ തോന്താം തോറാലസ്യപൂർപ്പുട്ട കിടന്നിരുന്ന ജീസിപ്പയിൽ ക്ഷേമത്തുനാ ഫോക്കുന്നതു് കാണാനോണാണ്. എന്നി ടു് വളരെ പതിജ്ഞത സ്വരൂപത്തിൽ ആഞ്ചേരി. “യുവയോദ്യവു് വന്നിട്ടുണ്ടാണോ?”

രാജതി:— “ഹാണ്ടോ, അട്ടേഹം വന്നാചേരിട്ടുണ്ടോ.” അ ടുത മറിയിലിരിക്കുമ്പോൾ “

ബഹുപൂർപ്പുട്ട് എഴുന്നേണ്ടിരാൻ ശ്രമിച്ചേന്നോക്കിയെങ്കിലും, അതിനമാത്രം കെൽപ്പുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിനാൽ വീണ്ടും ശയി കമ്പാന്തരനു അവരു നിർബന്ധിതയായി

അവളുടെ ആ ചലനത്തിന്റെ ആശയം രാജതിക്കു് മനസ്സിലായി. ഉടൻതന്നു റാജതി ആ മണ്ഡത്തിൽ നിന്നെന്നുന്നുണ്ടോ എന്നിതാ വരുന്നു, എന്നോ പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് പുറത്തെക്കു് പോയി. യുവയോദ്യാവിനു കൂടിക്കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ വേണ്ടിയാണോ രാജതി പോകുന്നതു് എന്നോ ജീസിപ്പയിനോ മനസ്സിലായി.

രാജ്ഞി പുറത്തേക്ക്⁹ പോയതിനു¹⁰ ഫേഡം ജ്ഞസിഹയിൻ്റെ സ്ഥിതിക്ക്¹¹ അന്വിതരസമാജം രാറിം നംഭോ ഇച്ച്. അവരുടെ തന്റെ ക്ഷേമിസ്ത്യാഖ്യാസ യുദ്ധരേഖാബാധിന കാണാറാൻ ദീരു സ്വർക്കുകയാണ്¹² നാലാമ്പുനിശ്ചിം കഴിത്തിട്ടും യും യോഖാവും രാജ്ഞിയും ഏതിൽപ്പരാതിഡിക്കുന്നും കണ്ടു¹³ അവരും ഓത്തു തന്നെ സമാധാനിപ്പിക്കുവാൻ വോൺടി ഇരുപ്പെന്നു കൈ പൊളിവാക്ക്¹⁴ പറത്തുതായിപ്പിക്കുമോ? വന്നിട്ടെങ്കിൽ ഒന്നു മുണ്ടാട്ടു¹⁵ വരുമായിരുന്നല്ലോ? ഏന്നിൽപ്പോന്നു ഇംഗ്ലീഷ് കിടന്നിരുന്നു ആ സമയം, ദാരോ നിമിഷവും ദാരോ തിവസം പോലെ ഇടത്തുനീരുന്നതുണി അവരുക്ക്¹⁶ തോന്തി. അവരുടെ മുറിയുടെ പ്രവേശനപ്പാതയിൽ ഉഛ്വിയുംപുംപുംകൊണ്ടു¹⁷ അസ്പദമിത്യായി അഞ്ചെന്നു ശയിക്കുന്നതിനിടയിൽ വാത ലഭിക്കുകയിരുന്നു വിരി നീഞ്ഞുകയും, രാജ്ഞി യുദ്ധയോഖാവി നോട്ടീട്ടി അക്കദേശക്ക്¹⁸ കടന്നവരികയും ചെയ്തു.

യുദ്ധയോഖാവിരുന്നു കണ്ടതീന്തി ഉടൻ ജ്ഞസിഹയിൻ്റെ തന്റെ മലവിന്തു കരണ്ണലൈ ഉരത്തി നെററിമേൽ വെച്ചുകൊണ്ടു¹⁹ നാലാം ചെയ്തു. അതിനുശേഷം ആരുത്തരെന്നു സ്വീകരിപ്പിക്കുത്തുറാൻ വേണ്ടി ഏഴുനേണ്ടിവാൻ നാഥപരമ്പര. ഏന്നാൽ അരുത്തരെന്നു കുണ്ടിത്തയാരു അവരുക്കുന്നു²⁰ സാധിക്കാതെ നിരാഗരപ്പുംഭേദങ്ങൾ വന്നു. അതുകൂടം ആയപ്പുംപോക്കും റാജ്ഞിയും യുാദോഖാവും അവളുടെ മന്ത്രത്തിനാസമീപം ഏതിക്കുണ്ടു.

ധൂതഗതിയിൽ വന്നാക്കാണ്ടിരുന്നു യുദ്ധയോഖാവും, അവരും സലാം ചെയ്തും മററം കണ്ടിരിക്കുമോ ഏന്നു²¹ സംശയമാണ്²². അതുകൊണ്ടായിടിക്കും സലാം മടക്കക്കുപോലും ചെയ്യാതിരുന്നു²³. ആരുത്തു സമീപത്തെത്തിക്കഴിഞ്ഞതുപോരാ ഒരു പ്രത്യേക നാട്യത്തോടെ അവരും മോട്ടിച്ചു. “എന്താ എന്നു കളിഞ്ഞതാഃ?”

യുാദ്യോദ്ദാദ്യഃ— “ദേഹത്തിനു” ദേഹികയ മരക്കവാൻ സാധിക്കുമല്ലെങ്കിൽ ‘മാത്രമേ എന്നിക്കു’ നിംഫലെ വിസ്തീരിക്കവാൻ സാധിക്കുമല്ലെന്ന്.”

അവരുടെ സംഭാഷണത്തിനു” താൻമുലം പ്രതിബന്ധമുണ്ടാക്കണം എന്നു” കൈതിരിട്ടായിരിക്കാം രാജത്തി പുറത്തേക്കു പോകി. പിന്നീടു് ജീസിമയിൻറെ സംസാരം കിരുചുട്ടി വിശദമായി. അവരുടെ സ്വന്തത്രുപ്പും കിട്ടിയതുപോലെ തുറന്ന പറമ്പുള്ളടച്ചമായി.

“ദേഹത്തിനു” ദേഹികയ വിട്ടപിരിഞ്ഞു” താമസിക്കവാൻ സാദ്യമല്ല. എന്നിരിക്കു ഇതുകാലംവരെ അങ്കു് എന്ന പിരിഞ്ഞു” താമസിച്ചുതെങ്ങിനെ?”

യുവയോദ്ദാദ്യഃ— “നിംഫലുടെ എദ്യത്തിനു” സമീപമോ, അതിനുള്ളിൽ തന്നെയോ ആയിട്ടുപറയുന്നതു താമസിക്കയായിരുന്ന ഇതുവരെ.”

ജീസിമയിൻ:— “ഈൻ റാളിരക്കുക പരതി നോക്കിയ ഒപ്പു, എന്നിട്ടിരുവരുക്കണ്ണകിട്ടുകയാണെന്നില്ലോ ഇപ്പോൾപ്പോരെന്തു്?”

യുവയോദ്ദാദ്യഃ— “വേണ്ടവിധം അനേപ്പച്ചിക്കാത്തതു്” മുലം കണ്ണകിട്ടിയില്ലായിരിക്കാം. വേണ്ടവിധം അനേപ്പച്ചാം തുടങ്ങിയാൽ കണ്ണകിട്ടാത്തതായി ഫലാശത്തൊന്നാംതന്നെ ഇല്ല എന്നാലു ബെബാവിൽ പറയുന്നതു്.”

ജീസിമയിൻ:— “ക്കു പകുഡി അങ്കു് മരഡവല്ലവക്കടേഡം സ്വലം പിടിച്ചിരുത്തിപ്പിഡാം. എന്നിട്ടു് അതു് ജീസിമയിൻറെ എദ്യമാണെന്നു് അങ്കു് സ്വയം അനമാറിച്ചുകാണം.”

യുാദ്യോദ്ദാദ്യഃ— “ഇതുയും പറഞ്ഞതവസാനിപ്പിക്കാൻ സന്നദ്ധസ്ഥാനത്തു് നിംഫലുടെ ദശാപാരവസ്യം കൊണ്ടാണെന്നു് താൻ സമാധാനപ്പെടുത്താം. ഇതിൽ കൂടുതലായി എന്തെങ്കിലും പറയുകയാണെങ്കിൽ പോലും എന്നിക്കെതിൽ അനുബം തോ സാകയില്ല. എന്നാൽ എന്നിക്കു് പറയുവാനുള്ളതു് ജീസിമ

അഭീന്വന അന്തകരണത്തിൽ തന്നൊരുണ്ട് ഞാനംണായിരുന്നതെന്ന് മാത്രമണം”.

ശ്രീസിഹയിൻ: — “ശ്രദ്ധിഗും സാക്ഷികളാരങ്ങിലുംഫേഡാബി”

യുവയോദ്യാദാബി: — “ശ്രദ്ധിഗും സാക്ഷിവഹിക്കിന്നതിനും വേറോ ആരോധം അടംപച്ചിലും പോകേണ്ടതില്ല. ഈ കിടക്കുന്ന ദേഹവും അതിൽ നിവസിക്കുന്ന ആത്മാവും മതി അഭിനും സാക്ഷിവഹിക്കവാൻ. അവരോടും മോദിലുംനോക്കിയാട്ടു; ഞാനീ ഭവനത്തിൽ നിവസിക്കുന്നണായിരുന്നോ എന്നും”.

ശ്രീസിഹയിൻ: — (പുന്നിരിപ്പുകിശ്ശാണ്ട്) “അഭന്നനീക്കു റിയാം. അംഗങ്ങിൽ എന്നോ ഒരു പ്രത്യേക ശക്തിയുണ്ടെനും ദ്രു സൃഷ്ട ശക്തികൂലം എന്നു വരൈകരിക്കുകയും എന്നെന്ന് അന്തകരണ ത്തിന്നെന്ന് ഉള്ളിയറയിൽ അഞ്ചും സ്ഥലം പിടിച്ചുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ. ശ്രദ്ധിൽ വെച്ചുനാശംവാം ഏറ്റവിക്കു തോന്നാണും, എന്നെന്ന് എന്നും അഞ്ചും അഞ്ചും സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടില്ല. ഞാൻ അംഗങ്ങായ പ്രതിഷ്ഠിപ്പിച്ചിക്കയാണതിലെന്നും”.

യുവയോദ്യാദാബി: — “നമ്മുടെ ജീവിതമാക്കുന്ന ഭാജണത്തിൽ വെച്ചും ഞാൻ നിങ്ങളുടെ ദൂഷിൽ ആയുധംവാച്ചും അടക്കിയ റവു പറഞ്ഞതിരിക്കുന്നും. ഈനി ഇപ്പോൾ നിങ്ങളുടും ഒരു കഴബാൻവേണ്ടി എത്രതനെ പയറിക്കിട്ടും” എല്ലാം വാനുണ്ട്. എന്നും ഇതിനിടയിൽ കൂടി ഒന്നും മോദിലുംകാഞ്ഞു ക്കു. മുമ്പും പറഞ്ഞതമാതിരിയുള്ള പുതിയ പ്രയോഗങ്ങൾക്കുകൂടെ ഏതാശാന്നും കഴിഞ്ഞിന്നുണ്ടുമ്പുതും എന്നും പറഞ്ഞാൻ നന്നായിരുന്നു.”

ശ്രീസിഹയിൻ: — “അതാണോ അംഗങ്ങൾവിന്നേണ്ടതും. എന്നും സമീപത്തിരിക്കുന്ന മുഖം ആശാന്നെന്ന് സ്നേഹമെന്ന കളരിയിൽ സെറുവരുത്തിഉന്ന് പ്രകാശത്തിലുണ്ടെന്നുകൈ പഠിച്ചതും”.

യുവയോദ്യാദാബി വന്നുചേരുന്നിട്ടും കഴിയുന്നതിനും മുമ്പുതന്നെ ശ്രീസിഹയിൻ അവഗണകളാകെ നീഞ്ഞാണി. അദ്ദേ

രം വന്നുകയറിയ അവസരത്തിൽ സംസാരിക്കാൻ ചോല്പം ശക്തിയില്ലാതെ കിടന്നിരുന്ന അവളിപ്പോരു ആരോഗ്യദിഷ്ടാതു യെച്ചുബേബു സംസാരിക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കയാണ്.

അന്താക്കിയയിലെ ജീവദൈഖാദമനാർ പഠിച്ച വിദ്യ പതിനൊട്ടം കഴിച്ചിട്ടും ജ്ഞാനിമയിന്റെ ആലസ്യം നീക്കവാൻ സാധിച്ചില്ല. ഏന്നാൽ യുദ്ധാഭാവം അവിടെ എത്രി എന്നും കേട്ടുകരുതിയിൽ അവളുടെ രോഗത്തിൽ പാക്തി മാറ്റുകയും, അ ദ്രോഹത്തിന്റെ കടാക്കിവീക്കണ്ണത്താട അവരും പരിപൂർണ്ണം രോഗം മൂലപിക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിൽ അതൊരുത്തം.സംഗതി തന്നെയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമത്തിനാം ആ ഭവത്തിനാം എന്നൊരു ദിവ്യശക്തിയുണ്ടെന്നും ആക്കംകുലും തോന്ത്രനാണെങ്കിൽ അതിൽ അതിന്റെയോക്തിയില്ല. അവർ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ രാജതി അക്കദത്തമാണ് നോക്കി. ജ്ഞാനി മയിന്റെ അപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതി ആ.രാജപതിയെ ആനന്ദം സാഗരത്തിൽ ആറാടിച്ചു. അപ്പോരു അവളുടെ ഭവത്തും രോഗം മുഴുവനമോ അലസത്തേയോ ഉന്നം കാണാപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. അവരും നോഷഭരിതയായി തന്റെ കാടുകരോടും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ കണ്ണതും.

പ്രസ്തുത സമയം ആ ഭറിയിലേക്കും കടന്നുചെല്ലുവാൻ പറയ്ക്കുന്നുണ്ടിരുന്നു. എക്കിലും തന്റെ വാസലുംനിയിയായ ഒരു സിമയിൽ, ഒരു പെട്ടുനാണായ പരിവർത്തനം പുതുിവാസം ലൂഡായ ആ മാതാവിനെ പുളിക്കംകൊണ്ണിച്ചു. അവർ ഉണ്ട് തന്നെ അട്ടത്ത ഭറിയിലേക്കേണ്ടി അവിടെയാണ് ഇരാവമായി സംസാരിച്ചുകൊണ്ടും കൈസർ ഇരിക്കുന്നാണായിരുന്നതും. അവർ കൈസറിനോടും തന്റെ പുതുിയുടെ സ്ഥിതിയെ വിശദമാക്കിക്കാണ്ടും പറഞ്ഞു. “അക്കദത്തക്കും വായു, ജൂസിഹ യിന്റെ ദേഹസ്ഥിതിനായാണ് നോക്കീടും വാമപ്പോ. അബ്ദി

ലെ അവതാരപുരുഷൻറെ കാരണ്യംകൊണ്ട് അവർ എത്രവേഗമാണ് ആരോഗ്യം പ്രാപിച്ചുതെന്ന് നോക്കു.”

പ്രസ്തുത സന്ദേശവാർത്ത കേട്ട ഉടൻതെന്ന കൈസൾ തന്റെ പ്രയസിക്കാനില്ലെന്ന് അക്കദേശക്കു പായി. അവർ അഭിരുചി എത്രനാശിവസരത്തിൽ യുജയോജാവും ജീസീഫയിനും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് കൈസൾ വിവരിച്ചു. “ഹാനനമകളെ! ജീസീഫയിൻ മുഴു അഭിവസരത്തിൽ ഞങ്ങളിൽക്കൊള്ളുകോ കയറിവന്നതു” നിഃഖലിട്ടെന്നും സംസാരത്തിനു പ്രതിബന്ധിച്ചുമായി തത്തീരവാൻ വേണ്ടിയാണാണ് തോന്നാണ്ഡാവാം. നിന്നുന്നും അതിവിശ്വസ്യുല്ലൂ മുലം നീ ഒരു രാജാഗുബതിയായിരത്തീന്നിരിക്കുന്നതു കാണുവാനും ഒരുപുത്രമികൊണ്ടാണ് മുഴു അഭിവസരത്തിൽ ഞങ്ങൾ കുറിപ്പിടിച്ചുവരുന്നു. ഒക്കെഴു! നിന്റെ ദേഹസ്ഥിരി എന്നു നേരിയിപ്പിച്ചുണ്ടോ?”

ജീസീഫയിൻ:— “വഹുപുരാവും അംഗുഖം താഴെനാം തരു മഹാഭാഗ്യമായിട്ടുണ്ട്” എന്നു കരുതുന്നുണ്ട്. മുഴു ഏ.വാസരത്തിൽ യാതൊരുപുരുഷവും ഇല്ലെന്നിക്കു.”

അവാളിൽ നിന്നും മർപ്പടി കിട്ടിയ ഉടൻ കൈസൾ ആരു മുറിയിൽ നിന്നും പുഞ്ചത്തെക്കിരാണി. കൂറാൻ മുരിക്കുന്ന ദൂരിയിലേക്കു തന്നെ പോയി. കൈസൾ പേരയതിനും ശേഷവും രാജത്തി അഭിരുചിത്തെന്ന നിഛ്കുണ്ണണ്ണായിരുന്നു. അവാർ ജീസീഫയിനോടൊക്കെന്നും പറഞ്ഞു. “മകളെ! നമധ്യം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. മുവരയാജ്ഞാവിനും സംഖ്യാരക്ഷിണിജൂണകായിരിക്കും. അംഗുഖക്കൊണ്ട് നിഃഖലിട്ടെന്നും സംസാരം മതിയാക്കി, അദ്ദേഹത്തിനും ഉറഞ്ഞാൻ സൗഖ്യകരും കൊണ്ടു. അദ്ദേഹം നിന്റെ ദൂരിയിൽ തന്നെ ഉറങ്ങിക്കണംഇല്ലെന്ന്. അദ്ദേഹം നിന്റെ കൂടു വന്നിട്ടും ആക്കദാരിയിൽ ഉറഞ്ഞുവാൻ അടിസ്ഥാനമില്ലെന്നും സൗഖ്യകരും വെള്ളുകൊടുക്കാം.” എന്നു പറഞ്ഞതിട്ടും രാജത്തി പുഞ്ചത്തെക്കിരാണി. മനിരകാലവേർപ്പാടിനും ഫേശം കണ്ണടക്കിയ “എ കാമിനീകാരുകന്നാർ” അവക്കുടെ ദൂരിയിൽ കൊഞ്ചേരും.

ജൂസിമയിൻറെ പദ്ധതിയാർ.

ചെക്കസർ റാജകുടിരത്തിൽ കത്തിജ്പലിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന പ്രീസ്‌ഷ്യം കാരണമായി അബ്ദിത്താന്തരയും അവിടം മുവൻ അനധികാരിയായിക്കാണ്ടു. എന്നാൽ ഒരു ദായിയിൽ കത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന വിളക്ക് ഇന്നീയും അബ്ദിത്താന്തരിച്ചില്ല. പ്രസ്തുത ദായി ഒരു വാതിൽ അടച്ചിരിക്കാണു് എങ്കിലും അതിനാള്ളിൽ അതു ഏറ്റാ സംസാരിക്കുന്നാണെന്നും ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടും ഉന്നസ്ഥിതിയാണും നിരോധിച്ച ആദ്യത്തെ പക്കതി കഴിഞ്ഞു എങ്കിലും ആ ദായിക്കു് വിശ്രമിക്കുന്നവക്കു് ഇന്നീയും ഉറക്കം വന്നിട്ടില്ലെന്നു് തോന്നുന്നതു്. അതു് കെക്കസറിൻറെ അദ്ധ്യമനത്താനും ജൂസിമയിൻറെ ദായാബന്ധം, അതിൽ അവളോടൊന്നിലും സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു് മഹാക്ഷേപ യൂദയാഖ്യാവാബന്ധം, അവരെന്നുണ്ടിനിരിയും ഉറപ്പാത്തതു്? ചിറകാലത്തെ വേർപ്പാടിനു് ഫേഡി. കണ്ണടക്കിയ റാണ്ടം പ്രസ്തുതും പോലെയാണവക്കടനില. അവാക്കിലെയിരിയാണും സൈദ്ധാന്തികാണും അവാവിലെ തിക്കളുക്കണ്ടു് ആനുബദ്ധിക്കയുണ്ടു്. അതാണവർഷാക്കരക്കം വരാത്തു്. അതിനീടലിൽ അവാടി പറയുകയാണു് “യുദയാഖ്യാവാവാ അംഗങ്ങളുടെ ഫൗംഗൾ എന്ന കമ്മിറ്റിം ചുട്ടാതാക്കിത്തീരിക്കുന്നയാണു്. അതായതു് അബ്ദിത്താന്തരിയം ചീവിതത്തിനും പാതുമല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥിതിയില്ലെന്നു് താനിനാള്ളിൽു് എന്നറു ദേഹം ദേഹി ചെ ചെക്കവടിശ്ശുകളിലല്ലാതെ ഇം സ്ഥിതിയിൽ നിന്നു് വിശക്തിയാവുകയില്ല എന്നു്.”

യൂദാഖ്യാവാവു്:— “റാജകുഠാരി! നിങ്ങളിൽനിന്നെന്ന നിരാഗ പ്രപുച്ചനാശനതിനാണു്. നീങ്ങൾ മഹാപ്രപുച്ച കഴിഞ്ഞതിനു് ശേഷം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതിനു് എന്നു ഇഷ്ടപ്രപുച്ചനില്ല.”

ജൂസിമയിൻ:— “എന്ന് മരിച്ചു് മന്ത്രിൽ ലയിക്കേണ്ട സന്ദർഭങ്ങൾ പലതും കഴിഞ്ഞു. അതുരാത്രാവു് പറയ്തുമാടി എ

നാം ഇല്ലെന്നായിരുന്നു നിലയിൽ ഞാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിടക്കരാറിയോ. അതിനില്ലു കാണാം എന്നേൻ കാലശ്രേഷ്ഠം അഞ്ചുഡിന സ്ഥിരി അപകടക്കിലായേക്കമെന്നു് ഫേനിട്ടാവാം. അതുകൊണ്ടായിട്ടി കണാം നിംബുട്ടുരഹായ മരണംപോലും എന്നേൻ ദേഹ ദയ കാണിച്ചുള്ളു്.”

യുവയോദ്യാവു്:— “എന്നേൻ പ്രാണാനുിയയുടെ ദേഹ സ്ഥിരി ഇതുകണ്ടു് അവഗ്രഹതയിലായിയോ എന്നു് ആരുടുകണ്ടു്.”

ശ്രീസിവധയിൽ:— “അതുപോലും മനസ്സിലാക്കവാൻ സന്ത നസ്തിപ്രാതേപായ അഞ്ചുഡിനോ എന്നേൻ പ്രിയയെന്നാം മറ്റൊ വിളിക്കുന്നതു്.”

യുവയോദ്യാവു്:— “നിംബുട്ടെട സ്ഥിരി ഇതുകണ്ടു് ആ പത്സന്ധിയിലായിയോ എന്നു്” ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയില്ല. അതു് എന്നേൻ മേൽ വന്നപോയ തെരുവുതന്നുണ്ടാണു്. അതിനു് ഞാൻ കഫമായാവനം മെരുന്നു. ഇതുപെഞ്ചുന്നു് ഇപ്പോനേ അവ ശയാക്കവാൻ കാരണമെന്തായിയോടി?”

ശ്രീസിവധയിൽ:— അതിനേൻ കാരണം അഞ്ചേക്കതനെ ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയുമല്ലോ.”

യുവദുഃഖാദ്യാവു്:— “പ്രിയപ്പുട്ട രാജക്കുമാരി! എന്നോ ഇപ്പോനേ ചുണ്ണിപ്പിക്കാതെ, നിംബുട്ടിൽ കാണാപ്പുട്ട അവഗ്രഹതയെ സംബന്ധിച്ചു് പറയുവാനുണ്ടു് ഞാൻ അപോക്കിക്കുന്നതു്.”

ശ്രീസിവധയിൽ:— “മനോരാജ്യമാക്കു ചെതാവാം അഥവ കാരനിബിസ്ഥമായിത്തിന്നിരുന്നു എങ്കിലും ജീവിതമാക്കു ടീപം കത്തിയും പ്രീരിഞ്ഞുംകൊണ്ടിരുന്നു.”

യുവയോദ്യാവു്:— “അപ്പോൾ എന്നേ സംബന്ധിച്ചിട്ടുതോളിം നിരാശപ്പുട്ടുകരാണു് നിംബും മെരുളു്.”

ശ്രീസിവധയിൽ:— “പലവാസി സംശയങ്ങൾ ജനിച്ചുകൊണ്ടിരാണുകുംഭം തീരെയെന്നു് നിരാശപ്പുട്ടുകരിഞ്ഞായില്ല.”

യുവയോദ്യാവു്:— “എന്നും ഞാൻ എന്തിക്കുണ്ടെന്നതും മുണ്ടാണു് ഇന്നീ ഒട്ടംതന്നെ നിരാശപ്പുട്ടേണ്ടതില്ല.”

ജീസിമയിൻ:— “നിരാഗപ്പെടേണ്ടതില്ല എന്ന് പറഞ്ഞത് തിൽ കുന്ന്”, എന്നെന്ന് ആത്മവാദം അങ്ങു് പൂർത്തിയാക്കിത്തുമെന്ന് താൻ സമാധാനപ്പെട്ടെടുത്തോ?”

യുവക്കയാദാവ്:— “എന്നാരുഹം?”

ജീസിമയിൻ:— “ശഖാവയ അകമ്പിണ്ടു” ഗൗമൈക്ഷന ഇം യുവതിയുടെ ആത്മഹം എന്നായിരിക്കേണ്ടനു് ഇള്ളവരെ മന ദ്വീലിയാക്കിച്ചിരിപ്പേനോ?”

യുവക്കയാദാവ്:— “സ്വീശക്രമം സാക്ഷിയായിട്ടു് നിങ്ങൾ ആത്മഹിക്ഷനു എന്നാണോ” താനിൽവരെ ഗ്രഹിച്ചിട്ടില്ല.

ജീസിമയിൻ:— യുദ്ധക്ക്ലൈറ്റിൽ വോച്ചു, അംഗങ്ങുടെ ക്രിക്കറ്റത്തിൽ വന്നുകുന്ന അവസരത്തിലും കറും വോച്ചു് താൻ ആവ ശ്രദ്ധപ്പെടുകയും, അംഗത്തിനു് റിസമ്പതം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യു കൊണ്ടിരുന്ന ആ സംഗതി അങ്ങുകൊം്ഹാരിപ്പേനോ?”

യുവക്കയാദാവ്:— “നിങ്ങളെ ഇം പരമസാധ്യ വേളിക ചികണാബുനു് പറഞ്ഞതുഥാണാ ആത്മഹം?”

ജീസിമയിൻ:— (പതിഞ്ഞത സ്വന്തത്തിൽ) “അതെ, ഒറ്റം രാജകുമാരിയുടെ വിവാഹം ശാഖാവിശ്വാഖാദാവിനോടുള്ളി നടക്കണമെന്ന ആത്മഹം തന്നെ.”

പ്രസ്തുത സമാധാനം ആട്ടക്കീൻ ഉടൻ യുവക്കയാദാവിന്നു മുഖം വാടി. അദ്ദേഹം നൃവാദനായിട്ടുള്ളു് പറഞ്ഞു. “ഈ തിന്നുറ മുഹപടി നാല്ലെ പായാം.”

യർമ്മക്ക് യുദ്ധത്തിലെ

രണ്ടാം സംഘട്ടനം.

സൂര്യേന്നു ഉദയത്തിനു് ഭന്ധു് തന്ന ലോകൻ ഉണ്ണു് കഴിഞ്ഞതിരുന്ന. ദിനേന്നേന്നു ചെക്കത്തിരുക്കാം ലോകത്തെ ഫ

ഗ്രോഭന്മാക്സിക്കാണ്ടിങ്ങൻ. റൂമിസേനയും ഫ്ലൂംകളും നമ്മിൽ റണ്ടാംപ്രാവശ്യം ഏറ്റവും കൂടുതലുള്ള കാരണമാണ്⁹. റണ്ട് ലക്ഷ്യത്തിൽ പാരം റൂമികളുടെനിയ വസ്തിച്ച സേന റണ്ടാക്കണ്ണത്തിൽ അബ്ദിനി നിന്ന്. അവരിൽ റിനാബിക്കായേക്കാവുന്ന അബ്ദിച്ചു സംഖ്യകളെ നിരോധിക്കുവാൻ വേണ്ടി വെറും മുത്തിനായിരം ഫ്ലൂംകളാണ്¹⁰ ഏതുവശത്തും.

റൂമികൾ അവരുടെ സംഖ്യാബലത്തിലും ആയുദ്ധങ്ങൾക്ക് റണ്ടാക്കളിലും അവരുടെ കൊള്ളുകയാണ്¹¹. തന്നെന്നും റണ്ട് സ്പീംകരാക്കാലംബും ഏക തെരാവിശ്രാം ചാരുമാണ്¹². റണ്ട് കക്ഷികളിലും റണ്ടാക്കണ്ണത്തിൽ അബ്ദിനിരിന്നു കഴിത്തു. ഏറ്റവാൽ സഹരത്തിന്റെ ഉൽച്ചലാടനക്കമ്മം നിപ്പുറിച്ചതും റൂമിസേനയാണ്¹³. ഫ്ലൂംകളും അവരുടെ സമാനം വിട്ടിളക്കകയില്ലെന്ന ദുഡിയും അടയിരുച്ചു¹⁴ നില്ക്കുകയാണ്¹⁵. റണ്ട് ലക്ഷ്യ കാരി അവരുടെ സമരചലനങ്ങൾ സമാരംഭിച്ചു. അവരുടെ മാർക്കറ്റുകളായ പാതിരിമാർ കുറിക്കരാ ഏന്തിക്കാണ്ട്¹⁶ അവരെ അനാഗ്രഹിക്കുകയും കെന്തും വേദപുസ്തകം കാണിച്ചു കൊണ്ട്¹⁷; “ഇതിന്റെ അഭിമാനം സുരക്ഷിതമാണെങ്കണ്ട് കാണിച്ചു കൊണ്ട്¹⁸; “ഈതിന്റെ അഭിമാനം സുരക്ഷിതമാണെങ്കണ്ട് കാണിച്ചു കൊണ്ട്¹⁹ നിങ്ങൾക്കാണുണ്ട്”നു²⁰ ഉൽച്ചലാച്ചിക്കും വെള്ളക്കാണ്ടിരുന്നു. റൂമിയോഖശിരം യേമുംനോവാൻ പേരിൽ വിജയലൂതുന്ന നടപ്പുകയും, “ആരും അവിക്കെട്ട്” എന്നു²¹ മുന്നാറും പുജ്ഞാരാധന²² ചെയ്യുന്നതും മെരുളുണ്ടാണെന്നുണ്ടുണ്ട്. അവായാട്ട അതും അഭ്യുദയവും കണ്ടിട്ടു²³ കു ഫ്ലൂം²⁴ പറഞ്ഞുചോരി; “ഈ ദുഷ്ട വസ്തിച്ച സേന തന്നെയാണവരുടെതന്നും²⁵”

മുസ്ത വാവക്കു അടിത്തതനു നിന്നിരുന്ന വാലിഡിന്റെ കണ്ണാപ്പന്മാളിൽ വന്നല്ലെല്ലാം. അഭ്യുദയത്തിനു²⁶ മേച്ചിട്ടു²⁷ അടക്കാനാവാത്ത കോപം ജനിച്ചു. അതിനെ അടക്കാവാൻ ശ്രദ്ധ തുനോക്കിയും സാഖ്യംകൊത്തെ അഭ്യുദയം വിളിച്ചുവറ ഞ്ഞു. “എന്തു²⁸ വിസ്തീര്പ്പമാണ്” നിങ്ങൾ ഇം പറഞ്ഞുപോരും²⁹ എന്നും കരിം നല്പിയായിരുന്നു ഏകിൽ ഇം കാണുന്ന റൂമി

നേരായുടെ റണ്ടിരട്ടിയുണ്ടായാൽ തന്നെയും എന്ന് അവരെ എത്ര കണാവാൻ മട്ടിക്കലില്ലാമെന്നോ.”

അവരുടെ സംസാരം നടന്നകാണ്ടിരിക്കുന്നതിനീടുണ്ട് മഹിക്കണ്ണ സമരം തുടങ്ങി. മേലാറ്റമേരായ സമരമായിക്കും ശാരൂ^४. അസ്സുംഡളം മേലാറ്റമാരി . ചൊരിച്ചുംകൊണ്ടാണവർ മുന്നോട്ടുത്തരു^५. വള്ളാരി സമയംവരെ ആ ന്യമതി തുടന്ന് പോറ്റി. മുസ്ലിംക്കരാ സവുക്കഴിവും പ്രയോഗിച്ചുവരെ എതിന്തു കൊണ്ടിരുന്നു. ഏന്നാൽ അധികസമയത്തിൽ സമരത്താൽ കയ്യു പ്പേര് മുസ്ലിം സേനയുടെ വലതുഭാഗം കൂട്ടംവിട്ടിളക്കിപ്പോയി. മുസ്ത സംഭവം ഇടത്തുപക്ഷസേനാവെയും വല്ലാതെ വിഷമിപ്പിച്ചു. അവരും നിലവിട്ടിളക്കവാൻ നിർബന്ധ്യിതരായി. അതിനെ തുടന്ന് മുസ്ലിംസേന പിന്നോട്ട് നീണ്ടിത്തുടങ്ങി. അപ്പേന്ന പി നോട്ട് പിന്നോട്ട് നീണ്ടിക്കാണ്ടിരുന്നു അവർ സ്കീജന്നേരു താമസിക്കുന്ന കൂടാരമുഖ്യമാക്കുന്നതുണ്ട്. മുസ്ത പ്രവർത്തി മുസ്ലിംസുക്കളെ അരിഗിംഗംകൊള്ളുന്നു. അവരുടെ കൈവശം ആയു ദശാഭ്യാസം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തദ്ദേശസംരത്തിൽ അവരുടെ നോട്ടം പെട്ടെന്ന് കൂടാരത്തിനും കയർ വലിച്ചുകെട്ടുവാൻ വേണ്ടി തന്നെയും മരക്കറികളാണ്. അവരിൽ ചിലർ അതിൽ നീന്നോരോന്ന് പിച്ചതെട്ടുതുക്കാണ്ട് മുസ്ലിം ഭക്തിയുടെ നേരെ പാഞ്ചത്തുത്തു. ഏന്നിട്ട് രാസനായുപത്തിൽ ആട്ടവസി ആ. “പരാജയം ദേനാ” കൂടാരത്തിലേക്കോട്ടുന്ന മുസ്ലിംക്കളാണ് ഇന്നോട്ടുതുപോരുകയിൽ മും മരക്കറിക്കു നീണ്ടിളം തല തല്ലിപ്പൂളിക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കം ത്തോടു” എന്നാം.

മുസ്ത സംഭവങ്ങൾ നടന്നകാണ്ടിരിക്കുന്നതിനീടുണ്ട് അശ്വാസ്ത്രായായ ഒരു ദിവയോഡാവും അവരുടെ പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ടു. ആ ദേഹം പലായനോസൂക്കരായി നീണ്ടുന്ന മുസ്ലിം ഭക്തി രേ ആവധ്യാനംവെയ്യുക്കാണ്ട് റാളിച്ചുപറഞ്ഞു. “രണ്ടാക്കണ തതിൽ നിന്നും റാറിച്ചാക്കാണംളിക്കുകൊടിച്ചുപ്പുവാൻ നി ഞേരാ ലജ്ജിക്കുവരുത്തിൽ എന്ന് അതിരെയിക്കുന്നു. ഡീരബീര

ಪರಾಕ್ರಮಶಾಲಿಕಳಾಯ ನಿಂದಾಗಿ ಗ್ರಹಿಕಳಿಗೆ ಅರ್ಥಯಣಂತಹ ಏಣ್ಣು ಉತ್ಸವಕ್ಕಾಗಿ ಇತಿಂದ್ರಿಯಂ ಅಷಾಹಾಸ್ಯಾಹಾಯಿ ಮಾರಾಟಾಗಿ ಇತ್ತು. ಮರಣಾತ್ಮಕಾಗಿನು ರಹಸ್ಯಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ವಾಗಿತಾತ್ಕಾರಣಂತಹ ಪರ್ಯಾಪ್ತಮಲ್ಲಿನು ಬಾಹ್ಯಾಕಾಶಿಕ. ಏಯಾಫಾಹಾಕಾಶಿನು^{೨೦} ನಿಂದಾಗಿ ಏನು ಅಂಶಿಮಾನಿಕಾರಣಾಳಕಕಿರು ಯಾಖಕಾಲೆತರಿಗೆ ವರವ್ತು^{೨೧} ರಣಂ ವರಿಕಳವಾಗಿ ಸಂಗಾಖರಾವಣಂ. ವೀರತ್ವತ್ವ ವರಿಶ್ಚ^{೨೨} ಎಲ್ಲಿನ ನಿ ಇಂಳಿ ಸ್ತಾಪಣಂ ಚೆಯ್ಯಾಗಂ ಹ್ರಾಣಿಗಂತಹ ಕಾಞ್ಜನಿಷ್ಟುಗಣಣ್ಣು^{೨೩}. ಪ್ರಸ್ತುತ ಪದಂಬಿ ಸಂಸಿಖಂಶಕಣಂ ಮಹಿಂ ಅರ್ಥಯಣಂತಹ ಪ್ರಯೋಗಿಕಕಳಿಯಂ ಅರ್ಥಯಣಂತಹಂಸುಲಭಾಣಾಘಾವುನು ಹಂಡಿಸುಕರು ಏಷ್ಟುಕಾರ್ಯ ವೇಣಂ.”

ಪ್ರಸ್ತುತ ಪ್ರಸಂಗ ಪಲಾಯನಾತ್ಮಕರಾಯಿ ನಿಂದಿತನು ಇ ಸ್ವಲ್ಪಿಂ ಸೇವಣಿಗೆ ಈತ ನರಾಜೀವನ ಉಳಿವಾಕೆಗೆ. ಇತೀರು ತು ಟನ್^{೨೪} ವಲತ್ತುಂಗಾಗಣಿತ ಸೆಸಾರ್ಯಾತ್ಮಿತಿಲ ಪ್ರಯಾಗ ಉಡ್ಡಾಗಣಯ ಹಾರಿಗೆ ಕರಾಳಾಯ ಮತ್ತೊಂಬತ್ತಿನಿಂಜಾವರಿ ಇಂದ್ರಾಂಶುವಾರಿಕಾರಿ ಈ ತಿಂಬ್ಬಿಗೆತ್ತು ನಿನು^{೨೫} ಚಾಟಿಯಿಗಿಂತ್ಯಾಕಾರಿಯಂ ಚೆನ್ನಾ. ಏಗ್ಯಾಂತ್ರಿಕ್^{೨೬} ಪರ ರೆಣ್ಣ “ತಾಂತ್ರಿಗೆ ನಿಂದಾಕಾಣಾಗಾನು^{೨೭} ಯಾಖಂತಮಾರ್ತ್ಯಾಗಂ ಪೋಕುನ್ನ ತ್ವಂ. ಅತ್ಯಾಕಾಣಕ್^{೨೮} ಏಗೆಂದೂ ಹತಿರ ಇತ್ಯಾ ನಿಂದಪರಾಗಣಾಯಿ ತಿಂದನು. ಅತ್ಯಾಣಿತಿಗೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯತ್ವಾಂತ್ರು^{೨೯}. ಅತ್ಯವಶ್ಯಕೂ ರಂ ಇತೀರು ಏದ್ದತ್ತುಂಹಾಕಾಂತ್ರುಕ್ತ.” ಉತ್ತರಣೆ ಇಸ್ವಲ್ಪಿಂ ಭರ್ತಾ ರಿಂದಿನಿಂದಾಹಂತ ಇಂದ್ರಾಂಶುವಾರಿಕಾರಿಯಂ “ಉತೀರು ಏಗ್ಯಾಂತ್ರಿಕ್^{೨೩} ಕೀ ಟೀರಾತ್ತ ಉಪಕಾರಾಯಿರಿಸಿಂ. ಇತೀಂದೂ ಏಗ್ಯಾಂತ್ರಿಕಾರಿ ಗ್ರಹಿಕಳಿಲೇವಕ್ತು^{೨೪} ಹತಿರಿಚ್ಚ ಮಾಣವಾಗಾಗಾನು^{೨೫} ಎತ್ತಾಂ ಅತ್ಯರಹಿಕಣಾತ್ತ” ಏನು ಪರಿಷ್ಯಾಕಾರಿಯಂ ಮತ್ತೊಂಬತ್ತಿನಿಂಜಾವರಿ ಅತೀರು ಅವಹಿತ್ತು^{೨೬} ಕಾಣಕಾಕಾರಿಯಂ ಚೆಯ್ಯಾ. ಅರಾಯಾದು ಅರಾಯಾತ್ಯಾಗುಣಾಯಿಕ್ತು^{೨೭} ಮತ್ತೊಂಬತ್ತು^{೨೮} ನಿನು ಕಾಣಣಂ ಯಾವಾಯಾಖಾವಾತ್ಕಾರಿ ಗ್ರಹಿಸೆಗಣಾಯಿಲೇವಕ್ತು^{೨೯} ಹತಿರಿಚ್ಚ ಕಾರಿ. ಅವಣಾದ ಅತ್ಯ ಕಾರಿ ರಂಭಾಂತಾಂತ್ರು^{೨೩} ಸಮರಬ್ಯಂ ತುಡಿ ಇಸ್ವಲ್ಪಿಕಳಿ ಪಣಿಯ ಸಮಿತಿಗಿರು ಅಂದಿಷ್ಟಿಪ್ಪಿಚ್ಚ.

ಇತೀಗಿಂತಹಿಗೆ ಹಜಜಾಜ್^{೨೩} ಅಂಶಾರ್ಥಿಗಿನಿಂದಿರುವಂ ಭರ್ತಾಗಣ್ಣ ತುಡಿ ಇಂದ್ರಾಂಶುವಾರಿಕಾರಿಯಂ ಇಸ್ವಲ್ಪಿಕಳಿ ಪಲಾಯನಂ ಚೆಯ್ಯಿಚ್ಚಿಕಾ

ണ്ണിങ്ങന റൂമിസേനയെ തടങ്കുന്നിത്തുകയും മെച്ചു. വലതു ഭാഗ സൈറ്റുകളിൽ പെട്ട അസ്‌പോർവ്വരേഖരായ ഭാഷാർ ആദ്യം നിന്നുണ്ടായ അതേ സ്ഥാപാത്രത്തെന്ന നിന്നാകൊണ്ട് കുസ്തിയ സേനയെ മൊറക്കേണ്ടായിരുന്നു. അവക്കെട നാലു ഭാഗവും കുസ്തിയ യോഖാക്കലാൽ വച്ചുഹം മെച്ചപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഒരു പാർപ്പതം കണക്കെ ഇളക്കാതെ നിന്നാകൊണ്ട് പോതത്തുകയാണുണ്ട്. അവക്കെട ചുറ്റും നടക്കുന്ന ഹോരസമരത്തിന്റെ ഫലമായി ഇരുക്കുവികളിൽനിന്നുമായി വാഴ്രെ പേര് നിലയ്ക്കി ആക്കിണ്ടിരുന്നു. അവക്കെട നേതാവായ അംഗവിസ്തപമീൻ വാരു വീശിക്കേണ്ടിരുന്നു. ഇടക്കിടെ അംഗവാ, വിളിച്ചുപറയും—“അസ്‌പോർവ്വരേഖ യോഖാക്കലും! നിങ്ങൾക്കുലും മുസ്ലിം സാധാരണത്തിനും” അപമാനക്കൂട്ടുക്കളാം ഇടംനല്ലിപ്പോകയ്ക്കും.” എന്നിങ്ങനെ പാതയുക്കാണില്ലെങ്കിലും വാഡാപയററിൽ തൊണ്ടിൽപ്പറം റൂമിയോഖാക്കലെ അംഗുധപുരിക്കയെല്ലാം. അദ്ദേഹം അതിൻബന്ധത്തും വീരസപ്രസ്തുതിയും പ്രാപിക്കുകയാണെന്നായതും.

ഹസ്താവാലിത് തെന്റെ സേനയോടുള്ളി ഏറ്റവും പുരുഷനും പാനാമിയിലാണെന്നായതും. പ്രസ്തുത അനാശാസ്യ നംഭവദേശം കണ്ണുകൊണ്ടിരുന്ന അംഗവും അബ്ദികളെ പിളന്ന് കൊണ്ടു മുന്നോട്ടു കൂടിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആ കയറാം റൂമിസേന യുടെ ഉദ്യോഗത്തിൽ മെന്ന് നിന്നുണ്ടും. ഉടൻരന്നു യുർജ്ജ ക്ഷേണി മെത്താനത്തെ വെട്ടിപ്പുണ്ടിക്കമാറു “അല്ലാഹു അക്ക ബർ” എന്നും മുദ്രാവാക്യം മുക്കാണി. പ്രസ്തുത ശബ്ദം റൂമിസേന യുടെ ഘോഷങ്ങളിൽ ചുംബിഞ്ചുകയറി. അവർ ആ ശബ്ദംകേട്ടു സംഭ്രാന്തരായിത്തിന്നും. ആട്ടിന്പററത്തിൽ ചുട്ടിവിന്നു റാറിയപ്പോലെയായിരുന്നു ബാലിഡിന്റെ അപ്പോഴെത്തെ സ്വന്നം വം. ബാലിഡിന്റെ വഡ്സ്സറുംയോഗം നിരവധി റൂമികളെ വധിച്ചുവീണ്ടി

പ്രാസ്തുത രണ്ടാക്കണ്ണത്തിൽ ഒരു യുവയോഖാവുണ്ടായിരുന്നു. അന്നിതരംസഹജമായ രണ്ടപാടുവേത്താടെ അദ്ദേഹം സമരം

ചെയ്യുന്നണ്ട്. ചിന്നപിണ്ട പോലെ എതിരാളികളിൽ കതിച്ച കയറകയും അവരെ അരിഞ്ഞവിഴ്ക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. തന്റെ ചുറവപാടും വള്ളമുള്ളുന്ന റൂഡിൽ, അണിഞ്ഞു തള്ളി കൊണ്ട് വാലിടിജൻറെ സമീചത്രേക്ക് റാന. എന്നാൽ വൈരി സംഹാരത്തിൽ ദത്തഗ്രുഖമനായിരുന്ന വാലിട് ആഗ്രഹത്തോ കാണാ കപോലും ചെയ്തില്ല. അതുകൊണ്ട് നിശ്ചന്നായിട്ടുമെങ്കയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ചുതക്കിപ്പുറത്താൽ യുവാനോഭാവിഡിന്റെയും മഹ്മദ് വാലിടിജൻറെയും അക്കാദിനസമരമാണ് അന്നത്തെ, യുദ്ധത്തിൽ ഒപ്പും കളികളും അഭീമാനം കാത്തുരക്കിച്ചുതന്നു് പറഞ്ഞാൽ അ തിൽ അഭിപ്രായാസ്ത്രാസൂഖ്യക്കയില്ല.

ഇക്കുറിമത്തിഞ്ഞ സ്ഥിതി.

ഇക്കുറിമത്തിഞ്ഞ (പ്രസിദ്ധ ഇസ്ലാമിക വൈരിയായ അബുജഹലിജൻറെ പുത്രൻ) ജീവിതത്തെ റണ്ടായി റിഭജിക്കാം. അതിൽ ആദ്യത്തെയു് കുമ്പർസിത്തിജൻറെ കൊടുമയിൽ ആദ്യി തന്ന എക്കിൽ റണ്ടാമത്തെയു് ഇസ്ലാമിക പ്രേഖികളിൽ അ പ്രീതിയൻ എന്ന നിലയിലായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒ സ്ലിംഡോഹോട്ടുടി യർദ്ദുക്കണ്ണാക്കണ്ടതിൽ അണിനിനിന്നാണി റിക്കകയാണു്. റണ്ടുക്കമ്പത്തിൽപ്പോം വരുന്ന റൂഡിസെന്റെ മു തിരോധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ട്രിലിംഗസനയിൽ ഒരു ഭാഗം പരാ ജയം വരിക്കുകയെന്ന ഘട്ടത്തിലായിരുന്ന എക്കില്ലും മേലാറ മേലാറ മായ സമരം നടന്നുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. അതിനിടയിൽ നിന്നു് ഇക്കുറിമത്തു് ട്രേഡ് പാതയും റൂഡികൾക്കെലിഞ്ചവലാ യി നിന്നുകൊണ്ട് വിളിച്ചു പറയുകയാണു്.

“മുന്നാംവേദക്കാരായ കൂസ്ത്രാനികളേ! എന്ന് ഒരു കാലത്തോ നിങ്ങളെപ്പോലെ ബാധി തേവാരാധകനായിരുന്നു. അന്നു എന്ന് നബികരീസ്(സ)ക്കെതിരാധിനിന്നു് സമരം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. എന്നീ റിക്കു നിങ്ങളോടു് യുദ്ധംചെയ്തു പിന്നാടക എന്നതു് അസാദ്യ

ഈ ക്രിക്കറ്റ് ഫോന് സംഖ്യയിൽ തേരുക്കാം. അ നാൾ എൻറെ എടയാളം മാനും ദേവാരാധനയെന്ന ശാപത്താൽ നിറയപ്പെട്ടതായിരാ. ഇന്ന് അതേ എടയാളം ഇസ്ലാമിക് ടീച്ചിംഗാൽ രൂപശാഖാലൈറിക്കയാണ്. പ്രസ്തുത മതാവലംബി യായ ഏറ്റവും ദേഹാദി അതിലെ ഒരു അവധിയും ശക്തി യേറിയ ഉയ്ക്കിനാം തുല്യമായി ശ്രീനിവാസിക്കയാണ്. ഏറോടു ചൊല്ലരീ ജയിച്ചുകളും കൈയ്യുകളും ശ്രീ ദിവ്യാ കുമാർ!“

ഇക്കാരിപതിഞ്ചു പ്രസംഗം ശ്രീവിച്ചുകാണ്ടിക്കന റൂമി കുടി അതുകൂടുപരിപരാഗ്രായിത്തീർന്ന അവർ കാര്ത്തി ഉജ്ജാള ദേ പിതാവ് ഇസ്ലാമിന്റെ വിത്തു പോലും ഇം ലോകത്തു് ബാക്കി വേക്കാതെ പ്രിയതെറിയുവാൻവേണ്ടി അനാവരതം പരിശു ദിച്ചിരാന ക്രി വ്യക്തിയാണ് അബ്ദുജഹിദ്. അയാളുടെ പുതു ഗു ഇസ്ലാമിനാട്വാണ്ടി ഒരു പി ജീവനപ്പോലും ബലിയപ്പീക്കവാൻ വെന്നു കൊള്ളുകയാണെപ്പാട്” എന്ന്.

റൂമികളിൽ നിന്ന് ആരക്കിലും ദിവ്യാകുമാർ! വരിക്കേം സമാ ധാരാം പറയുകയെങ്കിലും ചെയ്യുമെന്ന് ക്രാനിക്കാണ്ട് അല്ലെന്നും നിന്നനോക്കി. അവരിൽ നിന്ന് യാതൊരു മറച്ചടിയും കിട്ടുക യില്ലെന്ന് ട്രഡമായ ഇക്കാരിപത്തു് ദിസ്ലീകളുടെ നേര തി രിഞ്ഞ. ഏന്നിട്ട് മോദിച്ച. “ഇസ്ലാം മതത്തിന് വേണ്ടി മരണം വരിക്കവാൻ വിശദളിലാരുകിലും തയ്യാറാണോ?” അ തു് കേട്ടുകഴിഞ്ഞ ഉടൻ ദിസ്ലീസേനയിൽപ്പെട്ട കൂട്ടില്ലാവയം അതിന് ക്രക്കലാണ്ടാം ടെന്നുകൂട്ടിലേയുന്ന മറപട്ടി പറഞ്ഞ. അപ്പേന്ന നാനുറിൽപ്പരം ടുസ്ലിം ഭേദമാടുമ്പോൾ ക്രിയ സം ഖം ഇക്കിരിമായേ അനന്തരമിപ്പാൻ ദിവ്യാകുമാർ. അവർ റൂമി സേനയിലേക്ക് ക്രിച്ചുമാടി ദീരന്നീരും പോരാട്ടകയിണ്ടായി. പ്രസ്തുത സമരത്തിൽ വെച്ചാണ് ഇക്കാരിമത്തു് വീരസപ്ത്യം പ്രാപിച്ചതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണാവസ്ഥയിൽ ഒരു ഇഷ്ടം കൊ ട്രക്കണ കമ്മം വാലിത് നിവൃത്തിച്ചു.

അനന്തരവല്ലം.

രക്തസാക്ഷികളിടെ ദേഹത്തിലെ ഒരു ത്രഷ്ടിരക്കൽ നില അതുണ്ടാൽ ഉടൻ അതു⁹ വൈവസനിയിയിൽ സ്പീംരിക്ക പ്പെട്ടു എന്നാണവല്ലോ പ്രഖ്യാപകവാചനം. ഇക്കൊരിമതി¹⁰ മുതൽ പേരുടെ മറ്റൊം ഇസുലാമിനു¹¹ വേണ്ടിയായിരുന്നവല്ലോ. അം ദ്രോഹത്തോടുകൂടി ഗൃഹികളിലേക്ക്¹² കത്തിച്ചുകയറിയ നാനുററിൽ പരം യോദ്ധാക്കളിൽ ഭരിഥാഗവും ശഹീദാവുകയാണായതു¹³. പ്രസ്തുത ബഹിയുടെ പലമായി ഗൃഹികളിൽ അയയിരക്കണക്കായീ ഫോഡാസാരാ നാധിക്കൊപ്പുട്ടുകയുണ്ടായി. ശവഗണീരങ്ങളിടെ ഒരു പദ്ധതം സ്വീകരിക്കുന്നപ്പെട്ടു. ദറിഞ്ഞവീഴ്ചപ്പെട്ട ശിറസുകളാൽ ഒരു ദൈത്യാം നിറവേദി. പ്രസ്തുത മുത്തേഹണ്ണളേയും ശിറസുകളേ യും ചവട്ടിന്മതിച്ചുകൊണ്ടാണു¹⁴ ഗൃഹിക്കിരകൾ ദാംയിരുന്ന തു. പ്രസ്തുത കർിരകളിൽ പലതും മുത്തേഹണ്ണളിൽ തട്ടി മുട്ടുകളും, പുറത്തിരിക്കുന്ന ശിവായിമാർ തെറിച്ചുപോവുകയും ചെയ്തിരുന്നു. അംഗിരന വീണ കത്തിരികളിൽ പലതിനേറ്റും കാലോട്ടിയുകയും, പുറത്തുവാനിനു വീണ ഭക്താരിൽ പലക്കം പത്ര ക്ഷപരവകയും മെച്ചു. ചുരുക്കിപറഞ്ഞതാൽ ഇക്കൊരിമത്തു¹⁵ മുതലായവയുടെ മരണാനുഭവം ഗൃഹികൾ അനുവോദിക്കേണ്ടിവാനു കമ്പു നാളുങ്ങൾക്കു¹⁶ കൂട്ടുകൊണ്ടുണ്ടില്ലാതായി.

അതിനുംപുറമെ ഹസ്തത്വാലിദു¹⁷ അഹാക്കു¹⁸ വത്തതിക്കുട്ടി യ കഷ്ടത കുട്ടാ കിരവല്ല. അതിലും വല്ലത്തായിരുന്ന യുവയേംഡാ വിത്തിനിനണണായ സമരം. അദ്ദേഹം “വെച്ചുരിക്ക്” കറിക്കായി നാക്കുന്നു¹⁹ പോലെ ഗൃഹികളിടെ ശിറസുകളെ അവത്തുവിഴ്ത്തി കൊണ്ടിരുന്നു.

പ്രസ്തുത യുദ്ധാഖ്യാവുതനെന്നാണു²⁰ രാജാനിയുടെ ക്ഷണം സ്പീകരിച്ചു²¹ അന്താക്കാഡിയയിലെ കൊട്ടാരത്തിൽ എത്തിയിരുന്ന തു. അഹാരിട വാച്ചു²² ദാംക്കാഡി ശ്രീസിരയിനും അവളുടെ പാശ്ചായിയിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അദ്ദേഹം തന്ന യാണിതു²³. അന്താക്കാഡിയയിൽ വെച്ചുണ്ടു യർത്ഥകു²⁴ മെത്താന

തുവിൽ സമരം നടക്കുന്നതായി അദ്ദേഹത്തിന് അറിവ് കിട്ടിയതു്. സമരാഭാഗത്തിലെപ്പോറായികഴിഞ്ഞു അതു യോജ്യാവിശദിച്ച ആരംഭം ബാങ്കുവാൻ പോലും താമസിക്കാതെ യർക്കുക്കാംവെലക്ക് പുറപ്പെട്ടു. തന്റോടുകൂടി അന്താക്കിയെന്നിൽ എത്തിയിരുന്ന കൂറാരുപോലും അറിയാതെനാണ് പോന്നതു്. താമസംറിനായുള്ള രണ്ടാക്കണ്ണത്തിൽ അദ്ദേഹം വന്നെന്നീ. അന്താക്കാംവെലക്കിയിലൂടെ കൈസർ കൊട്ടാരത്തിൽ ഇസിമയിൻറെ കാഴ്കനാഡി കാംബാപ്പുട്ടിങ്ങനു അതു ഫേരം ഇപ്പോൾ മുതിരേണ്ടുകൂടിയിരുന്നു സമരംചെയ്യുന്ന ഒരു ഭേദായി ആപാന്തരപ്പെട്ടിരുക്കുന്നുണ്ടു്.

മുതികളുടെ അടിശ്ചരിപ്പനിലക്ക് മുളകം സംഭവിച്ച ഉടൻവാലിദു് പാതയത്തില്ലെന്നു. അതു് അവരെ പലായനോസുകരാക്കിതു്. പ്രാശ്നത സംഭവം മുതികളുടെ സംബന്ധിച്ചുടേതോളം അപധാനമായി ട.രിണുമാരു്. മുതി സേനകൾ പലായനത്തിനാ നിശ്ചയിക്കിയായി. അവക്ക് വിജയം കൈവരുന്നതു് കണ്ണാനുമായി കൈത്തിരുന്നു. മുതി സേനകൾ പലായനത്തിനു മുമ്പുനിന്നും സാധിച്ചില്ലെങ്കിലും പരാജയം കാണാവാൻ മുട്ടയാവുകയും മുതി സേനാനായക്കാൻ ഉറുച്ചാട്ടു് മരിച്ചു്.

പ്രസ്തുത അവസരം പ്രാശാക്കിക്കൂട്ടാ ഏനു് കൈത്തികൊണ്ടു് മുസരതു് വാലിദു് യുവാക്കയാഥാവിശേഷ സമീപിച്ചുകൊണ്ടു് ചോദിച്ചു്. “നിംഫാ എന്തു വംശാന്തിൽപ്പെട്ട യുവാവാണു്?”

യുവയോജ്യാവു്:— “ഞാൻ ഒരു വംശത്തിലും ചെട്ട പുരഖന്നല്ല.”

വാലിദു്:— “പിന്നെ നിംഫാ മലക്കാണോ?”

യുവയോജ്യാവു്:— “മലക്കം മരിമല്ല, ആദം സന്താനം തന്നെയാണു്.

വാലിദു്:— “പിന്നെ യുവാവല്ലോ വാദിക്കുവാൻ കാരണം നല്ല പട്ടാപകൾ—ഈ അവസരത്തിൽ നിംഫലോങ്കൾ യവാവാണെന്നു് കണ്ണറിയുവാൻ എന്നിക്കു സാധിക്കുന്നു്. എന്നിട്ടിം നിംഫാ ഒരു യോജ്യാവല്ലോന്നെല്ലോ പറയുന്നതു്?”

യുവയോദ്യാവാദ്:— “ബാധ്രവരുദ്ധ നേതാവോ അംഗോ” എന്നെന്ന ഇതുവേഗം ചരന്മകളും ഒന്ന് തൊൻ കയ്തിയില്ല.”

വാലിദ്:— “എപ്പറ്റി? ഇതിനുകൂടു് നാം തമ്മിൽ കണ്ടു ദീക്ഷിണ്ടന്നാണോ നിങ്ങൾ ചരിയുന്നതു്?”

യുവയോദ്യാവാദ്:— “വെറും കൂടിക്കാഴ്ച മാതൃകലു, അംഗ യോദ്യക്കുടി രണ്ടാക്കണ്ണതിൽ വാടികയും, സമരം ചെയ്യുകയും കൂടി ചെയ്യിട്ടുണ്ടു്.”

വാലിദ്:— (അതുപരിപരത്രയായിട്ടു്) “എവിടെവരാച്ചു്?”

യുവയോദ്യാവാദ്:— “മിംഗിൾ, ഹെസപ്, ഫഹർ കുത ലായ സ്ഥലാഞ്ചുള്ളിൽ.”

വാലി ദ്:— “കാക്കഡാ! നീ വശവത്തു്—അതെ, ഉറീറാറിഞ്ഞി സഫോറിയാബന്നല്ലോ?”

യുവയോദ്യാവാദ്:— “അതെ! യുഖവിഞ്ഞി ചുംബംഡരിച്ച വശവത്തു് തന്നെയാണു് എന്നു്”

വാലിദ്:— “ഇസ്സാചിനു് വോൺതു് നിന്നേപ്പോലെയുള്ള പുത്രിസന്താനങ്ങൾ തന്നെയാണു്.”

മസ്സിലിം ഗ്രൂപ്പികളുടെ ധീരത.

പരാജയം റാറിക്കവാൻ നാണ്ഡാരായിത്താം വാലതുഭാഗസേന യുവയോദ്യാവിഞ്ഞിയും, വാലിദിഞ്ഞിരായും അബ്ദിത്രുമയതാംകൊണ്ടു് സുരക്ഷിതമാക്കണമുട്ടു് ചാർത്തുമാനു് ഇതുവരെ റിവർച്ചുള്ളു്. എന്നാൽ അതിനാദ്ദേഹം റൂമിംസന്നയുടെ വാലതുഭാഗക്കാർ ക്ലൂംകളുമായി, ഏററുട്ടുകയ്ക്കാഡായി. അവക്കായി അതിനു മനു നടന്ന യുദ്ധത്തെ അപേക്ഷിച്ചു് തീപ്രമാണിക്കുന്ന അതു്. മസ്സിലിംകളുടെ ഇടത്തുഭാഗസേനയാണരിനു് വിഡേയഡായതു്. വാലതു പക്ഷത്തിനാണായ ദ പ്രാബല്യം വിന്നുറിക്കുന്നതിനുംകൂടും വീണ്ടും സജരം സജാംകിച്ചുള്ളു്. റൂപികളും ചെവരള്ളുനില്ലെവാൻ റാളിരഞ്ഞാക്കു പാണി പ്ലേട്ടനാക്കിരായക്കിലും അതെന്നും അതു മലപ്പെട്ടില്ല.

റൂച്ചിസുരായുടെ വലതുഭാഗത്തെ നാലിച്ചിങ്ങന്തു് ഇബ്രോഹിമാഥീർ എന്നൊരുഭാഗംബാണ്. ഒസ്റ്റിം വലതുഭാഗത്തെ സഹായിക്കാവാൻ വേണ്ടി ഒസ്റ്റിം നേതാക്കളിൽ ഭരിഖാഗവും റൂമി ഇടതുപാക്കി സേനാദാഖ്യാതു് പടപൊഴത്തുകയാണ്. അവർ മറ്റു ചിന്നകൾ ത്രികാതെ സമുദ്രം നടത്തുന്ന തക്കം റോക്കി ഇബ്രോഹിമാ തീരം തന്റെ സേനാദാഖ്യാത ത്രികാ ഒസ്റ്റിംകളുടെ മേൽ മാടവീണാ. അതീവേഹാരമായ ഒരാക്കളാണെപ്പോരാ നടന്നതു്. പ്രസ്തുതഭാഗത്തെ ഒസ്റ്റിംസേനയിൽ ബഹുമാനിഭാഗം ശസ്ത്രാം വംശങ്ങൾ രാണാം. അവർ റൂമിസാമുജ്യാതിര്ത്തികളിൽ കുടിയേറിപ്പാക്കി നാവകം റൂമികളുമായി ഇടപൊക്കി ജീവിക്കുന്നവക്കമാണ്. അപക്ഷേ റൂമികളുടെ റണ്ടാംവത്തെ സംബന്ധിച്ചു് നാണായി അറിയാമായിരുന്നതിനാൽ അവക്കമായി പൊരുതുക ചുന്നാല്ലെന്നും ഒരു അഭിപ്രായം അവക്കുടെ എഴുന്നൽത്തിൽ കുടിക്കാണ്ടിയും. പ്രസ്തുത മനോഗതത്തിന്റെ ഫലാധി പ്രമുഖ സമരത്തിൽ തന്നെ ശസ്ത്രാം ഒസ്റ്റിംകളുടെ നാലിപാടിനില്ക്കം തട്ടി. അവക്കുടെ നേതാവിന്റെ ശ്രദ്ധ ആ ഭാഗത്തെക്കു് പതിയുവാൻ അല്ലെങ്കിലും താമസം നേരിട്ടുകുളം ദായിയായിരുന്ന റൂലികൾ വിജയിക്കുകയാണ്.

ഒസ്റ്റിംസേന പുറിവാനിക്കാണ്ടിരുന്നതിനു തുടർന്നു് ഇബ്രോഹിമാക്കന്നതീടം ത്രിക്കാ ഒസ്റ്റിംകളെ പലായനം ചെയ്തിരുന്ന തിന്റെ തന്ത്രമുഖരായിരുന്നീൻ. സമാംകണ്ണത്തിനു് കിറച്ചകല നീതായി ഒസ്റ്റിംസുക്കിരാ നിവസിക്കുന്ന ത്രിക്കാനേരളിഞ്ചുടു്. ഒസ്റ്റിംകളുടെ ഓപ്പോഴത്തെ നാലി അവർ ഹാണാനാഡായിരുന്നു. അതിനാടക്കിയിൽ ശസ്ത്രാം ഒസ്റ്റിംകരാ പലായനം ചെയ്തുട്ടുണ്ടാണ്. അതു കണ്ടു് മുസ്ലിംവനിതകരാ വാരാ ധരിച്ചുകൊണ്ടു് ത്രിക്കാത്തിന്റെ റാഡിനു് പുരത്തെക്കു് വന്നു. ഏന്നാിട്ടു് കാടിരക്കപ്പെട്ടവാൻ ബഹുപ്രേരിപ്പുന്ന ആ സേനാവിഭാഗത്തെ ആവഹപാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു് — “എന്തു് മുസ്ലിംകളും നിങ്ങൾ സത്യവിശ്വാ

സികളാണ്. ഈ സമരം സത്യവിശ്വാസ പ്രചാരണത്തിനു വേണ്ടിയുള്ളതാണെന്നും. മുങ്ഗിനെയുള്ള ഒരു ഘട്ടത്തിൽ പക്ഷ ദക്ഷന ചോദ്യാക്കരം അവരുടെ പിൻഭാഗം ശ്രദ്ധവിന്ന കാണി കൈ എന്നതു മരണത്തേക്കാം നിൽപ്പുമാണ്.”

പ്രസ്തുത വാക്കുകൾ മേട്ട് ദസ്താവിലിംകരം അല്ലെങ്കിലും എതിരാളികളിൽനട തള്ളൽ അവരെ അവി എന്നിൽത്തെ പലായനം ചെയ്തിരുത്. അവരുടെ ലീഫർപം കുണ്ട് ദസ്താവിലിം സ്കൂടികരം അരിശം കൊണ്ട്. വീണ്ടം അവാർ വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. “നിങ്ങൾ സ്വപ്നത്തെ അശണ്ടുകാടിഡിൽ തള്ളിക്കൊണ്ട് നന്ദക്കരെ ആരാധകയാണോ. ദോഷാവിഃസ്തി മരണം അവന്നാവേണ്ടി സ്വപ്നഭൂതിയ കവാടം തുറന്ന കൊടുക്ക യാണ് ചെയ്യുന്നതു്. നില്ലുക! എതിരാളിയോട് ചൊന്തതിനോക്കക. ദസ്താവിലികളുടെ ഡൈറ്റാറ്റത്തെയേ ഇവിടെ പ്രത്യക്ഷിക്കുക. എന്നും സ്കൂടികളാണ്. റൂമികളോട് സമരം ചെയ്യുന്ന സന്നദ്ധരാണ്. നിങ്ങൾ എന്നും സഹായിക്കരെതെ പിന്തിരിംബത്താടകയാണോ?”, എന്ന മോട്ടിച്ചു് കൊണ്ട് ശ്രദ്ധ വന്നിരാക്കിക്കരം റൂമിസെന്റയുടെലകൾ പാണ്ടു കയറി. അപ്പുത കയററം റൂമിസെന്റയുടെ കയററത്തിനു് ഒരു ചിലതുടർച്ചിയിൽനിന്ന്. എത്രക്കുക്കിക്കാ പ്രതിശോധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു് കുണ്ട് ഗസാൻ ശിചാരുമാർ തിരിഞ്ഞുനിന്നു. അതിനെ തുടർന്നായ ഏററെഴുവിന്നു ചലംബരി ഘുഖ്യത്തിനു് അതുവരെ ഉണ്ടായി കൂന സ്വഭാവം മാറിവീണു.

അതുയും ആയപ്പോഴേക്കും സഖ്യേക്കവിന സൈദ്ധാന്തിക അംബവിനി അഞ്ചപി, യസീറുബിനാശബീസുപ്പ് യാൻ മുതൽപ്പോർ അവിടെ എത്രക്കയിം അവരുടെ നേരുത്പത്തിൽ ഘുഖ്യം നടത്തുകയും ചെയ്തു. ശ്രദ്ധരഹരിൽ വബ്ബാബു് ബിന്നശാസ്ത്രം എന്നുണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്നു ഘുഖ്യപാഠവം അന്തിരംസഹജമായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വാദാവീശി എതിരാളിക്കൊള്ള അരിഞ്ഞുവീഴ്തു നും

തിനാടയിൽ വാളു് മറിഞ്ഞപോകിയോ. തദ്ദേശവർത്തിൽ ആ ഡീൻ പറയും. “എന്നിങ്ങനെ ആയുധം തദ്ദേശവാനാരക്കില്ല ആണോ? എതിരാളിക്കെല്ല പരാജയത്രാക്കിയിട്ടല്ലാതെ ഈ സാധ്യ പിന്നാവക്കയില്ല. അതിനുമുമ്പു് റിന്മാറേണ്ടിവാനെന്നുകിൽ എന്നേൻറെ മുതിരവഹമായിരിക്കും പിന്നാവക്കയെനു്” അരികിൽ വില്ലുന്ന ആ രിംഗിനെന്നുകില്ലും ഒരു വഡു് ഗമോ, ഒരു കിന്തമോ അദ്ദേഹത്തിനു് കിട്ടും, വിണ്ണം യുദ്ധം നടത്തും. ഇങ്ങനെ ആയിരക്കണക്കായ ഇ സ്ഥാമിക വൈരിക്കെല്ല അദ്ദേഹം കൊന്നാട്ടക്കി.

അാട്ടത്താരു സഹൃദയം ബിന്ന വൈദാംബാ. അദ്ദേഹം മുട്ടകും ലഭിക്കുന്നതും പൊതുതിച്ചിരുന്നതും. തന്റെ ആയുധപ്രദാഹരിക്കാൻ പലമായി ആയിരക്കണക്കായ രൂപീകളോടൊപ്പും രൂപീനൊരാക്കലിൽ അപ്രതീയനായ ഒരായത്തുടി വലിക്കുപ്പുട്ട്.

അതിനെ തുടന്നു് സത്യവിശ്രദ്ധാസികരാ കൂട്ടത്തോടെ അ സ്ഥാപ്ത അക്കബർ എന്ന കൂദാശാക്യും മുക്കി. അതിൽവാനിനാശങ്കാവശ്യം ഭ്രമിയെയും ആകാശത്തെയും ഒരു തന്ത്രിച്ചുംക്കണം. അതോടെ ഒരു യുദ്ധയാഘാടാവു് അശ്രദ്ധാത്മകനായി പ്രത്യക്ഷിപ്പുട്ട്. അദ്ദേഹം വന്നവാറുണ്ടെന്നു രൂപീസേനയിലേക്കു് ക്രതിച്ചു കയറുകയാണു് മെയ്തതും. പ്രസ്തുത കയാറിന്തിൽത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വഡു് അതിന്റെതായ ജോലി തുടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. അതിന്റെ പെയ്മാറം എത്രക്കുണ്ടെന്നും ശിരസ്സും കെല്ല അരിഞ്ഞെ തള്ളിക്കാണ്ടിരുന്നു. അല്ലസമയം കൊണ്ടു് സഹായകന്നുകായ രൂമിക്കു നിലംപതിച്ചു.

ജൂഡിഷ്യിന്റെ ആഗമനം.

പ്രഭാതചായി. സുരൂൾ ഉദിക്കബാൻ ഭാവിക്കയോണു്. അ സ്വകാരം നീഡാഡിക്കാണെന്നു. അന്താക്കിയ രാജകോട്ടാരത്തിലെ ഒരു പദ്ധതിയായിൽ വരിത്രുംകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു യുദ്ധതീ കല്ലും തീരക്കു എഴുന്നേറു. അട്ടത്തുനെ ഉണ്ടായിരുന്ന വിരീപ്പി

ലേക്കാണവരം കഴുന്നുകൊള്ളും. അതു കഴിഞ്ഞു ദിനങ്ങന്തായി കാണപ്പെട്ടു. അവളിടെ ആശാപാശങ്ങളിടെ അപേക്ഷാരം സ്ഥനായ അദ്ദേഹം അവിടെ എത്തുമില്ല. അദ്ദേഹം ഏതോടു പോയിരിക്കുമ്പോന്നാൽത്തു ഒവരം ആസ്ഥമാനവന്നു. ഏകിലും പിന്നീടു അവരം മനസ്സിലാക്കി. യഥാരോഗം അദ്ദേഹത്ര തട്ടിക്കാണ്ടുപോയതായിരിക്കും. അദ്ദേഹമിൽപ്പും റണ്ടാക്കണ തതിൽ എത്തുവിട്ടുണ്ടാവുമെന്നു്.

ശ്രീസിമയിൽ പ്രഭാതക്ക്രമം കഴിച്ചു് തന്റെ മാതാവിനെ സമീപിച്ചു് മുവയോദ്ധാവിനെ കാണാനില്ലെന്നും അദ്ദേഹം റണ്ടാക്കണത്തിലേക്കു് പോയിരിക്കുമെന്നു് എന്തുറെ സംശയമെന്നും വിശദമാക്കി.

രാജതി: — “എൻറീയു് അഭിപ്രായം അതുതന്നെന്നും, ഇന്നലെ യർത്തുകൾ നിന്നു് മുതൽ വരുന്ന സമയം അദ്ദേഹം ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നവരുണ്ടു്. അസ്ത്ര ചുതനിൽ നിന്നു് യർത്തുകൾ ലെ സ്ഥിതിക്കളേയും യഥനാർജ്ജകന്മാരുമുള്ളേയും സംബന്ധിച്ചു് മോടിച്ചു് യുകയുണ്ടായി. അതിൽ നിന്നു് തീച്ചുടുടരുതും അദ്ദേഹം യർത്തുകൾഡേക്കുന്നു്”

ശ്രീസിമയിൽ: — അങ്ങിനെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്തെ സഹായരം കൂറാറും കൂടി പോയിട്ടുണ്ടാവും.

രാജതി: — “അങ്ങനെതന്നെന്നും” എന്നീകം തോന്തന്നതു്. എകിലും ഒന്നു നോക്കിക്കൊള്ളായാം” എന്നു പ്രാഞ്ചുകൊണ്ടു രാജതി അം. ദിയുടെലക്കു് പോയി, കൂറാറിയു് താമസിക്കുവാൻ ബേണ്ടി കൊടുത്തിരുന്ന അ ദീയിടുലക്കു് ചെന്നുനോക്കിയപ്പേരു് കാണു് മനസ്സിലായതു് ഒവരക്കുടെ അനുഭാവം അ സ്ഥം നാത്താണു്. കൂറാർ അവിടെന്നു ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹതോടു നോം പറഞ്ഞണംഞരന്നിരിയാതെ ആസ്ഥമെന്നുവന്നുനിന്നു് രാജതിയെക്കിലും മുവയോദ്ധാവിന്തെ പ്രധാനത്തെ കുമ്പുവും നാത്തു ശരിയല്ല മുന്നുവക്കു് തോന്തന്നക്കു, അവർ കൂറാറിനെ വി

നാരം അവിളിക്കുകയും ചെയ്യും. കൂടാരിജന്നാ ഞശിപ്രായങ്ങൾ, യവ ദയാലുവ് അനുത്യക്ഷിന്നായി എക്കിൽ, നേരെ റണ്ടാക്കണ്ണത്തിലേ കുറുപ്പായിരിക്കാണ്ണുതെ തരമില്ലെന്ന്. പിന്നീട് അവർ അ പിടിട അധികം താണസിച്ചില്ല. കുറാറം, രാജത്തിയും, ക്രിസ്തീയ ദിനം യർത്ഥക്കിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി പുറപ്പെട്ടു. റണ്ടുനൂറുവാസ തെരുവാം വോട്ടേറിനും അവക്ക് സർവിടെ എത്തുവാൻ.

സഞ്ചാരവേദയിൽ ക്രിസ്തീയരിൽ കൂറാദമായി സംസാരിക്കാനിടവരികയും തദ്ദൊരാ അവക്ക് പരസ്പരം മമതയണം കിവാൻ കാരണമാവുകയും ചെയ്തു. അതിനും മുമ്പുതന്നെ ക്രിസ്തീയയിൽ ധരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് യവയോലുവിജന്ന ആദ്യയത്രം കുറുപ്പായിരുന്നു സ്വന്താവാം കൂറാറിന്നേറ്റും. അവളുടെ കാര്യക്രമ യുാദയാദാരിജന്ന സഹോദരനാഭന്നും. അ രാജക്കു സ്നേഹം അതിനുശാശ്വതാഭന്നാഭമാക്കു അവർ കുടം റിംഗാം പിന്നാം. അവളുടെ പ്രോം യവയോലുവിജന്ന അർച്ചപ്രാഥി അനു എക്കിൽ അതിജന്ന പരിസ്വാസിജന്നും കൂറാൻ. അ ചേഹരത്തിജന്ന സംസ്കാരസന്ധ്യ ക്രിസ്തീയയിൽനിന്നും അവാ കുറുപ്പാഭതാറിന്നേറ്റും ഏദുത്തിൽ സമലംപിടിച്ച കാണ്ണതി തന്നു. സ്നേഹത്തിനും ഒരു പ്രത്യേക ശക്തിയുണ്ട്. അതും ആ കർഖണ്ഡശക്തിയും ഒരു അനുഭാവനനും കയറ്റാം ഉന്നംവ കുന്ന സ്വാനത്രായിരിക്കുന്ന പിലപ്പോളിൽ ചെന്നും കൊ ഇളിക. എന്നാൽ ക്രിസ്തീയചിത്രീര ഏദുയം അഞ്ചിനെ ഉള്ളിട്ടാ യിരുന്നിട്ടുനന്നമാനിക്കും. അവളുടെ ഏദുത്തിൽ കൂറാ റിൽ സ്നേഹം ഉണ്ടും ഏന്നല്ലാതെ അതും സടിയുറപ്പുതായിരി നില്ല. രൂമിലെ രാജക്കമാരിയായിക്കുന്നതിനോടൊപ്പം സർക്കു കുസന്ധനതയുടേയും ചാരിത്ര്യബിയുടേയും രാജാണി തുടിയാ മിക്കും ക്രിസ്തീയയിൽ. അവരു ദുസ്ഥിംകളെ ബഹുമാനിച്ചി അന്തിനോട്ടുടി ഇസ്ലാമിക സംസ്കാരം അവളുടെ അന്ത

രംഗത്തിൽ സ്ഥലം പരിടിച്ചു കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം അരവാദി അംഗീരസിനും കൂടുതലും കൂടുതലും അഭ്യർത്ഥിനിനും അവളോടും സ്നേഹിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞത്തും. അവരുടെ സന്ദേശം രണ്ടാക്കണ്ണത്തിനും സഹിപ്പം ഏത്തിനില്ലെങ്കും, അവരുടെ നയനങ്ങൾ മുരാച്ചാഖാവിനെ അനേകാംശിച്ചു തുടങ്ങി.

അവർ യർക്കുക്കിൽ ഏത്തിയിട്ടും അല്ലെങ്കിലും വിശ്രമിക്കുവോളും ചെയ്യാതെ രണ്ടാക്കണ്ണത്തിലേക്കുതന്നെ നേരെ ചെന്നു. അതായതും ഇവർക്കുന്നതീനും സേനയും നടത്തുന്ന അക്കുമണിക്കുള്ള മുസ്തിം സേന ചെരുക്കുണ്ടായിരുന്നു അതേ സ്ഥലത്തുടർന്നുനായിരും അവർ ചെന്നുമോന്താതും. മിന്നൽച്ചിന്നർ പോലെ ഭിന്നിക്കൊണ്ടും യുദ്ധാഖാലാവാം പൊങ്കതുകയും അതിന്റെ പലംബാനി മുഴും സേന നാശഗത്തിലേക്കും നിപതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നായിരുന്നു. അന്നാക്കിഞ്ചയിൽ നിന്നും വന്ന മുന്നു പേരും ഉയർന്ന ഒരു സ്വല്പത്തും കയറിനിന്നുകൊണ്ടും രണ്ടാക്കണ്ണത്തിലെ ഭീകരതക്കുള്ള വീക്ഷിക്കായിരുന്നു. അവരിൽ യുദ്ധാഖാലാവിനെ കാണുവാനുള്ള ഭാഗ്യം ഇങ്ങനുമമഹായി കിട്ടിയതും ക്രൂസിഫിഷിനാണും. ആ യീറോഡാഖാലാവിനെ കണ്ടുതീർന്ന ഒരു ദിവസിൽ അവരും അറിയാതെ പറഞ്ഞുവോയി. “നോക്കി ഏന്റെ ആത്മമിനും യുദ്ധംചെയ്യുന്നതും എത്ര കണ്ടും ഒരു അഭാന്ധാപീക്കത്തും പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ടും.”

രാജ്ഞി:— (യുദ്ധാഖാലാവിനെ നോക്കിയിട്ടും) “പ്രായം നന്നനു കിട്ടാണും. ഉഞ്ഞം അധികമില്ല. ദേഹസ്ഥിരയും സാമാന്യനിലയിലാണും എങ്കിലും സമരാക്കണ്ണത്തിൽ വാച്ചും” യോദ്ധാ ശാഖാവിനെ കണ്ണാൽ ഒരു അഭാന്ധാപീക്കത്തും പ്രത്യുക്ഷപ്പെട്ടും.

ശ്രീരാമ:— (ആരംഗതം) “ഇവക്കുന്നതിയാം. അതും വഴിതാണും എന്നും.”

ക്രൂസിഫിഷിന്:— (ശ്രീരാമനേട്ടും) “യുദ്ധാഖാലാവിന്റെ ദിവസിൽ യുദ്ധ നേരുപ്പായും അന്തിമരസപാജമല്ലോ? അ

ദ്രോഹത്തിനും തുല്യനായ മഹാരാജ്ഞെ താങ്കൾക്കു് പരിചയ ദശാഭ്യന്തരം?

ഇരിബാൾ:— “അഖാബികളിൽ ഇതുപോലെത്തെ ഏതുനാന്താന ഒരു വേദേയുള്ളാണു്.”

ശ്രീസിഹമയിൻ:— (പുണ്യാരിത്രക്രിംകാരാഭ്യം) “നിങ്ങൾ അഥ ദ്രോഹത്തിനും സ്നേഹവിത്തനാണോ?”

ഇരിബാൾ:— “സ്നേഹവിത്തനല്ല. സ്വന്തം സഹോദരൻ തന്നെ നാണു്.”

ശ്രീസിഹമയിൻ:— “എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ സഹോദരൻറെ ധീരോഭാത്തതയിൽ അഭീമാനംകാളുള്ളക്കാണു്” ട്രാണ്ട്രൂ്.

ഇരിബാൾ:— “ഞാൻ അഭീമാനംകാളുള്ളക്കയോ, അഹകരിക്ക കയോ അല്ല എംബുന്നു്. നേരക്രമവിച്ച അവളുടെ ധീരോഭാത്തത കഴു് ഹേള്ക്കുന്നായ സ്വർഗ്ഗക്കരണാണു്.”

അസൃത വാചകങ്ങൾ പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞതിനു് ഫ്രേഡ്രിക്ക് ഘോഷമാണു് യുവയോഖാവിപ്പന സ്നേഹവിക്ഷേപന ശ്രീസിഹമയിൻ തന്റെ സഹോദരിയുടെ ബാഹ്യപ്രത്യക്ഷി കണ്ടു് ഒരു പുതംപുനാബന്ധനാണു് യാഥി പ്രിഞ്ചുള്ളതെന്നം അതിനു വിക്രിശ്മാണു് പരമാത്മം എന്ന സംഗതി രഹസ്യജ്ഞനാണു് കാര്ത്തതു്.

ശ്രീസിഹമയിൻ:— “ഞാൻ മോദിക്ഷാന്തിനാത്തരല്ലെ താങ്ക രാ പറയുന്നതു്. ഇസ്സുമിഞ്ഞേരു ഏതുനിസ്താനാണെങ്കിൽ സംബന്ധിച്ചു ഞാൻ അനേപാഷിച്ചിട്ടില്ല”

ഇരിബാൾ:— “ഞാനാപറഞ്ഞത്തിന്റെ അത്മം നിങ്ങൾ മന മുസ്ലിംക്കിരിക്കു. അതാണു് നിങ്ങളിൽക്കെ പറയുന്നതു്.”

ശ്രീസിഹമയിൻ:— “നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം എന്നാണു്?”

ഇരിബാൾ:— “ഇസ്സാമിലെ യുവാക്കന്മാർ മാത്രമല്ല യുവതികൾ പോലും ധീരോഭാത്തതയിൽ അദ്ധ്യാത്മിക്കേയമായ സ്ഥാനമാണു് അൻഡി കഴന്നതു് എന്നാണു് ഞാനാപറഞ്ഞത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം.”

രണ്ടാക്കണ്ണത്തിൽ പ്രതീനിർദ്ദേശം.

ജീസിപ്പയിൻ, റാജഞ്ചി, ഭിറാർ എന്നിവരാട സംസാരം തുടങ്ങിക്കാണ്ട് പോകയാണ്. രണ്ടാക്കണ്ണത്തിൽ തീരുസമരം കൊടുവിരിച്ചാക്കാജീന. രണ്ട് ഭാഗത്തു നിന്മം യോദ്ധാക്കരി ദിനാളിന്തുകയും അവരവരുടെ ജീവിതാ ബലി ഉപ്പിച്ചുകൊപ്പു് യുദ്ധപാരാധാരം പ്രഥമിപ്പിക്കയാണ്. എതിർക്കുക്കാരിയെ പഠാജയ ചെടുത്തി സമരത്തിനോടു അന്ത്യത്തേക്കുന്നാടിനാക്കവാൻ വേദ്യൻ കൊള്ളിക്കയാണവർ. ദിസ് ച്രിസ്തിനട യുദ്ധാവേദം മുഹിമജീ ദയപ്പെടുത്തുന്നാണ്. എക്കിലും രണ്ടിലോന്നറിയാതെ ചീനുവരക യില്ലെന്നാണവരുടെ ഭാവം. ക്രൈസ്തവ പുരോഗതിനാർ ഒരു കഴുതിൽ കൂരിതും മരകഴുതിൽ വെബ്ബവിളിമേന്തി സേനക്കാക്കിടയിൽ സംഘരിച്ചുകൊണ്ട് സമരത്തിനു് ശക്തിയും വാഴിയും വലിപ്പി ക്രതക ഫ്രസംഗ്രാമം നടത്തുന്നാണ്.

ദിസ് ലിംസേനയിലെ സ്ഥിതി പറയുകയാണെങ്കിൽ ഹസ്ത തുംഖത്വവിയയുടെ സഹോദരൻ യസീറുബിൻസുഹൗയാക്ക സ്ഥിരപരിതന്നായി നിന്മാക്കാണ്ട് സമരം ചെയ്യുകയാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിരാവ് അബ്ദുസുഹീയാൻ സേനകളെ ഇളക്കി വിച്ഛേക്കാണ്ട് നടക്കുന്നാണെങ്കിൽനും. യാദുശ്വീകമായി അദ്ദേഹം ഒരു ഭാഗത്തു് വന്നുചേരൻ. അപ്പോഴാണു് കണ്ണത്തു് തന്റെ മകൻ റണ്ടാക്കണ്ണതായിട്ടു്. അതു് കണ്ണ ഉടൻ അദ്ദേഹം പറ ഞ്ഞ “മകനോ! ഇം അവസം, രണ്ടാക്കണ്ണത്തിൽ എത്തിയിരിക്കുന്ന പോലുക്കരി കാരോയതെങ്കം അവരവരുടെ യുദ്ധപാരാധാരം പ്രഥമിപ്പിക്കുവാനുള്ളതാണു്. നീയാണെങ്കിൽ ഒരു സേനാനായകരാണു്. എന്നിരിക്കു മറവുള്ളവരു അപേക്ഷിച്ചു് ശക്തിയായി പോരാട്ടേണ്ട കടമയുണ്ട് നിന്മക്കു്. നമ്മുടെ കീഴിലുള്ള സേനയിൽനിന്മാരെക്കിലും നിന്മേക്കാരും ശക്തിയായി ചൊന്തതി പേരു സന്ദേശിക്കുന്നതായാൽ നീ ലജ്ജിതനാവേ

ബൈവജം. അതിനീടം നല്ലുക നിന്റെ പദവിക്ക് യോജിച്ച തല്പ്. അതിനും പറമെ നിയോക വംശാദിനിന് അപധാരിച്ചു മാറ്റാം. നിന്റെ പിതാഖഹനാടെ യുദ്ധപാഠാത്തിനാം മന്ത്രിൽ ശാഖാവേദത്തിനാനാഭാണ്ഡാക്രിവാഞ്ചം നിന്റെ ക്ഷേ. നാം ക്രിജാവാഹനത്തും ദാനം നിന്റെ കാര്യത്തിനാം വേണ്ടിയാണ്. അതായത്തും സിംഹാസനം അല്ലെങ്കിൽ കട്ടിൽ അതെ വിജയം അല്ലെങ്കിൽ ചരണം, നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ മറ്ററാക ഉള്ളേശവുംല്ലോളിപ്പ് ”

പ്രസ്തുത പ്രസംഗം അവിച്ചുകൊണ്ടു നിന്റെ ഒരു വസ്തു അവിന് അഭവിസുമോധ്യാനം ദയകരമായി പോരാട്ടനാണായിരുന്നു. പ്രസംഗം അവസാനിച്ചുപോതെ അവർ ആകാശം പൊട്ടുമാറ്റും അല്ലോളി അക്കാബർ ഏന്ന രൂപാവാക്യം രൂചിക്കി. ഏന്നീടും സിംഹം ആട്ടിൻമുറിരുത്തിൽ ചാടിവീഴുന്നതും പോലെ അവർ രൂമി സേനയിലേക്ക് കൂതിച്ചുകയറി. അതിനുത്തുടർന്ന് ശ്രദ്ധാർക്കണം രൂമി ശിപായിമാർ യമലോകത്തെക്കയ്യുംപൂട്ടുകയും ക്രാവധി പോൾ മരിവോരും അഭ്യർത്ഥനരായി നിലവംപതിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഷണ്ടജേൻ ഒരു സേനാനായകനാണ്. അദ്ദേഹത്തെ രൂമികൾ വല്ലാതെ ദേഹിച്ചുകൊണ്ടു. യുദ്ധം നടക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹം കൂതിപ്പുറത്തുനിന്ന് “ നിലവംപതിക്കയുണ്ടായി” എന്നീടും പ്രസ്തുത അവസരം രൂചിക്കാരക് അദ്ദേഹത്തെ ചീടിക്കുട്ടവാൻ പററിയതായിരുന്നു ഏകിലും അവർ അതിനും ദെയിയുംപൂട്ടുകയുണ്ടായില്ല. താൻ കൂതിപ്പുറത്തും നിന്നും നിലവംപതിച്ചതും കണ്ണും ഏതിരാളികൾ തന്നെ അധിക്ഷേപിക്കുമെന്നും കരതി അദ്ദേഹം ദേഹപ്പുംനെതെ വോഗംതന്നെ ഏഴുന്നേറുന്നിനു. തദ്ദേശരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശംകീര്യം കണ്ണാൽ ദേഹം തോന്തി ക്രമായിരുന്നു. നിന്റെ ശംകീരനെന്നു വൃർഥ്ഥിപ്പാർപ്പി മാർക്ക് മരിലും വാക്യങ്ങൾ ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടും അദ്ദേഹം പരിഞ്ഞു. “സമ്പ്രശക്തനായ / അല്ലോളി സത്യവിശ്വാസികളുടെ

യന്ത്രേയം ജീവനേയും, വിലക്ക വാങ്ങിയിരിക്കുന്നും. (വില) സ്പർശിയ സുവമാണ്. അവർ അല്ലാളവിൻറെ ഹസ്തതിൽ യുഥം ചെയ്യുകയും സ്പയം മരണപ്പെടുകയും മെയ്യുന്നു.” എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് പിളിച്ച ഫോടിച്ച. “ഒരവദ്ദുമായി കച്ചാടം നടത്തുകയും അവരിൽ സാമീപ്യം സന്ധാരിക്കുവാൻ അടിലുണ്ടിക്ക കയും മെയ്യുന്ന ആ ജനത ഏവിടെ” എന്നും

പ്രസ്തുത വാക്യങ്ങൾ കെട്ട തീന്ത്രേണെട ഒരു കുട്ടിം കും അവിടെ തടിച്ചുതടി. അവർ വധിക്കുവാൻ വധിക്കപ്പെട്ടു റാനും സന്നദ്ധരായിട്ടാണ് അവിടെ നില്ക്കുന്നതും. അതേനെട മുസ്തികളിൽ അതിയായ ഉമേഷം ഉള്ളവായതും പോലെ കാണാം. പരാജിതരാകുവാനോ, പലാശനം ചെയ്യാനുബന്ധം റാന സ്വരാഹിതനുവർ ദെയറും അവലുംബിച്ച റാലയായി. അതിനെ മുട്ടാണ്ഡായ ഗംഭീരരണം ക്രതിച്ച കയറിഃ ക്ഷാണിയന്ന റീഡിസ നൈ സുംഭിപ്പിച്ചുകൂടണ്ണ.

ഒരു ദേഹത്തും പ്രർബ്ബനം കുട്ടിം പൊതുരിംക്കാണിരി കുകയാണും. മരണാഗ്രത്തുകുടി യായോല്ലവരും ഭാഷാപ്രച്ഛന്നങ്ങൾ ആയുധാരികളിലും വന്നിരാ പട്ടാളിംഗതാട്ടുകുടി വന്നാൽത്തും. ശത്രു ദുരയുധിഷ്ഠരും മുസ്തികളെ ആരാധംകൊള്ളുകയും പറഞ്ഞു. “യുദ്ധത്തിൽ നിന്നും പിന്നാറവാൻ താഴ്ചരിംക്കന്നുവർ ഇവിടെനടിനാ സ്വലം പാശാക്കാതെ വേഗം പുറത്തുപോകണ്ണു” എന്നും മാത്രം പറഞ്ഞതിട്ടും മുഖിസേനയിലേക്കും ക്രതിച്ചുകയറിംക്കാണ്ടും ചൊം. പ്രാശ്നത സംഭവങ്ങൾ റോംകിംക്കാണ്ടും നില്ക്കുന്നണായി അന്ന ജൂസിപ്പയും ഭാക്താതെ പറഞ്ഞുപോയി. “ഈതാ ആട്ടിന് പറഞ്ഞതിൽ സിഹം ചാടിവീണിരിക്കുന്നു” എന്നും.

രാജന്തി:— “മക്കേ! ഇങ്ങിനും ജൂഡു വാക്കുകൾ കരിക്കലും പറഞ്ഞുപോകുത്തും. നീന്തേൻ പിതാവായ കൈസർ രൂഹിനും സേനകളെ ആട്ടകളായിട്ടും മുസ്തികളെ സിംഹങ്ങളായിട്ടും സം

മോംഗൾ ചെയ്യുന്നതു് അവാറിൽ ആരുകെടുപ്പും കേട്ടാൽ പിന്നു കൂടുതലുകളാക്കബാൻ വിശ്വാസി ചുന്നാനും കാരിവശ്യമില്ല.”

ശ്രീസിഹമരിൻ:— “ഒരാൾ അറിയാതെ അഞ്ചു പറഞ്ഞുപോയതാണു് എങ്കിലും, അതിൽ തീരു വാസ്തവചില്ലാതില്ല. യുഖാവായ മുസ്ലിംമോല്ലാർ പാര കണ്ണാട്ടുകൾ റാഡി ഒളിക്കുന്ന ദുർമാക്കലെ ആട്ടിനോട്ടല്ലാതെ തുറരിനും പാരാട്ടാട്ടാം പാരാട്ടാട്ടു്. അവരുടെ പ്രവർത്തി കണ്ട് സാന്നിധ്യം പറഞ്ഞും എന്നാണു്. അതിലിതു പാരിഭാരിക്കാനെന്നുണ്ടു്?”

രാജഭാരി:— “മക്കളും കാണുന്നതെല്ലാം പറയാനുള്ളവയാണു്. ചിലതെല്ലാം മറച്ചുവെക്കേണ്ടതുണ്ടു്.”

ശ്രീസിഹമയിൻ:— “ദേവാക്ഷുത്രനായ യേഹുദോവൻ പറയുന്നതു് അന്തരംഗത്തിനാം റിഖിബഹാരി സംസാരിക്കുന്നതനാലു്?”

രാജഭാരി:— “യേഹുദോവൻ ചാരിയുന്നതു് അഞ്ചേന്നയായി തിക്കാം. ഏറ്റവും യേഹുദോവൻറെ പ്രതിനിധികളായ മാർദ്ദൻ കമായം മതപുരോഹിതനായം പറയുന്നതു് നിങ്ങളുടെ അന്തരംഗത്തിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന പാഠാഞ്ചലെ സംഖ്യയില്ലു് തന്മാളോട് സ്ഥാതെ പറഞ്ഞുപോകുന്നതനാണു്.”

പ്രസ്തുത ദാഹകം ശ്രീസിഹമയിൻറെ ഘൃദയത്തിൽ തുറന്നു തന്റെനും പോലെ വേദനാജനകമായിരുന്നു. അഞ്ചു ഓളം. ഒരിക്കൽ താനൊരു കത്തനാരപ്പുണ്ടെന്ന കാണുവാൻ ചെന്ന അപ്പ സരംതിൽ അഞ്ചേരം തന്നേയും തുട്ടി വിശ്രമമറിഞ്ഞിലേക്കു് പോയതും. അതിനുശ്രീ കടന്ന ഉടനെ വാതിൽ അടച്ചിട്ടു് തന്നെ ചില നീവക്കും അഞ്ചുക്കായി നിർബന്ധസ്ഥിതിയിലും ഘുലംബം തന്നെ. ആ വിചാരം ഘൃദയത്തിൽ കടന്നതോടെ അവളുടെ മുഖം ചുമന്ന അന്തിരഹസ്യാരണമായ ശൈരവം അറാളിടെ കുവത്തെ ആവശ്യം ചെയ്തു.

മെഴുനം അവലംബിച്ച നില്ലകയാണു് ശ്രീസിഹമയിൻ ഏറ്റവും തോനുകയാൽ രാജഭാരി അവളുടെ കുവത്തേക്കു് സുക്ഷിച്ചുനോ

ස්ව. අභ්‍යන්තර දුබතුත් කොපලක්ඩ්ස්ජරා කාඩ්ස්පුට්. අන් රාජ ගාමනසපරතියේ මෙහෙතියු. “පුග්‍යාගා” මක්ඟේ ඝනං ඩීංජාත්තතු? ගිග්‍යෙස් රැසිකාඩ් සිය වාමබුද්ධීය නොක් පැරණිතික්කිවුද්දුවා.”

ඡ්‍යුසිඩයින්:— ඒය තිරූපයප්‍රාප්‍රං පිශ්චකාඩ් පා ගෙතු. “රාසකේන්ද්‍රීඩාක්‍රමත්ස්‍ය ඝනංත්‍රය ඇවිංසා” පා ගෙතිකිවු. පැගෙනහුරුකාඩාගා” නොක් මෙහෙත් පැවත්තා. ප්‍රාතිඵා කාර්ඩා මූල්‍ය ලාභ්‍ය හෝගහික් ක්‍රිජ්‍යාවේපොය ඒය සංක්වත ශාම්ඩරික්‍රිජ්‍යායි ආතිශේරි තීකරත දානුත් මිශ්‍රකාඩත ගිශ්‍රතාගා.”

රාජති:— “පුස්සනායික්‍රම ගිවෙන්ට දුංත්‍ර” යුතු රොං ගෙජරවය උඩවාකීය ඕනෑ සංඛ්‍යා පුග්‍යාගාද්දා”,

ඡ්‍යුසිඩයින්:— “පුස්ස සංඛ්‍යා පුග්‍යාගාගා” මුද්‍රා කාඩ්සික්‍රිජ්‍යා නොක් සැපැහු යුතු. අභ්‍යන්තර රැඹුසුමාගා. ඕනෑ රහස්‍ය ර ර ස ග ම ර ය 1 න් ත ග ග පුගෙන්ට තුළ ගැවක්‍රිජ්‍යාවර කාඩ්පොක්‍රිජ්‍යා ඇත් පුග්‍යාගා” නොක් සිය ඒය ඉගනුතු.”

රාජති:— “ගිවෙන පුස්සඩ් මාතාගාගා” ඕංග්‍රේස්. නො ඕ අභ්‍යන්තර පාඨක්‍රියාත්මක ඒය රැඹුසුයා ඇත් ගැන්වායු. අභ්‍යන්තර කාඩ්පොක්‍රිජ්‍යා ඇත් රැඹුසුමාගා ඇත් රැඹුසුමාගා පර යුත්තෙනු වෙතා.”

ඡ්‍යුසිඩයින්:— “පුස්ස සංඛ්‍යාගා” පුගෙන්ට පිශ්ප්‍ර සැතෙත පැංච්‍රියිතුතු. පිශ්ප්‍රාසම්බ්‍රිජ්‍යාත්මක ඒය මතතිලාගා” මාග්‍රහුතු. නැංවෙනයුතු ඒය ඉතාගායායි පුරුතිශ්‍රී ඒ ගිම්බ්‍රිජ්‍යාවා ඇංඩියාක්‍රිජ්‍යා නොක් අභ්‍යන්තර නැංවෙනයා ඇත් පුරුතිශ්‍රී නැංවෙනයා ඇත් පුරුතිශ්‍රී ඇංඩියාක්‍රිජ්‍යා මාය්‍රුම්ඩ්‍රික්‍රිජ්‍යායේ පුරුතිශ්‍රී ඇංඩියාක්‍රිජ්‍යා නැංවෙනයා ස්පුරායා යරිඹු පිශ්ප්‍රාසම්බ්‍රිජ්‍යාගා” අභ්‍යන්තර නැංවෙනයා

നാലു". അതു പിശാചുകൾ അവരുണ്ടിരിക്കുന്ന നീണ്ട ഭൂമിയെക്കാണ്ട് സദാ ചാരതല്ലിരുത്തു കഴുക്കണ്ണു മറക്കുന്നു? തുടർന്നെതു വൈഷ്ണവപിക്കുത്തികൾ മുലം ഒസ്ത്രാലൂപ്പത്പം നടത്തുകയാണു?" പാതിരിശാത്തു ഭൂഷിച്ചു സ്വഭാവാംശുപ്പിള്ളി വേണ്ടതില്ലായിരുന്ന രജാവി ജൂസിവാഹിനിന്റെ സംസാരം കേട്ടിട്ടു് മുച്ചടിരാഞ്ഞ പറയുന്നതു ഒഴുവം അവാലം ബിക്കു മാത്രമാണു് എങ്കുത്തു്.

യർമ്മക്ക് യജിയം.

ഭൂപീംകരാ അവരുടു സമ്പ്രകാരിക്കുന്ന ഉപയോഗിച്ചു് യുദ്ധം ചെയ്യുകയാണു്. ഏന്നിട്ടും രണ്ടു ഭാഗത്തു നധിതിയും തല്ലുന്നില്ലെന്നു തന്നെ നില്ക്കുന്നതേയുണ്ടു്. സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്ന താഹാൽ വിജയത്തിലേക്കു് അല്ലെങ്കിൽ ചാഞ്ചുനില്ക്കുന്നതു് നുംകിൽ ഇംഗ്ലീഷാം ഏന്നു് സംശയം ദാനം. സേനയുടെ ഒരു വിഭാഗത്തു നിന്നുണ്ടിക്കാണു് ഹര്യുത്വാലിഡിനാൽ നിയമിക്കപ്പെട്ടു കുറുക്കുന്ന രണ്ടാംകിട സേനാനായകനാണു് വൈബുഖിനബിററു്. അദ്ദേഹം നായിച്ചുകൊണ്ടു സേന പിന്നണിരിലാണണായിരുന്നതു്. ഇതു നായിക്കാരുടു വൈഭവം നടന്നിട്ടും കരസ്യത്തീകരണത്തിലെത്താൻ സാധിക്കാതെ ചോദ്യതു് കണ്ടു് ഇതികത്തവുതായുണ്ടായി താൻ അഞ്ചുനെന്ന നില്ക്കുന്നതുണ്ടു്. ഏറേനാ ഒരു പ്രത്യേകിയും തോന്ത്രിയതു് പോലെ മുസ്ലിംസേനയെ പിളന്നു കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം നുംകിംസേനയിലേക്കു് കുതിച്ചു് കയറി. വൈബും തന്റെ അന്നയായികളിൽ ഏതൊന്നും ചെയ്യം തുടിയാണു് നുംകിംസേനയെ ആക്രൂഢിക്കാണു് തുടങ്ങിയതെക്കിലും നുംകിംസേന അണ്ണികളിടവി മരിന്നിന്നായിപ്പോയി. നുംകിംസേന നീകരാ അവരുടു സേനയെ സംഘടിപ്പിച്ചു് പ്രതിരോധിക്കുവാൻ വാൻ വള്ളംരഹിയെന്നു പാടുപെട്ടു നോക്കിയെക്കിലും ഏല്ലാം വീ ഫലമാവുകയാണണായതു്. തന്നെയുമല്ല അവർ അണ്ണികളിൽ നീനു് തന്റെ പിന്നാടുകളുടി ചെയ്തു. വൈബ് അംഗുലപി

രിമിതമായ ഏതാനം പേരുടെ സഹായ ചോദ്യ വോസിനു നായ മെരുക്കുന്നതു് കണ്ണനില്ലവാൻ അഡാ കത്താഡാരിയീൻ സഖ്യജീവിൻപെസൗഢു രഭാഗത്തുള്ളടക്കി സഹായ റഹിതന്ത്രി. ഒഞ്ചു ഭാഗത്തുടക്കി അക്രമിക്കുന്ന മുസ്ലിംക്കുള്ള തട്ടക്കവാൻ അപ്രാപ്യാധാര രൂമികൾ പിന്നോക്കം മാറിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ ചുച്ചിപ്പേരു അണിനിരുന്നീരുന്നു മെതാനത്തിന്റെ പീറ്റിലാശ തുണി. ഇക്കുന്ന മെരു നൃതീരീംബാവര അവർ ഏതുണി. അഞ്ചുംബുദ്ധക്ക് ദുരും കുഴിടെ അക്രമണം ഗ്രൈഫർമായി കഴിത്തുരിക്കുന്നു. അഞ്ചു മുള്ളു മുള്ളിനുള്ളിൽ രൂമിപ്പേരുവും ജീവജീളാൽ ആ റാഡി റീഡുകളും രണ്ടാക്കണം കാലിയാവുകയും ചെയ്തു.

ആ യുദ്ധം നടന്നാകാണ്ടിരിക്കുന്നതിനിട ഉം ഇണ്ടായ ഒരു സംഭവം പ്രത്യേകം സ്വീംഗിയമാണു്. ദുരും ഷേഗുയിൻപുട്ട ഹബാഷ് ബിസ്റ്റേക്കസു് എന്ന യോഖാവ് രൂമിപ്പേരുവും ചെരുതുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. വിദ്രാന്തചരിയിൽ നാഞ്ചും സമരം റാഡത്തിയിരുന്ന അദ്ദേഹം മരിറായപിന്തും കൂടാതെ ഫുതിരാളിക്കുള്ള വെട്ടിവീഴ്തു കയാണു്. അതിനിടയിൽ ഒരു രൂമിടക നീറു വെട്ടുറഹു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു കാൽ മറിത്തു വീണപോയി. യുദ്ധം ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്മാന്നായിരുന്ന ഹബാഷ് അതോന്നം അറിത്തുണ്ടു്. രണ്ടാക്കണം കഴിവായതിനാദ്ദേഹം മരതുമാണു് അദ്ദേഹത്തിനു് സ്പദ്ധോധിണാവുകയും തന്നെ കാൽ ഏവിടെയാണു് പോയതെന്നാറിയാതെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയും ചെയ്തു്.

പ്രസ്തുത സംഭവങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശോതുക്കാർ പ്രകീർത്തനം ചെയ്യാറുണ്ടു്. ആ സംഭവം പദ്ധതുപത്തിലാക്കി അവർ പാടിവയ്ക്കുണ്ടു്. അതിന്റെ ചുരുക്കം ഏതാണ്ടിപ്രകാരമാണു്. “ഒന്നും രണ്ടാക്കണാത്തിലിറിഞ്ചിയാൽ ഒരു പദ്ധതം കണ്ണക്കെ നില്ക്കുന്നവയും ഒരു കാലു് തന്നെ മറിത്തു വീണപോയാൽതന്നെ അതുണ്ടാൽ” റാച്ചുകട്ടാൻപോലും തുനിയാതെ സമരാന്ത്യം വരെ പൊരുതുന്നവയുമാണു്.”

റൂമികളിൽ നിന്നു് എത്ര പേരാണു് അർദ്ധക്കു് യുദ്ധത്തിൽ മരണപ്പെട്ടിരുന്നു് എന്നതിനാനു സംശയമില്ലു് പലകം പല വിധ തതിലാണു് പായുനാതകിലും “തപബംഗി”യുടെ അഭിപ്രായം ഒരു ലക്ഷ്യമാണെന്നാണു്. അതുപോലെ ദ്രോഹിരാം ഫസ്റ്റിംകളാണു് പ്രസ്തുത സമരത്തിൽ റീഫ്രാസ്പർലൂം റാറിച്ചതനാം അദ്ദേഹത്തി നെറ്റ് താരിഖുതപബംഗിൽ രേഖപ്പെട്ടത്തിയിരിക്കുന്നു.

യുദ്ധം അവസാനിപ്പത്തിനാശേഷം ജ്ഞാനിപ്പയിൻ ചാരാവാ നോട്ടുട്ടു കുറിച്ചും യുദ്ധാഭാവും നില്ലുന്നിടത്തേക്കു് ചൊന്നു. യുദ്ധാഭാവിന്റെ ഓഹരണത്തിൽ പല ദരിംഗുകളും ഏററിക്കുന്ന എക്കിലും റിജയം കൈവരണത്തിപ്പുള്ളു ആഃരംളാംതിൽ മുകു അ അഡിബാ നില്ലുന്നതിനിടയിൽ പരിക്കുള്ളിടെ ബേദന അദ്ദേഹം അറിയുന്നണായിരുന്നില്ല. ജ്ഞാനിപ്പയിൻ തന്റെ യോജാവിശേഷം സമീപത്തേക്കു് ചെന്നിട്ടു് പാതയു. “യുദ്ധാഭാവും വിജയത്തിൽ എണ്ണ അനുശോദിക്കുന്നു്” എന്നു്.

ജ്ഞാനിപ്പയിൻ റണ്ടാക്കാത്തിലേക്കു് വയമെന്നു് യുദ്ധാഭാവു് സ്പദ്ധപ്പി ഉംഗിച്ചുരണ്ടു് അതുകൊണ്ടായിരിക്കും ആ രാജക്കുട്ടി റാറിച്ചതിനാനു ഗ്രൂഡിക്കാത അംഗങ്ങെ നിന്നുന്നു്. അതോ സമരത്തിലുണ്ടാവാറുള്ള ആഭ്യരം മൂലം അതു് കേൾക്കു ദേശ അവക്കുള്ള കാണകയോ ചാല്ലിട്ടിപ്പുന്നു് വരാം. യാതൊരു മര പടകിയും പറയാതെ ഒരു മരംപോലെ നില്ലുന്ന യുദ്ധാഭാവിനെ കണ്ടിട്ടു് അഥവാ കണാംകുട്ടി അടിത്തുമെന്നിട്ടു് പാതയു. “യുദ്ധാഭാവും വിജയത്തിൽ എണ്ണ അനുശോദിക്കുന്നു്.”

അബാർ അവിടെ എത്തുന്നതിനാം അല്ലോ ദിവാണു് കുറിച്ചു അവിടെ വന്നുന്നു്. അദ്ദേഹം അവിടെ എത്തിയതും യുദ്ധാഭാവവു് കണ്ടുകൊണ്ടു്. ജ്ഞാനിപ്പയിൻറെ സംസാരം കേട്ടാണു് ആ യോജാവു് തലുള്ളത്തി നോക്കിയതു്. അപ്പോൾ തന്റെ സ മീപത്തു് നില്ലുന്നവരെ കണ്ടു് മനസ്സിലാക്കുവാൻ ആ യോ

ബാബിന് സാധിച്ചു. അദ്ദേഹം മോടിച്ചു. “പ്രിയപ്പെട്ട ക്ഷുസി മായിൻ! നിങ്ങൾ എന്ന ഒരുമോടിക്കൊണ്ട് തുണിച്ചാണോ ഇങ്ങാട്ട് വന്നതും?”

ക്ഷുസിമയിൻ:— “അതെ, അങ്ങായ ശാരംക്കാമീകരിക്കാൻ തന്നെ.”

യുവയോദ്യാവ്:— “നിങ്ങളെ അറിഉക്കൊണ്ടോ, നിങ്ങളിൽ ഒരു അന്നത്തി വാസ്തുക്കയോ മെച്ചപ്പെടുത്തുവാൻ നിർബ്ബന്ധ സ്ഥിതായതിൽ ഞാൻ ചാരിക്കപ്പെടുന്നു.”

ക്ഷുസിമയിൻ:— “ഈതിലിതു ചാരിത്വപീക്കാനുള്ളിട്ടുണ്ട്. അങ്ങളുടെ സ്വന്നാഭാവം കൊണ്ടുകൊണ്ടുണ്ട്.”

യുവയോദ്യാവ്:— “അതുകണ്ട് ചാരിത്വം ഏറ്റു സ്വന്നാഭാവം കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ടോ നിങ്ങൾ ഫറയുന്നതും?”

ക്ഷുസിമയിൻ:— “എൻ്റെ ശാഖിപ്രായം അതാണും.”

യാദ്യാദ്യാവ്:— “അങ്ങിനെ കരിപ്രായം നിങ്ങളിൽ നാം വാട്ടാട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതെന്റെ കാലക്കേടുവാലും എന്തു പറയാട്ട. എന്നാൽ നിങ്ങളെ അറിയിക്കാതെന്നു, നാ പുരുഷുട്ട തിനു കാണുന്നുണ്ടോ. അർത്ഥക്ക് യുദ്ധക്കളുടെത്തിലെ ആർഡാട്ടേജിലെ സംബന്ധിച്ചിരത്തുപോരാ ആവേശഭേദിതനായിത്തീരകയും പിന്നിട്ട് ഒരു നിശ്ചിയംവേശലും അവിടുടെ താമസിക്കാൻ ആശക്ത നായിരത്തീകരകയും മെച്ചു. അതാണും നിങ്ങളെ അറിയിക്കാണും സംഗതിയാംതെ പോയും. അതും തീരു നന്നായിരിക്കുന്നും പിന്നിടാണുന്നും തോന്നിയും. അതിനും എന്നിരും മാപ്പു ചും കിക്കും.”

ക്ഷുസിമയിൻ:— (പുത്രാരിച്ചുകൊണ്ട്) “നിങ്ങൾ മെച്ചും വലിഞ്ഞ തെറായിപ്പും പ്രകിലും ഒരു നിബന്ധന അനുസരിക്കാൻ സന്നദ്ധനാണുകിൽ ഒരുമേ മാപ്പുതരാൻ നിശ്ചയിയുള്ളു”

യുവയോദ്യാവ്:— “എന്താണുനിബന്ധനയും?”

ക്ഷുസിമയിൻ:— “പിംഗാചിപ്പാനമലിലും. എന്ന ചാണ്ണി അവം മെച്ചുകൊള്ളുവണ്ണും. അപ്പീനിനി കെട്ടും താമസിച്ചു

കുടാ. എന്നുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇന്തി നോൻ ഇം പാതിരിമാങ്കട മതത്തിൽ ഒരു നിലിയംപോലും ജീവിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. അനുകാണ്ടതനെന്ന്.”

യാഥോദ്ദേശാവോ:— (അല്ലും കൗലോചിച്ചിട്ട്) “ശ്രീക്കുട്ട് എ കായ്യും ആലോചിക്കാം. ഇന്തി നും ഇവിടെ നില്ലുന്നതും ശരിയല്ല. സൈന്യങ്ങൾ വളരെ ശാകലുന്നത്തിയ സ്ഥിതിക്കും നും ഇവിടെ നില്ലുന്നതും മതദേശ്യം വിജയബന്ധാണ്. പല അപ റാഡിଓം ഇടയാക്കിയെന്നാംവരാം. ശാതുകാണ്ട് തുടാരത്തി ഫേക്ക് പോകാം. ഇന്നത്തെ രാത്രി ഇം സാധുക്കളോട് തുടി ശാമസിക്കുന്നതായാൽ പ്രസ്തുത സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ചും വേണ്ടതു ആലോചിക്കാമല്ലോ.”

യുഖ്യാദ്ദാവിൽ നിന്നും കിട്ടിയ ഒരു മഹപട്ടി കൂസിപ്പയി നെ പുളക്കിത്താരുയാക്കിത്തീർത്തു. അവളുടെ അഭിലാഖം സാഡിക്കാൻ പോകുന്നവെന്നാൽ വീശ്രൂപാസം അവളിൽ നാബേ ടുത്തം. ശാഖാവാഗ അവാനല്ലാവയം മുസ്തിം താബളസ്ഥലത്തെ കഴും പോകി.

പ്രസ്തുത എതിലെ രാത്രി.

നിശയുടെ നാലിലോങ്ക ഭാഗം കഴിഞ്ഞു. മുസ്തിംടക്കും നിശാനമസ്താരം കഴിച്ചും ഉറന്തുവാൻ കുടുമ്പത്തുടങ്ങാം. എന്നാൽ അബ്യുഥബന്നാദ്ദീതിനീറ്റി തുടാരത്തിൽ ആയും ഉറന്തേട്ടില്ല. ഇന്ന തെരെ തീപുസമരം മുലം ഭക്കാണ്ട്യാം രാല്ലാതെ തളന്തിട്ടാണ്. ഏകിലും മാർട്ടുക്കിലെ വിജയം അവാരുന്നെല്ലാം ആനന്ദത്തുന്നില്ലരാ കിണിഡിക്കയാണ്. അതായിരിക്കാം അദ്ദേഹത്തിനീറ്റി തുടാരത്തി ലെ ആയും ഉറന്താതിനിക്കുവാൻ കാരണം. സേനയിൽനിന്നെന്നാൽ ഭാഗം മാത്രമാണ് താബളത്തിലുള്ളതും. എതിരാളിക്കു മടങ്ങിവരി കുറയാ നിശാസനംരത്തിനാം മുതിരക്കയെ ഏഴേണ്ണക്കും എന്ന സംഗ്രഹിച്ചിട്ടാവാം അബ്യുഥബന്നെല്ലാം കുട്ടിയം ഉറന്താതിരിക്കുവാൻ കാരണം.

യുവയോദ്യാവും സഹാദരനം താമസിക്കുന്ന കൂട്ടാരത്തിൽ രൂം റാജത്തിയും പത്രിയും കൂടിയിട്ടുണ്ട്. മൂസിംകളുമായി നേന്തി കൂട്ടു യുദ്ധങ്ങളിൽ പലതും കണ്ണറിഞ്ഞതിട്ടുണ്ട് റാജത്തിക്കെടുപ്പായും എന്തും മൂസിംകളുമായി ചൊങ്കതി ജയിക്കുവാൻ രൂമികൾക്കു് സാധി കില്ലേനു. എന്നാൽ കൈസറിന്റെ അഭിലാശപ്രകാരമാണ് റണ്ണം സമാരംഭിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. രൂമികൾക്കണ്ണാക്കു പരാജയം കൈസറിന്റെ പരാജയമാണ്. അതിൽ അബ്ദിതനസറവജാഡ മനോദ്വയയുണ്ട് റാജത്തിക്കു്. ഹിറാറിന്റെ കൂട്ടാരത്തിൽ ഒരു ഓഗതു്, തന്റെ അന്നാദം തതിൽ കത്തിക്കാളിനു പരാജയവും ഒരു അടക്കിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ട് ശാഖക്കുന്ന ശയിക്കയോണു് റാജപതി. മൂസിംകൾ വിജയംവരിച്ചുറിക്കുന്നു ഇപ്പോൾ അവസരത്തിൽ അരാഘട്ട താവളത്തിൽ പാനു് താമസിക്കുന്നു് തന്റെ അഭിമാനത്തിനു് അംഗയോജ്യപ്പെട്ടില്ലോ തന്റെ ഏകപത്രി ജൂസിമയിനോടും അതിരീറാ വാദാല്പം അവാതര ആ അവചാം സഹിച്ചുകൊണ്ടാണ് താമസിക്കുവാൻ നിർമ്മപ്പിതയാക്കി. കൂട്ടാരത്തിന്റെ ഒരോരു മുലയിൽ ഇറാർ തളന്കിടന്നാറുള്ളതയാണു്. രൂമി സാക്രാന്തി നീറി എക്കി ടീപലാണു് ജൂസിമയിനു്. കൈസറിന്റെ ഏലുകൾ ചും ആ രേണ്ടുടട്ടിന്റെ ഏകാവകാശി അബ്ദിണു്. എന്നാൽ മൂസിംകളോടും അവളുടെ ഘട്ടങ്ങളെതു കവനീച്ചതുടുകളണ്ണു. ശരാളകാരണം രൂമിപരാജയത്തിൽ ദുരിപലിപ്പേന മാത്രപ്പ് മൂസിംകളും ഒരു വിജയത്തിൽ അംഗാദായ സംഭന്ധമാണു് ജൂസിമയിനും ഇതു്. പ്രസന്നവദനയായ അവാദം റിറിച്ചുകളിച്ചുകൊണ്ടു് യുവയോദ്യാവിഃനാടു് സംസാരിക്കുകയാണു്. അതിനിടയിൽ യുവയോദ്യാവിന്റെ തൊലിയുടെ കുറിച്ചുകൊണ്ടു് ജൂസിമയിനു് പറയു. “എന്നുറി ആത്മാവകാശി ഒരു വന്നിതയാണു്, പരമാത്മാവകാശി ഒരു വന്നിതയാണു്,

യുവയോദ്യാവു്:— “ഇപ്പോൾ എന്നുത്തപ്പ് ഇതിന്റെ പരമാത്മാവകാശി ഒരു വന്നിതയാണു്,,

ശ്രീസിഹമയിൻ:— (ശക്കുംബാട) “അം വരാിത ഏതാണു്?”
യുവദ്യാഭാവം:— “അംബാ എന്നിൽ ദൗഡിപിഠിന്തനെ ഇരി
ക്കൊണ്ടു്.”

ശ്രീസിഹമയിൻ:— “നിഞ്ചളട ദൗഡിൽ ഇരിക്കുന്നതു് എന്ന
നാണല്ലോ?”

യുവദ്യാഭാവം:— “എന്നാൽ നാണദ്വാരിക്കുന്നതും നിഞ്ച
ഉള്ളതെന്നയാണു് കത്തിക്കൊടും..”

ശ്രീസിഹമയിൻ:— “എന്തു്! അതായിരിക്കുകയില്ല. എന്നിൽ
നാണ രഥാവിാലുള്ളതിൽ അതുകണ്ടു് എസ്താഗും വിധിച്ചിട്ടില്ല.”

യുവദ്യാഭാവം:— “സകലവിധ നാാഭാഗവും നിഞ്ചരാ
ക്കു് വിധിക്കുപ്പുട്ടിട്ടണ്ടു്.”

ശ്രീസിഹമയിൻ:— “അതു് വാസ്തവംബാണു്. സകലവിധ
ഒസ്താഗവും വിധിക്കുപ്പുട്ടിട്ടണ്ടു്. എന്നാൽ നിഞ്ചല്ല ശ്രൂപി
ക്കാനുള്ള വിധിമാത്രമില്ല എന്ന കാണാത്താൽ എന്നിൽ വിധിയിൽ
കന്നമിവല്ലുന്നു് എന്ന് കണ്ടുണാം.”

യുവദ്യാഭാവം:— “ഒരാൾ നിഞ്ചരാക്കു് രേണ്ടിയുള്ളതു
തന്നെന്നയാണു്. ഏന്നാൽ അതിനിതു പുതിക്കുപ്പുട്ടാൽ വിധമമാണു
നു് മാത്രം.”

ശ്രീസിഹമയിൻ:— “കാലം റാളിര തീർഖില്ല. അവധിക
രം ഒട്ടന്വാദി കഴിഞ്ഞു. ധാമിച്ചയാറില്ല” എന്നിൽ മനംമട്ടത്രു.
ഞാൻ തന്നെ തണ്ടൻ. ഇതുകൂടായിട്ടും ഞാൻ പുതിക്കുപ്പുട്ടകയാണു്
മെച്ചപ്പെടുത്തു പറഞ്ഞാൽ വലിയ കഷ്ടങ്ങാണു്. എന്നിൽ പുതി
നിഞ്ചരാക്കു് തരട്ടു ചെറാം. എന്നപ്പോലെ കരാലൈ ചിന്തിച്ചു്
ഉറക്കമൊഴിക്കാണു് നിഞ്ചരാക്കു് സംഗതിരാജ്ഞേ.”

യുവദ്യാഭാവം:— “നിഞ്ചലൈ ചിന്തിച്ചു്. നിറുവെടിയുക
എന്നിൽ നിത്യചടങ്കാളിൽ കന്നായിത്തീന്നിരിക്കേണ്ടുണ്ടു്. പക്ഷെ
എത്രെച്ചും. നിഞ്ചരാ അതെന്നും ഗണ്യമാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ ഒരു
തീരു് വിധിയേ പഴിക്കുകയുണ്ടാതെ മരറിന്നാണു് മെച്ചുകു്?”

ശ്രീസിഹമയിൻ: “അതു് വാസ്തവമാണു്. ഉന്നോവൃദ്ധിക്കു് റോഗിയായി ചെത്തു കു അബ്ദവ മരണംഗളും പ്രാപിച്ചി റിക്കക കണ്ണംകൊണ്ടു് പോന്ന നിങ്ങൾ പിണ്ണ അഫോട്ടു് തിരി ഞ്ഞുനോക്കപ്പോലും മെയ്യനിലേപ്പുകിൽ അതു് എന്ന കാത്തിരി ക്കയായിരുന്ന എന്നിതിനാലും ശരിയായ തെളിവാണു്.”

യുവരാജാഖാവ്: “നിങ്ങളെ കാണിവാനോ സംസാരിക്ക വാനോ ഉള്ള അഭിലാശം എന്നിക്കിപ്പായിരുന്ന എക്കിൽ പിണ്ണ ഞാൻ അന്താക്കിയയയിൽ വരും ആവശ്യം എന്തായിരുന്നു.”

ശ്രീസിഹമയിൻ: “അന്താക്കിയയയിൽ വന്ന എക്കിലും എ നോടോന്നു് പറയുക്കേം. ചെയ്യാതെ അല്ലരാത്രിക്കു് എഴു നേരുപ്പോന്ന ആ സംഖ്യം വിവരിക്കുന്നതായാൽ അതു് രിഫല മാണഡ്പേ?”

യുവരാജാഖാവ്: “ക്കു സത്യവിശ്രാം എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ പറയുന്നു. ഒദ്ദേശത്താട്ടം അവപാർ പ്രവാചകരാട്ടം ഉള്ള ക്ഷത്യാദരവുകൾ കഴിത്താൽ പിണ്ണ അട്ടത്തുപടിയായി നിങ്ങളെ യാണു് ഞാൻ സ്കൂൾക്കുന്നതു്. എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ സ്കൂൾഹം ഒദ്ദേശപ്രീതിയ കാഴുവെക്കാൻ ഒരുപ്പുണ്ടു്. അതു് കാണും ഒദ്ദോക മാർത്തിൽ സമരം പ്രവൃദ്ധപിക്കുന്നുട്ടതായി ഒറിഞ്ഞരു സ്ഥിതിക്കു് മരിഡാനുന്നാം വേണ്ടി കാത്തു നില്ക്കുന്നാൻ മതം അന്ന വദിക്കുന്നില്ല. അതാണു് നിങ്ങളെ അറിയിക്കാത്തതുന്നു നാം കണ്ണത്തിപ്പേക്കാംവാൻ എന്ന നിർബന്ധ്യിക്കുന്നക്കിയതു്.”

ശ്രീസിഹമയിൻ: “ഞാൻപ്പോരാ കു കൂട്ടുവാറിയാണു് എക്കിലും, ഭാവിക്കിവിതം മനസ്സാംവാക്കമ്പണാം ഇന്നും. കിക്കാക്കി തീക്കണ്ണംഡാണു് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഇതി നിടയിൽ കു സംശയം. കൂടി ഉണ്ടു്. നിങ്ങളുമായി തുടർച്ചയിൽതാണു് എന്നും ആശയങ്ങളാക്കി പരിവർത്തനമെങ്കെ ഇണ്ടാക്കുവാൻ

കാരണം. ഞാൻ ഇസ്താമതം വരിച്ചതിനാദേഹവും ഏറ്റവുംവിശ്വാസിയ അള്ളായ യാതനകരിക്ക് റിഡയരുംവേണ്ടി വന്നോക്കമോ എന്നാണ് ഞാൻ സംശയിക്കുന്നതു്.”

യുവയോദ്ധാവു്:— “അങ്ങനെയൊന്നും വരികയില്ലെന്നു” ഞാൻ പ്രതിജ്ഞാവെച്ചുനു. വിശ്വേഷിച്ചു് ഞാൻ ഇവിടീൽരിക്കു നിടത്തോളം കാലം നിങ്ങളുടെ ആറുഹമ്മദാ എടുത്തിരുക്കു നതിൽ യാതൊരു പ്രതിബന്ധവും വരുത്തുകയിട്ടുണ്ടാം സത്യം ചെയ്യുന്നു.”

ജീസിമയിൻ:— “എന്നാൽ കഴുടിക്കു. എന്നിട്ടു് അ തിജ്ഞതമെയ്യുക. അതിനുംശേഷം ഏറ്റവും പറയാനുള്ളതല്ലാം അന്തു് തുറന്നപറഞ്ഞതക്കാം.”

എന്നു് പറഞ്ഞു കാണു് നും രാജക്കുണ്ടാണി താൻറെ മുട്ടുലുഹം സ്ഥാദാദൈ യുവയോദ്ധാവിന്റെ നേക്ക് റൈട്ടി. യുവയോദ്ധാവു് തന്റെ വസ്തും അതിനാശം പൂർത്തുവരാച്ചു് എംബു് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു. ദേവം സാക്ഷിയായി അവന്റെ കല്പനപോലെ നടന്ന കൊഴുംബുംനും.

എല്ല രഹസ്യം.

ആദ്യത പ്രതിജ്ഞക്കാഡു് ജീസിമയിൻ തുടന്നു്:— “എന്ന ഇസ്താമതത്തിൽ ഒരു എഴുപിയ അംഗമായി ചേക്കണമെന്നും അതിനുംശേഷം എന്ന അഞ്ചുവുടെ പതിയായി സ്പീക്കരിക്കണമെന്നും, ഞാൻ പല തവണ പറഞ്ഞു കഴിഞ്ഞതാണു്. എന്നാൽ അഞ്ചാകട്ടെ ഒരു കാരണംമുഖ്യമാണു് പറഞ്ഞതു് അതിൽ ദാഖിന്നാടിന്തുംഭാവവാൻ ശുഭിക്കയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. ഇതു് ദേവക്കല്പനക്കു് വിജ്ഞദമായ ഒരു പ്രാഥ്രിക്കലേ?”

അവളുടെ ചോദ്യത്തിനു് എന്നതാണത്തരം പറയേണ്ടതെന്നാണെന്നു ചിന്താമന്തനായിത്തീർന്ന യുവയോദ്ധാവു് അനോക്കവനായി ഇരിക്കുക മാത്രമാണു് ചെയ്തു്. അദ്ദേഹത്തിൽ നി

നു കിട്ടുന്ന മഹാപടി എന്നായിശിക്ഷമെന്നറിയാറുന്ന വോൺടി റാളി എന്നേരും അവർം കാത്തിത്താം. ഒന്നാംതന്നെ പുഡ്യാരെ മെന്നാം അവലംബിക്കുവാണുദ്ദേഹമെന്നു് കണ്ടു് അവരാം ഫോട്ടിച്ചു. “ഒരു നൂറും ഒന്നാം പറവാതുതു്? ഞാനിപറഞ്ഞതിൽ റാലി അബ്രാഹാംവും അബ്രൂഫും ഇവരും പറയാതുതു്?”

അംതിരം യാതൊരു സ്വന്മാഡാനവും കിട്ടിയില്ല ഇവാദേഹാഭാവിൽനിന്നു്. അതുകൊടു് അടുക്കാനാബാതു വൃഗ്രാഘാതത്താം ടി അവരും തന്നെ കൈക്കൊണ്ടു് യുവാന്റോഭാറിന്റെ തലാ പിടിച്ചുയർത്തി ഏന്നിടു് ഫോട്ടിച്ചു. “നീങ്ങൾ എന്നാബന്നാനും പറയാതുതു്?”

ഹത്തുയും പറഞ്ഞതിച്ചു് അവരും യുവയോഭാറിന്റെ കുബാരേത ക്ഷേമോക്കാൻ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ക്ഷേമോക്കാം ചുമന്നിരുന്നു. നയന നേരുപ്പിന്നിന്നു് അതുംധാര ഒഴുകിക്കും സ്കിറ്റിമുഖാഭാഷാളിരുന്നു. അതു് കാണാവാനിടവന്നു അവരും അന്വാനംചേംബരി വീണ്ടും ഫോട്ടിച്ചു. “അംഗു് കരിയുന്നാതന്ത്രിന്നാണു്? നിഷ്പിശമാരായ സംഗതിക്കാശാനാം ഞാനാശഭയെ നിസ്ത്രേസിച്ചില്ലോ?”

യുഖാല്പാവു്:— (കരഞ്ഞൈക്കാണ്ടു്) “എന്നും മനസ്സും അസ്പദമാഡിക്കുവാണു്. വിവാഹം നീഷ്പിശമാരായ കന്നായ തുക്കാണ്ടു വേറാ ചീല പ്രതിബന്ധിക്കുവായും എന്നും വീഽഡിയും കാർന്ന തിനുകയാണു് എന്തുന്തു്.”

ശ്രീസിക്കയിൽ:— (ശ്രീഗംഗാരാഥപ്രതിഭാവിൽ) “എന്നും അപേക്ഷ ചെയ്യപ്പെടിക്കുന്നതിനു് പ്രതിബന്ധമായി വരിച്ചുകയും അന്തഃയ ഒരു മനസ്സിനു അസ്പദമാഡിക്കുവാണു്, കാന്തിനകക്കുടി ചൊള്ളുന്ന ആ സഹാരി, നാട്ടോക്കു് ഒരു ഭാംഗുളുതുക്കാണ്ടായിരിക്കാം. അങ്ങിനെ യാബാ കുഞ്ഞു നാലു ഭാംഗുളാം കേരേ സമയത്തു് വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ മതം അനുവദിക്കുന്നണ്ടു്. അതി

നാം പുരുഷ അഞ്ചലുടെ ലാള്യുടെ അസ്യം വഹിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിക്കുവാനുണ്ടാക്കിപ്പോലും എന്ന് സന്നദ്ധത്വാജ്ഞാനം.”

യുവയോഖാവ്:— “ഞാൻ റിബാഹിതന്ത്രം.”

ശ്രീസിഹയിൻ:— “എന്നീക്ക് മുഖ്യമാണെന്നും ദിവ്യതുകൊണ്ടായിരക്കാം.”

യുവയോഖാവ്:— “ഈല്ല.”

ശ്രീസിഹയിൻ:— “ഞാൻ ദുഷ്പരാഹിയിൽ ദിവ്യ നടപടി ശാരിയുമാണെന്ന് തോന്ത്രിച്ചിട്ടാം.”

യുവയോഖാവ്:— “അഞ്ചിട്ടു ഒരു ദോഷം ഭവതിക്കു തീണ്ടുകപ്പോലും മെജ്ജില്ല.”

ശ്രീസിഹയിൻ:— “പിരാന്ന ഏതു കാരണങ്ങാണ്. എന്ന് വിഖാഹംമെയ്യുന്നതു് കൊണ്ടു് അഞ്ചലുടെ വാദക്കാരിൽ നിന്നു് അഞ്ചു് ബാഹരിച്ചുതന്നും ഉശ്രാംക്രാന്താണില്ല.”

ഘോഷാലശാവ്:— “ശാന്തിനാഡു ഒരു ഭയം മുഴുംകുറക്കില്ല.”

ശ്രീസിഹയിൻ:— “ഒരു ഏതു ആതിഥേയമാണു് എൻ്റെ ആത്രാരപ്പുത്തിക്ക് അഞ്ചു അയാളുകൾക്കാതിരിക്കുന്നതു്.”

യുവധാഖാവ്:— “അതു് എന്നിൽ ഒളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഒരു രഹസ്യമാണു്. അതിനെ പുത്രത്വവിച്ചവൻ എന്നിക്കു് ശക്തിയില്ല.”

ശ്രീസിഹയിൻ:— (തലക്കെടുക്കുകൊണ്ടു്) “ഇതു കാലമായിട്ടും പുത്രത്വരഹിത ഒരു രഹസ്യം? അതെ റാല്യാത്ത ഒരു രഹസ്യമാണു്. എന്നീക്ക് ഫോന്നാനും, അഞ്ചുനെ ഒരു രഹസ്യമില്ലെന്നും എന്നും സമാധാനപ്പെട്ടതുവാം, എൻ്റെ അഭിലാശത്തിനു് വച്ചേപ്പുടാതെ കഴിക്കാൻ റോണ്ടിയും നിശ്ചലിൽ ഒരു രഹസ്യമാണു് പറയുകയാണെന്നാണു്.”

യുവയോഖാവ്:— “മെറവം സാക്ഷിയായിട്ടു് അഞ്ചിനെ ഒരു രഹസ്യത്തെന്നു് പറഞ്ഞു് കഴിഞ്ഞുമാറ്റവാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. അഞ്ചിനെ കന്നില്ലിൽത്തന്നെയാണു്.”

ജൂസിഫയിൻ:— “നിങ്ങൾ ഒരു സത്യം എഴുക്കാഡി എങ്കിലും അംഗീകാരം ചെയ്യാം സാക്ഷിയായിട്ട് എന്ന് പറയുന്ന നിങ്ങളുടെ ഇതു ഒഴിവുകൾ കേരംക്കണ്ണോരാ പല സംശയങ്ങളും എന്നിൽ നാഃവുംകണം. അതിനും മലമായി എത്തും വെള്ളു വെള്ളിനാവുകയും, ജീവൻ പോരിക്കിട്ടിയാൽ മരി എന്ന തുടി തോന്തിപ്പുംവുകയും മെച്ചുന്നു. അതുകൊണ്ട് എന്നാൽ അപേക്ഷയെ ചാട്ടു നിരസിക്കുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളും കളിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ആ രഹസ്യം എന്നാണെന്നും റിശദമാക്കുകയോ ചെയ്യുന്നും.”

യുവരാജാഭാവ്:— “ആ രഹസ്യം പുറത്തുപാഞ്ചതാൽ വേദിയിടു മനോധൃതി വലിപ്പിച്ചുക്കുമെന്നും തദ്ദോരാ പലവിധി പെഡ്യൂറുകൾ ഉടലെടുത്തു എന്നും വരും.”

ജൂസിഫയിൻ:— “നിരത്മകമായ ഈ പ്രതീക്ഷയെക്കാഡി ദേശാടിസിദ്ധം ആ വെഡ്യൂറുകൾ എന്നാണും എന്നാണും” എന്നാണും തോന്തിന്നു.

യുവരാജാഭാവ്:— “പ്രസ്തുത രഹസ്യം പുറത്തു വകുന്നതായാൽ നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിനുപോലും അപകടം നേരിട്ടുകൂടുന്നും എന്ന് അഭ്യന്തരം വരും.”

ജൂസിഫയിൻ:— “അംഗാരിന വരികയാണെന്നും റാഷ്ട്ര ഉപകാരമായി. മാറാവുംഡിക്കും വശംവദ്ധായി കിട്ടും കാലം കഴിക്കാതെ കഴിയുമല്ലോ.”

യുവരാജാഭാവ്:— “നിങ്ങളുടെ ജീവൻ നബ്രഹ്മണ്ടന്തിരം എന്നാണും, തൊന്തി മരിച്ചുപെടുന്നും വരും.”

ജൂസിഫയിൻ:— “എന്നോടതുകൂടും. സൗഖ്യം അംഗീകാരക്കുണ്ടാണും പിന്നെ എന്നും മരിച്ചുപെടുന്നവരാം. എന്നാൽ മരണാർത്ഥക്കാരം ശൈത്യാശാസ്ത്രം മനോധൃതി ക്ഷമയാണും അംഗീകാരം നിന്നും നീറി വാണ്ണിവുകയാണും ചെയ്യുന്നതും. അതു കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന അംഗും കണ്ടാവും നടക്കാതെ സസ്തവം ജീവിക്കയെല്ലാം ചെയ്യുന്നതും”

യുവാക്കോഡാവും:— “സസ്യവം ജീവിക്കുകയല്ല ഞാൻ മെ ഇന്നതും. ഭവതിയേക്കാടാ എത്രദോഹട്ടു് തിട്ടതാൽ മനോചുഖം എനിക്കുണ്ടു്. എന്നാൽ അതിനും പ്രതിവിധിയിട്ടാക്കുവാനുവാ ദിക്കാത്ത ചില വിഷയങ്ങൾ എന്നും പ്രതിയുടെ കാര്യം സാധിക്കുവാൻ ഒരു നിമിഷംപോലും താമസം വരികയില്ല.”

ശ്രീസിന്മയിൻ:— “എന്നാൽ ഈ രഹസ്യം ഇന്നുകാണി കുവാൻ ഒരു ഓച്ചിറ്റുമുള്ളൂ. ആ കാലം കഴിത്തത്തിനും ഒരുപശം പറഞ്ഞതാൽ ഒരി.:”

യുവാക്കോഡാവും:— “അതിനുള്ള അധികാരം എന്നിക്കില്ല. ഒരു പക്ഷേ നാം ഒരു കാലഘട്ടം ചെയ്തു എന്നിരിക്കുന്നു. അതിനുള്ളിൽ ആ പ്രതിബന്ധം നീങ്ങിരെയും ഇല്ലെന്നും വരാം”.

ശ്രീസിന്മയിൻ:— “ഈ പറയുന്നതു് എന്നേറെ എദ്ദേഹത്തിനു മുകളിൽ ഒരു വലിയ കല്പു് വലിച്ചിട്ടുപോലെയായിട്ടുണ്ടു്.”

യുവാക്കോഡാവും:— “രാജകൂർ! ഞാൻ ചുറ്റുന്നതു് നിങ്ങൾ വിശ്രപസിച്ചാലും. എന്നേറെ നയനങ്ങളിടെ കാഴ്ചയാണു് വെതി. എന്നേറെ എദ്ദേഹത്തിനേറെ സമാധാനക്കൂറും വെതിയാണു്. വെതിയുടെ എദ്ദേഹത്തിനും മുകളിൽ വലിച്ചിട്ടുന്ന കല്പു് വന്ന ദീപി നുതു് എന്നേറെ എദ്ദേഹത്തിനും മുകളിലാണു്. ഭോതിയുടെ ദീപാം എന്നേറെ മരംപുണ്ണിനെ അസഹ്യപ്പെട്ടുത്തുവാൻ പറ്റിപ്പുമാണു്. പക്ഷേ പറഞ്ഞതിരുത്തുവെല്ലാം? ചില പ്രതിബന്ധങ്ങളുണ്ടു്. അവാ എന്നു അശൈക്ത്യം അപ്പാളുന്നമാക്കി ചുമച്ചിരിക്കുന്നു. ദേവ സഹായകങ്ങളായാൽ നമ്മുടെ അശ്രൂഹം പൂർത്തിയാക്കുവാൻ വേണ്ടി കഴിയുന്നതു ശ്രൂക്കുന്നതാണു്. എന്നേറെയും നീങ്ങളുടെയും ജീവി താ പരിചുണ്ണു സമാധാനത്താട്ടുട്ടി നയിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നാണെന്നേറെ പ്രതീക്ഷ. തന്നെയുല്ല ജീവിതാന്ത്യംവരെ നാം പിട്ടുപിരിയുകയുണ്ടില്ല.”

ജീസീപ്പയീൻ: — “അമ്മ” പറഞ്ഞാ ഈ റാക്കകൾ അന്നു
കാരനിബിഡമായി കിടന്നിരുന്ന എൻ്റെ നേരുണ്ടിനു പ്രകാരം
മാനന്മാക്കിയിരിക്കുന്നു. ദിംജുവാൻ ഭാവിച്ചിരുന്ന ഈ തോണിയെ
അമ്മു് രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങയുടെ ഈ വർഷകളെ വിലാലി
വിത്തമന്നേണം എന്നും ഒരു യത്തിൽ ഞാൻ ഉറുപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.
എന്നാൽ ഈ വാദത്തു പാലിക്കാനു് അമ്മു് സത്യം
മെച്ചുന്നു.”

യുവയോജാവ്: — “സവൃശകതനായ ദൈവാജന്മിൽ
ഞാൻ സത്യം ചെയ്യും. പരിത്യസ്യിക്കിക്കു അനവഭന്നീയമായി
കഴിഞ്ഞാലുടൻ ഞാനതിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതാണ്.”

പരാജയമലം കൈസറിൽ.

ഞാനാക്കിയയിലെ അന്തരീക്ഷം യർക്കുകൾ മെത്താനത്തിൽ
വെച്ചു് രൂമിക്കിക്കണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്ന വിജയത്തിൽ മുഖരിത
മായിക്കുന്നു. യർക്കുകൾ യുദ്ധത്തു സംബന്ധിച്ചു് മഹ്മുദ് മോൾ്ലു
കൊണ്ടു് കൈസറിന്റെ ഒർബാർ സമ്മഖിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ട്.
റൂമിസേനക്കാണു് വിജയം കൈവരിക എന്നാണു് സദസ്യത
ദേശം വിശദിച്ച കൈസർവാദയും അഭിപ്രായം. റാജ്ഞിയും ജീ
സിപ്പയീൻം റണ്ടുക്കണ്ണത്തിൽ എത്രക്കൊണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നും, അ
വകുട ആഗുടും റൂമിസേനയിൽ ഒരു നവചീവനു് ഉള്ളവാക്കീ
ക്കണ്ണേണ്ടിണ്ടു വിശദം കൈസർ അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. അതിനെ
തുടന്തു് സമരത്തിനു് ശക്തിയുംവാഹിയുണ്ടെന്നാണു് കൈസർ
ദീര്ഘാണമാനം. ആ ചീനകൾ ആ സംഗ്രഹിച്ചിരുന്ന ഉദ്ദേശ്യ
ദീര്ഘക്കാലിന്തിന്തു. പരിത്യസ്യിക്കിക്കു എവരുംവിധമായതു കൊ
ണ്ടു് യർക്കുകൾക്ക് തടിച്ചുകൂടിയിരിക്കുന്ന അവബിശേഷ പരാജയം
വരിക്കയല്ലാതെ ശത്രുവരാജിപ്പുനും അരം ചീനത്തുകൊണ്ടിരി
ക്കുന്നുണ്ട്. കൈസർ തന്റെ ഒർബാറിൽ സന്നിഹിതരായിരി
ക്കുന്ന പ്രദക്ഷിണാംര ഗോക്കി പ്രസന്നാദനനായി പറഞ്ഞു.
“യർക്കുകൾ അയക്കാച്ചുട്ടിപ്പെടുന്നു രൂചിപ്പുനു, അവക്കുട സക്കം

കഴിവുകളും വാചിക്കേശാഗിച്ചു് പൊതുകയാണോ. അതിന്റെ വാലമായി കാടമാരായ അരബിക്കൈകളെ വിശ്രൂഷ്ടിയായ ച്ചാം അതി ത്തിവിട്ടു് ദാടിക്കുവാൻ കാലതാഴസം ഓണടിവരിപ്പല്ലൂനാണെന്നറ പ്രതീക്ഷ.”

ങ്ങ പ്രഥ:— “തിങ്മെനി തീർഖായുസ്സായിരിക്കെട്ടു! ഈ അരബിക്കൈ, റൂമിസേനയുടെ ദൂപിൽ വെരും തുഡികളാണോ.”

രണ്ടാമൻ:— “പൊന്നാതിക്കുമെനി! റൂമിസേനയെ പരാ ജയം ഇത്തവരേയും തീണ്ടകപോലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല.”

കൈസർ:— “എന്ന പരഞ്ഞയുള്ള രാജാക്കരിക്കുമ്പോൾ പിന്നെ ഹിസപ്പു്, ഫഹർ, ദംശിക്കു് മുതലായ പ്രധാന ധമലങ്ങൾ നടക്കാം നാശുന്നപ്പുട്ടെന്നുണ്ടോ?”

മുന്നാമൻ:— “അതൊന്നം നാശുപ്പുട്ടുകയല്ല ഉണ്ടായതു്. അരബിക്കൈ ആക്കഷിഫാം വേണ്ടി അതെല്ലാം വിട്ടുകൊടുത്ത താണാം. അതു് സമരക്കാരന്തു്” അരബവർത്തിക്കാരരഹ്മാൻ ഒരു നയം മാതൃമാണാം.”

കൈസർ:— “താനെന്തു് വിസ്തീർപ്പമാണീ പറയുന്നതു്. ഏതിർക്കുക്കണികകൾ ശത്രുക്ക്രമങ്ങൾ സ്ഥലം പിടി മെച്ചപ്പെടുത്തും തന്ത്രിക്കണാക്കായ ദ്രോഖ്യാക്കങ്ങൾ കൊന്നാട്ടക്ക കയ്യം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു ഉന്നിയ്ക്കാം അതൊക്കെ സമരനയമാണെന്നാം പാരാജയമല്ലെന്നും റാബിക്കുന്ന നിംബളപ്പോലെ ഒരു വിസ്തീര്യ ദാനും ഒന്തിട്ടില്ല.”

മുന്നാമൻ:— “പൊന്നാതിക്കുമെനി! അഞ്ചു് പ്രസാദിക്കണാ ഒന്ന് ഏക ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണോ താനാപാറത്തു്. അപ്പു തെ അതിൽ വലിയ കഴുവും വന്നുവരുത്തും അണ്ടായിട്ടില്ല.”

കൈസർ:— “എന്ന പ്രസാദിപ്പീക്കാൻ വന്നിരിക്കണാ ഒലോൽ ഉണ്ടെന്നയുള്ള ശിക്കിടികളിപ്പീക്കണ വാക്കുകൾ ഇവിടെ ഏഴുനാശിച്ചുപോകയ്ക്കും.”

അ റാക്കകളിൽ നീനു് കൈസറിനു് അരിശുങ്കകാ ണ്ടിരിക്കുവാണോ മനസ്സിലുക്കിയ സദസ്യർ മെംഗമവലംബി

എ. അല്പസമയത്തിനശേഷം അവരിൽ നിന്ന് ഒന്നാമൻ കൂപ്പുകയ്യോടെ ഏഴുന്നേറ്റുന്നാക്കാണ്ടിയിച്ചു. “പൊന്നാതിരുമേനീ! കഴിത്തെത്തല്ലാം കഴിത്തെ. ഇനി അതിരെ സംബന്ധിച്ചു് പറഞ്ഞിട്ടു് പ്രയോജനമില്ല. ഇപ്പോൾ യേരുമേവന്നു കരണ്ണാകടാക്ഷം കൊണ്ടു് തിരുമനസ്സിലെ സേനക്കാണു് വിജയം കാണുന്നതു്. ഇനി നടക്കുന്നമാനിക്കാം, താമസംവിന്നാ, അരബ്പിക്കാം നമ്മുടെ സാമ്രാജ്യത്തെ അധിത്തമാക്കാതെ പലായനം ചെയ്യുന്നു്.”

കൈസർ:— “നിങ്ങൾ പറയുന്നതാണു് വാസ്തവം. ആ അടിസ്ഥാന സംഭവിക്കാനാണു് വഴി കാണുന്നതു്. അതിനു് കരണ്ടാറും, കനുകയും, പുതുനും പ്രസാദിക്കുന്നു്.”

രണ്ടാമത്തെ പ്രഭു:— “വിജയം കൈവന്നതായി അറിഞ്ഞതാ ദ്യൂട്ടം ഒരു പെരുന്നാൽ കൊണ്ടാടുന്നതാണു്. എക്കിൽ മാത്രം സമരകാലത്തു് എന്തുമാറ്റി കടന്നാള്ക്കിയിട്ടുള്ള പലവിധ പീനതുകളും കഴിച്ചവിടാൻ കഴിയുകയല്ലെന്നു്.”

നാലാമത്തെ പ്രഭു:— “അതു പെരുന്നാളാണോല്ലായം ഒരാഴ്സ് വരെ നീണ്ടുനില്ക്കുന്നതാണു്.”

കൈസർ:— “പതിനഞ്ചു ദിവസത്തെ പൊതുവാദ നടത്തണമെന്നും, അതു് നമ്മുടെ സാമ്രാജ്യത്തിലുള്ള എല്ലാ പള്ളികളിലും വേണമെന്നമാണു് എന്നും ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതു്. വിശേഷിച്ചു നമ്മുടെ ഏടവകയിലെ വലിയ പള്ളിയിൽ വിജയിക്കപ്പെട്ട പറിമെ വേറൊരഞ്ഞെല്ലാപ്പോലെയും, ഒരുപാടുനേയും പോപ്പു് തീരുമെന്നിയും ഒക്കെ ഓൺഡിച്ചു് പെരുന്നാം പൊതിപ്പാടിക്കുന്നും. ഒതിനെല്ലാം പറിമെ യേരുമേവനെ മുതിച്ചുകൊണ്ടുണ്ടാക്കാണും ഗാഗദാശാ അലബാപിക്കവാൻ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ “ഒ. ഓ.” ലിൽ താമസിക്കുന്ന യുവതികളും, സുന്ദരികളുമായ കന്യാസ്ത്രികളെ വരുത്തണാം. ബാൻഡ് വാദ്യം മുതലായവക്കു് പറിമെ കരിമക്കന്നു പ്രയോഗവും വേണ്ടതാണു്. അച്ചുണ്ടാക്കം നടക്കം ഒക്കെ ഒന്നിച്ചു

പ്ലാസ്മായി കഴിഞ്ഞുട്ടവാൻ ചാതുപ്പിലെ വാദ്യഘള്ളടങ്കിയ ഒരു മദ്ദപാനസദ്യ നടത്താൻ എപ്പോഴു് ചൊള്ളണം.” എന്നിൽ നെ സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാട്ടിയിൽ യുർജ്ജകിൽ റീറാം വന്ന ഒരു മുതൻ കൊട്ടാരകവാടത്തിൽ എത്രുംഡിം അഞ്ചി വിവരം ദ്രാഹപാലകൻ ദ്വേവന ദർശനാറിൽ അബി ദ്വാക്കാടക്ക കയ്യും ചെയ്തു.

ദ്രാഹപാലകൻ അക്കമ്മുവനാം ഏകസ്വിനാ ജാ സിലിച്ചു് “അർഘകിൽ റീനാം സേനാപതിയുടെ കരുളുമായി ഒരു മുതൻ എപ്പു തനിയിട്ടുണ്ടെനാം അകത്തു് ഫ്രോഗിക്കാഡാം അന്നും അജബകാക്കാക്കാ മെനാം അന്തിയിരുന്നു. ഉടൻതന്നെ അന്നത്തി നില്കുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിനാം ദൃശ്യവിശ്രദാസമായിരുന്ന ഫ്രാസ്റ്റു മുതൻ കൊണ്ടു വന്നിട്ടുള്ള സന്ദേശം റാഫ്റ്റുടെ റിജയത്തിനാം സന്ദേശംവാത്ത യായിരിക്കുമെന്നാം. ഒരു സർമ്മാരുചല്ല ആ സദ്ഗുരിൽ കരോഡത്ത തം അ സന്ദേശത്തിൽ പറയുന്ന റാഫ്റ്റുചുവാത്ത കേരകൾ വാൻ അഭിപ്രായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ. അതിനാട്ടിയിൽ അ മുതൻ അകത്തെത്തക്കവനാ. അയാളുടെ ദിവസം വാടകയിരുന്നു. ചാര വശ്യം അയാളെ അപ്രസന്നനാക്കിയിരുന്നു. അ സന്ദേശം ചുപ്പാ തിന്നുകെട്ടിയിരുന്ന പട്ടോളത്തി തിജ്ഞനാർക്കു സഖ്കുച്ചുട്ടിക്കു് അയാൾ ഒരു കുന്നിനത്താഗതേതക്കു് നിന്നും. ഏകസർ അതെ തുറു തുറന്ന വായിച്ചുള്ളടങ്കി. എന്നാൻ വരിക്കു വായിച്ചു കഴി ത്തപ്പേരാതെന്ന അദ്ദേഹത്തിൻറെ മുഖം വിളറിക്കഴിഞ്ഞു.

സദ്ഗുരിൽ എപ്പാറാം മെനം അവാലംബിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ. . . മുതൻറെ സപ്രാവധും ഏകസ്വിനാൻ റീറിപ്പുകൾക്കും എപ്പാംതന്നെ അവർ കാണുന്നണ്ടു്. അതിനെ സംശ സ്ഥിച്ചു് അവ റിക്ക് കാരോഡത്തക്കുള്ളു അഭിപ്രായം പരപ്പുരം മന്ത്രിക്കയാണുവർ. ഒരുത്തൻ ചാരത്തു “മുതൻറെ ദിവസം അപ്രസന്നമായിരിക്കുന്നതി നോട്ടോപ്പും ഏകസ്വിനാൻ പ്രക്രിയകൾ വ്യത്യസം വന്നിട്ടുണ്ടും. വല്ല വിപത്തും സംഭവിച്ചു എന്തോ്”

“വിചത്താജ്ഞണഭാവാൻ വഴി കാണാനില്ല. റിജിഷൻ നേരം കാണാം തീർച്ച. പരിനെ സംഖ്യാദത്തിൽനിന്ന് അഭിനന്മായിരിക്കുമുള്ളതിൽ കാണാന ചാരവശ്യത്തിന് “കാരണം” ഉണ്ടാമൻ അഡിപ്രായപ്പെട്ട്.

“ഒരു സഹായിക്കണ്ട്. എന്നാൽ പരിത്സ്ഥിതിക്കാണതിന് “വിത്തംശായിത്താണ്” കാണാനാണ്” ദിനാഴൻ.

അവക്കട സംഭാവനം നടന്നാക്കാണ്ടിരിക്കുന്നതിനുംധിൽ ആ സന്ദേശം റാഡിപ്പ്രോബ്രൈഡോൾട്ട് കൈസർ തലക്ക് കൈയ്യും കൊച്ചത്തിരിപ്പാണ് അട്ടേറം പറയുകയാണ്. “ആഹ് എ നീറ അജിലുണ്ടാണെങ്കിലും താരമാറാണ്” എന്ന്.

കൈസറിന്റെ ആ വാക്കുകൾ അംബാറിൽ മുക്കു ഉള്ളവാക്കി. അതുതുവും, അവാപ്പേം തുടികലന്തു് ഫോലെ ആ സംസ്കർപ്പരുന്നും നോക്കിത്തുടങ്ങി. അങ്ങിനെ ഏതാണം റാഡിപ്പ്രൈഡോൾ കഴിഞ്ഞപോയി. അപ്പോരു ആ സദ്ധാരിം നിന്ന് മനോപ്രവര്ത്തനം എഴുന്നേറു. അട്ടേറം തുപ്പുകയ്യോടെ കൈസറെ ഉണ്ടത്തിപ്പ്. “ആ സന്ദേശത്തിലെ വിവരം എന്നാണുന്നിയവാൻ സദ്ധാരിക്കു കാരണത്തെന്നും ഉൽക്കുന്നാക്കലരായിരിക്കുയാണ്. തിരുന്ന നല്ല കല്പിച്ചകളിയക്കിൽ അടിയന്തരു് വായിച്ചുകേണ്ടപ്പീക്കാഡായിരുന്നു.” അതുകേട്ടും കൈസർ തലക്കാട്ടി അനവിച്ചുതും ഒന്നായിക്കാണ്ടു. അങ്ങിനെ ആ കത്തു് വായന തുടക്കി. “പോ നാതിക്കമെന്നീ! അറബിക്കളെ പരാജയപ്പെട്ടതുവാൻ രൂമിസന്ന വളരെ യതിച്ചു. അതേതാണഭാക്കയും മലപ്പുംകയും മാറ്റു. അവർ സ്ഥാനം വിട്ടിള്ളാൻ പലായനം മെരുമെന്ന റാഡിവരെയെ തിരി. എന്നാൽ അവരിൽപ്പെട്ട ഒരു ഘട്ടയോല്ലാണു ഏതാണം വനിതകളിം തുടി നാമേളെ എതിരുത്തുടക്കി. അപ്പോഴുക്കിം അറബിനായകനാരിൽ ചിലപ്പുത്തുടി വാനചേതകയുണ്ടായി. അതിനീറ ഘലമായി പലായനോത്സുകരായിരുന്ന അറബിക്കരം തിരി

നെൽക്കില്ലുകയും നൊമ്പള്ളോട് പൊതുകയും ചെയ്തു. പ്രസ്തുത യ സ്വത്തിൽ നൊമ്പരംക്കാണ് പരാജയം ഭരിച്ചതു്. ദിസ്ട്രിക്ക്ലേജ് എയ്റ്റു വാർപ്പിക്കാം ഒരു കാശനാശനിക്കാ അഥ പരാജയം. അ വർ നാമം എഴു പ്രാജ്ഞിതാംശങ്ങാമനാ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ ഏകോപി തുറന്നു് യുദ്ധം ചെയ്തിരുന്നു മലമായി നെൽക്ക മരിന്തിന മായി ഭാരിച്ചു. നാട്ടിനാനുടൻു് അപാമായ സെസാന്താഡം വരികയും അപേപ്പിപ്പിണ്ടാണുകൈന മുമീസേര പലായനം ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. ഉട്ടുറാം യർക്കുക്കിൽ മുമീകളില്ല. അവിടം ദിസ്ട്രിക്ക് സംഭവം അധിനമായിരിക്കുന്നു്.”

പ്രസ്തുത റാണ്ടുക്കേട്ടു് സദാസ്യർ ആകമാനം അന്തംവിട്ടു. അ വരക്കുട റാഡാനും ഇരുട്ടു് നിറഞ്ഞാനുപോലെയുമായിത്തിരുന്നു. ഇടന്തുവനാ അരതുക്കിയവിട്ടാണമനു ഒക്കുൾ തീരമാനിക്കുകയും ആശ്വസ്തം അംഗീകരിയയിൽ നിന്നു് പുരുഷുട്ടുകയും ചെയ്തു.

യർക്കുക്കു് വിജയവും മഹറുക്കിം.

മദ്ദീനയിലെ ഒരു തെങ്ങവു്. അതിനേൻ്റെ ഒരു ഭാഗത്തു് ഈ നെപ്പനയോലു ദേശത ഒരു പുരം. അതിനാശൻ ചുമരകൾ ഇംഗ്ലീഷ് നയോലക്കാണ്ടതെന്നാണു് മറച്ചിരിക്കുന്നതു്. ആകെ റണ്ടു് മരികളാണെതിനുമുള്ളു്. ഒന്നു് മരിലാഗതേതക്കു് പ്രവേശനപ്രാരംഭ ആണു്. അതിൽ ഏതൊന്നും പേര് ഇരിക്കുന്നില്ലു്. അതിൽ മലവു ഭാഗത്തിനിക്കുന്നതു് ദിസ്ട്രിക്ക്ലേജ് വലീഫൂമർമ്മബിൻ വത്പാബു”(g) യാണു്. അടുത്തിരിക്കുന്നവർ സഹാബിമാരം. അല്ലെങ്കിലും അതിനിടയിൽ യർക്കുക്കിൽ നിന്നു് ഒരു സദേശവുമെന്തീ മുതൽ വന്നിട്ടു്. അ മുതൽ അവിടെ ഇരിപ്പുണ്ടു്. അദ്ദേഹം അ സദേശം തുറന്ന വായിച്ചതും ഫോറതയാൽ അദ്ദേഹത്തിനേൻ്റെ മുഖം പരവ ശമായി. അദ്ദേഹത്തിനേൻ്റെ നയനങ്ങൾ അത്രപൂർണ്ണമായി ചുമഞ്ഞു. അതു് കണ്ടുകൊണ്ടിരുന്ന സഹാബിമാർ ഉൽക്കണ്ണാകി ലാരായി ചോദിച്ചു. “യർക്കുക്കിലേക്കു് പോയ സെസന്തുത്തിനേൻ്റെ സ്വന്തിൽ ഏതുനായിരുക്കുന്നും?”

വലീപ (റ) തനിക്ക് കിട്ടിയ സദ്വാദം വാചിച്ചുകേരുട്ടി
ചു. “നമ്മുടെ സേന അവാങ്ങു സകല കാവിപ്പകളിൽ പ്രശ്നാഗ്രി
ചു ചൊംതിനോക്കി. സവൃംഖലാകൊണ്ടും ആയുധബലംകൊ
ണ്ടും ഏററവും പിന്നോക്കമാണു് നമ്മുടെ നില. നേരേരിച്ചു്
റൂമിസേവായാവട്ടു നമ്മുടെ പത്രമട്ടുമുള്ളതിനു പൂർണ്ണ ലോഹം
കൂടാതെ ആയുധങ്ങളുംകൊണ്ടാണു് പടകളുള്ളതിൽ ഏതെങ്കിലും
ഒള്ളുത്ത്. പരിത്യാഗിൽ ഏവാവിധമാണെങ്കിലും സകല കാവിപ്പ
കളിൽ പ്രശ്നാഗ്രിച്ചു് ചൊംതി ഇന്ത്യിനുകൾ. ഭാഗ്യഹീനതയെന്നു
തന്നെ പറയാം നമ്മുടെ സേനയിൽ വലതുഭാഗത്തു് നിന്നിക്കാണ
ഭക്ഷാർ വളരെ ധാരകരാ അനുഭവിക്കേണ്ടിവനു. അതിനൊരുടെ
നീ് അവർ പലായനം ചെയ്യുവാൻ മുതിരകയാണെങ്കായാലു്. അ
തന്നെ ക്രിയാക്രമങ്ങളെത്തുനു കരത്തി സേനനാശകമനാരിൽ ചൗഥം ആ
ഭാഗംനുകൾ ചെല്ലുകയും അവരാര അംഗിയുപ്പിച്ചു് നിന്തുവാൻ അ
തൃഥപ്രാന്ത വെള്ളകയുമാണു്. ഏന്നാൽ വിജയം ഏകാദശനു
പ്രാണിക്കാത്തക്കവിധം അവജു നിവ ഉറച്ചിട്ടില്ല. അതുകൊ
ണ്ടു് യുദ്ധസാമഗ്രികളും ദൈസന്ധുവും അയച്ചുതുവാനഭ്യത്മനാ.”

പ്രസ്തുത വാദത്ത് ശ്രദ്ധിച്ചുള്ളൂലം ആ സദസ്യർ ആകമാനം
ഭവിതവായിത്തീർന്നു. ഏകിലും അബൈയത്തിലും അവരാര തീണ്ടുകപ്പോ
ലും ചൊണ്ടിട്ടില്ല. അവിടു സന്നിഹിതരായിരുന്ന സഹായിമാ
നിൽ നിന്നു് ഒരാൾ ഏഴുന്നേറുന്നിനു് പറഞ്ഞു “എതിൽ ദി
വികവാനോ വിരാശേപ്പുവാനു ഏതാണുമുള്ളു്? കഴിയുന്ന
തു ദൈസന്ധുത്തുടി ഉടനു ഏതെങ്കുറം. അല്ലെങ്കിൽ അ
അവിടു ഏതെന്തിരിതിരിക്കുന്നവർ ഒരുക്കുക മരണപ്പെട്ടുവെന്നു് വരും
അതിനാടം കൊടുക്കാതിരിക്കേണ്ടു് നമ്മുടെ കടമുണ്ടാണു്. വേ
ണ്ടിവന്നാൽ മല്ലിനും സുരഭായത്തിൽ പെട്ട ഓരോ വ്യക്തിച്ചും യർ
തുകും എത്താനത്തിൽ പോകേണ്ടിവക്കുകളും.”

മഹറാജ സഹായി:— “ബഹുമാനപ്പെട്ട അമീറുക്കാംഗാം
നീൻ (റ)! അങ്ങു് ദൈവസന്നാധിപരിലേക്കു കയ്യുയത്തിക്കൊണ്ട പ്രാ

തമിച്ചുബും. എങ്കിലും ഏറ്റവിനിസിക്കാണ്ടപ്രാത്മകികൾ സ്വർഗ്ഗക്കാരായ ഒഗദിയന്താവും! വിജയം ശാല്പേക്കിൽ മരണം, രണ്ടിലുംനാമാതും മതി എങ്കിലുംനാമാം.”

രൂനാൻ:— “ബദ്ധിഖശത്തിൽ മുസ്ലിംകർക്ക് പരാജയ മാണം” ആദ്യദണ്ഡായതു്. ഏന്നാൽ അതിനാശശേഷം നടക്കു് സംസിഖ്യമായ വിജയത്തെത്തുടർന്ന് ഏതിരാളിക്കൂട്ടെ വൻശക്തി നാമാവശേഷമാവുകയാണു് വെള്ളുതു്. അതുപോലെ യർമ്മക്കു് രണ്ടാക്കണ്ഠത്തിൽ ഉണ്ടായിക്കൂട്ടെന്നില്ല.”

രൂനാൻ:— “അഡീഷൻഡാംഗുൾഡാംഗുൾ! എങ്കു് വിശ്വാസിക്കാതിരിക്കണം. നാളെ ഈ സഹയത്തിനാഴ്ത്തിൽ മുസ്ലിംകൾ വിജയം ദാരിച്ചും ശാരിവുകിട്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ എന്നു രഥക്കു് യർമ്മക്കു് മെമ്പാനത്തിലെക്കു് പോകുന്നതും ചൊട്ടാക്കുന്നവുണ്ടെങ്കിൽ റമിക്കു കൈ ചൊട്ടിക്കരിപ്പുവാധാക്കിയശേഷം ഉടമ്പിച്ചുള്ളുന്നതുമാണു്.”

ചുങ്കവിപറഞ്ഞതാൽ പ്രസ്തുത വാത്ത അറിയുവാൻ തുടവന്ന മുസ്ലിംകളിൽ ആയംതന്നെ നിറാശപ്പെട്ടുകയെന്നും അവരുടെ ലംഗിക്കുകയെ ഉണ്ടായില്ല. അവർ അവക്കു് സ്വന്തായത്തോന്തരായും ബന്ധമരണത്തോന്തരായും ഏടുത്തുകാണിക്കുകയാണു് ചെയ്തു്. മുഖാവുശംനിരിഞ്ഞെന്തെന്തും കരവസരമായിരുന്നു അവക്കൽതു്. ആവേശം തെരുവുകളിൽ തട്ടി പ്രാഹിക്കയാണോ എന്നു തോന്ന മാറു് അവരുടെ ദിവം ഒക്തവുള്ളൂമായി ചുമഞ്ഞു. അതുകണ്ട് അഭീഡിക്കുംഗുൾമിനീൻ (g) എങ്കളി:— “മെമ്പവനാമത്തിൽ എന്നു പറയുന്നു. മുസ്ലിംകളിൽ ആവേശം ഏറെന്നാണുനേരി കൈ തറികയും ശേഷിക്കുന്നതു് വരെ അവർ പരാജയം വരിക്കുന്ന തെല്പു് ഗാം.

ഇതുവും സംസാരിച്ചതിനു് ശേഷം ആ സദസ്യു് പരിഞ്ഞു. സദസ്യരിൽ ഓരോയുടുകും യർമ്മക്കിലേക്കു് പോകുവാൻ സന്നിദ്ധനായിരിക്കുകയാണു്. അതിനേലക്കാവശ്യമായ ആയുധങ്ങളിൽ മറഛം ഏടുത്തുകൊണ്ടുവരുവാൻ ചോട്ടാണു അവർ ഭവനംപളിലേക്കു്

പോയി. വലീമയാവട്ട തന്നെ പ്രാത്മഗാഥരിച്ചിൽ കുറഞ്ഞ യർക്കുകൾഡേക്കുകയുണ്ട് ഒരു സഹായ സെന്റനായ അപീകരിക്കുന്നുണ്ട് മറീനയിൽ.

എത്രാനും മണിക്കൂർ കഴിഞ്ഞുകാണും യർക്കുകൾ നിന്നും അ യക്കപ്പെട്ട മറീനയ മുതൽ മറീനയിൽ എത്രയി. രാത്രെ തുട്ടു ലുജ്ജു ഒരു കതിരപ്പിന്തനാണുള്ളൂടും റാനിസിക്കുന്നതു്. ഉന്നു തയ്യം ശംഖിരവും പാഠിഞ്ഞതാഴുക്കുന്ന ദുഃഖാഭാഗാം കാണുപ്പെട്ടു നാലു. യർക്കുകൾ നിന്നും വീണാടും കരാരം വന്നിരിക്കുന്നതു് യാം അറിഞ്ഞു ഉടൻ വലീമ തന്നെ പ്രാത്മഗാഥരിച്ചിനിന്നും ഏ രത്നക്കവനം. പനയോലക്കാണ്ടു് ഉപഭൂഷണകൾിൽ ഒരു തൊഴും അഭേദം ധരിച്ചിരാം. കരിനടംനകാണ്ടണാക്കൾിയും ഒരു ക്രമപ്പായം ധരിച്ചിരാം. അതിന്നും റാല ഭാഗങ്ങളും കീറിപ്പെട്ടു യതുക്കാണായിട്ടിട്ടും കൂടിം പാഠം വരുച്ചു് തുനിപ്പിടിപ്പെട്ടിച്ചിരാം. അഭേദം പുംഗേമക്കവനാം ഉടനു ആ മുത്തും സലാം ചൊല്ലു. മുതൽ അതും മടക്കിഞ്ഞാണ്ടു് താൻ കൊണ്ടുവന്നിരുന്ന സന്ദേശം വലീമയെ ഏല്പിച്ചു. ആ രേണൂയികാരി അതും വാ യിച്ചതിന്റെയുടെ സുജൂദിൽ വീണു. വാളുരെ സമയം അഭ്യന്തരിലെ യിൽതന്നെ കിടന്തിനുശേഷം ഏഴുഞ്ഞല്ലെങ്കിലും യർക്കുകൾഡേക്കു് പുറപ്പെട്ടവാൻ വേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾക്കായി സ്വന്വേച്ചണാണും പേരുകിന്നു ആ സഹാബിമാരെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുകയുംപെയ്ക്കു ഇ തുപ്പരാട്ടാം മടക്കിബിളിക്കുന്നതുക്കുംപുംബാരം അവരോത്തു് ഏതൊക്കെന്നു അനിധ്യസംഭവമുണ്ടു് യർക്കുകൾ നടക്കുന്നതായി വലീമകൾഡുകിട്ടിയിരിക്കുന്നും. പ്രസ്തുത വിവരം പറയുവാനും നിക്ഷം നമ്മുടെ വിളിക്കുന്നതു്. അവൻ ഒട്ടം താംസിച്ചില്ല. ഉടൻ തന്നെ ആരത്തായി.

അവൻ വന്ന ഉടനു അബ്യുദാബുദ്ധത്തു് കൊടുത്തയിച്ചു അനു ആ വിജയസന്ദേശം വായിച്ചുകൊണ്ടപ്പെട്ടു. “ഈ ദാനു മുതലായ രണ്ടാക്കണ്ണത്തിൽ നമ്മു വാശ്രാക്കരിക്കുന്നതു് അതേ ദേവദഹസ്തം യർക്കുകൾഡും നഞ്ഞട മെൻ നീട്ടുപ്പെട്ടു. ഏ

താൻ മണിക്രമിക്കരക്കു് ദനു് വിജയം ഏവരികളിടെ ഭാഗത്തോ യിക്കും. ഇപ്പോൾ അതു് നമ്മുടെ അധിനാത്യാർ വന്നിരിക്കും. നമ്മുടെ ഏവരികളായ റൂച്ചിസേനയിൽ ഓഫീസറിച്ചക്കും നാശ ശത്തത്തിൽ നീചത്തിക്കും ഉശഷിപ്പിണ്ടായിരുന്നുവർ പലായനം ചെയ്യുകയും ചെജ്ജിരിക്കും. ഇപ്പോൾ അർക്കുകു് പട്ടണം നമ്മുടെ അധിനാത്യായിരിക്കും. ഇവിടെതെ കൊടിമരങ്ങളിൽ പാറികളിക്കുന്നു് ഹരിംഖണ്ണപതാകയാണു്. ഈ പട്ടണം അല്ലെങ്കിൽ അക്കബ്ദർ എന്ന മുദ്രാവാക്യത്താൽ ദിവരിതമായിരിക്കും സീറ്റും.”

വിജയത്തിനു സ്വന്തിക്കുന്ന ആ റാംക്കന്റുകു് ഫേഡം അബ്ദുള്ളൈഞ്ചൻ. ഒരു ഏഴ്തീയിംഈക്കുന്ന. “അർക്കു് നേണാക്കണ ശത്തിൽ നടന്ന സംഭവങ്ങൾ വലീമയുടെ സന്നിധിച്ചിൽ വിശദ ശാക്ഷണിക്കിലേക്കു് വും ദേഹമയം മരി എന്നയാളിടെ ദോത്രപരാി റം ക്കു സംഘവത്തെ അയക്കുന്നുണ്ടു്.” അർക്കുകൾക്കും, ഉടമ്പിച്ച തിരുന്നു് ശശ്രൂം ഉക്കം തീരെ ഉപേക്ഷിപ്പിരിക്കും അധിനാത്യായിരുന്നു വലീമ. സമാധാനസംഘരിതമായ ആ സംഭവം വിഞ്ചം കൂടുടി വാക്കിച്ചുതിരുന്നു് ഫേഡം ലഭിച്ച സജ്ജം വിഞ്ചം. അവിടെ സന്നിധിത്താലുണ്ടും മരിഞ്ഞുവർ അല്ലെങ്കെത്തെ അനകരിച്ചു. അവ രഘൂവാം സംഘടിച്ചു് സമ്പ്രഥക്കുന്ന വാഴ്ത്തി.

റിപ്പോർട്ടർമാർ മദ്ദീനയിൽ.

മരബ്യാഹനം കഴിഞ്ഞു. ആദ്ദിത്യൻ പദ്ധതിമാത്രവാദി തന്റെ ലക്ഷ്യാക്കി നീതുക്കും അഭ്യന്തരിക്കില്ല. എക്കിലും വെയിലിന്റെ ശക്തി തീരെ കൂണ്ടതിട്ടില്ല. തീരപ്പുരാഡി പറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് കരിഞ്ഞപലിക്കും. മലകളിലും കുന്നകളിലും ചട്ടപ്പുത്തിരിക്കും. മനലാറണ്ണങ്ങൾം മലക്കുവാരിക്കാൻ പാകമായ ചുട്ടിലും മനലോട്ടുടി തുപിച്ചു കിടക്കാണു്. പറവകൾ അവയുടെ കൂട്ടകളിലും മരക്കാണുകളിലും അദ്ദേഹം പ്രാപിച്ചിരിക്കും. ഇതുകുംബാധിക്കുത്താൽ ചുണ്ടകൾ തുറന്നപിടിച്ചിരിക്കും.

ഒറ്റ് ഉല്ലേഷജ്ഞ ആ സമയത്തു് മദ്ദനപാടിനാഃ അതിൽ നിന്നു് ഒരു കാവലി എറബപ്പുട്ടിരിക്കയാണോ. അവൻ ചലന്ത്രാദശത്തെ ഉഖ്യ മാക്കി നടക്കാണ്ടോ. പാഠരക്ഷ ധരിച്ചുവരും അല്ലെന്നതായുണ്ടെന്നിൽ. പാഠകമില്ലോതെ നഞ്ചാക്കേന്നവർ ആലുകളിലും പഴരു മണംപെരപ്പിലുംകൂടി നട കു നു അവരുടെ കാലുകൾ പൊഴും കമിളിക്കേന്നാണ്ടോ. അസഹ്യം മൃട്ടക്കാണ്ടോ അവൻ ഓട്ടന. ചിലപ്പോറി അഞ്ചിഞ്ചായി ഇങ്ങനുപേരാണുകയും ചൊയ്യുന്നാണോ. ഇതുയാികാ യാതാകൾ സഹിച്ചിട്ടും പിങ്ഗാക്കം നില്ക്കാതെ മുന്നാടു നിന്നുവാൻ കാരണമെന്തായിരിക്കും. അവരുടെ തുഡി പ്രിയപ്പുട്ട ഏതെങ്കിലും വ്യക്തികളുടെ ആഗമനത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിയിട്ടാം അവരുടെനു ഗമിക്കുന്നതു്. അവരുടെ യാത്ര മദ്ദനപാടിനാം വിട്ടു് എത്താം മരിൽ ശക്കലെയുള്ളു പെരുവഴിവരെ എത്തി. അവിടെനിന്നാണോ ഹാമിഡേക്കുള്ളു വഴി തുറം ദിക്കുന്നതു്. ജനപ്രവാഹം അവരിട എത്തി തടിച്ചുകൂടി. അല്ലെങ്കിലും അവൻ അവിടെ നിന്നതിനുശേഷം കിട്ടുകലെ നിന്നു് പെട്ടപട്ടലംബാ പൊഞ്ചിവരുത്തായി കണ്ടുള്ളുണ്ടാണീ. അതിനെ തുടന്തോ ആ ജനാവലി മലാവാക്കുണ്ടാം മുഴക്കിരുത്തുണ്ടാണീ. “അല്ലാഹു അക്കബർ! ഇസ്ലാം ജയിക്കുടു! യർദ്ദുക്കു് സഞ്ചാരികൾക്കു മുജാ” എന്നാക്കെ വിളിച്ചപറഞ്ഞുകൊണ്ടോ അവൻ മനോഭ്രംഖനിഞ്ഞാണീ. അഡികം താമസിയാതെ അപകലെനിന്നു് എത്താം ഒട്ടകങ്ങൾ അവക്കിട്ടിവരുമായി വരുന്നതു് കണ്ടുള്ളുണ്ടാണീ. ഒട്ടകങ്ങളുടെ പുറത്തു കയറിവരുന്ന അംഗളിപ്പിമിത്തമായ ആളുകളെ സ്വന്തതം ചെയ്യുവാനാണോ അവൻ അവിടെ എത്തിയിരിക്കുന്നതു്. അതുയുമായ പ്രോഫേഷൻ ജയാരവണ്ണരക്കു് ശക്തിയേറിരുത്തുണ്ടാണീ. അതിനിടയിൽ ആഗതകൾ അടുത്തത്തുണ്ടാണീ. ബുദ്ധദായകമാനിയുടെ നേതൃത്വ തത്തിൽ മദ്ദനയിലേക്കു് വരുന്ന ഒരു ചെറുസംഘമാണു്. അവൻ വരുന്നതിന്റെതോടെ ആക്കാണു ഭേദിക്കുന്നു് ജയാരവണ്ണരു മുജാം കൊണ്ടിരുന്നു. ശൃംഗാരംഭിക്കാണു തന്ന സ്പീക്കണ്ണനു മലരിനു

കണ്ണ് വുച്ചെമ്പുമാറി ദത്തൽ പേര് ഒട്ടകപ്പുരാത്രു് നിന്നൊന്നോ അബ്രിട തട്ടിച്ചുകൂടിയിരുന്ന ബുദ്ധത്രിഖാക്ഷം ജനങ്ങളിൽ കാരോ : അവതാരവും ആലിംഗനം മെഴുകൊണ്ട് അവകാശ സ്വാഗതം സ്വീകരിച്ചു.

അബ്രിട തൃടിക്കാഴ്ചകളിം സ്വാഗതം പറയും എല്ലാം അവ സാനിച്ചിട്ടില്ല. അതിനുഭവുതന്നെ എറ്റിം ഭരണാധിപതി ഉൾക്കൊണ്ട് (എബ്രിട വാനാണ്ടി. അദ്ദുരാം മാതുമാനാം താനറി യുനാതു്. തനിക്കു ഇന്നുതന്നെ മദ്ദീനയിൽനിന്നെന്നാൽ അന്നുറാഹം അവിടെ ഏതുംചുന്നിട്ടുണ്ടു് കമ. അതു് അദ്ദേഹത്തെ പുള്ളം കൊള്ളിക്കുകയാണാം മെഴുതു്. അവൻരെ നോക്കിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. “മുസ്ലിംസ്ഥഭായത്തിൽ ഏവംവിശ്വാസ നേർ വെള്ളായ്ക്കും നിലവിലിരുന്നേന്നുണ്ടോളം കാലം ദൈവക്കാജണ്ണം അവകാശ തുടങ്ങുതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണാം.”

വുച്ചെമ്പുമാനിഡ്യാട്ടം സഹചരന്മാരോടും ബലീമയുടെ പെയമാററം വെരും സാധാരണ സഹാദരന്മാരുപ്പുാലെയാ യിരുന്നു. അവകാശ കൈക്കി പിടിച്ചുകൊണ്ടതേരും അദ്യ തമ്മിക്കുയാണാം. “നിങ്ങൾ ദൈവത്തിനേൻ്തും അവൻറെ മത തതിനേൻ്തും പേരിൽ റണ്ട് നടത്തി മടങ്ങിവരികയാണെല്ലാം നിങ്ങൾ ഏതിക്കുവേണ്ടി മുഴു ഇരക്കണം. ഉമരിനേൻ്തെ പത്രവ സാനം പരിത്രാലു മുസ്ലിമായിട്ടും അന്ത്യശ്രദ്ധാസം “ശഹംദത്തു്” കലിമകൊണ്ടായിരിക്കുവാനാം.” ഇതുംമെല്ലാം കഴിഞ്ഞതശേഷം അവരെല്ലാവകം മറ്റൊപ്പട്ടണത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി പുറപ്പെട്ടു. അ സർവമസ്തുപസമയം ആസന്നമാക്കുന്നതോടുകൂടി ആ മേഖലയാറു മറ്റൊന്നഗരിയിൽ ഏതും. മറ്റൊപ്പട്ടണം വിട്ട് പുറത്തേക്കു പോകുവാൻ അശേഷതരായിരുന്ന ജനം ആഗത്തെ വഴിയുകയിൽ നിന്നൊക്കൊണ്ട് കാണുകയും കുറുക്കും ചോദിക്കുകയും മെഴുകുന്നു. (അതാണിന്നെയുള്ള സംഭവങ്ങൾ വിശദമാക്കുന്നതായാൽ സ്ഥലം മ തിരുവുകയില്ല.) മുസ്ലിം നംബം ആദ്യം തന്നെ പോയതു്

മസ്‌ജിതുന്നവവിയിലേക്കാണ്⁹. വുദേദഹമസ്‌ജിൽ പ്രവേശിച്ചതിനാലു തുടങ്ങേക്കാണ്ടണായ അയഞ്ഞി മറിനാപട്ടണാമത്തു ആ കൈ കൊ ഹള്ളക്കി. അട്ടത്തെപടിയായി അവരിൽ കാഡോയത്തുകും കാണിക്കു (തഹിയുത്തു¹⁰)നമ്മുാരത്തിൽ നിശ്ചന്നാവുകയാണ്¹¹ ചൊല്ലുതു¹² അഫ്ഫോഫേക്കം അബശർന്നു സ്നോരത്തിനുള്ള ബാക്ക്‌വിച്ചിരിക്കാം. അവരെല്ലാവക്കുംപെന്ന്¹³ സംഘടിതമായി അസർ നമ്മുറിച്ചു. നമ സ്നോരുമും അരിനാരേശേഷംള്ള പ്രാത്മകയും ക്ഷിണിത്താരേശും പ്രാം യുലുത്തേയും യർത്തുകൾ¹⁴ വിജയത്തേയും സംബന്ധിച്ച വിവരങ്ങൾ പൊതുജനസംഖ്യം സമർപ്പിക്കുവാൻവേണ്ടി വുദേദഹ ദന്താട്ട് വന്നു തദ്ദേശസംരത്തിൽ അരാനിട തടിച്ചുതുച്ചിയീങ്കന ജനാവല്ലാ ആട്ടാഗാട്ടരിതരായി തീന്തിനുണ്ട്. അവർ അദ്ദേഹത്തിനുണ്ട് റിശ ചീകരണം അവിച്ചു¹⁵ തൃപ്തിയടയ്ക്കാൻ ഉൽക്കണ്ണാക്കിലരായി അരാനി രീക്കായാണ്¹⁶.

ദൈവത്തെ സ്നോരുമും ചൊരുകയും പ്രവാഹക്രമപ്രവീണാർ (സ) കും കിപ്പംബുത്തിനും വേണ്ടി പ്രാത്മകക്കയും ചൊല്ലു ശേഷം വു ദൈവത്തുടക്കി നുമി സേനയുടെ സംഖ്യാബലത്തേയും അറാക്കം സ്ഥായിക്കന ആയുധസ്ഥുഭിയേയും സംബന്ധിച്ചാണ്¹⁷ ആദ്യം വിവരിച്ചു¹⁸. അതുകൂടു സദസ്യർ അറിയാതെത്തുടന്ന പറഞ്ഞു പോയി. “കാമരിന്മാരിശ്രതിൽ വല്ലിപ്പത്തിൻ ഗലബന്ധത്തുപുണ്ണ തത്തിൻ കസീറാത്തിൻ” (സംഖ്യാബലം നാനേ കിറ്റത്തു സംഘടണ ഒരിൽ പലതും, സംഖ്യാബലം വാളുരു കൂട്ടതലുള്ള സംഘടണാള കീഴ്ചക്കാവണ്ടു¹⁹) അതിനാശേഷം നുച്ചികൾ നടത്തിയ പ്രോംബുത്തുമന്ന തേയും അരാനെന്നതുടുടന്ന്²⁰ മുസ്ലിംകൾക്കണ്ടായ പരാജയത്തേയും വിശദമാക്കിക്കൊണ്ടു²¹ അദ്ദേഹം തുടന്ന്. “മുസ്ലിംകൾ പരാജയം വരിച്ചു²² പലായറാം ഏറ്റുവാൻ അരാനിക്കണ്ണും റിശരാത്തിനുണ്ട് മലക്കന്നാഡുംലെ ഒരു മുഖ്യത്തോല്ലവാം²³ അതു ദേഹം നണ്ണാക്കണാ

അതിൽ പ്രവേശിച്ചു. റണ്ടാക്കണ്ണതിൽ വെച്ച് ആ സംഖ്യ രൂചികളോടുകൂടി. അതിനെന്നതുടർന്നായ ലോറോമറം രൂചി സൊന്തകൾക്ക് നില്ലുക്കുള്ളിപ്പാതാക്കി. അതിനീടും മൂസിം റാറിംകൾ പുത്രപ്പാദാരാടായിരക്കാണ്ട് പറയുന്നണായിരുന്നു. “പരാശിനരാധി പലായനംമെറ്റുവാൻ മുതിരകയാണാകിൽ എ ഒപ്പുട്ടുട തല തപ്പിപ്പാളിക്കും എങ്ങല്ല” എ. ആ വാചകം മൂസിംടുക്കാരു ആവേദനത്തിനരാക്കിത്തീരു. മരറുള ഓഗ്രഹത്തു മൂസിംസേനാപതികൾ ഉജ്ജപലപ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. എല്ലാംകൂടി പലായനോസ്ത്രകരായി ക്ഷണിക്കിരുന്ന മൂസിം സേന ദാഖേരു അവാലംബിച്ച റാണക്കാണ്ട് പൊങ്കളും സാഡുതയാണാക്കി. അഞ്ചിന റാണാണ്ടം ഒരു തീപ്രസർം നടന്നു. അതിനെന്നതുടർന്ന് രൂചിപ്രസന്ന പരാജിതരായി അതിൽ വെച്ചുണ്ടായ നഷ്ടം ചീലുറയോന്നുണ്ടു്. അതായതു് ഇന്തിയാദിവസരത്തിൽ മൂസിംകളുണ്ട്. പൊതുതിനോക്കവാൻ അസാധ്യമായ നിയയിലാണ് അവക്കണ്ണായ തോർവിയുടെ സ്ഥിതി.”

ആ പ്രജാധാരത്തിലെ ഒരു സാമ്പ്രദായിക്കളിലും ശ്രൂതാക്കരി “അല്ലാഹു അക്ബർ” എന്നു് മുദ്രാവാക്യം മുക്കിക്കാണ്ടിരുന്നു. അവസാനം അവർ പറഞ്ഞു. “യർഹുക്ക് വിജയം മൂസിം വന്നിതകളുടെ റാണാണ്”. ഇവയോഥാവിശ്വന്നിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാതിരാപട്ടാളത്തിന്റെയും അവിന്മുമ്പുമരംഗാണീ റാണായത്തിനു് കാരണം. അവക്കെടുക്കുന്ന വൈവകാഞ്ചുടുക്കാവട്ടം. അവരാണു് മുഖിമരിക്കവാൻ ഭാവിച്ചു മൂസിംശേഷത്തിനായ വീജാണ്ടു ആത്തു്” എന്നാക്കണം.

അതിനശ്ശേഷം ഇവയോഥാവിംനെ പ്രകീർത്തനം ചെയ്തുകാണ്ട് അനീനയിലെ ഒരു വൃക്കതിയും സംസാരിച്ചുതുടങ്കി. എന്നാൽ ആ അഭ്യന്താതപ്രയപ്പൻ ആരാണ്ണനു് അവരിൽ ആക്ഷം അറിവില്ല. അതിനാൽ അവർ വലീപ്പയെ സമീപിച്ചു കൊണ്ടാവശ്യപ്പെട്ടു്. “ഇവയോഥാവിംനെ ഏങ്ങ്ങാക്കു് പരിശാ

യപ്പെട്ടതി തരണമെന്നു്” അദ്ദേഹത്തിനും ആളുപൈസ്റ്റിനും പാർപ്പിച്ചുണ്ടില്ല. അങ്ങിനെ വല്ലീഫയുടെ സദേശവുമായി അഭ്യു ഉരബുവയുടെ അട്ടത്തെക്കു് ഒരു മുത്രെ അയച്ചു്. “മദ്ദീനാസിഖാ സിക്കാ യുവയോഡ്യാവിനൊ കംണംവാൻ ആഗ്രഹിക്കും നാടു നേരും ഉടൻതന്നെ ആ അജന്മാത്രത്തെനെ ഇന്നോട്ടുയക്കണ്ണെടുത്തായിരുന്നു സദേശവത്തിനും ഉദ്ദേശം.

കൂദ്രാനികൾ മുസ്ലിമോക്കു്.

അർമ്മകു് വരിക്കയറ്റിയ ശ്രേഷ്ഠം അബ്ദുള്ളബോദ (റ) ഉടമ്പി പ്രോസ്. വൻസരുവിയിൽ പ്രദേശങ്ങൾ ആക്രമിക്കരാൻ വാലി ദിനാ നീംഗാൾസിച്ചു്. അദ്ദേഹം അവിടുട എത്തി ഫുലം തുടങ്ങി. തദ്ദേശവാസികൾ അതിരാ നീംഗാൾസിക്കരാൻ അ സാമ്പൂര്ണം കണ്ടു് അവർ കേട്ടക്കണ്ണും അഭയംപ്രാപിക്കുകയും മുസ്ലിംകളോടു് ചൊങ്കത്തുയും ചെള്ളുകാണ്ടിയുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടും രക്ഷയില്ലെന്നായ പ്രോസ് ജസിയ കൊട്ടത്രക്കാളുംബും സമ്മതിച്ചു് മുസ്ലികളിൽ സന്ധിയിൽ മുസ്ലിം അവർ.

വൻസരുവിയിൽ അധിനതയിലായശ്രേഷ്ഠം അബ്ദുള്ളബോദ വാലിദിനോട്ടുടി ചൂമിഡി ദിവ്യപ്രഞ്ചന്തരങ്ങൾിൽ കന്നായ റല്ല ബിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി പുറപ്പെട്ടു്. അർമ്മകു് പിടിച്ചു മുസ്ലിംകൾ റല്ലബിലേക്കു് വഴനാണെന്ന വാത്ത കേട്ടു് അവർ തെട്ടിപ്പേപ്പു് യി. ഉടൻതന്നെ അവർ കോട്ടയെ അഭയംപ്രാപിച്ചു്. അബ്ദു സീനിയിൽ മുസ്ലിംകളുടെ തലവനായ ഗീയംസു് ബിൻ ഗന്ന തന്നെ സേനയോട്ടുടി ഹലവാു് പട്ടണം വളഞ്ഞു. താമസം വിനാ ഹലബാു് നീംഗാൾസികൾ ജസിയ നല്കാമെന്നു് സമ്മതിക്കയും സന്ധിയിലേർപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു്.

പ്രസ്തുത റണ്ടു ഗൂഡ് റബ്ബൺഡിലും വലിയ ജനനശ്ശത്തിനൊന്നും ഉടയായില്ല. മുസ്ലിംകൾ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ ആ സ്ഥലം ഒസ്ക്കാനിക്കുളി ആട്ടിപ്പുംബയിക്കവാൻ യാത്രായ വിഷ

മവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അഥവാനെ ഒരു കൃത്യങ്ങൾം ദിസ്ത്രിക്ഷാക്ഷണാധികന്നില്ലെന്നും മാത്രമല്ല, ജസ്റ്റിഷ് തന്നെക്കാളും മെന്നും സമ്മതിച്ചതിനാട്ടട്ടി അവത്തെ മേൽക്കോയ്ക്കു എറിവിട്ട് തന്നെകാണ്ട് ശത്രുയെത്തിൽ നിന്നവരെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും സമ്മതിക്കയാണും ചെയ്തും.

പ്രസ്തുത സംഭവങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തായ കൂപ്പീയ ജനതയെടുവിശ്രദ്ധാസ്തതിൽ ചില വ്യതിപലനെല്ലാക്കു ഉണ്ടാക്കി. അവക്കു ഒരു പാതിരിമാർ അവരെ ധരിപ്പിച്ചുവശാക്കിയിരുന്നതും കൂർഖി നേരു തന്നും നിങ്ങളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കാലംവാരെ നിങ്ങൾ പരാജിതരാവുകയില്ലെന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ അവക്കണ്ണായും അനുബം അതിനു കടകവിശ്വാസയിട്ടുണ്ട്. യുദ്ധം തുടങ്ങുന്ന അവസരത്തിൽ കൂടി പാതിരിമാർ കൂർഖാച്ചുഡബ്ബും ദൈവികവിളിഞ്ഞേന്തി അവക്കു ഒരു ദുരിപ്പിൽത്തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നാൽ അറബി ഭന്നായ മായി ഏററുമുട്ടേണ്ടിവയ്ക്കെന്ന ഘട്ടത്തിലുായപ്പോരു പറാജയം വരിച്ച ശ്രദ്ധാവും വാല്പംതാഴും കാട്ടന്നതുപോരലും, അവർ ഓട്ടി ഒളിക്കു യാണും ചെയ്തും. കൂടി ഭടകാർ അല്ലെന്നുമര്യാദയെ പൊതുക്കുയായി. നേരേമരിച്ചും തുടക്ക ദൈവപ്രതിനിധികളെന്നും മാനിക്കന്നു പാതിരിമാരും, റണ്ടാദിനാരായ മുസ്ലിംസേനയെ കണ്ണംമാറ്റുകയിൽ ഓട്ടി ഒളിക്കയാണും ചെയ്തും. അതു പ്രവർത്തിയിൽ നിന്നും കാട്ടി പാതിരിമാർ അല്ലെന്നും സംഭവിച്ചു. അവർ മുസ്ലിലുക്കാക്കി പാതിരിമാരുടെ ഇം പ്രഭാഷണങ്ങൾ ഒല്ലോ ചൊറം കൂടാനുണ്ടുണ്ടും. കൂർഖാച്ചത്തിനും ദൈവിക ശക്തി ഉണ്ടായിരുന്നുകൂടിൽ പാതിരിമാർ ഓട്ടിയാളിക്കുന്നില്ലെന്നിരുന്നു എന്നും മറരും.

പാതിരിമാർ പറയാൻണോയിരുന്നു “കൂർഖ് യെമ്മുദ്ദേവ നേരു ആയുധമാണും”. ഓരോ കൂർഖിനോടും കൂട്ടി ഓരോ റൂപാവശ്വരെ നൊപ്പും ധാതുയാക്കിയിട്ടുണ്ടും. കൂർഖ് ധരിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഒരു വ്യക്തിസ്ഥാനത്തെന്നും അന്തരാലം സാഖ്യം സുഖം. അതി

നാ" ദതിരുന്നവൻ ഏതു യീറിനം വീംഗലായിര ന റൽ തന്നേയും മാലാബാമാർ അവനെ കൊന്നൊട്ടക്കാരെ വിച്ചുക്കണ്ണിലു്" എന്നാം കൈ. ഏന്നാൽ യുദ്ധക്ക്ലൈത്തിൽ വെച്ചു് ആളുകൾ ശരിച്ചു ആ തിരക്കണക്കായ തെക്കാർ വധിക്കപ്പെട്ടു്. അവരുടെ കൈവാഴും സായിക്കന ആളുകൾ മഹിനഭിന്നമായി നിലംം തിച്ചു്. ഏ നാട്ടിനും അവയുടെ സംരക്ഷകമാരായ മലാവമാർ യെതാനം നോ ഫുക്കണ്ണിലു്:

ഇതിനം പുറമെ ജ്ഞസിമയിനോടു് പാതിരിമാർ പ്രദർശിപ്പിച്ച ഫോഗാനക്കരിയെ സംബന്ധിച്ചു് അവക്കെല്ലാം അറിയാമായിരുന്നു. ആ സംഭവ്യങ്ങളിൽ നിന്നു് അവർ യാരിച്ചിരുന്ന അവരുടെ മരം പുരോഹിതന്മാരുടെ സൗഖ്യസൂക്ഷ്മരംകൾു് വോണി മാത്രം നിലകൊള്ളുകയാണോന്നു്. അംഗരക്കും സമ്മാനത്തോടെ കിന്നാൽ അവരും അഭ്യംഭാവം, നിരുദ്ധവും വീചാവും പ്രവർത്തികൾ, മരജന്നങ്ങളോടു് റിസ്റ്റുററിച്ചുകെണ്ണേം പെയ്മാറ്റ ഒരു സ്ഥാപനമായതിനു് വേണ്ടീ പുതിയ പുതിയ ചട്ടെടുകൾ മരിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ കൂടിശുഭരണത്തുക ദതലാനവധിം പ്രസ്തുത ആനതയുടെ വിശ്വപ്രാസത്തിൽ മ.പില പരിവര്ത്തനപ്പള്ളിക്കേ വരുത്തിക്കൊട്ടി. അംഗരു പലതും ചീതിച്ചുനോക്കി, അഞ്ചിറ്റ കീംകര്ത്തവ്യതാഴും ഒരായി ചെന്നേ.

അംഗരായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലാണു് മുസ്ലിക്കളായി അടക്കത്തു പൊയ്യമാറ്റവാൻ അവക്കു് സാധിച്ചുതു്. മുസ്ലിക്കളുടെ സമസ്യയ്ക്കി സ്നേഹം, സമത്വവിൽ, തന്റെവാര്ഷ്യം ഘട്ടലായ വയെ കണ്ടപാരിക്കുവാൻ സാധിച്ചു അവക്കു്. അതിൽനിന്നുവർ മനസ്സിലാക്കി യീറിനാൽ വീംഗലായും മുസ്ലിമുാം സംഖ്യാനുസരിച്ചും വരിക്കാം അവക്കു്.

ആ അംഗിപ്പായം അക്കരിച്ചുനോടെ കെന്തുസ്റ്ററക്സ്പ്രസ്സിനുംവിംഗൾ ഓരോന്നാഡോന്നായി മുസ്ലിമരം വരിക്കരാൻ തുടങ്ങി. വൻസബറിൽ മുസ്ലിക്കൾക്കയീറാക്കാന അവസ്ഥയിൽ അവരിക്ക

കൈ വിടാഗം സാഹിത്യസ്കൃതികരം അധിവസിച്ചിരുന്നു. അവ ഒടെ മൂരംകൊലം വരും തുടാനേജിലാണ് കഴിഞ്ഞതുടർന്നിൽ നാൽ. കാലാനുഭതിൽ അവക്കു നിയമിതികരാക്കുന്ന ചീല മാറ്റ ഓരോ സംഭവിക്കും അവർ മുമ്പിക്കുകയും സഹജമായ വീടുകൾ നിർമ്മിച്ചു അതിൽ താമസിക്കുകയും ചെയ്യുവരാണ്. മുസ്ലിംകൾ അവിടെ ഏതൊക്കെ അവസ്ഥയിൽ സ്വന്തുമായി എന്നോ അറ ബികളുണ്ടോ ഒക്കെ ഗണ്ണിച്ചു അവരും ഇസ്ലാമിലുകളും കുണ്ടാക്കുന്നുണ്ടായി. അവർ ആ കുണ്ടാം സ്വീകരിച്ചു ഇസ്ലാമതം വരിച്ചു. എന്നാൽ അതിൽപ്പെട്ട സാമ്പത്തികവും ഏന ശോതും ഇസ്ലാമതം വാരിക്കാതെ കുറുക്കുത്തത്തിൽത്തന്നെ അടിയറിച്ചുനില്ക്കുന്ന യാണു് ചുണ്ണാടു്. എന്നാൽ ചുണ്ണക്കാരായ മതാനുരോധിതന്നു ഒട്ട മുരാദീരും ഓരോ കുടുംബിൽ ജീവിക്കുന്നുണ്ടു് അസാഖ്യം തോന്ത്രായും, അറ ഓരോ പരീസാംബളിൽ താമസിക്കുന്നവയും അ ദുരിത കാലാനുഭുമതം സ്വീകരിക്കുകയും മെയ്യു അറബിക്കളുടെ ആരും അനുഭവം ജീവിക്കും ചെയ്യു. അഞ്ചിത്തനു അവർ മുസ്ലിംക്കാരി. അവക്കു അടിശ്രൂതതന്നുണ്ടു് ചീല സ്ഥലങ്ങളിൽ “തേപ” വർത്തിക്കപ്പെട്ടു അറബിക്കളുണ്ടായിരുന്നു. താമസംവിനാ അവക്കു ഇസ്ലാമിനു വരിച്ചു. അഞ്ചിത്തനു ചും പ്രദേശങ്ങളിൽ പെട്ട കുടുംബികളിൽ ഭരിക്കാഗവും മുസ്ലിംകളായി.

രംഗീനയിൽനിന്നു് ചും അതിന്തികളിൽ പോയി വുഖംവേ ജീ മുസ്ലിംകൾ വരും ധനാസ്വാദവന്നതിനു് മാത്രം അടിസ്ഥാന മാക്സിലു പോരത്തിലുതന്നു, പരിന്മുഖ ഇസ്ലാമിനു പ്രവരി ദ്വീച്ചു് ബഹുജനരാജ്യങ്ങൾ മുതലായ നീല:ത്പരമായ അടക്കപ്പും യിക്കുന്നാശിരുന്നു ആ സമരങ്ങളിൽ മെല്ലീക്കാദ്ദേശമന്നും ഇ സംഭവങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നു.

വെവ്വേദ്യം.

കർമ്മക്കു് സ്വാദീനമായ അന്നാത്ത റാറ്റി ശ്രീസീമയിനും മംത്രാവും യുവയോജാവും ഉറീഡം താമസിക്കുന്ന തുടാന്തി

ലാം " താമസിച്ചതു്. രാത്രി ഇവൻ യുദ്ധയാഥാവുമായിട്ടു് നഹസ്യസംഭാഷണത്തിൽ കഴിഞ്ഞകൂട്ടകയായിരുന്ന ജ്ഞാനിപ്പയിരു. പ്രഭാതത്തിൽ തന്നെ അവരുടെ മാതാപിശ്വാടകൂട്ടടി അന്താക്കിരയൈലേ കഴു് പുറപ്പെട്ടു് രൂമിലെ ബാശനങ്ങൾനീക്കു് യുദ്ധയാഥാവാഡിനു വിട്ടപിരിയുന്നതിൽ തീരെ സന്ദേശാധിക്കായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ അതിനു് വിലംബടക്കിച്ചു നിന്നു യായിരുന്ന രാജാി. യുദ്ധയാഥാവാ വിശൻറെ പാതിരാപ്രസംഗം അവളുടെ ഏദയത്തിൽ അല്ലോ സംശാ ധാനം ഉള്ളവാക്കി. യർദ്ദുക്കു് വിജയം കഴിഞ്ഞെ സ്ഥിതിക്കിനി മസ്തിംകളുടെ യാത്ര അന്താക്കിരയയിലേക്കായിരിക്കുന്നുനാണു് അവരുടെ കുട്ടിയിരുന്നതു്. അവിടെനാവാച്ചു് യുദ്ധാശാവുമായി അടച്ചതു് പെത്തമാവവാൻ സംശയത്തുണ്ടെന്നു പ്രതീക്ഷയേറാടെയാണു് അവരുടെ അന്താക്കിരുന്നിലേക്കു് പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. യുദ്ധം നടന്നിട്ടു് അധികനാമയം കഴിഞ്ഞതിട്ടില്ലൊത്തെ സ്ഥിതിക്കു് അവരുടെ തന്നേയെ അയക്കുന്നതു് ഉമ്പിരലാക്കിരിക്കുന്നെല്ലുനു് ഭിന്നരിം യുദ്ധയാഥാവിനും തോന്തി. അഞ്ചാംനെ അവരുടെ അന്താക്കിരയയിൽ ഏത്തിച്ചുകൊടുക്കാണു് ഭിന്നരിം യുദ്ധയാഥാവും തുടി പുറപ്പെട്ടു്. ഒരു ദിവസത്തെ സഞ്ചാരത്തിനുശേഷം അവർ ഒരു ഒരു മലഞ്ചുവാടിൽ ഏത്തി രാവാളിമടക്കു്. അടുത്തദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ പുറപ്പെട്ടു് മുൻ ഭാവിക്കാണു് യർദ്ദുക്കു് യുദ്ധത്തിൽ. ടാറാജയംവരിച്ചു ഒരു കൂട്ടിലുമികകിടക്കാണു അന്താക്കിരയയെ ലക്ഷ്യമാക്കി പോകുന്നതു് അവർക്കുണ്ട്. രാജത്തിയും ജ്ഞാനിപ്പയിനും അവാഹനകൂട്ടടി അന്താക്കിരയയിലേക്കു് ചോധിക്കാളുംരുനു് നാമ്പതിച്ചുതന്നുസരിച്ചു് ഭിന്നരിം യുദ്ധയാഥാവും റെഡാംപോന്നു. രൂചികളുംരു കണ്ണുകൂട്ടകയും വിശ്വാസമായ കലാപത്രികാഡിനും കൊടുക്കാക്കയും ചെയ്യുന്നതെന്നു ഏക ഉച്ചത്തുണ്ടെന്നും രാജത്തിയും ജ്ഞാനിപ്പയിനും അതിനു് തുനി എത്തതു്. വാസ്തവം ചായകയാണാക്കിൽ യുദ്ധയാഥാവും ഭിന്നരിം രാജത്തിയുടെ അംഗിപ്രായത്രോടു് അതു മോക്കിച്ചുവിരുന്നില്ല. അവർ

രൂമിസേനയെ ലഭ്യലേശം ദൈപ്പുട്ടിരന്നീല്ല. എങ്കിലും രാജ്ഞിയും ജ്ഞാസിമയിന്മായിട്ടുള്ള മഹത്തെ പാശിബാച്ചൻ^o ആ അറബി യുദ്ധിച്ചുവിറന്നാൽ അതിനും സഹിതിച്ചുള്ളു^o. അങ്ങിനെ രാജ്ഞിയും ഏതുഡിയും അവാങ്കട സേനയിൽ മെന്നുവേണ്ടും.

യർമ്മുക്കിൽ പഠാജിതരായ റൂമിസേന പല ഭാഗത്തെക്കും ഒട്ടകയാണാണ്ടായതു^o. അവർ കണ്ണ വഴികളിൽ കൂടിയെങ്ങാക്കേ കാടി രക്ഷപ്പുട്ടവാൻ ശ്രമിക്കുന്നുതീരനു. എത്രാംപേര് ഹല ബിന്നു ലക്ഷ്യമാക്കി ഒട്ടകയാണു^o. മഹറായ വിഭാഗം വൻസു വരുന്നിൽ എത്രതിക്കഴിഞ്ഞു. മററമീലർ യാഹ “ഓഹ” മുതലായ നാമലഭിക്കു ലക്ഷ്യമാക്കിയാണോട്ടുന്നു^o. ഒരു വലിയ വിഭാഗം സേന അന്താക്കിയെതിലേക്ക് വേം ചുകയാണു^o. അവരിായുണ്ട് അവയ്ക്കു രാജാവായ കൈസർ താമസിച്ചിരുന്നു^o. അദ്ദേഹത്തെ യുദ്ധവീരം ധരിപ്പിക്കുവാൻ സാഖ്യതയുള്ളതിനുപരിമ സൈന്യ സങ്കേതസ്ഥലവുമാണു^o. ആ സേനയിലാണു ജ്ഞാസിമയി നു, രാജ്ഞിയും ചെന്നട്ടിയതു^o. ആ സേനയുടെ നായകത്പു വഹിച്ചിരുന്നു^o ഹാബിം എന്നൊരാളാണെപ്പോൾ. അയാൾ ഒരു യധാസ്യപിടിക കൂസ്തുനിയായിക്കുന്നതിനും പുറമെ, ജ്ഞാസിമ യിന്നീറ ചാരിത്രത്തിൽ കൈകടക്കുവാൻ അനവാതം അദ്ദുന്നിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പാതിരിയച്ചുന്നറ വിശ്രദമാത്രവും കൂടിയാണു^o. പ്രസ്തുത സംഭവം ഹാബിം^o അറിയാമായിരുന്നു. പാതിരിയച്ചു നന്ന കാമദ്രാന്തിനു^o ജ്ഞാസിമയിൽ വാശവദയാകാതിരുന്നു^o ഒരു റായിട്ടാണു^o ഹാബിം എന്നീപ്പോരുന്നു^o. അതിനാൽ അയാൾക്കിം ഉത്തമാംഗനയോടു^o വിഭാഗധിഃംഡായിരുന്നു. ആ വിവരമൊന്നും രാജ്ഞിയോ ജ്ഞാസിമയിനോ അറിഞ്ഞതിരുന്നില്ല. അക്കു പടിയോന്നം കൂടാതെ തന്നീറ സേനയിൽ വന്നുവെന്നും ആ തന്ന സീംബാക്കളും കണ്ടു^o ഹാബിം അത്രുതപരതന്നുനായിരുന്നീൻ. അയാൾ ആത്മാജന്മം. “മഹാരാജ്ഞി! നിശ്ചരം ഇവിടെ വന്ന ചുവട്ടവാൻ കാരണംമെരു^o?”

രംജനി:— “നമ്മുടെ സേസന്നും എത്രാജിതരാവുന്ന അവ സംശയിൽ തന്നെക്കളിൽക്കൂടി ഉണ്ടായിരുന്നു. അവൻ പാലായ്യാം ചൊ യുന്നതു് കണ്ടു് തന്നെടും എന്നോടെന്നില്ലോരു കാടി. കഴിഞ്ഞത രാത്രിയിൽ ഇതിനടക്കത്തും ഒരു വന്നതിൽ ഒഴിച്ചിരിക്കുംയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ നിങ്ങളെ കണ്ടുകൂടിയതു് ഒരു മാരാഡാഗ്യമാരാ കുത്തി ഇന്നോട്ടുവന്നതാണു്.”

ഷാബാൻ:— “നരബലിയും ക്രിക്കറ്റാലയും ഗ്രാമവൈക്കം നും അവസരത്തിൽ ആപ്പത്തൊന്നം വന്നേച്ചരാതെ ഇവിടു എത്തിച്ചേരുകവാൻ നിംബുക്കു് സംശയിച്ചു് തന്നീറന്നു്”

രംജനി:— “യുടംനടക്കുന്ന അവസരത്തിൽ രണ്ടാക്കണ്ണ തനിനു് കിഴക്കുവരുമ്പെട്ടു് അതു കമ്പിപ്പുറത്തു് നിന്നുകൊണ്ടു് തന്നെ ദാ യുഖം കാണുകയായിരുന്നു. അല്ലെങ്കിലും ശ്രേഷ്ഠമാണു് രൂചിസേവ പരാജയാം വരീച്ചും റാനാഡാഗ്യാളിലേക്കു് കാടി തുടങ്ങിയതു്. നമ്മുടെ സേവ കൊടുന്നതു് കണ്ടു് തന്നെരാ വിദ്രോഹചീരന്മാരിൽക്കൂടിയും എന്നോടെന്നില്ലോരു കാടിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു് കാലക്രോട്ടിനു് ചെന്നേപെട്ടു് എത്താനം മുസ്തിക്കുകയിൽക്കൂടിയിരുന്നു. ശരൂക്കിട്ടുന്ന കരുതിൽ ചെന്നേപെട്ടു കുറിം തന്നെരാ വളരെ കുറുത്തുപെട്ടുകയാണു് അല്ലെങ്കിൽ ചെയ്തു്. എന്നാൽ അവൻ ദാനോദ്ധൃതം ബഹുമാനപൂർണ്ണം സ്വീകരിക്കുകയും ഒരു കൂടാരത്തിൽ താമസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു്. അടുത്ത ദിവസം തന്നെരാ അനുബന്ധിച്ചിരുന്നിൽ എത്തിച്ചേരുതുകവാൻ സഹായിക്കുന്നു അവക്കുട്ടി വന്നിരുന്നു. വഴിയിൽ ചെച്ചുണ്ടു് നിങ്ങളെക്കണ്ണു് അപ്പോൾ തന്നെ അവരെ മടക്കിഞ്ഞയച്ചിട്ടു് തന്നെരാ നാമ്പും ദേ സേനയിലേക്കു് വന്നു.”

ഷാബാൻ:— (ആശ്വയയ്യുന്നോത്താട്ട) “മാരാഡാഗ്യത്തിയോടും രാജകുമാരിയോടും ഇതുവയികും കെന്ദ്രാദരവുകളോടെയുണ്ടു് മുസ്തി

കരംപെങ്ങമാറിയതെന്നു് ഫേരാക്കിവോരാ എന്നിക്കെത്തുടരാ ദോന്നുനു്.”

രാജഞ്ചി:— “അവാക്കെട സംസ്കാരശമ്പന്നത കണ്ണപ്പുറാ താനു ഭാത്രു് അവാർ വല്ല ഉലക്കുകളും മരറരാ ആയിരിക്കു മോാ്.”

ഷാഖാൻ:— “അബോദി.ഡി, റിംഗ്കുട്ടം, അപരിഷ്ഠു തയ്യം, ഭോഗാസക്തവാക്യമാണുന്നാണു് എങ്കിൽ ധരിച്ചിരിക്കുന്നു്.”

അറബിക്കാ ഭോഗാസക്തവാക്യം. അപരിഷ്ഠു തയ്യം, റിംഗ്കുട്ടവാക്യാണു് എന്ന പറയുന്നതു് ഫേട്ടംകുത്തിൽ കൂസിക്കുന്നിൽ അരിഗ്രംകൊട്ട. അവക്കെട മുഖം ചൊന്നതെന്നു് പോലെ മുഖം. കൂസ്തീയ പാതിരിക്കാക്കെട ദന്തത്തും അവക്കെട ഏദു തതിൽ കാളംപ്പുണ്ടി. എക്കിലും അതൊക്കെ എടുത്തുപറയുവാൻ തക്ക സമയംഡായിപ്പുതിയനിന്നാൽ അവരു ക്ഷമിച്ചു.

രാജഞ്ചി:— “ബഹുമാനപ്പെട്ട സേനാനായകരാ താങ്കൾ ധരിച്ചിരിക്കുന്നതിനു് വിശ്വമാണു് അറബിക്കളെ സ്വന്നാവമെന്നു് കണക്കിന്തവള്ളാണു് താനു്.”

ഷാഖാൻ:— “നിങ്ങൾ പറയുന്നതു് പോലെ പരിത്രം മനസ്യമിതിയുള്ളവരാണു് അറബിക്കാ എന്നു് സ്ഥാനിക്കവാൻ ഞാൻ തയ്യാറില്ല. പിന്നു അവർ നിങ്ങളെ പരിചരിച്ചതിൽ എന്തെ ചീല ആന്തരീക്ഷാദ്വാരങ്ങളിനുന്നാണു് എൻ്റെ സംശയം.”

രാജഞ്ചി:— “ഞങ്ങളെ ഉപചരിച്ചതുകൊണ്ടു് എന്നു് സാദ്യ തയാനവക്കണ്ണാവുക. ഞങ്ങൾനു വല്ല മുക്കുദ്ദേശവും അവക്കണ്ണായിരുന്ന എക്കിൽ ഞങ്ങളെ സാന്ദര്ഭമാക്കുന്നതിനും. അതിനു ശേഷം കൈസറിൽനിന്നു് ഭീമമായ ഒരു തുക വാങ്ങിക്കൊണ്ടു് ഞങ്ങളെ വിട്ടുക്കുയ്ക്കുന്നുാം ചൊല്ലുന്ന ഒരു വിശ്വമാം അവക്കിൽ വായിച്ചുകള്ളുക്കുന്നുാം ചൊല്ലുന്ന ഒരു വിശ്വമാം അവക്കിൽ

ഞായിക്കുന്നില്ല. നേരേററിച്ചാണ്‌വർ മെയ്യൽ. ഒന്നംക്കെ സപ്പി കരിമുത്തുതന്നെ വളരെ ബഹുമാപ്പുമാന്. അങ്ഗിസംഖ്യറക്ഷേ തന്മാളെ വോൺവിധം ഉപരവികയും സ്ഥിരികയും എഡു. പിന്നീട് തന്മാളെ അന്താക്കിയ യിൽ ഏത്തിച്ചുതക്കവാൻ റണ്ടുഫോർ കൂടി വന്നു. വഴിമേഖലു യാതൊരു ദ്രോഗവും കുടാവരു അന്താക്കി യയിൽ ഏത്തിക്കവാൻ വോൺവിധാണവർ വന്നതെക്കിൽ അവരും ക്ലാഡ സംസ്കാരസന്ധ്യാരായ മാറാണ്ടുമുള്ളു?"

ഷാബ്ദാന്തഃ— “മഹാരാജ്ഞൻ! അവക്കു് ചില ആന്തരീക്ഷം മേശങ്ങൾല്ലോം ഉള്ളതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു് അവർ നീങ്ങളോടു് നല്കു ചിഞ്ഞകളായി ചൊയ്യാറിയതെന്നു് ഏത്തിക്കു് ദ്രോഗവിശ്രദ്ധാസ ചുണ്ടു്. ആ ഉദ്ദേശം ഏതൊണ്ടാണു് നും പട്ടാളത്തിലെ റബ്ബ നൃംപുഷ്കരാറിൽ റാനു് ദാന ദരിപ്പിട്ടുണ്ടു്. അതെന്നു വേണു് ഇനിയോരവസരത്തിൽ പറയാം.”

രാജ്ഞി:— “അവരുടെ ഈ പ്രവർത്തിയിൽ ഏതുക്കിലും രഹസ്യം ഒളിഞ്ഞുകിട്ടുവണ്ണുന്നു” റാണൈരാക്കരിവുണ്ടായിരുക്കാം. ഏന്നാൽ അതു് മുടിവെങ്ങ്ങാൻ ത്രംഖിക്കാതെ ഉടനെ ഏതെന്ന അറിയിക്കാണുണ്ടു്”

ഷാബ്ദാന്തഃ— “അങ്ങിനെ ആയിരക്കാഞ്ഞുടെ. ഉടൻതന്നെ അതു പറയാം. അതിനുമുമ്പു് നീങ്ങൾ സപ്പികരിക്കുകയും മറ്റും ചെങ്കു ആ ആശബ്ദികളുടെ ഉപരു് അറിയാമെങ്കിൽ പാണ്ഠതാൽ ഉപകാരമായിരിക്കും”

രാജ്ഞി:— “യുവായാശാരാം, ക്ലിറർ. അംതാണവക്കാട് പേര്.”

ഷാബ്ദാന്തഃ— “ഇവർ തന്നെയാണോ റാണൈളെ അന്താക്കി യയിൽ ഏത്തിച്ചുതക്കവാൻ ക്ലിട് പുറപ്പെട്ടുണ്ടു്”

രാജ്ഞി:— “അതെ, അവർ തന്നെ.”

ഷാബ്ദാന്തഃ— (കോപത്താൻ വിറച്ചുംകുറ്റു്) “ആഹാ! അ യുവായാശാരാം തന്നെയാണു് നമ്മുടെ സേനക്കു ഇങ്ങനെ നണ്ണി

കൂടിച്ചു. അയാൾത്തന്നെ നമ്മുടെ കാൺചുവടിൽ എത്തിയിൽനാം വിജയപ്പെട്ടു ചെയ്യപറ്റിയതു്. അവരാണു് നി ഒരുംഗാളാട്ടുടി ഇവിടവരെ വന്നിൽക്കൊതനെ വിവരം അല്ലെങ്കിലും ദിവു തന്നെ അറിഞ്ഞിരുന്നുകും നമ്മുടെ ശിപായിമാരെക്കാണ്ടു് അ ഗാരു പിടിച്ചുകൊണ്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. ഏൻ്റെ കണ്ണുവിൽ വെച്ചു വരു അരുത്രു് തുണംതുണക്കുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അക്കുട്ടു ഇനിയും അതു് സാധിക്കം,” എന്നു് പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് തന്റെ സേ നയിൽ നിന്നു് ഒരു ജമേദാരേയും നല്ല കായശക്തിയും നാലു് യോഖാക്കലേയും അരികിൽ വിളിച്ചു് നിശ്ചിയച്ചു് വേഗം പോ യി അവരു പിടിച്ചുകൊണ്ടുവയ്ക്കിൻ. അംഗും ഒരു സേനാവിശ്വാസവായി ഉടനെ പുറപ്പെട്ടു.

അതു കേട്ടു് ജീസിഹരിന്റെ പ്രദയം വല്ലാതെ വേദനിച്ചു. മഹാദക്ഷു് വിക്രബ്ദായ പ്രാത്തിയാണെതന്നു് രാജഭാരിക്കു് തേപനി. എന്നാൽ അവരുടെ അടക്കപ്രാശം അംഗും ധർശനന്നും ഉണ്ടാക്കുവാൻ പോകുന്നില്ലോ” കണ്ടു് അവാർ മെനും അവലംബി ആ. ആ ശിപായിമാരു പറഞ്ഞയും ശ്രദ്ധം മനസ്സു് സ എം അവരുടെ ചാബാനം സേനയും അവിടെ താരാളമിച്ചു. യാ യോഖാവും കൂറാടും ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെട്ടു് തന്റെ മനസ്സിൽ കൊണ്ടുവരുന്നും കാരണിരിക്കുംണ്ടാണ്ടാരാ.

തല കൊച്ചുമ്പുന്നതിനു് സമ്മാനം.

ഒന്നതാക്കിയയിൽ നീനു് അർദ്ധക്കിലേക്കു് പോകുന്ന പാത യിൽക്കുടി നുറിൽപ്പാരം റൂഡിട്ടുണ്ടായും ഒരു നന്താവും അശ്വപാതയും നാരായി സാന്തുരിക്കുന്നുണ്ടു്. കുതിരക്കുളെ ശീലുഗതിയിൽ കാടി ചുക്കുണ്ടാണു് പോകുന്നതു്. ഒരു ഭടൻ മനസ്സു് ചുണ്ടിക്കുണ്ടി ചുക്കുണ്ടു് പറഞ്ഞു. “ശാതാ പോകുന്നു” ആ ശമ്പുതോടു കൂടി അവരുടെ കുതിരക്കു വായുവേഗത്തിൽ പാതയിരുട്ടുണ്ടി.

കുന്നേ പോയിവക്കാണ്ടിങ്ങന ഒരാചള കണ്ടിട്ട് ഒരാൻ പറഞ്ഞ.
“നാം ഉദ്ദേശിച്ച അള്ളല്ലെന്നു തോന്നുന്നതു.”

മഹാരാജവൻ:— ‘അയാളായിരുന്നുകൾ വഴി ഏടുത്തു
കൊണ്ടിപ്പോരി ചാടിക്കണിഞ്ഞെന്നുണ്ട്.’

കുന്നാമൻ:— ‘ഓരാരാജൈ പുത്രപരമാരാ. നാഞ്ചു ഞ
ഞോട്ട് ചെല്ലാതു അരാറിഞ്ഞോട്ട് വരുന്നവരല്ല.’

നാലാമൻ:— ‘എന്തിനാടോ വല്ലതുമൊക്കെ പറയുന്നു.
അയാളിടു തലയെടുക്കണമെങ്കിൽ ഇള്ളിള്ളവന്റെ വാദ ഉറയിൽ
നിന്നു പുറത്തു വരുണം.’

സേനാപതി:— ‘അയാളിടു തല അരക്കുന്നവൻറെ കഴു
ത്തിൽ തോനൊരു പൊന്നക്കണ്ടിത്തുല അണിയിക്കുന്നുണ്ട്. പി
നു നമ്മുടെ സേനാപതി യാമ്പാനെക്കാണ്ട് രാജസന്നിധി
യിൽ പറയിച്ചു നല്ല സമ്മാനം വാങ്ങി കൊടുക്കുകയും ചെ
യ്ക്കും.’

ക്രിക്കറ്റ് ടീമിൽ നായിരിക്കുന്ന ഒരു നായിരിക്കുന്ന ഒരു
നായിരിക്കുന്ന:— ‘ഈ സ്കോട്ടീഷ് റോത്രവോ ആ സമ്മാനം എന്നു
നായിരിക്കുന്നാണുണ്ട്.’

സേനാപതി:— ‘എററവും വലിയ ഒരു നമ്മാനും എന്നു
കുറഞ്ഞുണ്ടുണ്ട്.’

ബണ്ണാമൻ:— ‘കരമൊഴിവായിട്ട് വല്ല ജില്ലയും തരിക
വാണ്ണോം?’

സേനാപതി:— ‘അതോന്നമല്ല. അതിലും വലുതായി
രിക്കും.’

കുന്നാമൻ:— ‘ജൂസിഫയിനെ കല്പ്പാനം കഴിച്ചു തരിക
യാണോ?’

സേനാപതി:— ‘അതെ, ജൂസിഫയിനെ കല്പ്പാനംകഴിച്ചു
തരിക്കുന്നുണ്ടോ?’

സേനാപതിയിൽ നിന്നു കിട്ടിയ സമാധാനം കേട്ട് ആ ഒ
ന്നു പുളക്കിത്താരുന്നായി തുമ്പിച്ചാടിക്കൊണ്ട് വീണ്ടിളക്കി. “യുവ
യോദ്ധാവിന്റെ തല അരഞ്ഞു കൊണ്ടുവരികയും, ജൂസിഫയിനെ

പ്രാണിഗ്രഹണംചെയ്യുകയുംചെയ്യു് ഭാവിച്ചാലും കൈ വാളുത്താം യേമ്പുദേവാന്നറ ക്ലൂസ് എനിക്കാണാളുതെന്നു്.

മനാമൻ: — (അസൃഷ്യാലുവായി തലയുട്ടിക്കാണ്ടു്) “രാജാവാകാൻ കൊതിക്കുന്ന റിംഗൾ ചാന്തം! എന്നുക്കാരാം മുഖ്യി യുണിഡോ നിന്നക്കുംബു്”

മനാമൻ: — ‘എന്തിനാണീ മംഗലക്കുന്നതും? ഒരാൾ റാംസുപിൽ തോറേറ്റാടിയവനും മറിവൻ യർക്കുകൾക്ക് തോറിട്ടു് വാലുംതാഴു് പാതത്വനമാണു്.’

ആ വാചകം അവർ റണ്ടുപേരും അഡിഗംകാളുംബു്. അവർ വാഴ്തപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു. “നീയാരെടാ, ഈ ചൊല്ലാബുപ്പലും പറയാൻ. കാക്കയായിരിക്കുന്നു, കണ്ണതും കേട്ടി തും പറഞ്ഞുപോയെങ്കിൽ ഈ വാഴ്തക്കാണു് ആദ്യം നിംഗൾ തല ഏടുക്കണം. എനിട്ട്, യുവയോഖാവിംഗൾ ദൂരം ചെല്ലുക മുള്ളി എന്നുംബു്.”

രണ്ടാമൻ: — ‘ഇതു റബിയ ക്രേനാംബായിക്കുന്ന റിംഗാളു കീൻ പിന്നാം യർക്കുക്കു് ഒരുത്താനും റിംഗ്കുടാനും അന്താക്കിയയി ലേക്കു് പോകാം ഇടയാവുകയില്ലായിക്കുന്നു്.’

അവർ റണ്ടുപേരും: — ‘ആ കാവു് നിംഗാളുക്കുടിംഗു്. റി അഡ്ദിം യർക്കുക്കു് വിഞ്ചാടിയ ആരാതനെന്നാണു്’

രണ്ടാമൻ: — ‘അതില്ലുനു്’ ആകും പറയുന്നു. അപ്പോൾ താൻ ഒരു റൂമി ശിപായി മാത്രമായിരുന്നുകൊണ്ടു് സാമ്പാന യോക്കി ഗംഡിച്ചു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ എന്നുറ ശേഷിയും ശേഷിയും ശത്രുഞ്ഞീഡിവിച്ചിരിക്കുന്നു്. യുവയോഖാവിംഗ് വധിച്ചിട്ടു് വന്നാൽ ജീസിഹയിംഗൾ അത്രപും കൈവരക്കുന്നു്. ഇപ്പോൾ എനിക്കു് തോന്നുന്നു്, യുവയോഖാവിംഗ് പേടിച്ചു കാടിയ താൻ പത്രു് യുവയോഖാക്കിംഗു് മതിയാക്കുന്നു്.’

അവർ റണ്ടുപേരുംകൂടി: — (കരേ ശമ്പുത്തിൽ) ‘ജീസിഹയി റാ വേംക്കുന്ന കാര്യും നിന്നേക്കാരാം മുമ്പുതന്നു തണ്ടരി ഉറച്ചു

കഴിഞ്ഞത്താണ്. ഇന്നി ആ സംഗതി പാതയുപോരെയുള്ളിൽ റാഡി തന്റെ തലയായിരിക്കും ആദ്യം കൊള്ളുക.”

അവക്കട വീരവാദം കെട്ട് രണ്ടാമനു് അരബിശംസ്തുത. അഥവാ തന്റെ അരയിൽ കെട്ടിച്ചിരുന്ന വാദം ഉശരി ഏതുതുകാണ്ടു പറഞ്ഞു. “ആക്കട ജൂസിഫയിൻറെ ഭർത്താവാക്കവാൻ ആരാണ്” പ്രാപ്തിയുള്ളവനെന്നു് ഗോക്കീട്ടാവട്ട സ്ഥാക്കി കാര്യം.”

ഇതുകൂടായപ്പോഴും സേനാപതി അഖായകട ഇടും മാറ്റി ദിഃക്കയും അറാരെ പിടിച്ചുമാറുകയും മെയ്തുകൊണ്ടു് എന്നു. “യുദ്ധാധാരവിനു ഒങ്ങപ്പിക്കുകയോലും മെയ്തുന്നതിനാക്കും” ജൂസിഫയിൻറെ പേരും പറഞ്ഞു് കലാറിക്കുന്ന നിങ്ങളും താടി മരിക്കാനാണു് ഭാവമെങ്കിൽ പിന്ന ജൂസിഫയിൻറെ ഭേദത്രം ഒക്കവൽത്താണു് സാധിക്കുന്നതാണെന്നു്.”

സേനാപതിയുടെ ശ്രദ്ധക്കുന്നതും അവൻ നിന്നുണ്ടായ പുകയും ആയും ശൈലിയും ഉറകളിൽ വാശുകയും മെയ്തു. അതിനും ശേഷം ആ സേന യുദ്ധാധാരവിനേയും മററം തിരിച്ചു പുറപ്പെട്ടു.

ജൂസിഫയിൻറെ അഖാപനമ്മത.

ശ്രീറാജിനായും യുദ്ധാധാരവിനേയും സന്ധനങ്ങൾക്കി കൊണ്ടുവരുവാൻ വേണ്ടി റാഡിക്കല്ലേപ്പുക് സേന റാപ്പുടനുതു് ജൂസിഫയിനും രാജത്തിയും കാണകയാണെങ്കിലും യുദ്ധാധാരവിനു സംബന്ധിച്ചിട്ടേണ്ടും യാഥാനും നാളുകിൽ വിഡി ജൂസിഫ യിന്റെ കണ്ണരസ്യം മുളച്ചുകയറി. പ്രസ്തുത രണ്ടു സംഗ തികളും ജൂസിഫയിൻറെ എദ്ദേഹത്തെ മരിച്ചുകൊണ്ടു് മരിപ്പുംതെക്കു് പോകുന്ന കൂറവുപോലെ തോന്തി അവരാക്കു്.

ശാഖാനം സേനയും താവാളടിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തുള്ള ഒരു കൂടാരമാണു് ജൂസിഫയിനും രാജത്തിക്കും താമസിക്കുവാൻ

വേണ്ടി കിട്ടിയിട്ടുള്ളത്. അതിന്റെ ഒരു മുദ്രയിലിട്ടിരിക്കുന്ന ഉദ്യമത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നവരും. ദുർഘട്ടിക്കൊണ്ടു അവരും എത്രത്തോക്കെങ്ങ്യാം പറയുന്നുണ്ട്. അവരും പറയുകയാണു്. “തന്നു കണ്ണത്തിൽവാച്ചുണ്ട്” എറിവുട്ടിയതെങ്കിൽ പേടിക്കാനില്ലോയി കുന്ന. യുദ്ധഭോഖാവു് ശ്രദ്ധിപ്പിക്കുന്നിൽ അനുത്തരസഹജമായ യുദ്ധപാഠവാഴ്ത്തു ഒരു പുരഷന്മാരു്. ഒരു തുടക്കലോ രൂമി ടെ സാരോടു് എടാക്കാൻ ആയിക്കുവാൻ കഴിവുണ്ടോ എന്നെന്നാാം. ഏറ്റവും ഒരു അവസരത്തിൽ മുളിമുളിപ്പുണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിൽ വാദ്യാധികാരിയാണു് അയിക്കുവാനാലുണ്ടു്. സമ്മാനം മോഹിച്ചു്, ഏതെ തിലും വിശ്വാസിനു് ശ്രദ്ധിപ്പിരിക്കുന്ന ശിരചും മെച്ചുണ്ടു് മാത്രമാണു് ഇതു അവാസരത്തിൽ അവക്ഷേപിക്കുന്നുള്ളതു്. അഞ്ചു ഫതി കൊണ്ടോ വഞ്ചാക്കാണ്ടോ എത്രബിന്ദു ഏതുയും വിരോധമില്ല. സമ്മാനം കരാധമാക്കും അതാണവരുടെ മൊലീഖകാലേശം. ഇം ദിവ്യമുർ അദ്ദേഹത്തിന്റെ, അതെ ആ അബദ്ധിസൂന്ദരിക്കുന്ന ജീവിതദീപ്പിയ താഴമാറ്റക്കിയതിനു് ശേഷം നോൻ ജീവച്ചീജ നീറ്റുന്നുണ്ടു് പ്രയോജനവും ആ ചാറിന അവളുടെ പ്രദയ തത്തിൽ നാബന്ധപ്പെട്ടുടെ അവളുടെ സ്വഭാവം അതുകെ മാറി. ഒരു വിദ്രാന്തചിത്രത്തെ പോലെ നാലു ഭാഗങ്ങൾക്കു പതറി നോക്കിത്തു ടണ്ണി. അവളുടെ നയനങ്ങൾ അനുസ്യാരം വാൺചു. എവാംവിഡി അളളായ ഭാവപ്പുകളുകുറഞ്ഞിട്ടും അശാളിടു വസ്യമാതാവു് അ നേരാട്ടു് ചേരാം അതെന്നാം അവരും കണ്ടില്ല. തീളക്കുന്ന വെ ഇം പോലെ കാരോ തരം ശോഷ്ണികപാ കാണിക്കുന്നവരും. എന്നതാക്കുന്നവാൻ കാട്ടിക്കുന്നതുനു് എഴുതി അറിയിക്കുവാൻ പ്രയാസം.

അതെല്ലാം കണ്ണഭക്കാണിങ്ങനു റാജാൻി അനുഭംവിട്ടു് മിച്ചിച്ചു നിന്നുഹോയി. അല്ലെ സമയത്തിനു് ശേഷം അവർ ജൂസിഫയി നീക്കുന്ന ശോശ്സെട്ടതു് തന്റെ മടിയിൽ വെച്ചുകൊണ്ടു് ചോദിച്ചു. “കാമനെനി നിന്നുക്കൈയ്യു് സംഭവിച്ചു്” എന്നു്.

ശ്രീസിഹയിൻ അത്രുപൂണി അഞ്ചായ നയനാഖല ഉടച്ച് കൊ
ണ്ട് ഗതിഗമനത്താട്ട പറഞ്ഞു. “വാദ്യമന്ത്രാവൈ! ഇവാഴലാദ്യം
വിനേയും കുറാറിഡനയും അനേപ്പിക്കാവാൻ വേണ്ടി ആ സേന
ജവിടെ നിന്മം പുറാപ്പട്ടം മുതൽ ഏറ്റവും എഴുപ്പം അസ്പദാഭാ
ധിത്തിന്റെരിക്കാണു്. ദുരിസേന അവാരെ പിടിക്കിയാൽ
പിന്നെ ആ സാധുകളുടെ സ്ഥിതി എന്നായിത്തീരുമെന്നാണു് എന്നു
ഈ ആലോചനിക്കുന്നു്.”

രാജതി:— “എൻ്റെ ഭാമഹാ! നീ ഇഷ്ടാന ട്രിപ്പിംഗന
തെന്തിനാണു്? കനാചതായി പറയുകയാണെങ്കിൽ യുദ്ധാഭാ
ദ്വം കുറായും കീൽക്കുള്ളു. ആയിരാക്കണക്കായ റൂചി ഭാവാന
നിസ്സങ്കാചം അരിഞ്ഞുവീഴ്ത്തിയ മഹാദീരനാണു് യുദ്ധാഭാദ്വം.
അദ്ദേഹത്തോടു് അട്ടക്കവാൻ ചോലും നഞ്ചാട സേന ദെയ്ത്തേപ്പു
ടകയില്ല. രഘു റിയവും അദ്ദേഹത്തെ സമീപിക്കാവാൻ സാധി
ച്ചാൽ തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു രോമത്തേപ്പും കേടുവരു
ത്താൻ ഇടം കൊടുക്കാതെ രക്ഷപ്പെടുവാൻ മാത്രം ഫൂളി യു
ദ്ധാഭാവിനാണു്.”

ശ്രീസിഹയിൻ:— “അമു! റായമല്ലുകാരം സമരം നടക്ക
കയാണെങ്കിൽ ദയപ്പെടാനില്ല. ഇവയുടെ ഉദ്ദേശം അതല്ലപ്പോ.
വണ്ണിപ്പേം കബളിപ്പിപ്പേം എങ്ങനെയെങ്കിലും ആ അറബാറി
യോഭാവിന്റെ തല കൊണ്ടുവരിക എന്ന മാത്രം ഇവക്കുള്ളേണ
കളിവല്ലോ.”

രാജതി:— “യുദ്ധിരനായ ഒരു മൂസിം യുഖാവിന്റെ ത
ലയെടുക്കാൻ അതു എഴുപ്പുകൂടുതു കാര്യമാണമല്ല.”

ശ്രീസിഹയിൻ:— “വൈരികളിൽ നിന്മം യാതൊക്കവിധ
പീഡനത്തിനും വഴിയില്ലാത്ത കരവസരമാണെന്നു്. ഈ അവസര
ത്തിൽ മുത്തേക കരതലുക ലൈനം തീരുതെ സഞ്ചരിക്കുകയായി
രികഴം അവർ. അതിനീടെയിൽ നഞ്ചാട സേനയിൽ നിന്മം. മാ
ലർ അവയുടെ പരിനിർത്തി ചെന്നു് ആകുമിക്കുകയാണെങ്കിൽ

അടിച്ചവു പായുകയല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ല. റത്നചയം ഡീരത കൊണ്ടുള്ളു” മുഖ്യാജനങ്ങളാവാനാണോ?”

രാജഞ്ചി:— “സിംഹം ഉറ്റേക്കയാണൊക്കിലും അതിനീൻ്റെ പരമാത്മസ്വപ്നത്തിൽക്കൂടും മാറ്റം വരുന്നീല്ല. അതുപോലെ ഡീരപുര ഷാൻ എഴുപ്പും ഡീരൻ തന്നെനാണോ. അധാരാളി വാദവിച്ചടിമ ചുട്ടുതുക ചീലിനു കാര്യമാണെല്ലോ.”

ശ്രീസിഹയിൻ:— “അവിധാരിതമായിട്ടാണോ” അഡയാഥം ആ കുമതത്തിനും വിഡയനാവുന്നതെങ്കിൽ ശരൂ ക്രിംകടിമചുട്ടുകയും പാതാഘാണോ” ചെയ്യുക?

രാജഞ്ചി:— “അതുകൊന്നും പ്രാപ്തമാണെല്ലോ മരി ശിപായികൾ.

ശ്രീസിഹയിൻ:— “യാത്രാക്കണ്ണത്താൽ വഴിയങ്കിൽ ഏ വിഡയക്കും വിത്രമിക്കവാനിടവരികയും അങ്ങനെ സുഖനിപ്രകാരം വിഡയനായി അഞ്ചോറം എന്നും വരും. ആ സമയത്താണോ” ഭീതക്കുള്ളായ മരികൾ അവിടെചേരുന്നും അങ്ങേത്തിനീൻ്റെ മേൽ ചാടിവിനീനും ഉപദ്രവിക്കുന്നും ചെയ്യുന്നതെങ്കിലോബാ?

രാജഞ്ചി:— “നീൻറെ ചോദ്യമാണെങ്കല്ലോം സമാധാനം പറയുവാൻ വിഷമം. പിന്നെ നീൻറെ എദ്ദെത്തെല്ലാംകൊണ്ട് സംശയങ്ങൾ അത്മമില്ലാത്തവയും, ഏവംവിധാനങ്ങളായ സംശയ ഒരു മൂലം മനസ്സിനെ പുന്നാക്കുന്നും ശരിയല്ല. ജീവിച്ചിരിക്കാൻ അഞ്ചോറിച്ചതിനും വിധിയുണ്ടെങ്കിൽ ആകും വിമാരിച്ചാലും കൊണ്ട് അഞ്ചോറത്തിനും നടക്കുന്നതല്ല.”

ശ്രീസിഹയിൻ:— “അതു മനുംകളുടെ വിശ്വാസത്തിൽ പെട്ടതാണോ. ഈ ആപാതസ്ഥിയിൽ ആ വിത്രാസമല്ലാതെ സമാധാനത്തിനും വഴി കാണുന്നീല്ല. അതുരം വിശ്വാസത്തിൽ അടിയുറച്ചു നില്ക്കുവാൻ ഞാൻ രാളിരക്കൈ പണിച്ചുപുട്ടുണ്ട്. പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഫലം മനസ്സുട്ടണിയിട്ടാണെന്തെന്തെന്തെ?”

അവർ അഞ്ചിനെ സംസാരിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുവാ ഷാഖാൻ്റെ കൂട്ടാരത്തിലെ ശിപായിമാരിൽ ഒരുവൻ ഒരു സന്ദേശവുമായി അവിടെ എങ്ടെ. ആ സന്ദേശം രാജഞ്ചിയുടെ

പേക്കളുടൊഴിക്കുന്നതിനാൽ രാജൻ അതു് വാദി റാചിച്ചുട്ട താം. “ചില റഹസ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു് പറയാമോ” എന്ന് ഉന്നതിച്ചുകുന്നതു് കാമ്മയിട്ടായിരിക്കുമെല്ലോ. അതിനു് അഥവാ സരം തന്മാക്കാണ്ടു് എടുന്നുമ്പോൾ ദിക്കാരത്തിലേരക്കഴിഞ്ഞുവാ മെന്നപേക്കു്.” അതു് വായിച്ചു് തീന്തിന്തേഷം പിരാം ശനയായു് തീന്തിന്തിനാജി ജീസുപ്പായിനേന്നോടു് “ഞാനിപ്പൂരാ മടങ്ങിവരാം” എന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് പുന്നേതക്കു് ചോധി.

രഹസ്യ സംഭാഷണം.

സുര്യാസ്തമനം ക്യാമ്പിന്ത്യിടു് റണ്ട് ഉണ്ടിക്കുറിൽ അഡികമായി കില്ല. സബ്ബാരക്ഷിണാംവകാണ്ടു് അളന്ത് ഭക്താർ ഗോരത്തെ തന്നെ ഉറക്കിക്കാണ്ടു്! റാജൻയിട ത്രികാരത്തിൽ വരീവു് ഉദ്ദേശം ഇങ്ങനുവു് വാര അക്കലെയുള്ള ഒരു ക്രികാരത്തിൽ താമസിക്കുന്ന ചാബാ നു രാജൻയിലൂടെ മഹാപടിയെ മുരീക്കിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടു്. അംഗും ഫേകം സന്ദേശവും കൊണ്ടു് റാജൻയിട ത്രികാരത്തിൽ പോധി അന്ന മുതൻ മടങ്ങിവരികയും മഹാഭാഗി എഴുന്നാളിന്നുണ്ടു് സന്ദേശം വുകൊട്ടക്കയും ചെയ്തു. അതു കേട്ടതിന്റെ ചാബാനു അംഗും പരമ്പരാപ്രകാശത്തിനു പുറത്തേക്കു് വന്നു് തല കുറിച്ചു് ഏരാം തെരുവും രിൽ അംഗും കൊണ്ടു് റൂഡി സമ്പ്രദായപ്രാരംഭാജിയും രാജൻമാരും വാദി വാദ്യം ചെയ്തു. അതിനുശേഷം തുടന്നു. “ഖേദംാവട്ടു് നേരുള്ളു അഭിവന്നതു് ദ്വീശത്തിനിടയാക്കിയിരിക്കുന്നുണ്ടു്. രഹസ്യം കരി കരുതു്വച്ചു് പറയുവാംഉള്ള സംഗതിയായതുകൊണ്ടാണു് റാജാിയെ ബുദ്ധിക്കുമ്പാനു കുറഞ്ഞാം” എന്നൊക്കെ.

രാജൻ—“അതു് സാമുഖ്യം. ഞാനം ആലോചിക്കുവേണ്ടായി”എന്നു് പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് രാജൻ അതു് വാചകം അവുസാനിച്ചുചെയ്തു.

ഇനിയെന്നതാണു് പറയേണ്ടതു്. എത്ര വാക്കുകൊണ്ടാണു് സംഭാഷണം തുടങ്ങുന്നതു് എന്നാൽ അതുംപുരിച്ചുകൊണ്ടു്

ഒരള്ളുസുചയം നിന്നുമ്പേം ശാഖാവാൻ തുടർന്ന് “എദയത്തിൽ ഒളി സേചകിടക്കുന്ന റഹസ്യം നാബിൽക്കുട്ടി പറയേണ്ടെങ്കിൽ കൊണ്ടുവരുന്ന തിന്ന് മുമ്പുതന്നെ, എന്നാൽ ക്ഷമാധാരവാം ചെയ്യുന്ന ”

രാജതി:— “ക്ഷമാധാരവാം ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യം എന്നും ഗാളിയുള്ളതും നിങ്ങൾ പറയുവാനുള്ളിട്ടുണ്ടെന്നുതന്നുതന്നുയായാലും അതു എങ്കാണുകൂടം നാഡുടെ രാജവംശത്തിനും ഉപകാരപ്രദമായിട്ടുള്ളതായിരിക്കുമെന്നും ഏറ്റാക്കിരിയാം. അതു ഒരു ഉപദേശമായി ഒട്ട എന്നാൽ കണക്കാക്കുന്നുള്ളൂ. ഉപദേശം കേരംക്കുന്നും നിസ്വം നീറുന്നും ഉണ്ടാവുക സഹജമാണോ. അതിൽ പരിശോഭം ഉണ്ടോ കുക്കുമുന്നും കാര്യത്തിലുണ്ടായിരിഴ്ചും നാശിക്കാം ക്ഷമാധാരവാം ചെയ്യുന്നതും അതിന്റെ ആവശ്യം ഉണ്ടാകും” രോമനാലി.

ശാഖാവാൻ:— “അയ്മ്രദേവൻ സാക്ഷിഷായിട്ടും എൻ സാ യും എൻ്റെ ഉദ്ദേശം നീങ്കളുടെ അനുഭവപ്പുണ്ടെന്ന ഭാഗം അടക്കിയാണെന്നും. ഏറ്റവാൻ എന്നാൽ പറയുവാനുള്ളിട്ടുണ്ടെന്നു ആ റഹസ്യം മൂലം ഉണ്ടായെങ്കാവുന്ന ദിവിച്ചുത്തുകരം കാക്കുന്നും ദേഹം തോന്തരക്കാണോ. രാജവംശത്തിന്റെ അഭിഭാനം നിലവിൽത്തുവാൻ വേണ്ടി മരണം വരിക്കുവാൻപോലും സന്നദ്ധത്താണോ എന്നും. അതാണോ ആ റഹസ്യം റാണിക്കു അറിയിക്കുവാൻ വേണ്ടതു കൊള്ളുന്നതും.”

രാജതി:— “ഈനി ആ റഹസ്യം ഏറ്റാണെന്നും പറയു. അഡിക്കസമയം കാത്തിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് എൻ്റെ എദയം അസ്പ സ്ഥമാവുകയാണോ ചെയ്യുന്നതും.”

ശാഖാവാൻ:— (ക്രൂപ്പക്ക്രൂപ്പാടെ) “ക്കു ഗതിയുമില്ലാതെ അ ലഭ്യനടപ്പും കണാതാക്കു മുതൽ പിടിച്ചുപറി ഉപജീവിച്ചുപോ ഞന്ന അറബികളിൽപ്പെട്ട യുവയോദ്യാവെന്നും പറയുന്നവനെ അ വിജയത്തെക്കാരിയാമോ?”

രാജതി:— (ക്ഷമാപൂശ്യം) “അറിയാം.”

ശാഖാവാൻ:— “കാരം ഭാനുതന്നായ അവനെ നേരിട്ടും കണ്ണി ക്കുണ്ടാം?”

രാജകുമാർ:— “അവരുടു് കണക്കെടുത്തു്.”

ഖാബാൻ:— “അവനെ സംബന്ധപിച്ചു് ചില രഹസ്യങ്ങൾ നൽകാളാക്കു കേൾക്കുന്നുണ്ടു്. (അല്ലോ സംശയത്തോടെ) അറാൻ റൂം രാജക്കമാരിയിൽ ഓഫീസിൽനിന്നുണ്ടു്. രാജക്കമാരി ക്ലീസിപ്പിയിൽ.....”

രാജത്തി:— “എന്നാം എൻ്റെ വൈപ്പുൽ തുറന്നു പറയു്.”

ഖാബാൻ:— “ക്ഷേമിക്കണം. രാജക്കാൻ അവനെ അതിരാറ സ്കൂളിൽക്കൊണ്ടും കേട്ടു്.”

യുവരാജാഖാവിംഗന് അപലപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ആ സംഭാദം രജഞ്ഞിയെ അരിഞ്ഞംകൊള്ളിച്ചു. അവക്കു നയനങ്ങളിൽ വിനാം തീപ്പുരുഷി പാരമ്പര്യമോലെ അവനു് ദതാനി. ഏന്നാൽ ഖാബാൻറെ സേനയോടുള്ളടച്ചി അഭിരുചിട താവഴ്ത്തിൽ താമസിക്കുന്ന സമയമായതുകൊണ്ടു് അവനെ ആനുസരിച്ച് പറയുവാൻ അവർ ദൈർଘ്യപ്പെട്ടില്ല. ആകിലും അടാഡക്ക ദിവാനാറാഡിനു് ഒറ്റാം സാഭവിച്ചിരിക്കുന്നതു് ഖാബാൻു് കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞു. അവൻ കാര്ത്തു. യുവരാജാഖാവും ക്ലീസിപ്പിയിനും പ്രഥമബന്ധത്തിൽ ഏകപ്പെട്ട് ഏന്ന വാത്ത് അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടാണവർ കോഹാസയായി തീന്തിരിക്കുന്നതെന്നു്. ആ മറിഞ്ഞുടെ ഉദയങ്ങാട്ടുടക്കി ഖാബാൻറെ ദൈർଘ്യം പ്രിയനീഭവിച്ചു. അവൻ ദൈർଘ്യസദ്ദം രാം തുടന്നു. “രാജക്കമാരി ക്ലീസിപ്പിയിൽ ഒരു ഔദിപി മുന്നാറുക അംഗസംഭവിച്ചുണ്ടാണു്. പിന്നെപ്പറ്റിക്കൊന്നയാണു് സ്കൂളും ഉടലെടുത്തതെന്നു് മോഡിച്ചുവും അറുബിക്കു മാറ്റുന്നും കാനുകുംബാനും സ്കൂളും സംഭവിച്ചുവും ഏന്നാണു് ഏവൻറെ അഭിരുചിം.”

രാജത്തി:— “അംഗാനയായിരിക്കും.”

ഖാബാൻ:— “ ഇ വാ ട റാ ലൈ റാ റി റി അന്നരക്കയാ വിത്തിന്തിരിക്കും ക്ലീസിപ്പിയിൽ ഏന്നതു് റമ്പുടെ രാജവംശത്തിനും

രീത്താൽ തീരാത്ത ഒരു അപമാനിക്കാണ്. അതിൽനിന്നും രക്ഷ പ്പെട്ടവാൻ ഒരു ഉപാധം മാത്രമാണോള്ളൽ. അതായൽ⁹ യവയേം ദാവിഡ് തല കൊണ്ടുവരുന്ന ഭൻ ആയതനെ ആയിരുന്നാലും അവനു¹⁰ രാജക്കാരിയെ വോളി കൂട്ടു കൊടുക്കുന്നതാണോള്ളൽ. ഒരിളംബാറം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ. യവയോശാവിനെ സ്ഥാപിക്കുന്ന ഒരു യുതിഫാണ് ജൂസിഫയിൻ എക്കിൽ ഇന്നതനു ഒരു വിളംബാറം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ ചെയ്തപ്പെട്ടകയില്ലോ¹¹ എല്ലാവരും മഹ്മുദി ദാക്കം. തപ്പാരാ ഇഷ അപമാനത്തിൽ നിന്നും രക്ഷക്കൂട്ടു വാൻ അതുപകരിക്കും എന്ന കാര്യം തീർച്ച. അതിനുംനും അ റിളംബാറത്തെ തുടൻ¹² മുരിയോല്ലാക്കളിൽ ഒരു ദണ്ഡുണ്ടാകുന്ന തും, യുവയോശാവിനെ വധിക്കുന്നതിനും അവരിൽ ഭാദരാത്തതെ ഒരു ഉദ്യോഗത്തായി തീരുന്നതുണ്ടോ. യവയോശാവും വദിപ്പി ചെയ്ത കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ അവബിക്കു ചാരാങ്ങയപ്പെട്ടതുണ്ടോ എല്ലായ വിഷമമൊന്നാകില്ല. യവയോശാവും വനിക്കാപട്ടാത്തോ ടുടടി വന്നിട്ടില്ലായിരുന്നുവുകൾ കഴിഞ്ഞ യുദ്ധത്തിൽ വിജയം നുടക്കായിരുന്നു എന്നും തീർച്ച.”

അവരും സംസാരം കേട്ടകൊണ്ടിരിക്കുന്ന രാജതിയോടായി അവനും പറഞ്ഞു. “യുവയോശാവിനും ശീരമേരദം ചെയ്ത അരു തല കൊണ്ടുവരുവാൻ ഒരു സേനയെ അയച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടോ അരു തല കൊണ്ടുവരുന്നവനും ജൂസിഫയിനെ പതിയായി സമ്മാനിക്കുന്നതാണോള്ളൽ. അതുകൊണ്ടും അ സൂത സേന മടങ്ങിവരുന്നതിനുള്ളിൽ അഞ്ചു¹³ ജൂസിഫയിനു മാറ്റി സംസ്പര്കക്കയും തന്നെ അണിപ്പായതിനും വഴിപ്പെട്ടതു കയ്യും ചെയ്യണമെന്നും. അവരും സംസാരം കേട്ടകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ താൻ മുൻസുപിതയായല്ലോ എന്നാൽ¹⁴ രാജത്തി കുഞ്ഞി തപ്പെട്ടകയാണോയെന്നും. ഇതുകയും സംസാരിച്ചതിനും ശേഷം തന്നും ദിക്കാരത്തിലേക്കും പുറപ്പെട്ടു.

ജൂൺമായിഡിന്റെ സഹിതി.

യർത്തുക്കു് അന്താക്കിയാ പാതയിൽ ഉള്ള ഒരു മെതാനത്തിലാണ് ദൂരി സേന താവളുടെച്ചിരിക്കുന്നതു്. നിശ്ചയം ആദ്യ തെപ്പത്തി കഴിഞ്ഞു. ടെന്നാരെല്ലാം ഗാഡമനിത്രയിൽ ലയിച്ചി റിക്കഡാണു്. ആ പ്രദേശം ഒരു മെഡനും അവലംബിച്ചിരിക്കും നും. എന്നാൽ പാളയത്തിലുണ്ടു് ഒരു കൂടാരത്തിൽ ഒരു വിളക്കു് ചീനി മിനി പ്രകാശിക്കുന്നുണ്ടു്. അതിഡിനും പ്രകാശത്തിൽ ഒരു ഗൃഹിയും കാണാവാൻ സാധിക്കുന്നുണ്ടു്. അവരും ആ കൂടാരത്തിൽ താഴസിക്കുന്ന ഒരുത്തിയാണു്. മെല്ലിഞ്ഞ ദേഹം, കുഞ്ഞിച്ചു് പരവശ്രമായ ദുഃഖം, എന്നോ ചീല അനോധ്യാധകരാക്കു് പരംഗാം ധാരയുള്ളപോലെ തോനാം അവളുടെ ചലനങ്ങൾ കണ്ടാൽ. എന്നു നേരും, അന്നേംബുചിന്തേംബുചും നടക്കും പിന്നേയും ഇരിക്കും കൂദാശ ചെയ്യുന്ന പാല ദോഷുകളിലും കാണിക്കുന്നതിനിൽ അവളുടെ ചുണ്ടുകൂടി അന്നേംബുചും നേരും കൂടിയാണു്. നയനങ്ങളിൽ വാനു് അഭ്യുക്കന്നാണു് ഒരാദ്യപോലെ “എന്തു്! അദ്ദേഹം സ്വത്തുനായി സഖ്യരിക്ഷകയാണോ, അതോ അവാക്കുന്ന വലയിൽ ആക്കപ്പുച്ചക്കഴിഞ്ഞിരിക്കയാണോ എന്നൊരു കുണ്ടു്.” എന്നിപ്പേരും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അസഹ്യമായ മനോവേദനയോടെ അവരും കൂടാരത്തിന്റെ മഹാഭത്തിലുംകൂടാണി ആരക്കുടുക്കും അതുടുക്കും അതുകുടുക്കും പ്രതീക്കിച്ചിരുന്നു് നിരംഗ്രഹപ്പുട്ടുപോലെ അവരും തുടന്നു. “ഹാ! ഇതുനു ഒരു കഷ്ടം? അവരിനിയും നടങ്കിവാനിട്ടില്ലെല്ലാം വധിയിൽവെച്ചുനോക്കുംബാബോ സംഭവിച്ചും?”

ആ കൂടാരത്തിൽ ഒരു പീഡം എന്നുണ്ടുകൊണ്ടു് കൂടാരത്തെ പ്രകാശമാറ്റാക്കുന്നുണ്ടും, അതിൽ അധിവാസംകൊള്ളുന്ന ഭാഗ്യവീനയുടെ അന്തകരണമുണ്ടു് ഉയക്കി താഴക്കാണു് അതിനിടയിൽ ഒരു ഗൃഹി ആ കൂടാരത്തിലേക്കു് കുന്നുവന്നുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു. “മക്കളെ നീ എന്നാണു് മെഡനും അവലംബിച്ചി റിക്കുന്നും? എന്നാണു് വിശ്വേഷം?”

“എന്നാണാമ്മ! പറയേണ്ടതു്? എങ്യും വായ്തുടർന്നു നാൽ കൊല്ലെ തോന്നുന്നു. നയനങ്ങൾ അനുവദിച്ചു പോഴിക്കുന്നു, അതല്ലെങ്കാൽ വിശ്വഷ്യവും ഇവിടെയില്ല.”

“ഞാൻ പോകുന്ന അവസരത്തിൽത്തന്നെ നീ കരയുണ്ടോ എന്തുനും. മടങ്ങിവന്നു” രോക്കുന്നും നിന്നേറ്റ് ജോലി അതു തന്നെ. എന്നാണിതിനൊക്കെ കാരണം?” രാജഞ്ചി ആരംഭിച്ചു.

ശ്രൂസിപ്പയിൽ:— “അമ്മ പറയുന്നതു് വാസ്തവാംഭാഗം. ഞാനുണ്ടു് ഏപ്പാളു. ഈ ഭാവഭേദത്തിനോടു ശാന്തത വരുത്തു റാൻ കൗഡിയുന്നതു പണിപ്പെട്ടുന്നുക്കും. ഒരു വിധിനിലും ഒരു ഭാവതയിട്ടുണ്ടാവുന്നില്ല. എങ്യാനുഠന്നാഗതാം നീനു് വലിഞ്ഞു പൊങ്കുന്ന ധൂമപടലം ദേഹത്തെ ആകെ വിച്ഛേണ്ടതുപേശേല യാണു് എന്നിക്കിപ്പുാണു തോന്നുന്നതു്.”

രാജഞ്ചി:— “ഈ മനോജ്യധക്കാക്കെ കാരണമെന്താണു്?”

ശ്രൂസിപ്പയിൽ:— “വിശ്വഷിച്ചുണ്ടാണമില്ല. ഫവയോലു വിജൻറ കാര്യം ആലോചിച്ചിട്ടുതനെ.”

രാജഞ്ചി:— “അനാറാശ്യമിന്നതുകൂടും കൊണ്ടു് എങ്യും എന്നില്ല കീട്ടുന്നാണാരാശ്യും? അങ്ങിനെയുള്ള ചീതുകൂടും നീനുകും? മാ നീകരമാണുന്നു” തന്നെയല്ല നമ്മുടെ സാത്രാജ്യത്തിനു് മാനവാനി യുണ്ടാകുന്നതും നീനുകും പോരുംഡാക്കുന്നതും കൂടിയാണു്.”

ശ്രൂസിപ്പയിൽ:— (വിഷയം മാറ്റിക്കൊണ്ടു്) “ഖാബാൻ കമ്പാഡ്യൂസിനുന്നതുനുണ്ടാണു് പറഞ്ഞതില്ലോ?”

രാജഞ്ചി:— (അസ്പരാധതയോടെ) “ക്കു രഹസ്യവാത്ത് പറയുന്നതിനാണകാലും അതിനാൽ വന്നാലേക്കുന്ന വീശ്യത്തുകളെ ചുണ്ടിക്കാണിക്കുകയും, അതിൽനിന്നു് രക്ഷപ്പെട്ടവൻ ഒരു ക്കാരം മുസിഖപ്പെട്ടവനുമുണ്ടു് ഉപദേശിക്കുന്ന റോണ്ടി.”

ശ്രൂസിപ്പയിൽ:— “എന്നാണാരഹസ്യംു്?”

രാജഞ്ചി:— (അല്ലും ആലോചിച്ചിട്ടു്) “രഹസ്യം മറ്റൊന്നും ലി. നിഃന്നറയും നിഃലും അഭിമാനത്തെ സ്പർശിക്കുന്നതാണു്.”

ശ്രീസിഹയിൻ:— (ബജ്ജപ്പുട്ട്) “എന്തോടുകൂടം നിങ്ങളുടെ ഒരു ശാഖിമാനനംതയും സ്വർത്തിക്കുന്ന രഹസ്യമോ?”

രാജഞ്ചി:— അതു, **ശ്രീസിഹയിൻ!** നിരന്തര അഭിരാജം തത്ത കുർന്ന തിന്മാനത്തുലം മുച്ചി സാമ്രാജ്യത്വിന്റെ അഭിരാജത്വത്തിനാകെ ഉടൻ” വക്രതുന്നതാണെല്ലോ.”

ശ്രീസിഹയിൻ:— (പരിശുദ്ധത്വാട്ട) “ഈ വാലിയും അപരാധം എന്താണാണോ എന്നും ചെയ്യും.”

രാജഞ്ചി:— “നീ നിവേദ്യാഭിയാണോ എന്നിക്കരിയും എന്നാൽ ഹാബിയും ചെയ്യും, നീ ചെയ്യിരിക്കുന്നും വാലിയ തത്താണോ, യുദ്ധാജ്ഞാവും നീയലായിട്ടുണ്ടും തത്ത പാലവിധ സംസംരംഗമാക്കും വഴിവാച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നാണോ”. അതിനും പറഞ്ഞ ആ സംഭവം അപരാജാനാർഹംയിട്ടാണോ” മുഖ്യന്തര വിമർശനക്കുത്താവാൻ.

ശ്രീസിഹയിൻ:— “എന്നെല്ലാവിഹന ദ്രോഹിഷിനാണോ എന്നും അയാളെല്ലാണിനെ അറിഞ്ഞു?”

രാജഞ്ചി:— “മുച്ചി സേനയിൽപ്പെട്ട രഹസ്യാന്വേഷകനും ഫോഷ്ട്രൂമരന്നരായി അവബിശേഷനായിൽ പോയിത്തന്നും അവിടെ വെച്ചാണോ അവാക്കി റിവറം കിട്ടിയതെന്നും, അവരിൽനിന്നും ഹാബിയും അറിഞ്ഞു എന്നുംനോ” പറഞ്ഞത്താവും.

ശ്രീസിഹയിൻ:— “എന്നീടും അയാളെല്ലാം ചെയ്യാണെല്ലാം കുറഞ്ഞും?”

രാജഞ്ചി:— “എ അപരാജം തുടച്ചുനിക്കുവാൻ എന്നുകൂടി ദ്വാരാ കുറഞ്ഞും മെച്ചപ്പെടുത്തുന്നും” അയാൾ പറിയുന്നതും.

ശ്രീസിഹയിൻ:— “എത്തുപായജാണായാൽ ചുണ്ണാക്കാണീ കുറഞ്ഞും?”

രാജഞ്ചി:— “അയാൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നുപോലെ ചെയ്യുവാൻ ദിഷ്ടജാണോ”. അതിനാൽ അതു നിന്നു അറിയിക്കണമോ വേണ്ടെങ്കിലും എന്നും എന്നും സംശയിക്കുന്നും.”

ശ്രീസിഹയിൻ:— (അക്ഷമനസ്യായി) “നിശ്ചയമായും പരയണം. വേഗംതന്നെ വേണ്ടതാണും.”

രാജതി: — “ഷാബാൻ പറയുകയാണ്. യുവയേശാരി ഞീറ തലയർത്തു് കൊണ്ടുവരുന്നവനെ നീ പാണിപ്രഹസം ചൊ ഇന്നതാണെന്നു് സമുതിച്ചുകൊണ്ടോ ഒരു വിളംബനും മുസിഖവും കുറഞ്ഞമാത്രു്!”

ആ വാത്ത കേട്ടോടെ **ജൂസിഫയിൻ** തന്ത്രിപ്പുായി അവ ഭിൽ മോഹാലസ്യത്തിന്റെ ലക്ഷ്യണങ്ങൾ കാണാനുണ്ട്.

ഒരുപാടിട ആ അബദ്ദേശമരകൊണ്ടോ രാജതിക്കു് കയംപാ നീ. അതിനാൽ **ജൂസിഫയിൻ** സഹായാനപ്പെട്ടതുവാൻ ദാണി എ അഥവി തുടന്നു്:— “ഷാബാൻറെ അഭിപ്രായം കേട്ടപ്പോൾതന്നെ ദാണി അംഗിൾ” രഹപടി പറഞ്ഞു. **ജൂസിഫയിൻ** ഒരു രാജക്കമാരി യാണു്. റാണ്ടാടിട ഈ ഒരുപാടിപ്പുായതോടോ യോജിക്കുമെന്നു് ആ) റാംകു് തോന്നുന്നില്ല. രാജക്കപ്പുംബംഗമെന്ന നിലക്കു് ഇതുകൊണ്ടു് അപ്പഹാസ്യമായ ഒരു സ്വന്ധാരം സ്വന്ധിക്കായ്ക്കുവുക അംഗാശ്യം.”

അമ്പിനു ഒരു റാണ്ടാരം മെരുപ്പാളുകൊണ്ടോ നമ്മുടെ അ പ്രാന്തത്തിനു് ശാന്തിയുണ്ടാവുമെന്നും, അതിനുപുറമെ രൂപിനേരു ശ്രദ്ധവശത്തിനരായിരിക്കുമെന്നുംജീടി അംഗാശ്യം പറയുന്നു്.

കുംബിനയായ **ജൂസിഫയിൻ** ചരിത്രാക്കലയായി ഇരിക്കേണ്ട യീജനാ. റാജതിയുടെ നാശാം അവാളിൽ കോപാശി കത്തി ജപലിപ്പിച്ചു. അരിംഡംകൊണ്ടോ അവാളിട ദിവം ഇടത്തു. നയന ശശ്രിതിനിനു് തീജപാല വമിക്കുന്നതുപോലെ തോന്തി. ഒരു വന്നപോന്നിരുന്നപ്പുംപോലെ ചരിത്രക്കാണിറിയും വോദിച്ചു: “എ തോ നൃംഖാനുംഡംബക്കാക്കു ശാന്ത പറഞ്ഞു രഹപടിയെന്നാണു്?”

രാജതി: — “ഉംഗ്രാം തീംട്ട ഏനു് കുറഞ്ചീക്കാണ്ടോ അംഗം പറഞ്ഞു. നാശേ രഹപടി വോട്ടക്കാമെന്നു്.”

ജൂസിഫയിൻ: — “നീങ്ങരം പറയേണ്ടത്തെനിന്നുയല്ലായിരുന്നു. “ഒരു മാലാവശേഷപ്പോലെ പരിത്രാശനായ യുവയേശാവിനു

സംബന്ധിച്ചുട്ടേതാലും അങ്ങിനെന്നെങ്കാൽ വിളംബരം ചെയ്യുവാൻ കൂസിമയിൽ മുതിക്കുകയില്ലോ; നേരേമറിച്ചു ദിശ്യനും നീമരുമായ ഹാബ്രാബ്രാൻ തല കൊള്ളുന്നവരും തെന്നാവായി സ്പീകരിക്കുന്നതിനും സന്നദ്ധവാണോ കൂസിമയിൽ എന്നും റിഖംബരം ചെയ്യുമായിരിക്കും അവരും” എന്നായിരുന്നു അങ്ങൾ പറഞ്ഞു മരബട്ടിയെക്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു?

രാജത്തി:— “ഹാബ്രാബ്രാൻ വാഴക്കൽ കേടു എന്നിക്കു കോപം വരികയുണ്ടായി. അതാണു അങ്ങിനെ വിളംബരം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നും എന്നുണ്ടാക്കിയാണു. അഭവതുടെ ഒരു ദിനത്തിൽ താമസിക്കുന്ന ഈ അവാസത്തിൽ അധാരക്കുകുറിശേഷി എന്നെന്നുകുംപും പറയുന്നതും അയാളെ അഡിശംകുശുംകുംപും തദ്ദോരാ നമ്മുളെ അപകടപ്പുട്ടുത്താൻ അമീചു എന്നും റാഡും. ആ വിംബര ഔദം എന്നു ചുരുക്കിയും ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ ഒരു കച്ചപ്പുട്ടണ്ണംകുവിക്കാണ്ടിരുന്ന തിനാൽ ഒരു മരബട്ടിയും പറയുവാൻ നില്ക്കുവാതെ പോകുന്നാണോ” തൊൻ ചെയ്തു.

കൂസിമയിൽ:— “എന്നു ദേഹത്തിൽ ഒക്കുണ്ടാണെന്നു രക്തം ലവാലേശമകുംപും ഉണ്ടെങ്കിൽ ഈ നീളുംശും ഫീറിംം ഇന്നതനും അവസ്ഥാനീപ്പുക്കുമോയിരുന്നു.”

രാജത്തി:— “മകളേ! ഇവിടെവെച്ചുള്ളിനു ഒന്നും പറയ്ക്കുവോക്കതേ! ഇവിടുത്തെ കാരാ ഇണ്ടപുഡ്യും നമ്മുടെ മഹന്മാരാളും വിക്കുചുക്കാണ്ടിരിക്കുയാണോ.”

കൂസിമയിൽ:— “ഈ നീളുംശുംശും അധിനതയിൽ ജീവിക്കുന്നതിൽ ഒപ്പം മരിക്കുയാണെന്നാണോ” എംബു കുത്തുന്നതുണ്ടു.

രാജത്തി:— “ഈ ഹാബ്രാബ്രാൻ അധിനതയിലാണോ” എസുന്നൃതിയുണ്ടും. അവൻ യുാരോജ്വാവിനു ബന്ധനാധനിക്കു കൊണ്ടുവന്നു എന്നും ഇംഗ്ലീഷ് അവസ്ഥയിൽ നാം ഇവിടെ ഉള്ളതുകൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തിനു വിശാചിപ്പുകുമ്പോൾ വേണ്ടി പരിഗ്രമിക്കാമല്ലോ. അല്ലെങ്കെന്തു കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടുകയോ, എസു

നൃഥരാ നടത്തിവരികയും ചെയ്യുന്നതുവരെ റാം ഇവിടെ ഉണ്ടായിരിക്കും അവശ്യും ആവശ്യമാണ്. അതുവരെ റാം ക്ഷമിച്ചിരിക്കുന്നതുമലിപ്പ്.”

അതു^o കേള്ളേപ്പും ജീസീപ്പയീരിൽ എത്തികാളിക്കാണ്ടിങ്ങനു കൊപാഗാക്കുകും ശാന്ത ഉണ്ടായി. ഏതെങ്കിലും ഒരു തീരുമാനം ഉണ്ടാക്കുന്നതുവരെ അവിടെന്നുണ്ടായി താഴെപ്പിക്കുവാൻ അവരും ഉംബ്ര.

അരവസ്സ്.

യുവാദ്യാദ്യാവും ഭിരാറോട്ടുടക്കി ദർശകിലേക്കു^o പോയി ക്കാണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. വഴിയുള്ള കുട്ടിക്കുട്ടിയും ദൈവികമായിരുന്നു ആ തോട്ടും. ഉണ്ണിം വളരും അധികമായിരുന്നു ഒരു ദിവസമായിരുന്നു അനും. തലച്ചടിനായും മുതൽ കണക്കാൽ വരുവായിരുന്നു കൊണ്ടാണവർ സംശയിക്കുന്നതും. അവിടെനിന്നു^o ദർശകു^o മെരുന്നാനിയിലേക്കു^o പത്രം മയിലിലായികും മുരുഖണ്ഡായിരുന്നില്ല. റാട്ടച്ചു സംശയമായിരുന്നു തുകാണു^o ഭിരാർ പറഞ്ഞും അട്ടുസചയം ഇം തോട്ടുമാറിക്കും വിശ്രമിച്ചു^o ക്കിണിം മാറിചുട്ടു^o പോയാൽ ഒരിയേന്നും. നമ്മുടെ സേനയെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞയിട്ടും രണ്ടുനു^o ഭിരാസമായിരിക്കും. നമ്മുടെ കാണ്ണാത്തതിൽ അവാർ ചരിത്രമീകരണാണ്ടായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടു^o താവാളത്തിൽ ഏതെങ്കിലും വിശ്രമിക്കുവാനുത്തമം ഏന്നു^o യുവനോദ്യാവും അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഭിരാറിന്നും റാഡിംപ്പു സ്ഥം മുലം താൻ അതിരും വരിഞ്ഞപ്പെട്ടവാൻ നിർബന്ധമായിരുന്നു. അംഗീവാന അവാർ ആ തോട്ടത്തില്ലെന്ന താരസിച്ചു. മുഖം താംകളുായ അബ്രക്കുന്നറിയാം, റൂഡിസേന പിന്നാലെ വരുന്ന സേജനു കമ്മ.

നിബിഡമായിരുന്നു ഒരു തോട്ടമായിരുന്നു അതു^o. തകാക്കു തുണ്ടായാരാളിഡണ്ഡായിരുന്നു അതിൽ. അവരെ വഹിച്ചുകൊണ്ടു^o വന്നിരുന്നു അശ്വപ്പത്തുള്ള ഒരു ഭാഗത്തു^o കെട്ടിയശേഷം ആയു

അപക്ഷാക്ഷര അടിച്ചവെച്ച്. എന്നിട്ട് സ്ഥാനാംഗങ്ങൾ കഴിച്ചു വിശ്വാസവാൻ കിടന്ന അവർ അല്ല സമയ തിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു നിദയിൽ ലയിച്ച്.

അവരെ അനേപച്ചിച്ചു പുരുഷുട്ടിരിക്കുന്ന രൂഹി സേവ താമ സംഖിനാ അവിടെയെത്താണി. അവർ പരതി റാട്ടിനു അറബി ദ്യാഖാക്ഷരം അവിടെ എന്നാണും ഒളിച്ചിട്ടുകൊണ്ടോ എന്ന സംഗ്രഹം ജനിക്കുകയാണ് അറബിൽ മരിക്കു ആ തോട്ടതിലേക്ക് കടന്നെത്തു. തേടിയ വള്ളി കാലിൽ ചുററിയതുപോലെയായി അണ അബാദവിടെ കണ്ണ കാഴ്ത്. ഞുയ്യമുള്ളം ടാങ്കുകയിലും ച റഡം കര ഭാഗത്തു് ബുച്ചിട്ട് സുഖവിന്ദുയിൽ ലയിച്ചുട്ടിക്കുയാണ് അവർ രണ്ടുപേരും. ഉടൻതന്നു അവർ മടങ്ങിപ്പാവുകയും വിവരം നേതാവിനു അറിയിക്കുയും ചെയ്തു. അയാൾ താക്കിയു് നില്ക്കി. “ശബ്ദമുണ്ടാക്കാതെ തോട്ടം വളിയുകയും രണ്ടു് നീവും അകത്തു് കടന്നു് ഉറങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ചാര ബന്ധനാധരാക്കി കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്യുന്നതെന്നും.”

പ്രസ്തുത കല്പന കിട്ടും താമസമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ഏ ചീപ്പത്തുനെന്ന ഉണ്ടായിരുന്ന ആ തോട്ടം രൂഹി സേനയാൽ വച്ച വിം ചെണ്ണപ്പുട്ടിവാൻ. അതിനെന്ന തുടർന്മകാണ്ടു് ഒരു വിശാഗം തോട്ടതിനുള്ളിൽ കടന്നു. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന അയുധങ്ങളിം അശപ്പെമ്പലും അവക്കാഡിനായി കഴിഞ്ഞു. അട്ടത്തോരി നിപുണ്യിലാണ്ട കിടക്കുന്ന സിംഹങ്ങളെ റായാട്ടനായു് കുറഞ്ഞുള്ളു പോലെ സുഖവിന്ദുയിൽ ലയിച്ചുട്ടിക്കുയാണു് ആ അറ ബി യുഖിപ്പിന്മാർ രൂമി സേനയാൽ വളിയപ്പെട്ടു്. അവരുടെ ക്രൂനാളിത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കാണ്ടു് വാരം കാണ്ടുകയാണു് അ വർ. അതിനിടയിൽ ആ യോജാക്ഷരം ഉണ്ടനു. വൈരിപ്പ് ദാനാംബൻ മദ്യത്തിൽ കുട്ടങ്ങിയിരുക്കുകയാണുന്നു് കണ്ടു് അ വർ അവരുടെ ആയുധങ്ങളുടെ നേരു കൈന്തീട്ടി. എന്നാൽ അവിടെ ആയുധങ്ങൾ പെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന സ്വരവള്ളു് നീനു് നീക്കം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞതിനും. തന്നെയല്ല ഉണ്ടാക്കാതിരുത്ത സ്ഥാ

திருச் சாவக் எழுதோதாடிக்கலையென்று கலைப்புதிட்டாயிரி சொம் ருதிஸென அவர்கள் புரூப் அடித்துக்கூடி.

அவர் எழுதோதாட் லிள்கங்கின்றீரா முறைதென எடுத்தது கிள்கின்ற டீகிள்கங்கை வோகிள்கொள்ள யுவரோஸாவ் மே எனிஷு:— “நில்களை ஏற்றுப்போசுவான் விண்ணத் தூபி என தடிமுத்தியிலிக்கங்களுக்கு”

கழுகனுப்பத்திலும் அது மோடு கேட்ட நூலிக்கு என்றீரா வாய் உருபிப்பிடிஷு கொள்ள யுவரோஸாவின்றீர நேர வாடி. எனிடு அயிகார ஸபரத்தில் பாண்டி:— “நினைத்து சோட்டுத்தினா ஸமாயானம் தக்கானது ஹதுகாங்கான்.”

இரை:— “நினையுயரோடு செய்ததுநான் மருவதை ஜபூ?”

இரை மெண்டு உல்லோடை அவர்கள் அக்கரைக் கால்கள் மாயிலு. அவர்கள் கணாக் காவக்கெல்லைக்கால்களை வாய் அதுகாலத்திலேயே “ உயர்த்திவிசொள்ள யுவரோஸா வின்றீர கருங்கால்தலை லக்ஷ்மீக்கீ கை வெட்டுக்கொட்டு. அது வாடு கெற்றாலும்கூல் யுவரோஸாவின்றீர தலைக்கு நிலங்கு திக்கென்மென்னாயிக்கான அவக்கெல்லீர உட்டுக்காலம். என்னால் அதிகாரி தயில் யுவரோஸாவு “ கை அடவு பிரயோகிக்கயால் அது வெட்டில் நினா ரக்கப்பூத்துவால் காலின்று. அவக்கெல்லீர வல்லா நிலத்து வரிசுக்கலும் அது கப்பளமாயி முளின்று போ யுக்கலும் செய்து.

தங்கீர ஸூமித்தா பாரிய அமல்லீ கள்ளுக்கொள்ளு நினைக்கான மரைக்க நூழி யுவரோஸாவினை ரள்ளு துளமொக்கீ வீதித்தக்க ராண்டு உக்கோக்க தங்கீர வாரு வீசீ. வாரு வீ ஞானத்தின்றீர ஹட்டில் அவக்கெல்லீர கால் வழதி பூஷக்கலும் அவக்கெல்லீர நிலங்கு கப்பளமாயி முளின்று செய்து. அது அவுஸரம் பாஷா க்காவத யுவரோஸாவு “ அவக்கெல்லீர பிரித்திக்கலும் அவக்கெல்லீர குஜிலுக்கால்களை வல்லா பிரித்துபாரத்து மொழு. என்னி

ടു രൂമികളെ അഭിചുവമായി നിന്മക്കാണ്ട്” എന്ന പിച്ചു. “അനാ ഒക്ക! നിഞ്ഞളുടെ വൈദരാധായ യേമുദ്ദേശവാനീൻ അഖാധാഷികളായ നിഞ്ഞളിൽനിന്നനിന്നും സംഘാലേ രക്ഷപ്പെട്ടെത്തുവാൻ ശക്താജാമുഖാഫി എന്നും ഇപ്പോഴെങ്കിലും നിഞ്ഞക്കും ഉന്നിലാഡേണി”

ടു നി ഭേദവാർ കാശും ശ്രേഷ്ഠി യുവാനോഥാറിന്റെ ഒരുണ്ട് അതുകൂടം കിട്ടിയതുണ്ടാണ്ടും. അ ചാർ കുടൈത്തായും ചുഡാഹരായി അവനും നില്ലുന്നതു കണ്ണുകും രൂമി സേനനാനി കല്പിച്ചു പ്രും വരിയ വും അവരെ ബന്ധനസ്ഥമാക്കണമും എന്നും അല്പാതെ മഞ്ചുന്നതായാൽ ഓരോക്കത്തുടെയും ശ്രേഷ്ഠദാനും ചെയ്തുവരാണെന്നും. തന്മാരം ഉണ്ണാം വാറിക്കേണ്ടിട്ടുണ്ടോ നും കേട്ടും അഭാരം തന്മാരം. റാ കന്നതും വരവും ഏന്നും കയറ്റി അഭാരം ദുന്ദോട്ടുക്കുന്നു. യുവാനും ശ്രാവും കൂറിരാം വളരെയൊക്കെ പാസ്വിപ്പുട്ട് വോക്കാഡിലുകിലും അതുകൊണ്ടും പറയുന്നതുകൂടി പ്രയോജനാനും ഉണ്ടെന്നില്ലും. കൂടി റാർ അവരുടെ കുളിൽ കുട്ടൻഡി റാഗിനിട്ടും പൊതുനും ഉറി യബ്ലുനും റാർ പൊതുനും നും സംഗ്രഹാദാനും അപേതതും നേരിട്ടുനും കണ്ണും യുവയോലും റാഗാഡയും സംഗ്രഹാക്കി റാഗിനിട്ടും സേനനാനിയുടെ ദുഡികൾ കുപിൽ കൊണ്ടുവരുപ്പുട്ടും. അപ്പോരും അഭാരം മോഡിക്കയോണും. “ഉപ്പോരു നിഞ്ഞളുടെ വൈദവം നിഞ്ഞകളെ രക്ഷിക്കാൻ വരാതിരുന്നതും എന്നും കാണാണും?”

യുവയോലും:— “വാം! താഴെ റാഗിം വരും.”

അതു നേതാവും:— “എ വൈദവം എവിനെടും?”

യുവാനും:— “ഞാമാളേഛക്കുടിത്തനെ കൂണ്ടും. നീ പാളിടു ലഭിന്നപ്പെയതുണ്ടെന്നും അകന്നനില്ലും യാണും.”

നേതാവും:— “നിഞ്ഞാളേഛക്കുടിത്തനെ ഉണ്ടായിരുന്നീടും നിഞ്ഞകളെ രക്ഷിക്കാതിരുന്നതെന്നും കൊണ്ടും?”

യുവയോദ്ധാവു്:— “നിങ്ങളുടെ നീമാബുദ്ധിയേയും എ ഞാളുടെ കണ്ണാശൈലത്തേയും പരിക്ഷിക്കാം വേണി.”

നേതാവു്:— “നിങ്ങളുള്ള രക്ഷിക്ഷവാനുള്ള കഴിവുണ്ടോ അതു ഒരുവരത്തിനു്?”

യുവയോദ്ധാവു്:— “ഉണ്ട്! നിയുരഖായിട്ടും ഉണ്ട്”

നേതാവു്:— “നിങ്ങളുള്ള ശിക്ഷിക്കാനും കുറിക്കാനുള്ളുള്ള ചുണ്ണാധികാരം എൻ്റെ കൈവാഗ്രഹണം ഇഷ്ടപ്പെടുത്തും.”

യുവയോദ്ധാവു്:— “അക്കാള്യം പിന്നീടിയാറാവും.”

ഭീകര സ്പർശം.

ഷാഖാവൻ സേനാ താവളിത്തിൽ ഏല്ലാവരും തുറമുകൾ എന്നും. എന്നാൽ ജൂസിഫയിനാവാട്ടു തീരാറു തുറഞ്ഞീട്ടില്ല. യുവയോദ്ധാവിന്റെ തല അടരുതു കൊണ്ടവയന്നാവനെ ജൂസിഫയിൽ കെത്താവായി സ്വീകരിക്കണമെന്നു് ഷാഖാവൻ ആവയ്യപ്പെട്ടിരിക്കാം. എന്നാൽ ചെറാറുണ്ടാകുകയും ദീപാല കണ്ടു ആഗ്രഹിക്കാം. അതിൽ കുട്ടണിക്കയും അതിൽ വന്നവിനു് ജീവൻ ബലിം ദംപ്പിക്കാം ഉണ്ടെന്ന ഫൂതത്, ദീപാ പ്രാണികളിൽ അടിലാദിക്കാഡയാ അതിൽ കുട്ടണിക്കുമെന്നുമെങ്കുറുക്കാം. അതുപോലെ രാജക്കമാരിയും സൗഖ്യവാനിയും ജൂസിഫയിനിനു അനുരാഗം ജനിച്ചിട്ടുള്ള രാർ അനന്തരാധിക്കുമെന്നും അവാളുടെ ആന്തരാഗത്തിനു് അവരാക്കും വിഡേയരായിരുന്നില്ല. പിന്നെ ഷാഖാവനപ്പോലെ എത്രയെത്തു മുത്തു മറന്നു അതു കുറ്റുകയും ഷാഖാവന്റെ കല്പനയെ എത്ര ശാന്തിക്കാം? ഒരു സമയം അദ്ദേഹത്തെ പിടിക്കിട്ടുകയും അവിടെ വെച്ചുതന്നെ കുപനാക്കുകയും മെഴുപ്പുനാവരാം. അല്ല ബന്ധനസ്ഥനാകി. ഇവിടെ കൊണ്ടവരികയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹ

മരഭാഗം ചുന്നിക്കാരാണാറാ. യുവാധാരാവിനു പിന്തു കുന്നാക്കാടു് ഒരു കുട്ടി പ്രാണിയും പുറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. വിധി വൈ മരിതൃതിനു് അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടു കിട്ടിയാലുണ്ടതെ സ്ഥിതി എന്നായിരിക്കും? ഒരു സമയം അദ്ദേഹത്തെ പിടിക്കിട്ടുകയും അവിടെ വെച്ചുതന്നെ കുപനാക്കുകയും മെഴുപ്പുനാവരാം. അല്ല ബന്ധനസ്ഥനാകി. ഇവിടെ കൊണ്ടവരികയാണെങ്കിൽ അദ്ദേഹ

തെരു മോറിപ്പീക്കവാൻ എന്തുപാദമാണെടക്കേണ്ടതു്? സംശ്ലോഭം ഒന്നും യോഗ്യാഭാവിനാ സംഖ്യയിലു് ചിരിച്ചുംകരണി-ബാഹ്യ തിനാട്ടിയിൽ കൂടി അവാം കാത്തു. യാഥാവാരൻ അടിന്റെ ദിവസം തേരോടു് അന്ത്തിലും കാണിക്കാതിരിക്കുന്നതു് അയാഡാഃ? കുറവും ഉള്ളവാക്കുന്നതും അഭിസന്ധി തുടർന്നു് യാദേശാഭാവിനാ വാദിച്ചു കള്ളിയും തന്നെ തീച്ചുപ്പേട്ടും എന്നും വരം. ശാഖാജിനാ വരികയാണെങ്കിൽ ഏറ്റവും തുറാംഡിക്കുകയാണും യാതൊരു വിലയും കല്പിക്കയില്ലോന്. ഏറ്റവും പാലാം മരിന്തക റം അവളുടെ എന്തെത്തിൽക്കൂടി ചീറി പായുകയായിരുന്നു. അവാം തന്നോടു പിരിപ്പിൽ കിടന്തുക്കണ്ടു് ഏറ്റവും പാലാം കൊള്ളുകയാണു്. അപ്പോഴെത്തെ അവളുടെ ഗധിതിനാൽ അടുത്തിട്ട കോഴി യോടു് ഉംഗാമിക്കും. ഏന്നാൽ ക്രൂനാളം മുൻക്കാപ്പുടു് കോഴി അല്ല സുഖം പിടക്കുകയും ഏറിവും കൊള്ളുകയും ചെയ്യുന്ന കുല്യാ പിന്നിട്ടു് തു വക ഭരിക്കുംതന്നുകളിൽനിന്നു് വിശ കത്താവുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. ഏന്നാൽ ക്രൂസിഫൈസിന്റെ സ്ഥാ തി അരീനു് വിശ്വമാണു്. ജീവിതത്തിലുള്ള ആശയും അടാ നെ തുടർന്നും വടവുലിക്കും കൂടി അവളെ ശൈക്ഷിപ്പിച്ചില്ല കയാണു്.

എവംവിധാനങ്ങളായ ധാതനകൾക്കു് വിഡേയരാം അവാ കുറിഞ്ഞകൂടുന്നതിനാട്ടിയിൽ പ്രഭാതം ആനുന്നമാന്തരു് അവാം അറിഞ്ഞരാല്ല. പ്രഭാതകിരണാശേഷം അവളുടെ കൂടാരമെത്ത പ്രകാ ശമാനമാകി. അർഖരാത്രി വരെ സാന്തപ്പനവാക്കുകൾ പറ ഞങ്ങു് തന്നോടു പുത്രിയെ സംശയപ്പസ്വിപ്പിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന രാജഞ്ചി ശാശ നിറയിൽ നിന്നു് തെട്ടി ഉണ്ടും. കോട്ടവായിട്ടു് കൊണ്ടു് അവർ പറയുകയാണു്. “ക്രൂസിഫൈസി ക്രൂസിഫൈസിയിൽ! നീ ഏവിടെയാണു്? വാതു, ഏന്നും അങ്കുലക്കും വാതു” എന്നു്.

അവം അവളുടെ എന്തെല്ലാക്കും ചിന്താസാഗരത്തിൽ ചുണ്ടി തെള്ളുകയായിരുന്നു മുകില്ലും, ചതു വസ്തുലയായ മാതാപാ

നെറ്റ് പാറവുശ്യോ കുറഞ്ഞത് ആ തുവരപ്രാം അവാളിടെ തുല്യ
ബാ ആ ധർമ്മിച്ചു. അവരും തന്റെ ഹതാവിനെ സഹിച്ചിച്ചു
കൊണ്ട് മോറിച്ചു. “അങ്ങോ അക്കു! എന്താനിതാ വന്നിരിക്കേണ.
എന്താവാ” വേണ്ടതു“?”

അബാലൈ കണ്ണ ഉടനെ വിശിഷ്ടിൽ പിടിച്ചിരുന്നി ശാസ്യ
ഭായി ആഹാരപ്രകാശിച്ചുകൊണ്ട് ആ ഹതാവു് തുടർന്നു:— “കുമന
മക്കളും! എന്നാനെന്നുംകുറയാണീ കണ്ടതു്? ഏതുംാക്കയാണു്
ഈ കെട്ടതു്? ഒരു പക്കമു ശ്വരപ്പാം വൈശാഖപ്രിക ദാംഡാക്കിക
ഭാസിരിക്കാം” എന്നൊക്കെ.

ശ്രീസിഹയിൻ അവവരധ്യോരിക ഫോറിച്ചു:— “എന്നാണു്
റിഡോഫാ. റിപ്പ് സപ്ലാറ്റം കാണാകയുണ്ടായോ?”

രാജഞ്ചി:— (കയ തീർപ്പുനിശ്ചാസനത്തോട് കൂടി) “അതോ.
ഞാദാരായ ഭീകര സപ്ലാറ്റം കാണാകയുണ്ടായീ. അങ്ങിനെ കാണ
ണ്ടായി കാണാവാൻ ഇടവാരുത്തിനു് മുമ്പു് മരിച്ചുകൂടി മതിയാ
യിക്കുന്നു.”

ശ്രീസിഹയിൻ:— (അസപ്പമയായിട്ടു്) “ഇതുയിക്കം
പരിശും ഉണ്ടാക്കിത്തീരു ആ സപ്ലാറ്റം ഏതൊക്കെനു ഏനു്
പാശ്ചത്യാലും?”

രാജഞ്ചി:— “ആ സപ്ലാറ്റിനെ സംബന്ധിച്ചു് നിന്നോ
ടു് പറയുകയാണൊക്കിൽ നീ വല്ലുതെ പരിശുമിച്ചുക്കുണ്ടു് എന്നു
നീ ദേഹത്തും.”

ശ്രീസിഹയിൻ:— “ഇതുയുമല്ലോ ധരിച്ച സ്ഥിതിക്കു് ഈ
നീ അതെന്നും വിശദമാക്കാതിരിക്കുന്നതു് മഹാ കണ്ണ
മാണു്. അതു് കേരംകാൻ വേണ്ടി വെന്നും കൊള്ളികയാണു്
എന്നെന്നു വുദയം. അതു് കേരംകാതിരിക്കുന്നതായാൽ എന്നു
സ്ഥംഭവാമോ മരുന്നു ഉണ്ടായേക്കുമോ ഏനു് കൂടി എന്നു ദയ
പ്പെടുന്നു.”

രാജഞ്ചി:— “ഹാണു്! എന്നം വിചാരിക്കുന്നതു് അങ്ങിനെ
ശത്രുനായാണു്. ആ സപ്ലാറ്റി സംബന്ധിച്ചു് പറയുക
ശത്രുനായാണു്.

യാണോ പറയാതിരിക്കുകയാണോ വേണ്ടതെന്നാറിയാതെ കൂടൽക്ക്
യാണോ എന്ന് ഞാൻ.”

ശ്രീസിഹയിൽ:— “അതിനെ സംബന്ധിച്ചു് വിശദമാക്കാ
തിയൊക്കെ അവിട്ടതെ ഏക പത്രി ശ്രീസിഹയിൽ എത്യസ്തംഗം
മുലം തുഹലോകവാസത്തിനു് ചുണ്ണവിരാമമെങ്കം. ഒററേനൈ
ഡണാവുകയില്ല.”

രാജഭാജി:— (അല്ലെങ്കിലില്ല) “എന്ന് ഒണ്ട സപ്ത്വത്തി
നീൻ ഏതാണോ ഭാഗങ്ങളും മാത്രമേ എന്നിക്കോണ്ടയില്ല. അതു് പ
റയും. “അതീവരധുഹായ ഒരു തോട്ടത്തിൽ യുവത്പാ തുള്ളുവുന്ന
രണ്ട് പേര് സുവന്നിപ്പയിൽ ലയിച്ചിരിക്കുയായിരുന്നു. ഒരു ദൈസ
നൃംഖിഡം അവിടെ എത്രുകയും അവരെ വളയുകയും ചെയ്തു.
അവാർ തമ്മിൽ ഒരു മെരസമരം റാട്ടു എങ്കിലും ഭാരിച്ച ഒരു
സേനയോടു് പൊതതി ജയിക്കാൻ സാധിക്കാതെ ആ യുവാക്കരി
ബന്ധനം രാജിച്ചു. അങ്ങനെ അവക്കുടെ കൈകാല്പകൾ ബന്ധി
ച്ചു് സേനാപതിയുടെ കൂപ്പിൽ കൊണ്ടുവന്നു.....” പിന്നേയും
എന്നൊക്കെയോ കണ്ട് എങ്കിലും അതൊന്നും എന്നിക്കോണ്ടയില്ല.”

ശ്രീസിഹയിൽ:— “അവസാനം എന്നാണോ കണ്ടതു്?”

രാജഭാജി:— “അവസാനം കണ്ടതു്” അവരെ ദയിമാഡാൻ
കല്പന റാണ്ടിഡായും, അതിനു് തടവായം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ഞാനാം
നീയുംകൂടി ആ സേനാപതിയുടെ കാല്പകൾ വിണ്ണ ചുണ്ണിലും അ
യാളാനിയും തുണിനിനിനു് പിന്നാറിയില്ലോം ഉച്ചയാണോ.”

ഇതുയും കേട്ടതീന് ഉടൻ ശ്രീസിഹയിൽ ഞാം എതക്കുകയും
വാവിടു് വിലപിക്കയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു. “ഈ സപ്ത്വാം
അവാസമാക്കവാൻ നൃംഖിഡില്ല. യുവയോഥാവിന്നേറയും തീ
റാറിന്നേരയും അനുഭവത്തെ ചുണ്ടിക്കാണുംപ്പുകൊണ്ടുള്ള തിവ്യ
ദർശനമാണും. ഇതുയും പറഞ്ഞതശേഷം അവളുടെ വിലാപ
തതിനു് മാറ്റുകാം.”

ഷാമ്പാൻ സന്നിധിയിൽ.

അതപൊതുസന്ധാരായ ഒരു കൂട്ടം മുളിസേന യർക്കുകൾ നിന്ന് അന്താക്കിയലിലേക്ക് വരികയാണ്. അവിത്തരസഹജ മായ ആഹോളാദത്തോടുകൂടിയാണവർ സബ്യരിക്കുന്നതു്. അവരുടെ മഖ്യത്തിലായി രണ്ടു യുവാക്കൾക്കു കാണുന്നുണ്ടു്. ഏകകാലുകൾ ചാഞ്ചലക്കുണ്ടു് ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിട്ടിട്ടണെങ്കുടെ. ദേനാൾ കുതിരുട്ടുറത്താണു് സബ്യരിക്കുന്നതെങ്കിലും, ആ സാധുക്കൾക്കു നടത്തിക്കൊണ്ടാണു് പോകുന്നതു്. അവരിൽ ഒരാൾ നന്ന ചെയ്യപ്പെട്ടാണു്. താടിയോ മീശയോ ആ ഭവത്തു് ദിക്ഷിച്ചില്ല. ആ കോമളകളേഖവരും കണക്കിലേറു കുമിളിച്ചിട്ടിട്ടുണ്ടാണു് കാണിക്കാതിരിക്കാനായിരിക്കാം വീടികളിൽനിന്നു് പറന്നയന്നിരുന്ന പൊടിപ്പടലത്താൽ ആ ദേഹത്തിനു് ഒരു കൂട്ടപടം പ്രതിതിരുന്നുപോലും.

സാഹാഹാത്മാരു് അടയ്ക്കു് ആ സേവ ഒരു സ്ഥലത്തിനാണി അവഡാലംടിക്കര കഴിച്ചു എടുക്കിലും ഒരുവിട്ടു താഴസിക്കാനോ വിശ്രചിക്കാനോ ഇന്തിരാവാത ഉടനെ ഘറപ്പുകയാണു് ചെയ്യുന്നു്. ദുർഗ്ഗതിയിൽ സബ്യരിക്കുന്ന ആ സേവാഹോംഭായിക്കുണ്ടു് അവകുടെ നേതാവു് പറയുന്നുണ്ടു്. “എന്നു വിധവും പ്രഭാതരഞ്ജിനു് മുമ്പുതന്നെ നമ്മുടെ നേതാവു് ഷാമ്പാൻ താമസിക്കുന്നേടത്തു് എത്തിച്ചുണ്ടാണു്” എന്നു്. അതായതു് ഷാമ്പാൻറെ എല്ലാത്തിലെ അശാന്തങ്ങളും പ്രതിജ്ഞയായ തീവാകരണം ഉടച്ചുരക്കുന്നതു ഒരേ ദൃഷ്ടിയിൽവരുമാണെന്നുണ്ടു്.

ഷാമ്പാൻറെ സേനയിലെ മീലർ ഉണ്ടാക്കിട്ടുണ്ടു്. മറ്റു ചീലർ പുരത്തെക്കിറക്കിയുള്ളതാണി. ഇന്തിയും ചീലകൾും ഉറക്കം പിടിച്ചു ബാരിക്കില്ല. ഷാമ്പാനാവഞ്ചു തന്റെ തുടാരത്തിൽ സുഖ നിലയിൽ ലളിച്ചുങ്ങിരു ശയിക്കുന്നുണ്ടു്. കുതിരക്കളുകളുടെ ശബ്ദം അഡാളുടെ നിറ്റാസുവത്തിനു് ശേണവകത്തുന്നതുപോലെ അയാരാക്കു് തോന്തി

യർക്കുകൾ റോഡിൽ നിശാകാലം മുഴവനം വൃദ്ധം എണ്ണു ആ സേന ചാബാൻറു താവളിത്തിനാസ്ഥിച്ചും ഏതും കിട്ടിയിരുത്തും. അവരിലെ നായകൾ കുതിരപ്പുറത്തുനിന്ന് ഫാടിയിരുന്നു. ചാബാൻറു തുടാരണതിന് മുമ്പിൽ നില്കുന്ന കാവൽകാരന്മാരും പറഞ്ഞു. തന്മാർ വന്നിരിക്കുന്ന വിരാം അക്കത്രുചെന്നും പറയണമെന്നും. സേനാപതി ചാബാൻ ഉണ്ടാക്കിയുള്ളും അറിവു സാധ്യയിരുന്ന ആ പാറാവുകാരൻ മെരുനം അവലംബിച്ചു വില്ക്കുന്ന മുക്കും ആഗതരിലെ നേതാവും പറഞ്ഞു. “സേനാപതി ഉറങ്കു കയ്യാണകിൽ അടേക്കത്തിനെ ഉണ്ടാക്കണം. ഏന്നിട്ടും ദാഖലാ വന്നിരിക്കുന്ന വിവരം പറയുകയും, കരക്കാവയ്ക്കു സംശയി പറയാ നഷ്ടതുകൊണ്ടും അകത്രും മുവേശിക്കുവാൻ അനുവാദം വാങ്ങി പറികയും ചെയ്യണ” എന്നും.

ഈ വര്ത്തമാനപ്പെജ്ഞാം കേടുകൊണ്ടും കിടന്നിരുന്ന ചാബാൻ ആഗതരെ അക്കദേതകൾും വില്ക്കിയും. അയാൾ അക്ക തേതകൾും കടന്ന ഉടൻ ചാബാൻറു കാരി പിടിച്ചും മുതിരകൊണ്ടും വില്ക്കിയും. “അംബി സിംഹങ്ങൾ ദാഖലാസ്വരായിരിക്കുന്നു.”

ചാബാൻ:— “എന്തു! വിശ്വാസം അയാളെ ബന്ധാന്തരം നാക്കിക്കൊണ്ടവന്നിരിക്കുന്ന ഏന്തെന്നും?

ജമേഡാർ:— “അയാളെ മാത്രമല്ല അയാളുടെ കീഴുകാരന്മാരും കൂടി ദാഖലാസ്വരാക്കി കൊണ്ടവന്നിട്ടുണ്ടു്.”

ചാബാൻ:— “ചാബാൻ, ജമേഡാർ ചാബാൻ. നീങ്ങൾ തെളിപ്പുവു സുരക്ഷായത്തിനും അഭിമാനം സുരക്ഷിതമാക്കി. നീങ്ങളുടെ ഈ മഹത്തേഖനം കൈസ്തുവ ചരിത്രത്തിൽ തകലിപി കളാർ വിവിതമാവുന്നതാണു്. മഹിതും ഉള്ളിടത്തോളം കാലം മിന്നിത്തിളിസ്തുന്ന കരഘ്യാധനയിരിക്കും ഇതുംും.”

ജമേഡാർ:— “അംബായുടെ കല്പനയെ അക്ഷരംപ്രതി പാലിച്ചിട്ടുണ്ടു് തന്മാർ. കീഴുവി അംബായുടെ കടമ വാദത്തും പാലി ക്കയാണു്.”

ഷാബാൻ:— “എന്ത് വാദത്തം?”

ജമേറാർ:— “ഒരു പുരുഷനു അവസരത്തിൽ എന്ന വിശ്വിച്ചു് സപകാരുംഭായി പറഞ്ഞതിനെ ആ സംഗതി.”

ഷാബാൻ:— “അതു് അയാളിടെ തല കൊണ്ടവകന്നതിനായിക്കൊണ്ടുണ്ടായിരുന്നു.”

ജമേറാർ:— “എന്നാൽ ഇപ്പോൾതന്നെ അയാളിടെ തല അടിത്തുകൊണ്ടവരാമല്ലോ.”

ഷാബാൻ:— “വേണ്ട, അങ്ങിനെ ചെയ്യുക്കും. അറബി യൂഫോപ്പിനും കൊല്ലാതെ കൊണ്ടവന്നതുനെ ഒരു മഹാ സേവനമാണോ.”

റോതാവ്:— “എന്നാൽ പിന്നെ വാദത്തം പാലിക്കാമെന്നോ് ഏഴ്ചുകും.”

ഷാബാൻ:— “നിങ്ങൾ യുതിപ്പുടാതിരിക്കണം വാദത്തം അക്കാദംപ്രതി നിറവേറ്റുന്നതാണോ. ശ്രൂക്കെട്ട് നിങ്ങൾ അവരോ ടക്കടി ഒരു ഷോഷധാതു നടത്തുക. നാമ്പുടെ സേനയിൽ ഒരു ഉണ്ടുംണാക്കേണ്ട്. ഇന്നോ് പത്രമണിക്കണ്ട് എന്നും ഒരു ദർശാൻ വിളിക്കുന്നണ്ടോ. അതിൽ റാജത്തിയും ജൂസിഫയിനും മറ്റോ് നേതാക്കന്നായും സമേഷിക്കുന്നതായിരിക്കും. തദവസരത്തിൽ നിങ്ങൾ ഒരു ഇവരോട്ടുടക്കി ദർശാറിൽ വരണ്ണം.”

സേനാപതിയുടെ കല്ലുന കിട്ടിയ ഉടനെ ജമേറാർ പുറത്തേക്കും പോയി. ദർശാർ വിളിച്ചുകൂട്ടുന്നതിനോ് ആവശ്യമായ നടപടികളിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട ഷാബാൻ. റൂമി സേനകൾ ആക്കമാനം പുളിക്കാളില്ലെന്ന ദരവസരമായിക്കൊണ്ടു്. യവയോഡാവും തിരാദം ബന്ധനസ്ഥരായതിനെ സംബന്ധിച്ചും വിശദീകരണമാണോ് റോക്കനിടത്തല്ലോ.

വളരെക്കാലം കൂടിയിട്ടിന്നാണോ് യെറ്റുവേണ്ടി കയ്ക്കാക്കിം നാമ്പുടെ മേലുണ്ടായതെന്നോ് ചിലർ പറയുന്നു. കന്ദ്ര രൂപീമരിയും അവക്കുടെ സഹാനാശളായ നാമ്പുടെ മേൽ അന്നത്ര

മഹ്മും ഉയർത്തിയ ദിവസം ഇന്നാണെന്നു് എറ ചീലൻ. നാമ്പു ഒട സാമ്രാജ്യത്തിനു് വന്ന ലാരിച്ച നശ്ചും പരിഹരിക്കുന്നതിനു ഇള പ്രാംഭം ദിവസം ഇന്നാണെന്നു് ചീലൻ പറയുന്നു. ഇത്തോന്തു അനുഭവിക്കുമായി റൂചി സേനയുടെ കാരോ വിഭാഗം തുടക്കംകുടി നീ നാക്കാണ്ടു് അവരവരുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതാണു്. പ്രസ്തുത സംഭവവികാസങ്ങളാക്കിടക്കിയിൽ യുവത്യോദ്ധാവിനേയും കുറാറിനേയും വഹിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ലോഹങ്ങളും രാജഞ്ഞിയും പുതി യും താമസിക്കുന്ന കൂടാരത്തിനൈക്കിൽക്കുടി വന്നു. തന്റെ അഭി ലാഷ്ടേഴ്സുടെ മുത്തിയായ ദുഃഖങ്ങളാണു് നീചനാം നികുള്ളു മായ റൂചി സേനയാൽ ബന്ധനസ്ഥനാക്കപ്പെട്ടു് കൊണ്ടുപോകി നാളു് കണ്ടു് ജീസിഹയിണ്ടിര ചുദ ഉം പോട്ടി. ഒക്കുലുകൾ ബന്ധിച്ചു കൊണ്ടുപോകുന്ന അറബിസിംഗത്തിന്റെ സ്വത്തി കണ്ടു് രാജഞ്ഞിയുടെ നയനങ്ങൾ അശ്രൂധാര വച്ചിച്ചു. അലൈറ കണ്ണക്കായ ഭേദമായുടെ മല്ലുത്തിൽ കുട്ടങ്ങിയാൽ പോലും, അടക്കി ന്തപററഞ്ഞിൽ ചെന്നവീണു മുഹൂരജനപ്പോലെ അവരു അഡി ഞ്ഞു വീഴ്ത്തിക്കൊണ്ടു് നീസ്തുക്കോച്ചും പുത്രത്വവന്നു ആ യോദ്ധാ ദിനെൻറെ അപ്പേഴ്സത്തെ സ്ഥിതി അത്തുരുത്തിനുകൊണ്ടു. അതി കു അതുഡിക്കമായ വൃസനംജനിച്ചു ജീസിഹയിൻ ഭാരതു സ്വയം ആത്മഹത്യ ചെയ്താലും തന്റെ പിതാവിന്റെ സേനയോടു് പോ ആളുന്നതിനു് താന്ത്രതന്നെ ചാട്ടി പുന്നപ്പെട്ടാലും തന്ത്രക്കിലും ഇ അവസരത്തിലെന്നു്. ഏന്നാൽ അപ്പുന്നു മെച്ചപ്പെട്ടു് അന്ന പ്രിതമാണെന്നു് കൊന്നിയിട്ടായിരിക്കും അവളുടെ പ്രത്യയത്തിൽ കത്തി എൻ്റെതുകൊണ്ടിരുന്ന ഉന്നോവുമെന്നു അടക്കവാൻ അവ രാ തീച്ചയാക്കിയതു്.

അനു് നടക്കവാൻ ചോക്കു ദർശാറിലേക്കുള്ള കവാനും രാജഞ്ഞിക്കും ജീസിഹയിനും കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞതിനും. അതിൽ സം ബന്ധിക്കുന്നതിനു് രാജഞ്ഞിക്കും ജീസിഹയിനും അതു സന്ദേശ ദശായിരുന്നില്ല. അവക്കിയും ആ ദർശാർ വിളിച്ചുകൂടി

നന്തരമിന്നാണെന്ന്. അതിനുംപുരം കൈസർ രാമസിക്കന്ന സ്ഥലത്തേക്ക് ഇന്തിയും വളരെ മുൻകളും⁹. അവിടെ എത്തുനന്ന തിന്ന മുൻപ്, യുവയോഡാവിന്നേറയും ഭീറാറിന്നേറയും മിത്രങ്ങൾ എന്ന നിലക്കും, രാജത്തിനേയും ജൂസിഫയിനേയും കൊലപ്പെട്ടു കൂത്തുവാൻ പോലും മട്ടിക്കാത്തവരാണ്¹⁰ ഷാബാൻ എന്നും അവ ക്രിയാം. കൈസർ രാജധാനിയിൽ എത്തുനന്നതു വരെ തങ്ങളുടെ കൊച്ചിരിക്കേണ്ടതും¹¹ അന്തുനാവേക്ഷിതമാണെന്നും¹² അവക്കിയാം. ആ അടിപ്രായത്തിനാം മുൻഗണനാ നൽകിവെക്കാണ്ടും¹³ അവൻ ആ ദർശാവിൽ പ്രവ കൊള്ളുവാൻ തന്നെ തീച്ചുയാക്കി. അങ്ങിനെ ചെങ്കുന്നതുകൊണ്ട് എന്നുന്നുമായിത്തീർന്ന് അംഗി യോദ്ധാക്കലെ കാണാവാനും സൗകര്യപ്പെട്ടുനുപക്ഷം അവ രോട്ട് സംസാരിക്കുവാനും, അവക്ക് വേണ്ട ഒരുംഗകൾ ചെങ്കു കൊടുക്കിവാനും സാഖ്യതയുടായേക്കാം എന്നുള്ളടക്കി കയ്തിയിട്ടാണും¹⁴ അവൻ ആ സന്നേജ്ഞനത്തിൽ ഭാഗഭാക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചതും.

ദർശാവിനുള്ളൂ സമയമായി. സെസന്റുമും അബ്ദിനുമും രണ്ടു വരിക്കായി നിന്നുഹാജിത്തെ. സെസന്റുകോദ്യാഗ്രസ്ഥിനാർപ്പിവാരസമേതം ദർശാവർ ഹാഴിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചുള്ളടക്കാം. അവസാനം ഷാബാൻ എത്തതി ഉപവിഷ്ടനായി. അതിനുശേഷം അംഗരക്ഷകളായടെ അക്കന്തിച്ചയാട്ടുടക്കി രാജത്തിയും ജൂസിഫ യിന്നം അവിടെ വരികയും നിശ്ചിത സ്ഥാനങ്ങളിൽ ആസന്ന റപ്പിക്കയും ചെയ്തു. അവത്തെ ആഗമനത്തെ തുടർന്നും¹⁵ അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്ന എല്ലാവരും എഴുന്നേറു നില്ക്കുയും അവരെ അടിവാദ്യം ചെയ്തുകയും ചെയ്തു. എല്ലാവരും ഇരുന്നതിനുശേഷം ജൂസിഫയിന്ന സംബന്ധിച്ചും ചിലർ സ്വകാര്യ സംഭാഷണത്തിൽ ഏഴപ്പെട്ടു. അപ്പോഴേക്കും ജമേദാറം സെസന്റുമുള്ള തുടി സ്വന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെട്ടു യുവയോഡാവിനേയും ഭീറാറിനേയും കൊണ്ടവിടെ എത്തതി. ആ സംഭവം സദസ്യതെ ഉപ്പിരെ

അങ്ങോട്ടാകമ്പിച്ചു. യുദ്ധയാഥാവിനേയും കുറാറിനേയും കൊണ്ടുവരുന്നതു് ആ മോഷയാതുയുടെ മുൻപത്തിൽ വിശ്വതനെ കൂടു ദയാളന്തോട്ടുടക്കിയ കൊടകിക്കു പാറിക്കലിച്ചിരുന്നു. അതിനുശേഷം പിന്നിലായി റൂമി റാഷ്ട്രീയപത്രാക, അതിനുശേഷം പിന്നോട്ടു് അശ്വാസ്രൂപനായ ജമോൾ, അതിനുശേഷം പിന്നിൽ അനുവരിയിൽപ്പോം ടെന്റേഷൻ പാറാവോട്ടുടക്കി അറബിക്കലിയിൽപ്പെട്ട രണ്ടുപേരെ ദർശാർ ഹാളിലേക്കു് കൊണ്ടുവരികയും, ഷാഖാൻ ഇരിക്കുന്നതിനു മുമ്പിലായി നിന്തുകയും മെച്ചു.

തന്ത്രാസരത്തിൽ ക്രൂസിഫിഷന്റെ സ്ഥിതി എന്നാണെന്ന ഫ്രാന്റ് റിംഗ്മാക്കബാനാളു് കഴിവ് മുഴുവൻ കൂലിക്കുള്ളിലു. അഥവാ കൂടുതൽ ജീവിതത്തെ പ്രകാശമാനമാക്കബാനാളു് പൂണ്ടി ചന്ദ്രൻ എലാതക്കൂദായുടെ ആയുന്നങ്ങളാക്കുന്ന കാർമ്മമഹാപാലത്താൽ ആവശ്യം ചെയ്തിരിക്കുംണ്ടോ. അഞ്ചിനെ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുയോ, നിശ്ചിറ്റരാഹായ റൂമിക്കൂടുതൽ നിശ്ചിറ്റരഹസ്യങ്ങളാൽ മർത്തിക്കാവുകയോ ചെയ്യുന്നതു് കാണബാൻ ഇടയാക്കാതെ ഭൂമി പിളന്തോ ആ യധിച്ചുറുനെ വിച്ചെടുക്കയോ ആകാശം പൊളിഞ്ഞവീണോ അഞ്ചേഹം മരിക്കുകയോ മെച്ചുകയായിരുന്ന ദേശമെന്നോ അവരും കാര്ത്തം. അതു് അസാല്പമാണെങ്കിൽ മുഴുവൻ അനിശ്ചിപ്പംവും കാണബാനാം കേരളക്കബാനാം ഇടയാറ്റം തെരാൻ തന്നെ മരിച്ചും മരിയായിരുന്ന എന്നതു് അവരും അങ്കിലയിച്ചു.

ഡെയറൂപ്പർത്ത്രൂഡ്രൂട്ടി മരപടി.

ഡോക്ടർ പൊട്ടിപ്പുറപ്പുടാരാളു് വിപ്പുവാഞ്ചാക്കോ ഒരു കണക്കമുണ്ടു്. എന്നാൽ പേരു് കേരളക്കണ അവസരത്തിൽത്തന്നെ റൂമി സേന ഭയപ്പെട്ടുകയും, സിംഗാൾജ്ഞനത്തെ പരാചരിത്മാക്കാതെ കാണബാനാം ആ കൂദാശാക്കും കൂടിക്കുന്നതായാൽ ഒരു കമ്പനിക്കായിരുത്തു പോലെ തോന്തിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന ആ

രണ്ടാംഭാഗാരാണ് കൈകാലുകൾ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടു് ശാഖാ എൻ്റെ ദിവിൽ നില്ലുന്നതു്. അവിടെ തടിച്ചുകൂടിയിരിക്കുന്നവ നിൽ ഭരിണാഗവും അവക്കു് വധശിക്ഷ വിഡിച്ചുകൊണ്ടുള്ള മുസ്താ വന കേരകവാൻ ചെവി വട്ടം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ ആ യുദ്ധിരക്കാരിൽ ഒരാളുടെ ദൈര്ഘ്യം അനീ തരസമജവും അത്രതാറാഹവുമായിരുന്നു. ഈ വക മുൻപുട അപക്ഷയാം വാദാച്ചട്ടിക്കും അവാങ്ങു മുവത്തു് ദ്വാനതയുടെ നീ ശർപ്പോലും, ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രസന്നമായ മുഖാവം കണ്ടി കു് രൂമി അന്നാൻ ആലോച്ചിക്കുന്നായിരുന്നു. ഏതുകാവല്ലും ഇവരുടെ തലാശ മുകളിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞിട്ടുപോലും ലവശേ ശം ദേഹം മുഖമേ പ്രകടിപ്പിക്കാതെ ഇവർ ഇതുകണ്ടു് ദൈര്ഘ്യം അവലുംബിച്ചു് നില്ലുവാൻ കാരണമെന്താണെന്നോ? എന്നാൽ ദൈവികമാർഗ്ഗത്തിൽ മരണം വരിക്കുന്നതിനു് മുസ്ലിം കൾ സന്നദ്ധരാണുന്നും പാരതത്തിനു് പ്രധാന വഴിയായിട്ടുണ്ടു് അതിനെ സത്യവിശ്രദ്ധാസികൾ കണക്കാക്കുന്നതും ബഹുമാനിക്കുന്നായ മദ്ദപാനികളിലൂടെയും മദ്ദപാനികളിലൂടെയും രൂമി കളിഞ്ഞായിരിച്ചുകു്?

എന്നാൽ ശാഖാസമയത്തിനു് ശ്രേഷ്ഠം കൂറാറിൽ ചീല ഭാവ പൂക്കുന്നുകൾ കണ്ടുള്ളുണ്ടാണി. അദ്ദേഹത്തിനും എഴുന്നും മുഖം നൃഥായികഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ആ ഭാവദേഹം മുവത്തു് മാറിമാറി കാണുന്ന വന്നുവ്യത്യാസങ്ങളും വെളിവാക്കുന്നണ്ടു്. എന്നാലും വിചാരണകളാണു് അദ്ദേഹത്തിനും എദ്ദേഹത്തെ താം പരപ്പുട്ടുതുന്നതുനു് അതു് കണ്ട്. അവിച്ചാരിതമായി അദ്ദേഹത്തിനും ദേഹി ശാഖാവാൻറെ വലതുംബന്തു് ഒരു അ സന്നതിൽ ഉപവിഷ്ടയായിരിക്കുന്ന ശ്രീസീഹയിനിൽ ചെന്ന തട്ടി. അദ്ദേഹം തന്റെ അട്ടത്തു നില്ലുന്ന യുവരാജാഭാവിനും ചെവിയിൽ മന്ത്രിച്ചു. “നോക്കു! നമ്മുടെ രാജക്കമാരി ഈ സ

മസ്തിം ഇരിക്കുന്നു്. അനുസ്വർംനമനോന്മാം അവക്കെ കനം നോക്കിക്കൊള്ളും.”

യുവയോജാവോ് തല ഉയർത്തി നോക്കിയപ്പേരാം അവരം അദ്ദേഹത്തില്ലതനു ദിശ്യിയറപ്പീച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാപ്പെട്ടു. അവക്കെട ദിശ്യിക്കാം കൂടിച്ചട്ടിയതോടെ ക്രൂസിഫയിൻ ബോധ രഹിതയായി ആസന്നതിൽ നിന്മാം നിലമ്പരിച്ചു. പ്രസ്ത സംഭവം യുവയോജാവിനെ കണക്കിലേരു വേദനപ്പെട്ടതാണി. അദ്ദേഹത്തിനും നയനങ്ങൾ അട്ടാധാര ഒഴികിത്തുട്ടുണ്ടി. കഴി യുന്നതു കഷാച്ചുങ്ങോക്കിയെങ്കിലും ഞാതിനെ അടക്കുന്ന കാര്യ തനിൽ അദ്ദേഹം പരാജിതനാവുക്കരുന്ന ചെയ്തു. ഉടൻതന്നു അവക്കെ അവളുടെ ക്രിക്കറ്റത്തിലേക്കുട്ടുകൊണ്ടുപോയി. പുതി യുടെ അവന്തെ കാട്ട് ഭിംബിതയും രാജഞ്ചി അവക്കൂട്ടുകൂടി അവ കൂടെ ക്രിക്കറ്റത്തിലേക്ക് പോയി. അതൊന്നുകൊണ്ടും ഷാഖാ നും ഉദ്ദേശത്തിനും മാറ്റം സംഭവിച്ചുണ്ടു്. രാജകീയഘാട വിവ ത്തും സംഭവിച്ചിട്ടുപോലും ഓൺബുഡ് റിന്റിനുവുക്കാനുള്ള സന്നന ഫും അവനുണ്ടായില്ലു. ക്രൂസിഫയിൻ ബോധവഹിതും നീണി നും രഹസ്യം ഷാഖാവും അറിയാമായിരുന്നു. അതിനും കൂടി റാജഞ്ചി സ്ഥലം വീടിൽു് ഒരു ഉപകാരഭായി അവൻ കയറ്റു കയ്യും, യുവയോജാവിനും വയസ്തിക്കശ വിധിക്ഷവാം നാശ അവ സഹമായി അവൻ അതിനെ കണക്കാക്കായും ചെയ്തു. അഞ്ചിനെ അവൻ യുവയോജാവിനെ നോക്കിക്കൊണ്ട് മോംറിച്ചു. “എ പ്രോത്സാഹനിലായോ ഗുംഭിക്കുടെ ശക്തിയായ സാമ്പന്നിച്ചും?”

യുവയോജാവോ്:— “ഗുംഭിക്കുടെ ശക്തിയോം”

ഷംബാംഗ്:— “ഓരു! ഗുംഭിക്കുടെ ശക്തിയുന്നുണ്ടോ എന്തെല്ലാം നാനുപറയുമ്പോൾ ജൂഡിക്ക ചാണകവന്നും നാശി കൂടി ശിക്കാലിവിനും ഏറ്റവും കുറവാണെനിക്കുകയുണ്ടാണ് വേണ്ടി ദുരി ക്രിക്കറ്റത്തെ ദുരിക്കും കാരാനീച്ച നീല്ലുവാൻ നില്ലുന്നിത രാക്കിയതും കൈകാം.”

യുദ്ധാലബാവ്:— “അതിനു കാരണം റൂമീകളില്ല. ഒരു വാക്സ്പുറാധാനു്.”

ഡാബാൻ:— “വൈവകല്ലുന്നയാണെന്നു് നിങ്ങൾ കുറുന്ന സംശയിലും അതിനും പരമാത്മാ അഥിരന്തരാല്ല, നിങ്ങളുടെ ബന്ധനം റൂമീകളിൽ സേനാവെല്ലതിനും ഒരു ചെറിയ പരീക്ഷാനും മാത്രമാണു്.”

യുദ്ധാലബാവ്:— “റൂമീകളിൽ മൂപ്പിയിലും കായവെല്ലാം കൊണ്ടാണു് എന്നു ബന്ധനസ്വഭാവിയിലു് എന്നു് നിങ്ങൾ ഗവാദിമരന്നംഞ്ചേറ്റും. അതോന്നു് പരീക്ഷിച്ചു നോക്കേണ്ടതാണു്. എന്നു സ്വത്തുനാക്കിയ ശേഷം നിങ്ങളിൽ ദൈവന്യങ്ങൾ ഉന്നാക ഏന്നോടു് പൊതുക്കൊള്ളണ്ടു് അപ്പോൾ കാണാം നിങ്ങളിൽ മൂപ്പി ഏതുവുംഞ്ചേരും.”

ഡാബാൻ:— “ഓഹാ! നിന്നും അഹമക്കാർ. കയറു് കത്തിച്ചിണ്ടതിട്ടം പിരിയാണെന്തിട്ടില്ല അല്ലേ.”

യുദ്ധാലബാവ്:— “അണിഃനയല്ല പരന്നേണ്ടതു്. സിംഹം ബന്ധപ്പന്നമനായി കഴിത്തുചുക്കിലും അതിനും ശേഖരു തനിനു് കൂടു വന്നിട്ടില്ല എന്നാണെന്നും പറയുവാൻ.”

ഡാബാൻ:— “ശേഖരത്തിനു് ഇനിയും കുറവു് വന്നിട്ടില്ലക്കിൽ എത്തക്കുന്നും വധം അതിനു കുറച്ചുകൊള്ളിം.”

യുദ്ധാലബാവ്:— “എടക്കാ റൂമീനേ കൊന്നാകളിയുമെന്നു് പരഞ്ഞു് ഭീതിപൂട്ടുന്നാനുണ്ടാ നീ മുമിഷന്നതു്. മുസ്ലിംകൾ ഇൻഡന്റും ഒരു കിഞ്ഞിപ്പോലും മരണത്തെ യെല്ലുപ്പെടുന്നവരല്ല. മരണം അനശ്രപ്പമായ പരബ്രഹ്മാകയാത്രക്കളും കവാടമാണെന്നുണ്ടു് മുസ്ലിംകൾ വിശ്രദിക്കുന്നതു്. നേരേയറിച്ചു് മരണത്തെ യെല്ലുപ്പെടുന്നവരുണ്ടു് നിങ്ങളുണ്ടു് നീ തന്ന പാണ്ടത്തു്” ഒരു പരമാത്മം മാത്രമായതുകൊണ്ടുണ്ടു്.”

ഡാബാൻ:— “മരിക്കാണ്ട ഒരുജീവിരിംഗിന്റെ നീ എല്ലാ തന്നെ പരബ്രഹ്മക്കിടക്കുന്നവരുണ്ടു്.”

ഡാബാൻബാവ്:— “മരിക്കാണ്ടപരമായണിയതു് ഇപ്പോൾ സെന്റു് നീ തന്റെബന്ധിക്കേണ്ടുണ്ടു്. വാഴുന്ന കുന്നതനെ അതിനൊന്ത

ഞാക്കശിത്തതാണ്. അതായതു് എൻ ജനിച്ചതനെ റഹി ക്കാൻ വോട്ടിയാണ്.”

ഷാബാൻ:— “നിന്നു സ്കൂളിൽ ഇരാദം ഒരു ക്കാളിയുട്ടു്”

ഇരാദ:— “എന്നോ ചുമ്പി നസുാണി! ഒരു മുസ്ലിംകളുണ്ടോ. മരണാരുപ്പിൽ ഒരു ശരിയും ജനിച്ചാൽ ആ ഭാതാവു് മുഖ്യമിക്കുന്നതു് എന്നു സാന്നിദ്ധ്യം ഒരു ദാനിനിന്നേണ്ടി ജീവിക്കുന്നും ഒരു മഹാഘട്ടത്തിൽനാണോ മരിക്കുകയും ചെയ്യാമെന്നാണ്. ജീവിക്കുകയാണെങ്കിൽ മുസ്ലിം ഫോലാറിയിട്ടു് വേണമെന്നും മരിക്കുകയാണെങ്കിൽ ശവി ദായിക്രാവണേം നാമാണ് ഒരു ക്കാളിയുടെ അഭിലാശം.”

ഷാബാൻ:— “പ്രാതകന്നു വധിഗത്തിനു് കീഴിൽ വരുന്നോളിയാം ഈ വാചകങ്ങളും പറമാത്മം.”

യുവയോദ്യാവു്:— “നീ ഒരു സന്ദേശനിയിൽ മൊസ്ലിം നോരും മാത്രമേ നിന്നും നിന്നു നധിതിനെ സംശയിച്ചു് ഉന്നും പാശുമാവുകയുള്ളൂ്.”

ഷാബാൻ:— “അപ്പോൾ ഒരു ക്കാളിക്കാൻ യേതുദേവൻ കൂടിട്ടത്തെന്നു ഉണ്ടായിരിക്കും.”

യുവയോദ്യാവു്:— “യേതുദേവൻ നിന്നുള്ള വെരുത്തിരിക്കുന്നുണ്ടോ?”

ഷാബാൻ:— “അതോക്കെ അവിടെ വെച്ചുപ്പേ? ഇപ്പോൾ ഈ വാദം എന്നു ക്കാളിവാളുള്ളൂ്.”

യുവയോദ്യാവു്:— “അ വാദ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന കരം ഒരു ദാനിനിന്നും പിടിയിലാണു് നില്ക്കുന്നതു്. ഒരു ക്കാളി കൂടാതെ യാതൊന്നും ചെയ്യാനുള്ള കഴിവു് ദാനിന്നു കരുത്തിനില്ലു്.”

ഷാബാൻ:— “അതിപ്പോൾതന്നെ പരീക്ഷിച്ചുകളാം.”

യുവയോദ്യാവു്:— “അങ്ങിനെന്നും പരീക്ഷ കഴിയുന്നോളിയാം അതിന്നു മലമെന്നുണ്ടെന്നു്.”

ഷാബാൻ : “ആ പരീക്ഷയുടെ ഫലം അറിയിക്കുന്ന് ഇത്തരം രാജാവിനിമയം.”

എന്ന പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഇത്തരം വിളിക്കുവാൻ ആശങ്ക ചീഴ്ച. അധികാരി ഉടൻതന്നെ വാദമേന്നു. അധികാരി എന്ന കുറിക്കാണ്ട് ഷാബാൻ അലറിക്കൊണ്ടജ്ഞപ്പെച്ചു. ഇവരെ റണ്ടുപോതും താവളത്തിന്റെ ഒല്ലപ്പുരിൽ കൊണ്ടെമ്പന്ന് റിത്തി ശ്രീരംകുമാർ മഹാദേവനും.

സ്വന്ത കല്പനയെ തുടന്ന് ആ സദസ്യർ ഇരുപ്പോൾ മുക്കായും, റവിജയസ്വച്ഛകമായ വാദ്യാഭ്യർഹങ്ങളും നാളുകയും ചെയ്തു. അതിനീടും നീനു് ഒരു ഘൂഷൻ ഷാബാനെ സമീപിച്ചുകൊണ്ടറിയിച്ചു. നാമ്പുടുക്ക സേവനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് മഹാരാജാവും പൊതുജനങ്ങളും അറിയുകയും അവകാട പ്രശ്നം സദി നാം പാത്രമാവുകയും മഹാദേവനും അന്താക്കിയും ഏത്തിയ ശ്രദ്ധം കൈസൂടുടെ ഭവിൽ വെച്ചുവേണം. ഇവരെ വിശകാരിയാൻ.

ആ അഴിപ്രായം സപീകരണായഥാണെന്ന് ഷാബാനു് തോന്തരകയും അവിടെ എത്തിയതിനാശ്രേഷ്ഠം മാത്രം മതി അവകാട വധം എന്ന് തീരുമാനിക്കുയും ചെയ്തു.

ഈ ദീതമാനത്തെ ആ സദസ്യർ ആദരിക്കുകയും അതുവരെ യുവരാജാഭാവും കൂറാടം ബന്ധനത്തിൽ താഴസീപ്പിക്കുവാൻ തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു.

ബലിസ്ഥലത്രേക്കളുടെ യാത്ര.

ഒൺബാറിൽ നീനു് കൊണ്ടുവന്നതിനുശേഷം കരി സമയം വരെ ക്രൂസിഫാറിൽ ബോധവാനിതയായിതന്നെ കീടനാ. സപ്പോധം വന്ന ഉടനെ ശാഖാര ശാന്തപ്രശ്നച്ചുതു് യുവരാജാഭാവിനെ എറ്റു മഹാദേവനും ഏന്നാണു്. അതിനു് സമാധാനം പറഞ്ഞത് തു് റാന്നിയായിതന്നു. അവൻ പറഞ്ഞു യുവരാജാഭാവിനു് വധ

ശീക്ഷ നല്കുവാനാണ് റിഡിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിലും, ശീക്ഷ നല്കുന്നതും അഞ്ചാക്കിലെയിൽ വെച്ചുായിരിക്കും എന്ന്. ആ വാക്കു അവളിടെ എഴുതുതെ വേദനപ്പെട്ടതിൽക്കൊണ്ടിരുന്ന മനോധൃഥിക്കു അല്ലോ ആല്ലും അല്ലപ്രാസമേകി. എന്നാൽ ശരിയായ ഒരു മനോ സൂഖ്യം ഉള്ളവാക്കാണ് പരുപ്പമായിക്കുന്നില്ല ആ വാർത്ത. അവരും ഭാഷാക്കയായിരുന്നു, കൈ.സർ ദർബാരിൽ കൊണ്ടുനോന്നിട്ടാണ് അപ്രേരിതത്തിനെ വധിക്കാനുദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതും ഏകിലും അതു വരെ വിചത്താനാം ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നും സമാധാനപ്പെട്ടാമെന്ന പ്ലാതെ അവിടെ എത്തിയതിനും ശ്രദ്ധം എന്നാണിപ്പായമാണാണോ കാൻ പോകുന്നതും ആരു കണ്ടു? കൈസരിൽ നിന്നും വല്ല വിട്ടവീഴ്ചയും ഇണ്ടാക്കമോ എന്നറിയാൻ വേണ്ടി അവരും തന്റെ മാതാപിതാനേപ്പറിച്ചു. അവൻ സാമ്പത്താവാക്കകളാൽ സചാ ശ്രദ്ധപ്പെട്ടിരുക്കാണോ പറഞ്ഞു. “യുദ്ധേണ്ടാവിനെ വധിക്കുവാൻ അനവദിക്കയില്ല കൈസരിനാം, ഒരു പാക്ഷ സെസന്റു ഡിപ്പോളുക്കുന്നതെന്നും റിഡിച്ച അസ്ഥിരപ്പെട്ടുനിന്നുവും അപ്രേരിതത്തിനു ജയിലിൽ അടക്കക്കയ്ക്കുന്നതും അപ്പിൽ കൂടുതലോന്നാം ചെയ്യുകയില്ലെന്നും മറും.”

അതും അവളിടെ എഴുതുവുയ്യുമോ അല്ലോ ശാന്തിയെങ്കിലും എങ്കിലും ഒരു മായി സമാധാനമേകിയില്ലെന്നു. അഞ്ചീനെ പല വിധ ചിന്തകൾക്കും വിധേയയായി കഴിയുന്നതിനിടയിൽ അവരും കാണ്റു. വർദ്ധിച്ച വിദ്യോപശം മുൻഗാരിക്കരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു വ്യക്തതിയാണും കൈസർ. അപ്രേരിതത്തിനാറു രേണുക്കടക്കുന്ന പാതിരിമാരുടെ ചൊൻപുടിക്കലേറിയാണും. പാതിരിമാരും സെസനികോടും ശ്രദ്ധയും യുദ്ധേണ്ടാണുവിന്നുവും ബഹു വൈരികളാണും. അവൻ നിർബന്ധിക്കുമ്പോൾ യുദ്ധേണ്ടാണും. യുദ്ധേണ്ടാണുവിന്നുവും തല വീശിക്കുമ്പോൾ അതിനും വഴിപ്പെട്ടാതിരിക്കും നാശം തന്റെടു കൈസരിനില്ലെന്നു. എന്നിങ്ങനെ പലവിധ ചിന്തകൾക്കും വശംവദയായി തീന്നിരിക്കുമ്പോൾ, അതിനില്ലെന്നു.

അതിനില്ലെന്നു ശാഖാനും ഒരു ക്ലീനർ പുണ്ടുവിച്ചു.

തന്റെ സേനകൾ അന്താക്കിയയിലേക്ക് പുജ്ഞിടണമെന്നോ. അവരുടെ നീളത്തിനു ബന്ധനസ്ഥരാക്കപ്പെട്ട് അറബിക്കളേയും കൈണ്ടിപോകാം താങ്കളിൽണ്ടായിരുന്നു. അവർ പുറപ്പെട്ട വാൻ ക്രാഡിക്കശിഖതപ്പോൾ യുവയോഡാറാം ബന്ധനസ്ഥിനാക്കിയ ഒമ്മോർ ഷാഖാനെ സമീചിച്ചാരിച്ചു. “അന്താക്കിയയിൽ ചെന്നതിനാശേഷം കൈസർ ഇവരെ വിത്തയച്ചുക്കൊമ്പോൾ എന്ന് സംശയിക്കുന്നു.”

ഷാഖാൻ:— “അതു” നടക്കാത്ത കാര്യം, ഈതു ബഹസപ്പെട്ടു. ടീടിച്ചുവകാണ്ടവനു ഇവരെ വിത്തല ക്രാനാൻ കൈസർ തുനിയുന്നതെങ്കിൽ നാഡുടെ പട്ടാളം വിസ്തുവരതിനന്നുമെന്നോ മഹാരാജാവിന്നറിയാം.”

ജമേദാർ:— “അതോക്കെ കൈസർ ഉംഗവിക്കണ്ടാതണ്ടിന്”

ഷാഖാൻ:— “അപ്പുത വിവരം തൊന്തരനെ പറയും രാജാവിനോടും.”

ജമേദാർ:— “നിങ്ങൾ അവിടെ ഏതുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ മഹാരാജന്തിയും കാമറാപത്രി ക്ലിസിപ്പയിനും അവിടെ ഏതും. അഥവാ ഏതുന്നിക്കഴിഞ്ഞാലുടനെ യുവയോഡാവാ” മുതൽപ്പേരെ വിത്തുക്കണ്ണാമെന്നും നിർബന്ധമാക്കുകയും കൈസർ അതിനും വഴിപ്പെട്ടുകൂടിയും ചെയ്തവർക്കിലോ?”

ഷാഖാൻ:— “എത്തനിശ്ചിയം രണ്ടാള്ളട്ടിനിശ്ചിയം വെവരികളായ ഇവരെ സംബന്ധിച്ചിട്ടുതോളം അഞ്ചിനെ കൈ വിട്ടാറീൽ ചെയ്യുന്ന ആളില്ല കൈസർ ഏന്നാണും ഏന്തുറ അഡിപ്പായം.”

ജമേദാർ:— “ബഹുവിധ നേതാവോ യുവയോഡാവും കൂറാടം അന്താക്കിയയിൽ വരികയും കൈസർട്ടെ അതിമീക്കിയായി താമസിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്ന അവസ്ഥയിലാണും യർക്കുകൾ സമരം തുടങ്ങിയതും. ആ വാത്ത കേട്ടതിനാശേഷമാണും ഈ അറബിക്കരം അന്താക്കിയ വിത്തതും യർക്കുകൾ രണ്ടാക്കണ്ണത്തിൽ വ

യുദ്ധം ചെയ്തുമൊക്കെ പ്രസ്തുത വിവരം യാർഡിട്ടില്ലാണെങ്കൊണ്ടുണ്ട് അങ്ങും ഇത്തരം ഒക്കെ പറയുന്നതു്.”

പ്രാബും:— (ശ്രദ്ധയുമുള്ളതാടെ) “നമ്മുടെ ബഹു വൈരി കളായ ഇവരെ അരിമികുളം സ്ഥാപിപ്പിക്കാൻ കാരണം?”

ജമേൽ:— “ജൂപിഫയിൻ രോഗിയായി കിട്ടപ്പിലായി കുന്ന. രക്ഷാപ്രവർത്തനമുണ്ടും കയ്തിയില്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ വൈദ്യന്മാർ പാഠിച്ച വിദ്യ പാതിനെട്ടം നോക്കി രോഗത്തിനു യാതൊരു കിരും ഉണ്ടായില്ല. അതു കണ്ട് രാജഞ്ചി കൾപിച്ച. ജൂസിഫയിൻ നീറ രോഗം മാറ്റണമെങ്കിൽ യുവരാജാഭാരതം രാജാവാണു്. അന്തിരം ഏക പുതിയൊളിപ്പും വാതസല്പം നിന്നിരിക്കുന്ന സ്വർഘസ്പദ്യം മരന്തിരിക്കയായിരുന്ന കൈസർ അഭ്യുഹം അരിന്നു് വഴിയേറ്റു. യുവരാജാവാവിനു തിരുത്തേ പിടിച്ചു. കൂട്ടിക്കാണ്ടുവരുമ്പോൾ പല ദൃതിയാരെയും നിരോധിച്ചു. പലക ദേഹം അനേപണ്ടണമെല്ലായി യുവരാജാവു് അന്താക്കിയെയും ക്ഷാനയിക്കപ്പെട്ടു. അയാൾ വന്നേരേന്ന് ഉടനെ മരിക്കാൻ കൂടി നീരുന്ന രോഗി സൗഖ്യാന്തരിക്കുന്നും നിന്നും ഉയരന്നുംനേരും പോലെ തന്ത്രപ്പാലെ പുണ്ണാരോഗ്യാനിലെവരുണി.”

പ്രാബും:— “ജൂപിഫയിൻം യുവരാജാവും രാജരെ മമതയിലാണെന്ന വസ്തുത രാജഞ്ചിക്കു് അനിവാദണ്ഡനയ്ക്കും ഒരു അപഹാസ്യമായ നേരുപ്പും വൈക്കാരിനും പയണങ്ങനു കുമ ഇപ്പോൾ ഭാഗമുണ്ടു് എന്നാറിയുന്നതു്.” പ്രസ്തുത വിവരം തൊന്തരിയുമായിക്കുന്നവെങ്കിൽ അവിടെ വെച്ചുതന്നെ അവക്കുടെ കുമ കഴിക്കയല്ലാതെ അന്താക്കിയെയുംകുടുക്കുകയും കൊണ്ടുപോകിവാൻ വിധിക്കയില്ലായിരുന്നു.”

ജമേൽ:— “ശ്രീ സംഗതികുളല്ലാം അങ്ങു് ഗ്രഹിച്ചി കുണ്ടായിരിക്കുമെങ്കാം, അന്താക്കിയെയുംവകരുക്കുന്നതിനീരും ഉദ്ദേശം അവർ അവിടെ ഏതുകിയതിനാണുണ്ടോ, കൈസർ അഭ്യുഹത്തി നീറ അഭിപ്രായം ചേരാലെ ചെയ്തുകൊള്ളുക്കു ഏനു് കയ്തിട്ടായി രിക്കണമെന്നമാണു് എന്നു ധരിച്ചിരുന്നതു്.”

ഷാഖാൻ: _____ “ഇള സംഭവങ്ങളാണ് ഞാൻ അറി തെരിക്കാലു്.”

ജമോർ: _____ “ഇന്നീ ഏതാണാലോചന? ”

ഷാഖാൻ: _____ (അല്ലോ ശ്രദ്ധാപരിച്ചിട്ടു്) “ഞാൻ അന്താക്കി യയിൽ ഏത്തിയാലുടൻ മെത്രാന്ത്യാസ മെന്ന കാണ്ണണണ്ടു്. അദ്ദേഹത്തെക്കാണ്ടു് കൈസറിനോടു് പാരയിക്കാം. പിന്നീടു് അതിനു് വികാസായി പെരുബ്ബവാൻ കൈസറിനു് ദേയുമി ല്ലോ കാഞ്ഞം തീച്ചു്.”

ജമോർ: _____ “ഈ നല്ല കാര്യമാണു്.”

യുവയോദ്യാവിനേയും റഡം സംഘരിക്കവാനുള്ള മൂല്യം ലോചനകൾ ഒരു ഓഗ്രത്തു് നടക്കിനാണ്ടു്. റഡാഗത്താവട്ട അഭിരം വിട്ടവിക്കാൻ വേണ്ട ഉപാധനകൾ ആരായുകയാണു് രാജത്തിയും പുതും. എന്നാൽ ഷാഖാൻ ദുൽഹാസനർ കൈകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പദ്ധതികൾ എത്രകണ്ടു് കൂപ്പിപ്പുസാദ്യമായി അണ്ണാ അതുകണ്ടു് പ്രധാസമേറിയതായിരുന്ന കൂപ്പിപ്പയിരുന്ന ആലോചനകൾ. പ്രസ്തുത ആലോചനകൾക്കിടയിൽത്തന്ന സൈന്യങ്ങളും റഡം പുറപ്പെട്ടുകയും റണ്ട് ദിവസത്തെ സഞ്ചാരത്തിനശേഷം അന്താക്കിയകൾു് സമീപം എത്തുകയും ചെയ്തു. അവിടെ നിന്നു ദോക്കിയാൽ അന്താക്കിയ കോട്ട കാണാം. അ സ്ഥലം കോട്ടയിലെ ഒരു ഭാഗത്താണു് യുവയോദ്യാവിനുന്ന സ്ഥലി സ്ഥലം കിട്ടുന്നതു്.

യുവയോദ്യാവിനു് കുണ്ഠനാം.

യുവയോദ്യാവിനുന്ന ദീര്ഘിപരംകൂട്ടമുള്ള സംബന്ധി ആജ്ഞ കിൽക്കി മുസ്തിലോകമാകുക പരന്ന കഴിത്തിരുന്ന. വിശ്വാസിച്ചു് മദ്ദീനാ പട്ടണത്തിൽ അതു് ഒരു അമാന്തരീക്കത്തെ നോൺ മാറ്റാലിക്കാണ്ടു് കഴിത്തിരുന്ന. അതിനാൽ ത എഴുന്നീയ ജനത കുചേലക്കാവേരങ്ങേമനും ആശാലപ്പെടം ജന

അംഗ യുവയോബ്ലൂട്ടിന കമ കാണാവാൻ അഭിലഘിക്കതയായി അനും, അത് ആദ്ദീലപംശം അപേക്ഷാക്രമത്തിൽ ഉള്ളൊരു ചെറുമുചിച്ചു. അജോടിന അമീരക്കുംശാമീനിന് മാറ്റബാം എന്നു സം (സം അബുദ്ധിഖണ്ഡം (സം) ഒരു ക്രത്തവ്യതി. യർദ്ദുക്കും വി ആധ്യവാത്ത മഠിൽക്കു പുതികംകെകാജ്ഞിച്ചതിനാം ശ്രദ്ധാഭാവം അതു കുറിച്ചു അങ്ങൾക്കുള്ളിട്ടുണ്ട്. യുവയോജാവാവിനെ കണ്ടു ഉന്നതിൽ ചെവാൻ കൂടിരും നിറവാസികൾ അഭിലഘിക്കന്തിനാൽ ഏതൊന്നും തിരാസം ഇരാ താഴ്സിക്കവാൻ അനന്തരാച്ചിപ്പുകൊണ്ടു അഭ്രേഹ തെരു ഉണ്ടോ എന്നു അവാക്കണമെന്നായിരുന്നു ക്രതിലെ പുതക്കം ക്രമുംകൊണ്ടു നാ കൂത്തൻ അഭ്രാളവെബ്ബേരെയെ സമീച്ചിക്കണാ അവാ സരംതിൽ എൻ എഡിവിലാണണബാധികന്നതു. കരുപ്പു കിട്ടിയ ഉടനെത്തനെ യുവയോബ്ലൂട്ടിനെ ക്രിക്കൊണ്ടുവരുവാൻ വോൺ ഏതൊന്നും അംഗരക്ഷിക്കുന്നതു യർദ്ദുക്കിലേക്കയുണ്ട്. അഭ്രേഹ എത്തതിയാലുടനെ ഏതൊന്നും അനന്തരാധികളോടുകൂടി മഠീനയിലേ ക്രയക്കാണുണ്ടുണ്ടുവെങ്കിൽ ക്രതിയരു.

അംഗരക്ഷിസേന യർദ്ദുക്കും പ്രസംഗതിൽ ഏതെങ്കിലും യുവാ യോജാവിനെ അനേപാച്ചിച്ചുള്ളൂട്ടാണി. ഏതൊന്നും അവിടീടു ഏതും അഭ്രേഹതെന്തെങ്കിലും കുറാറിനേയും കണ്ണകിട്ടാതെ ശ്രാംക്രമാവാടുക യാണണബാധിയുണ്ട്. യർദ്ദുക്കിൽ താമസിച്ചിരുന്ന നേരുകളും അതി ലെ പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും വാളിരുക്കുക്കു അനേപാച്ചിനും ന തന്ത്രിയതിനേരു മലബാധി യർദ്ദുക്കും വിജയം കൈകുന്ന ദിവ സം അഭ്രേഹത്തിനേരു ക്രിക്കറത്തിൽ അപരിമിതരായ ചീല രോക്കെ വന്നിരുന്ന ഫുന്നും അടുത്ത ദിവസം അവാരോടുകൂടി പുറമേതക്കുപോയി. പുറപ്പെടുന്ന അവാസരത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടു പോയതും അടുത്ത ദിവസംതനെ മട്ടാണി ഏതൊന്നുണ്ടെന്നുണ്ട്. പ്ര സൃഷ്ട സംഭവം കഴിത്തിട്ടിപ്പുണ്ടു കുറാളുംധാരിയിരിക്കുന്നു. ഇന്നു യും അഭ്രേഹവും കുറാറം മുണ്ടിപ്പുത്തിയിട്ടില്ല. ഏതൊക്കെ മനസ്സിലാക്കവാൻ കഴിഞ്ഞു. യുദ്ധത്തിൽ ആവേശംകൊള്ളുന്ന

ങ്ങ ഫോറാബാദ് യുവയോഡാതാനാം^१ അവർക്കുംകു അറിയാം. സാമ്പത്തികരിൽ ഒരുപ്പേബം മട്ടലിവരേത്തരിനാം^२ കാരണം, ഹിന്ദി സ്പിലും ഹലാസ്പിലും ഇഷം നടക്കുന്ന അവസ്ഥയായതു^३ കൊണ്ടു^४ എന്നാർ അഞ്ചോട്ടു^५ പോയിട്ടിട്ടണാവുംനും ആവിടെ അബ്ദു ഉടൻ ബാധയുടെയോ വാലിട്ടിരിൻ തുടക്ക പൊരുത്തുന്നണാവുമെന്നും ശരം ക്രതിക്കാണു^६ അവരെ അനേപ്പണിക്കാതിരുന്നതു^७. ഹല ബിൽ റാഡി^८ റാന അംഗീരക്കുക്കൂരിൽ റാന്റാബാ സത്യവി പ്രോബിക്കു മനസ്സിലാക്കിയതു^९ എന്നാർ അവരിടെ ഏതുകിട്ടി ഷ്ടൈന്റു എ.രാത്രിം. ആ വാത്ത യർമ്മക്കിൻ താഴസിക്കുന്ന ദൃശ്യി ഭക്കാറിൽ അവവരപ്പുള്ളിവാക്കി. ആ സ്റ്റാഡ്യൂക്കേള്ളന്തിയും അബി ടെക്കാറിലെ സിംഹമായ യുവയോഡാവു^{१०} സഭോദം റോട്ടക്കുടി റൂമി ത്രിസ്കൂനികളുടെ ഹിട്ടിരിൽ കുടങ്ങി ബന്ധന നാധരാജിപ്പിക്കുവാനാം, അവർക്കു^{११} വയറീക്കു നല്കുവാൻ വിധി യായിട്ടുണ്ടെന്നും ഒരുംകൂടു കമ്പ.

പ്രസ്തുത വാത്ത മുസ്ലിം സേനക്കിൽ ആകുക പട്ടം^{१२} ചി ടിച്ച്. അങ്ങിനെ അവരുടെ കാണാതാക്കവാനും കാരണം എ നാ ചിരിപരശനു^{१३} കാരേ ഭക്കാറം ചുഴിഞ്ഞതാലോച്ചിച്ചു തുടങ്ങി അതിരിൻ മലംഹായി അന്നാർ അന്നഹായിച്ചു. യുവയോഡാവും കൂറാറം അബൂളിത്തരായി. റൂമി സേനക്കിൽ അക്കപ്പെട്ടുടർഖിക്കുമെ നാ, ഒങ്കുക്കു ആ ചാഞ്ചുരാർ അവരെ വണ്ണിച്ചു കൊല പ്രൂപ്പത്തിനിയിപ്പിക്കുകയും ഒക്കെ. യുവയോഡാവും കൂറാറം ഇ വിജയിപ്പിലുന്നം പ്രൂപ്പണാട്ടാണു^{१४} പോയതെന്നു^{१५} യാതോക്കെ റാബിര വും ഇവിടോക്കും ഇപ്പറ്റുന്നം കാണിച്ചു^{१६} ഒരു മരപടി സഭോദം മ പീനയിലേക്കുയെല്ലു ശേഷം അബുളുംവെബു^{१७} അപ്പിതീരക്കാരായ രഹസ്യാഗ്രഹക്കുന്നിൽ പലരേയും നിശ്ചയിച്ചു. യുവയോ ഡാവിദോയും സഭോദാദരനോയും അനേപ്പണിക്കുവാൻ വേണ്ടി അവർ റാനാഡുംഡും പുറപ്പെട്ടു. വൻസബേരൻ, റാ ലബു^{१८}, ഹിന്ദിസപു^{१९} മുതലായ സ്ഥലങ്ങൾ മുസ്ലിംക്കുക്കയീന മാഡി കഴിഞ്ഞതിരുന്നതിനാൽ അബുളുംവെബു^{२०} തന്റെ സേനയോ

ടക്കടി അന്താക്കിയയിൽ എത്തി. ഹലബിൽ നിന്ന് രാളിരു ചുറ്റ് താണ് അന്താക്കിയ. അതാണ് കൈസൽ മുമീൻറ തലവന്യാ പച്ചണം. പരാജിതരായി പലായനം. മെജു തൃപ്പൂണിക്കുളി ദ്വാം അദ്ദേശം മുച്ചിപ്പിരിക്കുന്നതറിഞ്ഞാണ്. അതാണ് അബ്ദു ഉബൈദ അഞ്ചോട്ടതനെ പുറപ്പെട്ടവാൻ കാണും.

അബ്ദുഉബൈദ ഹലബ് വിച്ചുപോകുന്ന അവസരത്തിൽ അവിച്ചിരുത്തു അന്ത അദ്ദേഹത്തെ സമീപിക്കുയും ടീംമായ ഒരു തുക ജസീയ നല്ലാമെന്ന് സ്വയം സഹതിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനെ തുടർന്ന് അവക്ക് വേണ്ട സഹായസഹകാരാഭ്യർഷി മെജു കൊടുക്കാൻ വേണ്ടി മസ്സി സെന്റയിൽ നിന്ന് ഒരു വിജയത്തെ അവവിശേഷിക്കുന്നതാണ് അപ്പേറിം പുറപ്പെട്ട ക്രിക്കറ്റ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധാതുയയപ്പിൽ സംബന്ധിപ്പിക്കുന്ന കെങ്കുവ നേതാക്കന്നാരിന്റെനുംഡാരം പറയുകയാണ്. “ഈ ഔദ്ധീഢ ഭരണാധികാരം കുറുററിട്ടിക്കുന്ന മസ്സിംക്കുള ഏതു തന്നെ പ്രശ്നസ്ഥാപനം അവിക്കുററായിപ്പുംഡക്കാഡി. സെറ തടിനുംഡാരിയാണും അവർ പൊതുജീവിക്കില്ല. ചെറാ തുജനക്കാരിയാണും അവർ പൊതുജീവിക്കില്ല. ഇതു ഒരു കുറുക്കാരിയിൽ നിന്ന് ധാതുയയ പീഡനവും അനാദി ക്രേണ്ടിവനിക്കില്ല. ഇതുക്കണ്ട് സംഖ്യാരസന്നവന്നരായ ഇവയും ഒരു അടിമത്പരം സ്വീകരിക്കാവാൻ ഫോലും സന്നദ്ധരാണ് എന്നും. ഇവരെപ്പോലെ വൈറിക്കുന്നാട് ഇതുക്കണ്ട് ദയാപൂർവ്വം പെടുത്താറിയിട്ടുള്ള ഒരു തൃപ്പൂണിക്കു സംബന്ധിച്ചുകൂടിലും കെങ്കുവ മരിതും പ്രതിശാഖാക്കുന്നില്ല.” ഏന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞുതീ നുംതാടെ തൃപ്പൂണിക്കു വർഷാരവം ടീക്കാരിക്കാണും അബ്ദു ഉബൈദയേയും സെസന്യുഡലേയും ഹലബ്‌കാർ ധാതുയക്കിയ തന്നെ സംഗതി വിസ്തുരാനിയാണ്.

യുംയോഡാവിനേയും സഹോദരനേയും ക്രിക്കറ്റാണ്ടവക്ക് വാൻ വേണ്ടി ഹലബിലേക്കയച്ചിരുന്ന ചുരൻ അബ്ദുഉബൈദത്തിന്റെ രഹപടിയുംഡായി മറിന്നയിൽ മടങ്ങിപ്പുത്തി. യും ദയാദാവിനെ കാണാനില്ലെന്നം ഏവിടെയാണ് ഫോരുതനും

യാതൊരു വിവരവും ഇല്ലെന്നും ആ കൃതനിൽ നിന്ന് മദ്ദീ
രാ നിവാസിക്കും ധരിച്ചുവരായി ആ വിവരം മറൈനാ
നിവാസികളെ മുഖംത്തിൽ അനുരാടിച്ചു. അവിടെയുള്ള
പാമുളികൾ മുസ്തിഹാക്കാണ്ട് നിറങ്ങു. അദ്ദേഹത്തിനും
വിപത്തൊന്നും വാദമേരാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി പ്രാത്മന തു
ടങ്ങി അന്തരാജികളായ മുസ്തിഹാക്കാണ്ട് അവരുടെ വേ
നാശംളിലിക്കുന്ന കൊണ്ട് അനുഭാര ഒഴുകുകയും പുഞ്ചിൽവി
ണും പ്രാത്മകക്കയുമാണു്. “യുറാധ്യൈസ്റ്റിന്നായ അദ്ദേഹത്തെ
അപ്പത്തിൽ മാടിക്കാതെ കുപിക്കണണു്!” ഏന്നാണവരോക്കു
പ്രാത്മകന്നു്.

മുസ്തിഹാക്കാണ്ടിൽ മക്കടമണിയായ യുവയോഡ്യാ
വിനെ ഉടനെ അന്തരപ്പിക്കണമെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അ[ം]
ഭാവം മുസ്തിഹാക്കാണ്ട് പൊരുക്കാനുവാത്ത നഷ്ടമാണു
നും, മാറ്റം കാണിച്ചുകൊണ്ട് വലീപ കാരോ സന്ദേശങ്ങൾ
എഴുതി അബ്യൂളബെബുക്കും വാലിറിനും അയച്ചു്.

ഒരു ദിനാസ്ഥിതി വഴി കയ ദിവസം തരണംചെയ്യു കൊ
ണ്ട് അബ്യൂളബെബു (g) സേനസമേതം അന്താക്കിയയിലെത്തി
യൽ. താമസംവിനാ അന്താക്കിയ പട്ടണം മുസ്തിഹാ
വാൽ വാഴയപ്പെട്ടി. ഏകിലും യുവയോഡ്യാവിനെ സംബന്ധിച്ചു്
യാതൊരു വിവരവും കിട്ടാതിരുന്നു് ആ സേനയുടെ ഉന്നേ
ഷ്ഠതിനും ഒന്നും റ ക്കത്തി. മുസ്തിഹാക്കാണ്ട് ചീലൻ പ്ര
ചരനാവേഷധാരികളും ചട്ടാത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും അ
വിടെയോക്കു അന്തരപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഏന്നാൽ അവിടെ
യും അവക്കണക്കായ അന്താവും റിരാഗത്താനും. അന്താക്കിയ പട്ട
ണാത്തിൽ നിന്നും യുവയോഡ്യാവിനെ സംബന്ധിച്ചു് കയ പിടി
യും കൂണാക്കാതെ ചോരഞ്ഞു് മുസ്തിഹാക്കാണ്ട് മുഖിപ്പിച്ചു്. അവരു
ടു അക്കിലാഹാസ്താക്ഷല്ലും തക്കാവിച്ചുന്നതു് പോലെ തോന്തിന്തു
ടങ്ങി. അബ്യൂളബെബു (h) പോലും അനുകണ്ണാം വീഴ്ത്തിന്തു
ടങ്ങി. അവരിൽ ബലമായ സംശയം ഉടലെടുത്തു. രൂചി കു

സ്ഥാനികൾ എത്രക്കിലും മതിപ്പേരും മുലം അവരെ കൊന്ന കളിഞ്ഞത്താലിരിക്കണമെന്ന്⁹. അങ്ങുപയാത്രിനും പോയിൽന റാച്ചരാഷ്ട്ര മട്ടാഡി വന്നതുടങ്ങി. അവരിലും തന്ന യോദ്ധാ ഭാവിനു സംബന്ധിച്ചു¹⁰ ഒരു റിംഗാട്ടു കിട്ടകയായില്ല. അതു¹¹ ദക്ഷിംകളിൽ ഉടലെടുത്തിരുന്ന സംശയത്തെ ബലപ്പെട്ട ദത്തുകയും അവർ പരിശീലിച്ച തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

ആക്രമണവും അരനേപിച്ചണറാം.

കൂപ്പിം സേന വന്നവരുമിൽ തന്ന അന്താക്കരി പട്ടണം റാളിയുകയാണു¹² ചെയ്തു¹³. കൈനാർ രാജ്യാനിഃായ അന്താക്കരി വോൺടി റൂചിക്കാ ഫോറസമരം നടത്തുമെന്നാണു¹⁴ അ വൃക്ഷശബ്ദം¹⁵ അന്താക്കരിച്ചു¹⁶. ഏന്നാൽ കൂപ്പിംസേന റാങ്ഗാ സെൻനിംത്തു ഉടൻതന്ന റൂമിക്കാ കാട്ടക്കുള്ളിൽ കടക്കു¹⁷ കവാടം ബന്ധിക്കുക മാത്രമാണു¹⁸ ചെയ്തു¹⁹. അവാക്കാക്കി യാതാജ വിധ സംഘടനവും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും ദിവുതന്ന അവരും മോട്ട കുടുംബം വാതിലുചൂളുക്കു²⁰ ചെണ്ടു²¹ കൂപ്പിംകാർ അത്രത്ത്സ്ഥാപ്പേരായി. ഏന്നതനെന്നയല്ല ഈ ഭീതപ്പത്തിൽ നിന്നു²² കൂപ്പിംകൾ ഉണ്ടായി. റൂചികളിടുന്ന ശക്തി തീരെ ക്ഷയിച്ചിരിക്കുന്നതാണു, അവരിനു²³ കൂപ്പിംകളുമായി പൊരുത്താണു ബയസ്ക്കപ്പേണ്ടാണെല്ല നാം കണക്കുണ്ട്. ആ റാണി കൂപ്പിംകളിടുന്ന ഉണ്ടുവരുത്തിനു²⁴ ഹാം. വക്രതുകയാണു²⁵ ചെയ്തു²⁶. അശേഷതയോടു²⁷ പൊരുത്തി ജനക്ക നാൽ²⁸ അതു വലിയ ഒരു കാര്യമല്ലെന്നു²⁹ തോന്തിയതുകാണ്ടായി രിക്കാം അവരിൽ നിങ്ങളുണ്ടെന്നു പ്രകടിച്ചാണു³⁰.

കൂപ്പിം സേന അന്താക്കരിയിൽ എത്രതിയ ഉടൻതന്ന യവ യോദാവാിനു അനേപാഹിച്ചുതുടങ്ങിയതാണെല്ലാ. സെയം നീ തുറോവം. അവക്കു വിചാരപരമ്പരകരിക്കു³¹ മാറ്റു³² കൂപ്പിം കൈണടിനും. അന്നുവെത പകരു അഞ്ചിനു കഴിഞ്ഞുകൂടിയ

തല്ലുന്ത യുാഡോഖാവിടന സംബന്ധിച്ചു് ദാതായ റിവർ വും കിട്ടുകയുണ്ടായില്ല. മൃഗിം സേന ഗൃഹകളുമാറിത്തരായിരുന്നീ ന്നിറിക്കാശാണു്. അഞ്ചിടന്ന രാത്രിയാണു. അബ്യൂദ്ധവെബ്ബു് ത നേരം ത്രികാരത്തിൽ ചാറിനാക്കലനായി ഉത്തരിക്കുകയുണ്ടാണു്. അപ്പോൾ ഏതാനം ദോഖാക്കരാ അവകാട നേതാവിനോടുകൂടി ത്രികാരത്തിൽ എത്രതി അറിയില്ല. “ബാഹ്യരാഖ്യപ്പുട്ട് നാഡക്കരാ! ദുരഘയാ ഖാവിനു സംബന്ധിച്ചു് ഒരു റിംഗാരവും കിട്ടു ദാതായിനാൽ ദായു ഒരു വൈസന്നേഖാക സംഭ്രാന്തമാറിത്തീറ്റിനിനിക്കുവാനു്. അറാദരാരോദാജമായം അഭ്യർത്ഥപരതന്നുരായി കാണപ്പെട്ടുനു. ഇതു കുണ്ടു് യുദ്ധവന്ന പുണ്ണ്യജൂണു ആ ദോഖാവു് എന്നിട പോയി മാ ശ്രദ്ധവെന്നാണു് അവൻ ആലോച്ചിക്കുന്നതു്.”

അബ്യൂദ്ധവെബ്ബു്:— “ഭാനം കരക്കിങ്ങനാക്കാഡോലു മപ്പോന്നതു് അതുതനെന്നയാണു്.”

നോഹാ:— “എതാനം രഹസ്യാനേപ്പുകയാരെ പട്ടണ തൊലോക്കുചുട്ടിട്ടണോ” എക്ട്രാല്പുഡി?”

അബ്യൂദ്ധവെബ്ബു്:— “അവൻ മടങ്ങിപ്പുത്തി. ധാതോയ റിംഗാരവും കിട്ടാതെ.”

ഹോതാവു്:— “അതു് ത്രിക്കതൽ സംശയത്തിനു് കാരണാണു്.”

അബ്യൂദ്ധവെബ്ബു്:— “യംഗുക്കിൽ വെച്ചു് പാജയം വരി മു ഗുഡിസന മടങ്ങിപ്പുട്ടാക്കന അവസരതിൽ അവകാട കെന രാധ്യം തീക്ഷ്ണവാൻ വേണ്ടി പലവിധ അക്രമങ്ങളിലും അഴിമതികളിലും നടത്തിയതായി എനിക്കുവിട അറിവു് കിട്ടിയിട്ടണ്ടു്. അവ ഒരു വംശജരായ കുസ്താനികരാ അധിവസിച്ചിരുന്ന പല ഗ്രാമ ഒളളിലും കൊള്ളുയടക്കക്കയും തീ വെച്ചു് നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു തീരു പുരുഷ അനവധി തങ്ങാണിനികളിലും ചാരിത്രംഗം വരു ത്രാകയും അനവധി പേരും നിർബന്ധമായി വധിക്കുകയും ചെയ്തു വരു. അവൻ സമ്പ്രദായികനു വഴിയിൽ കണ്ണകിട്ടിയ കനകാലി കല്ലപ്പോലും ജീവനേട വിടില്ല എന്നാണു് അറിവു കിട്ടിയതു്.

ശത്രുവിൽ നിന്ന് താൻ സംശയിക്കുന്നതു്. അവിഹാസിതമായി യുദ്ധാലാവും മരം അവാക്കെട വഴിയിൽ മെന്നുചാട്ടുകയും അപിനടവേച്ചു് അവക്കു് അവായം നേരിട്ടിട്ടുകുളോ എന്നതാണു്.”

നേതാവു്:— “അങ്ങിനെ എന്തെങ്കിലും വിവരത്തു് നൃം വിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഇതുകൊടു താമസിക്കാൻ റാഡിലില്ലെന്നാണു് എന്നേൻഡിയും അഭിപ്രായം.”

അബുളുജൈബു്:— “ഒും രാജക്കമാരിയും റാജത്തിയും കൂടി യുദ്ധാലാഭാവിനെ കാണാൻ വന്നിക്കുന്നവയെന്നു. അവരെ കുറച്ചു മുറം വരെ കൊണ്ടാക്കിയിട്ടു് വന്നോക്കാമെന്നു് പഠനത്തിന്റെണ്ണാരു യുദ്ധാലാഭാവു് ദ്രാവതു്.”

നേതാവു്:— “രാജക്കമാരിയും റാജത്തിയും എവിജനയാണു ഇതുകുണ്ടു് വല്ല വിവരവും കിട്ടിട്ടുണ്ടോ?”

അബുളുജൈബു്:— “അവരു സംബന്ധിച്ചു് യാതൊരു വിവരവുമില്ല”

നേതാവു്:— “അവർ കൈസറിന്റെ അട്ടഫെത്തത്തിയിൽ കണ്ണാം. അവിടെ വെച്ചു് യുദ്ധാലാഭാവിനെയും മരം കൊല്ലെപ്പുട്ടതിയതാണെന്ന് വഴിയുണ്ടു്.”

അബുളുജൈബു്:— അങ്ങിനെ സംശയിക്കാൻ നുായടിഞ്ഞു്”

നേതാവു്:— “ഞങ്ങളിനിടയിനെ ഉള്ളേശം യുദ്ധാലാഭാവിനെ സംബന്ധിച്ചു് ശരിയായ വിവരം അറിയവാനും തന്മരിക്കു് കിട്ടുന്ന അറിവിനെ പട്ടാളത്തിലായിച്ചു് അവരു സമാശ്രപസിപ്പിക്കുവാനും രോണ്ടിയാണു്.”

അബുളുജൈബു്:— “ഞങ്ങൾനെ ഒരു വിവരവും കിട്ടാതെ റിപ്പോർട്ടുകുമ്പോൾ സെന്റെ സമാശ്രപസിപ്പിക്കുത്തുക്കു എത്തു് വിവരം പറയുവാനാണു് സാധിക്കുകി?”

നേതാവു്:— “അങ്ങയുടെ അനുഭവി ലഭിക്കുന്നാണെങ്കിൽ എന്നെന്നു പറിച്ചയത്തിൽപ്പുട്ട ഏതാണും രഹസ്യാന്വേഷകനും അയച്ചു് യുദ്ധാലാഭാവിനെ വിവരം ആരംഭിത്തിലായിവാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു.”

അബ്രൂളേവോദ്:— “അമ്പിനെ ആയിരക്കാളുടെ.”

അബർ സംസാരത്തിൽ നിന്ന് വിരഹിപ്പുശ്രഷ്ടം ആ ദന്തം വു് തന്റെ തുടക്കാരത്തിലാലും സഹായിക്കാൻ മാറ്റുട്ടുടർന്നു. അ വർ കാര്യാത്മകയാണെങ്കിൽ അന്നേപ്പെട്ടിച്ചു് പുറപ്പെട്ടു വാൻ തീച്ചപ്പെട്ടതുകയും സത്യാഗ്രഹം മനസ്സിലാക്കിട്ടല്ലാതെ താവളിത്തിലേക്കു് മടങ്ങിറാറികയില്ലെന്നു് പ്രതിജ്ഞയെല്ലാം മെച്ചു. ഉടൻതന്നെ അബർ വേഷം മാറ്റി റൂമികളിലേതുപോലെ വസ്ത്രധാരണം മെച്ചു. ഏന്നിട്ടു് പലകം പല വരിക്കായി എ ചെപ്പെട്ടു. മരിലർ അന്താക്കിയ പട്ടണത്തിലേക്കു് കടന്നു. മരി ചീലർ റബ്ലസ്, ഹിക്കസ് മുതലായ സ്വല്പാംശിലേക്കു് എ ചെപ്പെട്ടു. റബ്ല ചീലർ യർഫുക്കു് പാതയിലേക്കും.

അന്താക്കിയ പട്ടണത്തിലേക്കു് കടന്നവരുടെ കാര്യം വലിയ സകടത്തിലായിരുന്നു. കോട്ടക്കു് വൈഴ്ത്തിയിൽ മുസ്ലിംസേന വന്നിട്ടുള്ള റാബിരം കോട്ടയിൽ താമസിക്കുന്ന റൂമികൾക്കു് കിട്ടീടുണ്ട്. എതിരാളി സേനയിലെ ചാരനാർ കോട്ടയിൽ കടന്നവരുമുണ്ടു് അക്കരുളു് താമസിക്കുന്നവക്ക് റിയാം. വേദപ്രമാണരായി അക്കരുളു കടക്കുന്ന അറബികളിൽ റൂമികൾക്കു് സംശയം അനിച്ചാൻ പിന്നെ അവരുടെ അപ്പോരുത്തനു കൊന്നാകളിലൂടെ മെന്ന കാര്യം തിന്നും. ആ വിപത്തുകളെ തുണവാൽശാനിച്ചു് സ്പസശ്വാസരൂപക്കു് വേണ്ടി എത്തു തൃപ്പാഗവും ചെയ്യുന്നതു് തന്ത്ത്വക്കുടുക്ക കുറ്റവ്യമാണു് എന്നായിരുന്നു അന്നത്തെ മുസ്ലിംസന്ത്വനയുടെ ധാരണ. ആ ധാരണയെ മെല്ലികത്തപ്രഭാവി പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടു് അന്താക്കിയ യിൽ കടന്ന മുസ്ലിംകൾ വെരും റൂമി തുപ്പുനാട്ടുകളിലപ്പോലെ സെസന്നുത്തിൽ ചേന്നു. അമ്പിനെ അവർ കൈസറിന്റെ അംഗരക്ഷകസേനയിലെ അംഗങ്ങളായിത്തീർന്നു.

കൈസർ അന്താക്കിയയിലുണ്ടായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം അഞ്ചാക്കിയ വിട്ടിട്ടു് ദിവസങ്ങൾ പലതു കഴിഞ്ഞതിരുന്നു എന്നു

പ്രാം മന്ത്രാലപ്പായങ്ങളിൽ കണ്ണ ചാ എത്തിട്ടണ്ണല്ലോ. ഏന്നാൽ ആ റാത്രി രാജകൊട്ടാന്തതിൽ താമസിമന്നോർ ദേവി... അറിയാത്ത വിധിം അതു ശ്രേഷ്ഠമാണെന്നും കാഞ്ചിക്കും കാഞ്ചിജിജ്ഞാൻ. ആ റാത്രി നമ്മുടെ ദിവസിലും കുറവാണ്. കുറവാണ് കാഞ്ചിക്കും കാഞ്ചിജിജ്ഞാൻ. എങ്കിലും അവാർ അവിടെ വന്ന കാഞ്ചിയിൽ പുജിത്തരാലു പ്രസാദത്തു നോക്കി ആവശ്യാനം ഇച്ചുംഗങ്ങാണെന്നിൽ ശ്രദ്ധിച്ചു.

ഒറവിച്ചാരിതമായ തൃടിക്കാഴ്ച.

അയ്യാദാദാദാദിട്ടില്ല. അന്നധനാരത്തെ താഴീ നീക്കി കൊണ്ടു പുകാരേ കട്ടാവരാൻ പോകും. അന്താക്കിരയിൽ നിന്ന് തർമ്മക്കിലേക്കു് പോകുന്ന പ്രധാന പാതയിൽ തൃടി സണ്ട ചേരു പോകുണ്ടോ. വളരെ യൂഫീയിലാബാവത്തെ നടത്തം. വസ്ത്രധാന്നവും മറ്റും കണ്ണാൽ അവാർ മുളി തൃസ്ത്രാനികളാണെന്നു തോന്തു. അപ്പോൾ അവർ ഒരു തടാകത്തിനോ് സമീപം എത്തി അതിലേക്കിരണ്ണാൻരോടോടീ നിന്നു. നടന്ന ക്ഷേമിണിച്ചി ഫ്രോ ദാഹിച്ചിട്ടോ അല്ല കൈകൊലുക്കരി കുഴക്കി വെടിപ്പാക്കാനാണോ അവർ ആ തടാകത്തിലേക്കിരിക്കിയതു്. ബാഹ്യാനി. കൊണ്ടു് മുളി തൃസ്ത്രാനികളാണോ് തോന്തിക്കുന്ന അവാർ കൈകൊലുക്കരി കുഴക്കുന്നു് ദിവസിലും വുളികരി ചെയ്യാറുള്ളതു് പോലെ യാണോ. പിന്നീട് അവാർ തടാകത്തിൽനാണോ് കയറി ദാട്ടത്തു തന്നെ ഉണ്ടായിരുന്ന ഒരു സംഖ്യയെന്നും ചെന്നുനിന്നു് ഉരാഡ ബാബം ഇവാഹത്തും കൈചെറ്റതു്. അഞ്ചിനു സണ്ടേചേരും തൃടി സംഘടിച്ചു് പ്രഭാതനാളിലും നടത്തി.

ഇതും സംഗതികളിൽ റീനോ് മന്ത്രിലാക്കാം അവാർ തൃസ്ത്രാനികളില്ലെന്നും, പരിമുഖ ദിവസിലും തന്നെ ഉണ്ടാണെന്നും. അവരിൽപ്പെട്ട ഒരുജീ കാണാതായിട്ടു് ലീംസ്റ്റേറി വാലിരു നേരു വേണ്ടാക്കട്ടി നടക്കുന്നു്. നമ്മുംരാഡികരി കഴിവെന്നു്

അവർ നടന്നതുടങ്ങി. കിരു കുറം സഖ്യവിച്ചേപ്പാടുകളം ദിനെ പുന്ന് ഉദിച്ചുലംനു. പകലിനിന്റെ ഏഴാണ്ട് കുമ്മ ഭാഗം കൂടി യുന്നതു് വാര അവർ നടന്നതുകാണേണ്ട ഇഷ്യാം. അപ്പോൾ അ വരക്കുട മുൻഭാഗത്തു് കിരു ശാകലെന്നിനാ് പൊടിപ്പടലം ആക്കാ ശ്രദ്ധാളം ഉയരുന്നതായി അവർ കണ്ടെ. ഏതോരു ഒരു സേന ആക്രമണം നടത്തിക്കൊണ്ടു് ദിനോട്ടു് ക.രംകുട്ടാബാനാനാ് അ റാർ എംബാധയിച്ചു്. മസ്തുർ, ഫഹൂർഇം, ശാതായിതുരു ആ സ സ്റ്റൂംക്ലീടുട പേര്. മസ്‌ഉൾ പറഞ്ഞ, “എത്രോ സൈന്യം വരുന്നാണെന്നോ് തോന്നുനോ.”

ഫഹൂർഇം:— “മെത്വകുപക്കാണ്ടു് അതു് മുസ്ലിംസേന യായിൽനാൽ നന്നായിരുന്നു.”

മസ്‌ഉൾ:— “ഈ വഴിക്കു് മസ്‌ലീം സേന വരാൻ കൃഷ്ണ യാലിലു്.”

ഫഹൂർഇം:— “മഡിനയിൽനാന്നയക്കപ്പെട്ടു സേന യർക്കു ക്കുവചി അന്നുക്കിയയിലേരും വരികയായിരിക്കാം.”

മസ്‌ഉൾ:— “കൂടുതൽ സൈന്യത്തിനാ് ഏഴ്തീയിട്ടില്ലോ തന്ന സ്ഥിരത്തിനു് അതായിരിക്കാൻ വഴിച്ചില്ലു്.”

അമ്പിനെ ഓരോവാം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടു് നടക്കുന്നതിനാി ടയിൽ പ്രാശ്നം സേനയിൽ റിനോ് കിരിക്കയാളുടുമ്പു കൊടി ക ണ്ടതുടങ്ങി. അഡിസ്റ്റീറിനാ് അവരക്കു് ഉന്നസ്ഥിലായി അതു് മുസ്ലിം സേനയുട്ട് റൂചി സൈന്യാഭാബനാനാ്.

അതു് റൂചി പേരുണ്ടാണോ് ദൂഢായി കഴിഞ്ഞാപ്പോൾ അവർ റീർച്ചുഡാക്കി. ഈ സേന വരുന്നതു് യർക്കുക്കിൽനാന്ന യിരിക്കും. അതുകുണ്ടു് അവരുടെ കൂടു മേന്താൽ യുദ്ധയാഥാ വിനെ സംബന്ധിച്ചു് പുണ്ണ്യവിവരം ഉന്നസ്ഥിലാക്കുവാൻ സാധി മണ്ണെന്നു്. അമ്പിനെ അഡി പ്രാശ്നമുണ്ടാക്കുവാനിരിക്കുന്ന റൂചിക കൈപ്പോലെ റാസി ഉഡിപ്പു ഇജപ്പുംപ്പിച്ചു്. അസ്ത്രസഹായിനാ് ശ്രദ്ധാ ഹാബിനു് അവനിന്ത ഏതുണി അതാബള കണ്ട ഉടരെ അ വർ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു്. റൂചിക്കാം അഭിവാദ്യം ചെയ്യുകയും

ತಿಳ್ಳ ನಿಗೂ⁹ ವ್ಯಾಪ್ತಿಸ್ತಮಾತ್ರಿತನ್ನು ಅನ್ತಿ¹⁰. ಅನ್ನ ಸಂಭವಾದ ಹಾ ಬಾಗಿರು ಅಲ್ಲಿಂ ಸಂಧಯಂ ಇನಿಪ್ಪಿಕ್ಕಾತಿಂಥನ್ನಿಲ್ಲ. ಪಿಗ್ಗಿಟವ ರೆ ಗ್ರಹಿಷ್ಯ ತೋಕಿಯಪ್ಪೇರಾ ವೆರುಂ ಗ್ರಹಿಕಳಾಗೆನ್ನಾ¹¹ ಮರ್ಗಣ್ಣಿ ಲಾಹಿ. ಪರಾಜಿತ ಸೇವಾಯಿತ್ತೀ ನಿಗೂ¹² ಶ್ರೀಕಂಪಿರಿಂತ್ರೆ¹³ ಇಡೀ ಯತ್ನಕಾಣಣಿತ್ತು ಸಂಪ್ರಾಂತಾಣ¹⁴ ಅಂತಿಗಾಗ ಈ ತೆರದ್ದು¹⁵ ವಿಶ್ವಾಸಿ ಕಾರಣಾರ್ಥಕಾಣ¹⁶ ಸಮಾಯಾಗಾರಪ್ಪುಕ್ಕಿರುತ್ತಾರೆಯಾ ಮೋಡಿತ್ತಿ¹⁷:— “ನೀ ಅಂತ ಏವಿರಾಂಗಿಗೂ¹⁸ ವಿಶ್ವಾಸಿ?”

ಮಹಿಂತಿ:¹⁹ “ಈಂದಂ ಸೇವಾಯಿತ್ತೀ ನಿಗೂ²⁰ ವೋರ್ಹಾಂತ್ರಿ ಪೋಯಿ. ಇಡೀಹಾಡಿ ತಿಳಿಗೂ²¹ ಹುವಿದ ವಾಗಿಂಥಾಗಾಗೂ²².”

ಹಾಂಬಾಗು:²³ “ವಿಶಿರೆ ನಿಗೂಯಿ ಈತ್ತಾಂತಿಹಾಯಿ ಹಳಡಿತ್ತಿ ಯತ್ತು²⁴. ಇಂದ ಅರ್ಥಾಸರಂ ಕಾಂ ರಣಣಂ ಪೇರು ತನಿಂದೆ ನಿರ್ಬಂಧವಾಗು ಪರಾಯಂ ಸಮಯಮಣಿ. ಪಾಲವಿಯ ಅಪಹರಣಾಂತ್ರಿ²⁵ ವಚಿಯಿತ್ತಿವಿಶ್ವಾಸಿಯಾಗಣಿತ್ತಿ²⁶. ನಿಂತಿಂತ್ರಿ ಡಾಗ್ಯಾರಿಗೂ²⁷ ಈಂದಂ ವಿಶ್ವಾಸಿಯಾಗಾಗು²⁸.”

ಮಹಿಂತಿ:²⁹ “ಇನ್ನೊಂದು ಸೇವಾ ಅ.ಎ.ಎ.ಹಿತಿ ವಾತಿತ್ತಾರಿಂತ್ರಿ ಯಾಗಣಾಗು³⁰ ಕೆಂತ್ತಿ.”

ಹಾಂಬಾಗು:³¹ (ಅರ್ಥತಂತ್ರಾರ್ಥ) “ಏತ್ತಿ³² ನಾಂ ಏ, ತಾರಿ ಚ್ಯಾಂತಿಗೂ³³ ಇವುತ್ತಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು³⁴ ಲಿಂಗಂ ಏತ್ತಿಯಾಗಿಯಾಗು³⁵”

ಮಹಿಂತಿ:³⁶ “ಆವರು ಅವಿಂದ ಏತ್ತಿತ್ತಿರುತ್ತಾಗು³⁷ ಕೆಂತ್ತಿ ಇಡೆ ನಿಗೂ ಗ್ರಹಿಸೆಗ ಕಾಂತಿಯಿತ್ತೀ ಕಟಕಾ³⁸ ವಾತಿಲಿವತ್ತಿ. ಇನ್ನೊಂದು ಅನು ಕೆಂತ್ತಿ ವಿಶಿರಣಿರಿಕ್ಕಾಗಾಗು³⁹.”

ಹಾಂಬಾಗು:⁴⁰ “ಏತ್ತಿ⁴¹ ನಿಗೂ ರಾಜಯಾಗು ಇನ್ನೊಂದು ಕಿಂತ್ತಿ ವಿಶ್ವಾಸಿ ಮಾತ್ರಾಂತ್ರಿಪ್ಪುಕ್ಕಿರಿಕ್ಕಾಗಾಗು⁴²”

ಮಹಿಂತಿ:⁴³ “ಏತ್ತಾಗು⁴⁴ ಈತ್ತಾಂತಿ ಕೆಂತ್ತಿತ್ತಿ.”

ಹಾಂಬಾಗು:⁴⁵ “ಪಿಗೆನ ಇವರೆ ಕೆಕಸರಿಗೆನ್ನಿಂದ ಇನ್ನಿಂದ ಹಾಂತಿಹಾಕಿಯಾಗಿ, ಇವರೆ ವಯಿಕಿವಾಗು ಅಂಗಾರ್ವಾದಂ ವಾತ್ತಾಕಿಯಾಗಿ ಚೆಯ್ಯಾಗಣತಿತ್ತಿರಿಗಾಗಿ?”

ಮಹಿಂತಿ:⁴⁶ ‘ಅತಿರ ಸಂಖಾಸಿ ಇನ್ನಾಗಣಿತ್ತಿ ಪರಿಷ್ಯಾಗಾತ್ತಿ⁴⁷,

ಹಾಂಬಾಗು:⁴⁸ (ಪ್ರೋಧ್ಯತಂತ್ರಾರ್ಥ) “ಯಂತ್ರಿಕಿತ್ತಿವಿಶ್ವಾಸಿ” ನಿಗೂ

ടെ ചെസറുന്നതു കണക്കാം കൊന്നോട്ടുകൂട്ടും, നമ്മുടെ വിജ റഞ്ചു പിടിച്ചുപറഞ്ഞും ചെയ്തു ആ അവബി പീശുമുരു സം ബന്ധിച്ചുണ്ട് എന്നീ പറയുന്നതു്.”

ഫഹുറിമ:— “എവരേയാശാവോ?”

ഷാഖാൻ:— “അതെ. അവൻ തന്നെ. അവനെ ബന്ധ നാഡുനാക്കിയിരിക്കുയാണു് എങ്ങും. അതാക്കിയായിൽ ഏ തുയിച്ചു് ഒക്സറിന്റെ മുന്തിരവെച്ചുവനെ വധിക്കുവാൻവേണ്ടി കൊണ്ടപോവുകയാണു്.”

അതു് ഫെട്ടു ഉടഞ്ഞ വേദ്യലുമാനുരായ അവർ രഞ്ജിപ്പോ യി. കാലികൾ അടക്കിയിൽ നിന്നു് കുള്ളു് നീംബി നീംബി ചോ കുന്നതുപോലെ അവർക്കു് തോന്തിരുട്ടുണ്ടി. എന്നാൽ അവക ടെ ലാവപ്പുകൾച്ചുകളെ വെളിവാക്കുന്നതു് ആപ്പുക്കരമാണെന്നു് കരതി അവർ അതിനെ അടക്കിപ്പിടിച്ചു. ഇടയിൽ കൂടി മസു് ഉം മോട്ടിച്ചു. “എന്നിട്ടുകയാളുവിടെ?”

ഷാഖാൻ:— “അവരിവിട്ടെന്നെന്നയാണു്. നമ്മുടെ ടെ റായുടെ ഇടയിൽ തന്നെയാണു് അവക്കുള്ളതു്. എന്നാൽ ഇവരെ ഇനി അന്താക്കിയരിൽ ചൗഡിപ്പോരുകുന്നതെന്നിനു്? കൊണ്ട പോതാൻതന്നെ മുസ്തിം ഭൗതികം കുള്ളിൽപ്പെട്ടുകാതെ രക്ഷപ്പെട്ടുതുന്നതു് എങ്ങും എന്നാക്കുയാണു് എന്നിപ്പോരം ആലോച്ചിക്കുന്നതു്”

മസു് ഉം:— “ഇവരെ കൊന്നാകളിയവാൻ തന്നെയാണോ അതു് തീച്ചുപ്പുട്ടതിയതു്?”

ഷാഖാൻ:— (പലു് കടിച്ചുകൊണ്ടു്) “പിന്നല്ലാതെ? ഈ വരെ വിട്ടയാറോ? ഇവക്കു് വയർഗ്ഗിക്കു നൽകുവാൻ വിധിച്ചു കഴിഞ്ഞതിച്ചു് റണ്ടുനും ദിവസമായി. വെരും കാട്ടിൽ വെച്ചു് ഇവരെ കൊല്ലുന്നതിൽ ഭേദം അന്താക്കിയയിലെത്തി കൈകസി നീൻ സന്നിധിയിൽ വെച്ചു് വധിക്കുയാണു് എന്നു് തോന്തി. അതാണു് ഇവരേയും കൊണ്ടു് ഇതു ബലപ്പെട്ടു് ഇവിടെവരെ വജ്വാൻ കാരണം.”

മസ്തകം:— “പിന്ന ഇപ്പോഴെല്ലു” മരിബാധാരാ “വനാചെച്ചടിരിക്കുന്നു?”

ഷാഖാൻ:— “അനോക്കിയ കൊട്ട മസ്തകം വള്ളത്തി റിക്കയോജനകിൽ പിന്ന നമ്മുടെ ഉദ്ദേശം നിറവേറ്റുന്നതെങ്കി എന്ത്? അതിനാം ഏതുമെ ഇം വിവാഹം മസ്തകം കുറിക്കുന്നതുമാർ പിന്ന അവാർ നമ്മോട് യുദ്ധം ചെയ്യുകയും ഇവരു തട്ടിക്കൊണ്ട് പോവുകയും ചെയ്യും.”

മസ്തകം:— “ഈ സംസാരത്തിൽ നിന്നു് മനസ്സിലാക്കാ വുന്നു് നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളെ നിരുക്കിക്കൊന്തു് മരിബാൽ ശ ക്രിയാജ്ഞാനാഭാസ്യും?”

ഷാഖാൻ:— “വയശിക്കുകളു് വിഡി നൽകിയ അവസരത്തിൽ മുരു സ്ഥാപനം തന്നെയാണു് മരായോജാവിൽ നിന്നു കിട്ടിയതു്. പിന്നീടു് നിങ്ങളും അതുതന്നു പറയുന്നു് എന്നാൽ അഞ്ചും ഒന്നാം പാരതത്തും ഇപ്പോൾ എന്നു പറയുന്നതും ആക്കടെ ഉദ്ദേശ്യാണു്” മുമ്പതിനുപരിനിൽ വരുന്നതെന്നു് കണ്ണ റിഖാം എന്നു് മാത്രം. അതു് എന്നുറെ ഉദ്ദേശാധിരിക്കിം നിശ്ചയം.

രംഗപ്പുവയത്രിന്നു് ഗ്രന്ഥം.

ഐന്താക്കിയയിൽനിന്നു് കിരുച്ചുകലെയുള്ള ഒരു തോട്ടത്തിൽ ഷാഖാജാം ഒസന്നുംപെട്ടും താവളിടടിച്ചിരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഷാഖാൻ അഡാളിടുന്ന ക്രിക്കറ്റിലിരുന്ന കൊണ്ടു് അത്യാവശ്യജാര ചാല സംഗതിക്കുക സംബന്ധിച്ചു് മർച്ചുചെയ്യുകയാണു്. ക്രിക്കറ്റിൽ മുന്നു് പോർ മാത്രംബാം ഉണ്ടു്. സെയം മല്ലാഹന്നും നാം. യാതൊജവിയ ഫേരുന്നിനാം റാംകാണാനില്ലു്. എങ്കിലും പാരാവുംബാൻ അവാടെനുകയാക്കു ചുറരിസ്തുവിക്കുന്നുണ്ടു്. പിന്ന ആ ക്രിക്കറ്റിനാട്ടേനുക്കുണ്ടും റാംനില്ലു്. ആകു കേട്ടിട്ടാ റതവിയം അതുകണ്ടു് പ്രായാന്തുമേറേയതും, റഹസ്യവുമായ ഏതൊന്നാം സംഗതിപ്പിച്ചാണാലോപരാ. ഒരു ക്രോന്തയിൽ

ഇങ്ങനുകൊണ്ട് ഹാബാൻ പറയുകയാണ്. “കസ്റ്റിംകളാൽ വും പോം മെച്ചപ്പെട്ടിട്ടിരിക്കുമ്പോൾ അന്താക്കിയ പട്ടണംമനം” കേളും തോട്ട് എന്നർ മനോരാജ്യകോട്ടക്കല്ലൂർ തകർന്ന റിന്നും പോലെ ഫുറീമഴ് തോന്തി.”

മരററ ആരം.— “കൈസർ അന്താക്കിയ വിട്ടപോയിയെ നാം കേട്ടവല്ലോ?”

രണ്ടാമൻ:— “ആ വാത്ത് തോന്തം കേട്ട. റോറോ നണ്ണ യോ ഏന്നായക്കണ്ടോ?”

ഹാബാൻ:— അതു് വാസ്തവം തന്നെയാണ്. അതാണോ നോൻ മനോരാജ്യ് പോകുതെ ലുഡിക്കരംതന്നെ താറുളമടക്കിയാൻ കാരണം. ലുഡിയന്താണോ വേഖിതന്നുണ്ട് തോന്തിപ്പൂരി ആ ലോമിക്കന്തു്.”

ഒന്നാമൻ:— “അതു് നാളിനു റ നുണ്ടാണെന്നും” അ വിട്ട മെന്ന മാടിയിരിക്കുന്നക്കിൽ അഭവിക്കം നാമ്മു വിട്ടയക്ക യില്ലായിരുന്നു.”

ഹാബാൻ:— “നാമ്മു കന്നടക്കം കൊണ്ടനാട്ടശന്തതിനാപു രാമ നമ്മുടെ കൂലദ്വാരിയാഡി യുവദോശാവ്” രക്ഷപ്പെട്ടുകൂടിയില്ലെന്നും മുഖ്യാധിക്കന്നും.”

രണ്ടാമൻ:— “അതു് റോന്തി. ഇന്തി ആധാരം എന്തു് മെജ്ജാനാണോ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്?”

ഹാബാൻ:— “കൊല്ലിക്കതന്നെ. അല്ലെന്തു് മെജ്ജാനാം?”

ഒന്നാമൻ:— “നമ്മുടെ അധികാരം പ്രഞ്ചാഗിച്ചുവരു കൊല്ലുന്നതായാൽ റാജ്ഞതിയും പുത്രിയും പ്രതിഷ്ഠയുണ്ടാക്കിയില്ലോ. കൈസറിന്നർ ടെപിൽനാമ്പൂണി” വധിച്ചിരുന്നുകും യാതാ അവിധ ഒഴുപ്പാടം ഉണ്ടാവുകയില്ലായിരുന്നു.”

ഹാബാൻ:— “അവരുംഇന്ത്യന്തിനിടയാക്കാതെ കാണ്ടം. ന ടണ്ണുണ്ട്. പിന്നീടെ അറിഞ്ഞുവരായാലും വലിയ ദോഷമോ നാം വരുവാനില്ല.”

ഒന്നാമൻ:— അഞ്ചുരുട്ടു അഭിപ്രായം ആപ്പത്തിനിടയാക്കി

മെന്നാണ് എന്നിക്കു തോന്തരാന്തു⁹. രാജ്ഞിയുടേയും ഒററം അംഗമതി കൂടാതെ യുവരാജ്യാഭാവിനെ വധിക്കുവാൻ തുറിത്തൊർക്കുന്ന സെസന്റും രാജ്ഞി മുന്തിരം ദിലായവക്കുടെ ഭാഗത്തു¹⁰ ഫേഖന തും, അതിനെ തുടർന്നു വിപ്പുവം ചെയ്തി പറയുമ്പുട്ടുമുണ്ടും, താണ്ടം കിട്ടിയാൽ നമ്മുടെ ഹലാക്കാക്കിക്കുള്ളിയന്തിനും കൂടി മടച്ചിരൈല്ലെന്നും വരാം.”

ഷാഖാൻ:— “പ്രസ്തുത ചിന്ത എന്നേയും അല്ലെന്നെന്തു¹¹. ഏന്നാൽ യുവരാജ്യാഭാവിനെ വിച്ഛുക്കുവാൻ ചെയ്തും വരുന്നില്ലോനും.”

കൗമാർ:— “നമ്മുടെ സെസന്റും രാജ്ഞിയുടേയും ആസൂത്രിക്കിന്നേൻ്നേയും ശ്രദ്ധിക്കുകയും വേദവാക്യും പോലെ ബഹുമാനിക്കുന്നവരാണും. രാജ്ഞിയുടേയും ഒററം അഭിപ്രായത്തിനുനുസരിച്ചും ഏതെങ്കിലും പ്രവർത്തിപ്പാർക്കുന്ന തത്തിനും നമ്മുടെ സെസന്റും നമ്മുടെ ഹലാക്കാക്കാൻ.”

രണ്ടാമൻ:— “യുവരാജ്യാഭാവിനെ വധിക്കുന്നതിനും രാജ്ഞിയും ആസൂത്രിക്കിന്നും സമർത്ഥിക്കണം. അതിനെന്നും വഴി എന്നാണും ആലോച്ചിക്കേണ്ടതും.”

ഷാഖാൻ:— “രാജ്ഞിശു സമർത്ഥിപ്പിക്കാം. ഏന്നാൽ ആസൂത്രിക്കിനെ സമർത്ഥിപ്പിക്കാനാണും വിഷയം. പര്യുതം അതിനേറ്റെ സ്ഥാനവിച്ഛിഷ്ടകാരാക്കിലും, ആസൂത്രിക്കിനും ഉന്നസിനെ ഇളക്കാൻ സാദ്യമല്ലിം.”

കൗമാർ:— “എങ്ങിനെയെങ്കിലും വരട്ടു എന്നും കുറച്ചി യുവരാജ്യാഭാവിനെ വധിക്കുക തന്നെ. സെസന്റും കിട്ടിയാൽ ഉറിംറിനേയും. പിന്നെ ആ വിവരം പുറത്തു¹² വിടാതെ സുക്ഷിച്ചാൽ മാത്രം മതി.”

ഷാഖാൻ':— “അതിനൊരു വിദ്യുത്യെന്തു¹³. യുവരാജ്യാഭാവിനെ ഒരു വിഭാഗം സേനണ്ണാടും കൂടി കുറച്ചു¹⁴ കൂറം അയക്കുക. ആ സേന അവിടെ എന്നതിനാലുടൻ യുവരാജ്യാഭാവിനെ വധിക്കുകയും, അവർ ചാടിപ്പൂയതായി പറഞ്ഞു പറത്തുവാൻ

എർപ്പുട്ട് മെയ്യുകയും വേണം. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു് അല്ല നാതുകൾ ശേഷം ആയിരുന്നാൽ ഒരി. പിന്നീടും മടങ്ങി വന്നാൽ ജീവിപരയിൽ മുതൽപ്പേൾ യുവരോധാവിന്റെ സംബന്ധിച്ചു് അനോപചിക്കുന്നതായിരിക്കും. ചാട്ടിപ്പുംയതാജനനം പഠത്താൻ പിന്നെ സംഗ്രഹത്തിനാം വഴിയില്ലതാണു്.”

അതു അഡിപ്രായം നടപ്പ് പോക്കും പിടിച്ചു. അവർ എഴു കുറക്കാണ്ടു് തുള്ളിച്ചുടാ.

കെടവഹിതംപോലെ ദിനം.

ഈബാബുന്നർ കൂടാരത്തിൽ ആശലാചര നടക്കകയാണു്. മസുളുദു ഫഹൂർമിയും റൂമിടെന്നാരെ പോലെ യുവരോധാവിന്റെ സമീപത്തു് നിൽക്കുകയാണു്. അവരെ സംബന്ധിച്ചിട്ടു തേരാളം റൂചി ശിപാസികൾ ഡരിച്ചിരിക്കുന്നതു് തങ്ങളുടെ സാമ്രാജ്യത്തിലെ സെസനുവിഭാഗങ്ങിൽ പെട്ട റണ്ടു് വ്യക്തികളാണുണ്ടാണു്. അവർ അവിടെ എത്തു് യുവരോധാവിന്റെ സമീപത്തു് നിൽക്കുന്നു് അദ്ദേഹത്തെ അപലചിക്കുവാനോ പരിപാടിക്കുവാക്കുക കൊണ്ടു് അവരുടെ കുറവാനോ ആയിരിക്കുമെന്നുന്നുവാക്കുകയും ചെരുവാണു. അവരിൽ നിന്നു് മസുളും ദിനു് മെന്നു് മെന്നു് യുവരോധാവിന്റെ അക്കിൽനിന്നു. എന്നാൽ പതിനേഴു സ്വന്തതിൽ പറഞ്ഞു. “അന്നുലാഭങ്ങളെലുകം വരുമുത്തുള്ളാഹി.”

യുവരോധാവി് അതു വാചകം കേടുക്കുകയുണ്ടായി എക്കിലും റൂമികളായ അവർ തന്നെ പരിഹസിക്കുകയായിരിക്കുമോ എന്നു് സംശയിച്ചുകൊണ്ടു് അങ്ങിനെ നിന്നു. അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു് മരപടി കിട്ടാതിരിക്കുവാൻ കാരണം മനസ്സുലാക്കിയതു് പോലെ മസുളും വീണ്ടും പറഞ്ഞു. “അന്നുലാഭങ്ങളെലുകം വരുഹം മത്തുള്ളാഹി.”

അതു ശമ്പൂത്തതിൽ ലീനമായി കിടന്നിരുന്ന ഉച്ചാരണസു് പുതിയ അറബിക്കളിടുത്തനെന്നയായിരുന്നു എക്കിലും സാഹൃദ്യത്തി

കൊണ്ട് അവർ രൂചിക്കാതെന്നയായിരുന്നു. അതിനാൽ ജുറാൻ സ്ഥാപിക്കണമെല്ലാം അത്ഭുതം എന്നിൽക്കു സററജിലേയിരുന്നു. എങ്കിലും അവർ പറഞ്ഞതുടയായ അതു അഭിവാദ്യാഖ്യാതിനും ഒരു പട്ടി നൽകാത്തിരിക്കുന്നതും ഉച്ചിതമെല്ലുന്നു “രോമാധർത്തിനാൽ എ ദ്രോഹം അതിനും മരപട്ടി നൽകി. “വാശരാവലക്ഷ്യാസ്ത്രം” എന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ട് സന്ദേഹാപൂർവ്വം മോട്ടിച്ചു:— “നിങ്ങൾ അതു രാണും? എന്നാറിടവാനും വരുന്നും?”

മസുളും:— “നിങ്ങൾ അഞ്ചുക്കുട സന്ദോഽരഹംരാണും. അനാഥാക്കിശ സീസ വിനാശാം” വരുന്നും.”

ജുറാൻജബാൻ:— “അന്താക്കിയ രൂചികളുടെ തലമും നമ്മാണംപ്പോകും?”

മസുളും:— “അവരുടെ രലസ്യംനമാണും എക്കിലും നമ്മുടെ ചൈസന്റും അന്താക്കിയ വല്ലഞ്ഞിപിക്കുന്നും.”

ഘവയോഡബാൻ:— (ഉത്സാഹസമേതം) “എന്തും? മസുളിംസേന യർക്കുകില്ലാനും” അന്താക്കിയയിൽ എത്തീയിരിക്കുന്നുംനോടും”

മഹാരിമ:— “കുസുളിംസേന അന്താക്കിയയിൽ വരുന്ന തിനും മുപ്പും വൻസബ്രോഡി, ഹിക്ക.സപ്രും മുതലായ സ്വയംഭരംശ്ശട്ടി കീഴടക്കിക്കൊണ്ടു.”

ഘവയോഡബാൻ:— (ഉത്സാഹാം തന്ത്രിന്റെ ഏകഭാല്യം കൂടാം ബന്ധിച്ചിരുന്നു പ്രഭാവം കുപ്പുകിരിക്കും, ശ്രീജി) വാൻഗാബ്രോഡി കീഴടക്കിക്കാഴ്ചിരും. ഇന്തി അന്താക്കിയ കീഴടക്കാരാഞ്ഞു മുച്ചും നാണും കേട്ടതിൽ എന്നാി.ശബാി ശാ.ശ സന്ദേഹംപ്പോളും. എന്നാൽ അതു സഹായംമുളിൽ പാശ കൊള്ളിവാനുംപും ഭാഗ്യം എന്നാക്കിപ്പോലും തെ പോഷകിൽ വരാൻ വേദിക്കുന്നും.”

ഘവയോഡബാൻ:— പറഞ്ഞതു ആ വാക്കും കേട്ടും റൂചിക്കുലച്ചിന്ത നായിത്തീന്തിനും മസുളും നാളുകബന്നാണും ഉന്നും അശാലുംബിച്ചു.

ഘവയോഡബാൻ:— “നിങ്ങൾ ഉന്നും അവലുംബിക്കുന്നാൻ കാണണമല്ലും? വികയത്തിൽ സന്ദേഹമുള്ളപരാഞ്ഞുകൊണ്ടാണോം?”

ഉസ്തുർ — “വിജയത്തിൽ സന്ദേശമില്ലാത്തിക്കു എന്ന് മാനം അടബദിമിച്ചു്. പരിനാ യർമ്മക്കൊജയത്തിൻറെ കാരണത്തും ചുപ്പിം യുദ്ധപ്പിംഗാരിൽ മക്കടഞ്ഞിയുമായ അങ്ങു് തെഹകാലുകൾ ബന്ധിച്ചു് കോട്ടേജേറാന്റെ, അങ്ങയെ വധിക്കാൻ രോണ്ടി റൂടികൾ ചെയ്തുവരുന്ന സദാഹരണങ്ങളിം കാർഡഡ്രൂൾ എദ്ദേശം പൊത്തിക്കേണ്ടതുപോലെ തോന്നി. അതിനാലുണ്ടായ മനോരൂപമക്കു് വിഡേഗായ എന്ന് നാടുവിഭാഗി മെഡാം ടൈപ്പിച്ചതാണു്.”

മഹാറിമഃ— “അങ്ങു് പറഞ്ഞ ആ വാചകങ്ങൾ എന്നു എദ്ദേശം വേദനിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവായിരുന്നു. അതിനിടയിലാണു് മസ്തുർ സംസാരം തുടങ്ങിയതു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംസാരത്തോടു് തുടി എന്നുന്ന എദ്ദേശം കുഡാക്കാ മായി ഒരാവവീഴ്ന്നു് പോലെ തോന്നാൻ. കലാച്ചുക്കു് ദർശകിൽ വെച്ചു് നടന്ന ഘാഷതിൽ യീരയീരം പോരാട്ടി വിജയം എക്കാത്തതിയു ആ എന്നാണുമന്ന്, ഇന്നു് അനുഭാവിക്കിയ അനുഭവിയിൽ വെച്ചു് ഒരും വാസിവാൻ. അതും പരാജിത മഹസ്തഭ്രാന്തി സമയം കാബക്കിയിടിക്കുക എന്നതു് ഓർക്കാനാ ദ്വാരാ ഒരു സംഗതിതന്നു്” ഇതും പറഞ്ഞു് തീർന്നതും മഹാറിച്ചയുടെയും ഉസ്തുറിന്റെയും നായനങ്ങളിൽ നിന്നു് അതു കലിച്ച മാടിത്തട്ടുകയിയതും ഒന്നാശിക്കാണ്ടു.

യുവദ്ദോഖാവു്— “നിങ്ങൾ ദിവിക്കാതിരിക്കുന്നും. ചുപ്പിം എന്ന പേരിനു് അർഹരായ കാരാ വ്യക്തിയുടെയും ഒന്നോമ്പേരും തന്നെ ഇസ്ത്വാമിനെ സ്നേഹിക്കുവാനും ആവശ്യമായി വന്നാൽ കീവതന്നുപോലും അതിനാവേണ്ടി ബലിയർപ്പിക്കുവാനും വേണ്ടിയാണു്.”

ജീവാർഥഃ— “ചുപ്പാചിനാവേണ്ടി ഉറിക്കുവാനാണു്” എന്നും കുളം ഇടവന്നുതകിൽ നിങ്ങൾ അതിനു ചൊല്ലി ചുവിക്കുന്നതിനുപകരം സന്ദേശമിക്കകയാണു് വേണ്ടതു്.”

മഹാരിമ: — “ഇസ്താമിനവേണ്ടി വീരുസപർഡ്യും വരിക്കണ്ണാണ് നിങ്ങളെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ വൃസന്തിക്കയില്ലായിരുന്നു. അതീ സ്വപകരം സന്നോധിക്കുമായിരുന്നു. എന്നാൽ നിങ്ങളിൽപ്പോരു മുസ്ലിം ചെവരികളാൽ ബന്ധനസ്ഥരാക്കുപ്പിരിക്കുന്നുണ്ട്. നിങ്ങളെ വധിക്കുന്നതിൽ അവർ സ്വയൂഹുരായിരിക്കുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുവോഴാണ് സകടം വരുന്നതു്.”

യുവയോദ്യാവ്: — “സഹോദരന്മാരെ! നമ്മുടെ ചെവരികളും ഇവരുടും കുണ്ണം ദാരത്രേഷും ഉഭയമാണു്. എന്നു വധിച്ചു് സന്നോധിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഇവർ നാശക്കുത്തരാനു അനുകൂലിയ കോട്ടുകളിൽ പത്രങ്ങൾ ഇരുന്നുകൊണ്ടു് വിലപാരിക്കണ്ണതോടി വന്ന എന്നവരാം.”

മസ്തുരം, മഹാരിമയും കൂടി: — “ഒരും അതിനും സംഗതിക്കാക്കുന്നതിനും എപ്പോറും നിങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരുടെ ഇത്തായന്തരിൽ നിന്നു് രക്ഷപ്പെട്ടുതുകയും എംബുക്കുക.”

യുവയോദ്യാവ്: — “എല്ലാം ഒരവകല്പനയാണു് എന്നു വേണും കയറ്റവാൻ. ഞാൻ വധിക്കുപ്പുടനാവാലേം എന്നോത്തു് നിങ്ങൾ ചുഡിക്കുവാൻ പാടില്ല. ഒരുംവിധിക്കു് വിധേയമല്ലോ അതു ഒന്നാംതരാനു ചെയ്യുവാൻ ശേഷവാലു മനസ്യുണ്ട്”

മഹാരിമ: — “അതു് വാസ്തവാണു്. എന്നാൽ ഒപ്പതീക്കായ ഇത് വികാരപരമ്പരകളെ ഓച്ചിപ്പനിത്തുവാൻ എങ്ങിനെന്ന കഴിയും. വിശ്വഷിച്ചു് യുദ്ധപാഠവത്തിന്റെ പൂർണ്ണമായും ഉണ്ടിച്ചു യന്നാലുടനു അസ്തമിക്കുവാണുകിൽ അതിൽപരം സാഹസം മററുകളും.”

മസ്തുരം: — “നിങ്ങളിൽ നിന്നൊന്തക്കിലും വിധ സഹായങ്ങൾ ആശിക്കുന്നാണെങ്കിൽ മടിക്കുന്നതു പറഞ്ഞാലും, നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെട്ടുതുവാൻ വേണ്ടി രൂമിക്കുളാട്ട് പൊതുവാനോ, നിങ്ങളെ ബന്ധിച്ചിരിക്കുന്ന ഇത് മാന്ത്രം മറിച്ചു് രക്ഷപ്പെട്ടുതുവാനോ, വേണ്ടിവന്നാൽ രൂമിക്കുളാട്ട് പൊതുവി മരിക്കുവാനോ എന്നോടു സന്തുലിശാണു്.”

യുവയോദ്യാവ്:— “അമ്പിനെയുള്ള വിസ്തിതപ്രശ്നങ്ങളാണ് ചെയ്യേക്കുള്ള്. തണ്ണുംകുറവേണ്ടി ബുദ്ധിമുട്ടാൽഒരിക്കണമെന്നാണ് എന്നർ അപേക്ഷ.”

ഫഹ്‌റിമ്:— “അമ്പ് കയറ്റുന്നതുപോലെ ആപത്തിലോ നാം ചെന്ന ചാട്ടാമെന്നല്ല തണ്ണം പറയുന്നതു്. അമ്പയെ അനുപശ്ചിച്ച് കണ്ടപിടിക്കാൻ വേണ്ടി വേഷപ്രമാണരായി വന്നിരിക്കുന്ന തണ്ണെല്ല യാതൊക്കെ വിധത്തിലു്, മുളികൾ സംശയിക്കുന്നല്ല. അതുകൊണ്ട് ഉടനെത്തന്നെന്ന അന്താക്കിയിലെത്തി മുളിം സേനയിൽ വിവാദം കൊടുക്കുകയും അവരോടുള്ളിട ഇവിടെ വന്നു് ഇവരോടു് പൊത്തി നിംബുള്ള രക്ഷപ്രൂഢത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് തണ്ണെല്ലടക്ക കത്തവൃമാണു്. അമ്പനെ ചെയ്യുന്നതിനു് വൈഴവ്യം കാണിച്ചാൽ പിന്നെ ഇവലോക്കതു് മുളിംകളുടെയും പരലോകതു് അല്ലാതുവിശൻറയും മുമ്പിൽ നില്ക്കുവാനുള്ള അവർത്ത തണ്ണം കില്ലാതാക്കിം.”

യുവയോദ്യാവ്:— “അതിനു് വിരോധമില്ല. എങ്കിലും ഇവിടെ വിവാദം വളരെ മുൻതാണു് അന്താക്കിയ പട്ടണം. വിജയ ദി അവിടെ എത്തി വിവാദം ദാരിപ്പിച്ചു് മടങ്ങിവരുന്നതുവരെ തണ്ണും ബാക്കിവരുക്കുമാ ഫുന്നാണു് സംശയം.”

കസ്‌ചുർ:— “ആ സംശയം എന്നിക്കുള്ളു്. ചാഡാ സ്കൂൾ സംസാരങ്ങിൽ നിന്നു് താം മനസ്സിലാക്കിയതു് അമ്പയുടെ വയം ഇന്നിയും നീട്ടിക്കൊണ്ടപോക്കുകയില്ലെന്നാണു്.”

യുവയോദ്യാവ്:— “അമ്പിനെത്തന്നെന്നായാണു് എന്നിക്കിട്ടുന്നതു്. എന്നാൽ ഒരു കാര്യം മുത്തേക്കും പറയുണ്ടെന്നു്. അതു് തണ്ണെല്ലടക്ക ഇം സ്ഥിതിക്കുള്ള സംബന്ധിച്ചു് മറ്റാരോടും പരയക്കതു്. പിന്നെ തണ്ണെല്ലടക്ക സലാം അബുളുവൈദ്യരം വാലിതോടും പരയണം. അതിനോടു് തുടി മസ്‌ലിം സന്താനങ്ങളിൽ ചെട്ട് ഇം കണ്ടു് സാധുക്കരാ പരിത്രാഖ ഇസ്ലാമിന്റെ പേരിൽ ബലിയപ്പുക്കണ്ടു്, അമ്പക്കിട്ടും മറ്റ

എസ്‌ലീംക്കിങ്ചിന് ആദ്യവരും ഉള്ളവാക്കാൻ കാരണമാക്കണമെന്നും അക്കാദിക തുടർന്ന് ഈ പ്രദേശങ്ങൾ എല്ലാ പിടിച്ചുടക്കണമെന്നും പ്രസ്‌തുത സംഗതി ഞങ്ങളിൽപ്പെട്ട ആത്മാക്കരാക്ക് സംസ്കാരിയുള്ളവാക്കണമെന്നും, പറയുന്നതിനോടൊപ്പം എൻ്റെ ഒരു വകുപ്പിന്റെനിന്ന് അട്ടവാരം അമുസ്‌ലിംജിനീയർ മുൻഗ്രൂപ്പം പോലും റാറ്റും റാറ്റും വിധി പ്രത്യേകം സുരക്ഷിതമാക്കണമെന്നും അട്ടവാരിയും തമിഴക്കുട്ടി വേണം.”

ഭീംബർ:— “അതുതന്നുയാണോ” എന്നുകിലും പഠാനുള്ളതു്.”

യുവയോദ്ധാവു്:— “പിന്നീടോരു സംഗതി തുടി പറയുവാനണ്ടു്.”

മസ്‌ഉർ:— “പറയും എല്ലാതുന്നു അതും അനാസരിക്കാൻ സന്നദ്ധരാണോ തന്നേരാം.”

യുവയോദ്ധാവു്:— “റിശേഷിച്ചുാനമല്ലെ. ഏകസ്വദാട പുതി ജീസിമയിൽ തു താവളത്തിൽത്തന്നുയുണ്ടോ. അവാളെ എന്നീ ക്ഷാഖകാണഡവാൻ ഈ അനുഘ്രാതയിലും സാധിക്കാതെങ്കാണു് എന്നോക്കല്ലുന്നാണീരിക്കാം. എന്നാൽ അവഖ്ലുടു് പഠാനുള്ളു് എന്നും എന്നും അവാണന്നെല്ലെ. അവാളുടെ ഈ ജീവിതം അതെ മഹത്വം വാഹായകനാണെ റൂളിക്കാശിനിരിയുള്ളു ഈ ജീവിതം എല്ലിക്കു് ചൊങ്കതുചെല്ലാത്താണെന്നാാ, എന്നെന്നു ആത്മാറാറിനു സംസ്കാരിപ്പുടിയുള്ളവാൻ ഉദ്ദേശം, എങ്കിൽ ഏകത്പര്യാധാരകനാാതെ ഉടയിൽ പോലീ തന്മസിക്കണമെന്നും പ്രത്യേകം പറയണം.”

അവായോടു സംസാരം നടന്ന ഏകാംഗിരിക്കന്നതിനോടും ചീഡിപ്പിൽ ചാബിവാൻ അവിടെ വരികയും മഹാരിക്കയേയും, മസ്‌ഉർ പിന്നീടും അവിടെ നിന്നു് പറഞ്ഞതയും ചെയ്തു.

ജീസിമയിന്നു ത്രിഖരത്താരി.

യുവയോദ്ധാവും പിരിഞ്ഞു വന്നവിനു ശേഷം മസ്‌ഉർ ദാ, മഹാരിക്കയും ഇന്തി എന്നേംട്ടാണു് പോകേണ്ടതെന്നു് ആ

ലോച്ചിച്ച ഉടങ്ങി. മസ്തുറിന്നെൻ്റെ അഭിപ്രായം, കഴിയുന്നതു വേഗതാിൽ ശാന്താക്കിയെങ്കിൽ എന്തും ശാഖുമുഖവെദിമോട്ട് വിവരം പറഞ്ഞാമെന്നു് ശ്രദ്ധിക്കാൻ. അമോട്ട് പോകുന്നതിനു് മനുഷ്യനു ഇവിശേയ്യും ജ്ഞാനിമയിനനു ചെന്നു് കാണകയും യുദ്ധാഭാവു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ശാന്തവാചകം അറിയിക്കുകയും ചെംമുഖത്താണു്. വിശ്രഷ്ടിച്ചു് ശാവരം അറിയാത്തവിധം തഹസ്യമായിട്ടാണു് യുദ്ധാഭാവിന്റെ വഡിക്കുന്നതിനു് ഷാഖാൻ തിർപ്പാപ്പേട്ടതിനിരിക്കുന്നതു്. ശ്രൂ വിവരം ശാവരം ഒരു അറിയിക്കേണ്ടതും ശ്രദ്ധാർഹംതന്നെ എന്നാക്കിയെന്ന മഹാരാജി ഉണ്ടെന്നും.

മസ്തുറൾ ശ്രൂ അഭിപ്രായത്തോട്ട് യോജിക്കുകയാണു് ചെയ്തതു്. അശാഖാവാ ശാവരം റണ്ട് പേരും കൂടി രാജകീയക്കുടാ സ്ഥാപിക്കുന്നു് നടന്നു. ശാതിനു് ചുഡാം കാവൽക്കാർ നിർക്കു നാണ്കായിയുണ്ടു്. അവരിൽ ഒരാളാട സഹായത്തോട്ട് കൂടി രാജകൂഡാരിയെ മാം കാണിക്കാണു് അപേക്ഷിച്ചു്. എന്നാൽ മനോചുംബത്തിൽ ആളു് അശാഖാവാ പിന്നുമായില്ല. ഉടൻ തന്നെ ഒരു കടലാ സപിൽ എഴുതി കൊടുത്ത ഉച്ചം. “ജനങ്ങൾ യുദ്ധാഭാവിന്നെൻ്റെ ശ്രദ്ധാർഹാഭാവു്. രാജക്കുംബാംശം ജാഓഡിക്കാൻ പില സംഗതിക കൂഡായി വന്നിടിക്കയാണു്” എന്നു്.

പ്രസ്തു ശ്രീടു് വാക്കിച്ചേനാക്കിയിട്ടു് അവാക്കു് സംശയ കാണാനാവുതെങ്കിലും അൽപ്പസച്ചയ, ശ്രദ്ധാവിച്ചിയുന്നതിനു് ശ്രദ്ധം അവർക്കു് മുഖം കാണിക്കാണു് അനാവാദം നല്ലീ. അവർ ശാകത്തോക്കു് കടനു ചെന്നു. റൂമി വേണ്ടാറികളായ അവർ സലാം ചെങ്കുളു് അറബി സ്വന്ദര്ഥകാരമായിതുന്നതിനാൽ രാജക്കുംബാംശം അന്വരുന്നുണ്ടോയി. അവരം ഹത്തു വേണ്ടം റൂമിക കൂടേയും, സലാം മസ്സിനുകളിടേയും, ഇതെന്തുള്ളതമാണു്. എന്നി

അപന ആലോച്ചിച്ചുകൊണ്ട് അവരു സല്ലാം മടക്കിയതു് ഇസ്താച്ചി കരീതിയിൽതനെന്നയാണ്. അതിൽ നീനു് മഹാരിമയും മസു് ഉഡം മനസ്സുംബിലാക്കി. ഇസിമയിൻ ഇസ്തി ആചാരങ്ങളുമായും പെന്ദുങ്ങളും അവക്കു സംബന്ധിച്ച് ഇസ്തി ഭക്താരിൽ ചാലർ പറയാവുള്ള നല്ല അടിസ്ഥായം അതിവിത്താശനനാം.

അബാദര ഉപരിപ്പുരാക്കിയ ശ്രഷ്ടം ഇസിമയിൻ മോജി

എ. “എത്ര മഹാസ്താനാം നിങ്ങൾ എന്തു്?”

മസു് ഉഡർ:— “പ്രക്തൃതിദത്തഭായ മതമാണ് തന്നേഴ്ചെന്തു്.”

ഇസിമയിൻ:— “പ്രക്തൃതിദത്തഭായ മതമെന്നാവെച്ചാൽ എന്തു്?”

മസു് ഉഡർ:— “ഇസ്താം.”

ഇസിമയിൻ:— “നിങ്ങളുടെ വേഷവിധാനങ്ങൾ മുൻകാളിപ്പുാലെയാണ്ടുണ്ടോ?”

മഹാരിമ:— “ഈ വേഷങ്ങൾക്കാണോ, ഇവിടെയും യുവയോഖാവിനേയും ഒക്കെ സമീപിക്കാവാൻ നാണാൽക്കു് സാധിച്ചു്.”

യുവയോഖാവു് എന്ന നാം കേടുപ്പുാരാതനെന അവളുടെ ദിവം വിളരിപ്പുകില്ലും അതിനെ ഗുഡ്സുംകാഞ്ഞതെ അവരു ചോദിച്ചു. “അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥിതിരേഖനാണിപ്പുാരംഡോ?”

മസു് ഉഡർ:— “വള്ളരെ നല്ലതുതനെന.”

ഇസിമയിൻ:— “അദ്ദേഹം കുറിപ്പിക്കുന്നിപ്പുംഡോ?”

മസു് ഉഡർ:— “ഇല്ല.”

ഇസിമയിൻ:— “കഫിജാഡ്വിച്ചുണ്ടോ?”

മസു് ഉഡർ:— “ഇല്ല.”

ഇസിമയിൻ:— “സാമ്പര്യം വഴിഞ്ഞതാഴകിയിരുന്ന അതു ദിവം വിവരംഡുംഡേണംഡോ?”

മസു് ഉഡർ:— “അഞ്ചാറാനാജയാനംഡില്ല.”

ഇസിമയിൻ:— “അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭേദകാന്തി മഞ്ച തിട്ടുണ്ടോ?”

മസോദർ:— “ഇപ്പ്.”

മഹറിമ:— “രാജക്കിൾക്കുട്ടായി പറയുവാൻ വേണ്ടി ഒരു സംഗതി അങ്കേറം പറയുകയുണ്ടായി. ആപ്പോരു അങ്കേറ തനിന്നീൻ മുഖത്ത് കൂനത കളിയാട്ടനാണ്ടായിരുന്നു.”

ശ്രസിമയിൻ:— “എന്നാണു സംഗതി?”

മസോദർ:— “ആ സംഗതി ഒരു വശത്തുടടി. നല്ലതാണൊക്കില്ലോ മരവശം ദോക്കിയാൽ വൈഷ്ണവനും അനുഭവം.

ശ്രസിമയിൻ:— “അതും ആ സംഗതി വിശദമാക്കുക. പിന്നീടാലോച്ചിക്കാം അതിൽ ലീനമായി കിടക്കുന്ന നന്ദത്തിനു കളുകൾനില്ലോ.”

മസോദർ:— “അങ്കേറം പറഞ്ഞതിരിക്കുന്നു. “നിങ്ങൾ ജീവിച്ചിട്ടും എന്നീൻ ശ്രദ്ധയാവിനന്ന തുഷ്ടിപ്പുട്ടതുവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുണ്ടാക്കിൽ, തുഷ്ടികാരാധകനായുടെ സന്ധി കും തൃജിച്ചു് ഏകത്പാരാധകനായുടെ സംസ്ക്രം സപീകരിക്കുന്നുണ്ടോ.”

ശ്രസിമയിൻ:— “ഒരാന്തതിനു് സന്നദ്ധയായിട്ടു് വളരെ കാലമായണ്ടോ. ഈ സംഗതിയിൽ വൈഷ്ണവനും നിങ്ങൾ പറഞ്ഞുവള്ളോ. അതെങ്കിനെന്തു്?”

മസോദർ:— “അതിനില്ലോ മനസ്സിലായിട്ടില്ലെന്നോ? നാളെ പ്രഥാതത്തിൽതന്നെ യുവാധ്യാലാബവിംഗായും സദ്ധോദനങ്ങളും കൊന്നകളിയാമെന്നുണ്ടോ” നിങ്ങളിട്ടുടർന്നു സെന്റനാനായകനായ ചൗണ്ഡാൻ തീച്ചുംയാക്കിയിരിക്കുന്നതു്. പ്രസ്തുത വിവരം യുവജോഡ്യാ പു് ധരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതാണീ അന്ത്യസന്ദേശം അവിയിക്കുവാൻ വേണ്ടി നിങ്ങളെല്ലാം ഇങ്ങോട്ടുചൂതു്.”

അഞ്ചു് കേടുതോടെ ശ്രസിമയിൻു് അരിശം മുള്ളു് അവരുടെ മുഖം രക്തവല്ലംമായി. അവഡി അട്ടക്കമസിച്ചുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു. “ശ്രസിമയിൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളിം കാലം അങ്ങനെ ഒരു സംഭവം ഉണ്ടാക്കുന്നതല്ലു്.”

മസോദർ:— “ഇവിടെനിന്നുവിട്ടുടർന്ന് നിങ്ങൾ അന്നാക്കും

കവിയയിലേക്ക് “പോകുന്നതാണ്”. നാളെ ഗേരം പുലക്കുന്നതിനാം മനുഷ്യർന്നു ദുസ്ഥിതിനു ഫുസ്ലിംഗേന ഇവിടെ എത്തുന്നതും, യുവയോഡാ വിനാം പകരം ചാബാൻ വാസിക്കുന്നതുമായിരിക്കും.”

ശ്രീസിഹയിൽ:— “ഇവിടെ ഞാൻ ഏൻ്റെ മാതാവിഡാ ടും തന്ത്രങ്ങളാട്ടുപുമ്പുള്ള ഉദ്യോഗാധികാരാട്ടും ശ്രൂദാഹാരിക്കുകയും യുവയോഡാവിനും പിപ്പദത്താം വരാതിരിക്കുതക്കവെള്ളും സു കമ്മിക്കൈയും വെള്ളും. നീങ്ങൾ വായുവേഗരാതിൽ പോവുകയും മിന്നൽപ്പിനാടും വാലയുമ്പു വേഗതയോടെ ഫുസ്ലിംഗേന രെ ഇവിടെ ഏതൊക്കെയും മെച്ചുന്നാം”

സമയത്തിന്മുമ്പുള്ള പറപ്പാട്.

മസ്തുർ മഹാറിച്ചമർ ഏറ്റേക്കാറിക്കിയ ഉടൻ തന്നെ ശ്രീസിഹയിൽ മാത്രസന്നിധിയിൽ ഹാജരായി മോദിച്ചു:— “ഈ ബാൻ ഇവിടെയെത്തു താഴുളടക്കിച്ചുന്നതിനാണോന്നും” അദ്ദുക്കിയാമോ?”

രാജഭാരി:— “ഇവിടെ തന്മസിച്ചുശോണ്ടു യുദ്ധസന്ദാഹം ചെയ്യാംബന്നായിരിക്കും ഉദ്ദേശം.”

ശ്രീസിഹയിൽ:— “ഭീക്ഷവായ ചാബാൻ ശരത്താം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല”

രാജഭാരി:— “എന്നാൽ ഫുസ്ലിംകളിടുന്ന മേൽ റാക്കണാളും നടത്താനായിരിക്കാം.”

ശ്രീസിഹയിൽ:— “ഒരു പ്രകാരത്തിൽ നോക്കിയാൽ അ തും ധിരിയുടെ ലക്ഷ്യാംബന്നും” പറയും. അതുനാശില്ല അ വന്നു ഉണ്ടെന്നും”

രാജഭാരി:— “പിരന്നുന്നാണോ?”

ശ്രീസിഹയിൽ:— “ഒരു ഉത്തരവാച്ചുണ്ട്—ശരാത്—യുവയോഡാവിനാൻ ഒപ്പിട്ടാദിപ്പാണെന്ന് അബാദിച്ചാണ് വേണ്ടിയുണ്ട്” അവനിനിരിട്ടുന്നതിനും ഉദ്ദേശമേന്നും സുക്ഷുദ്ധയി അ റിവീക്കിട്ടിട്ടുണ്ടു്”

രാജതി:— “യുവാദ്യാഭാവിനെ മാത്രമോ?”

ശ്രീ സിഹമയൻ:— “അഞ്ചുവാഹത്തെമാത്രമല്ല കൂടാണവേണ്ടുക്കുടി”

രാജതി:— “ഇവാദ്യാഭാവിനെയും മറ്റും അന്നാക്കിയായി സ്വന്തപ്പാർശവാകെ നാജരാക്കണമെന്നാണെല്ലാ ദിവിയെൽക്കുളിയാണെന്നും. പിന്നീ ഇപ്പോൾ അതു വിധിക്കും വരിക്കുംമായി ഫല്ലു വാനിക്കാം എന്നോ?”

ശ്രീ സിഹമയൻ:— “അന്നാക്കിയപട്ടണം ദുസ്ഥിംഗേന രാജിംഗത്തിരിക്കയാണെന്നും, കൈസർ മഹാരാജാവും അവിടെ ഈ ബ്ലോം അവനും അവനും അറിവും കുറിച്ചുണ്ട്. ഈ സന്ദർഭം പാടാക്കാതെ ആ യുവാവിനെ വാസിച്ചുകൂട്ടുവാനൊന്നും ഉദ്ദേശിക്കുന്നതതുറു.”

രാജതി:— “ഇവാദ്യാഭാവിനോടിന്തു വിരോധം ജനങ്ങളാണ് ഏറ്റവും കുറഞ്ഞും”

ശ്രീ സിഹമയൻ:— “അതിനും കാരണം ഏറ്റവും വി രേഖാക്കാൻ ഏറ്റോക്കാഞ്ചുവില്ല. അമ്മതനെ ആളുലോച്ചപ്പും കുറയ്ക്കില്ലെന്നും.”

രാജതി:— “ഇവാദ്യാഭാവും നീഡും തന്മിലുമുള്ള മുതയെ സംബന്ധിച്ചുവിജ്ഞാനിക്കുമോ?”

ശ്രീ സിഹമയൻ:— “അതുകുണ്ടായിട്ടില്ലെന്നാണ് എന്ന് ഉണ്ടാക്കുന്നും.”

രാജതി:— “പ്രഭാവാക്കന്ന അശ്വിനിയും കെട്ടത്തുവാൻ ദീരും ഒരു തോഡാവിനും ഒരു തുംബാ ഉപാദ്യാഗിച്ചും മതിയെന്നും ചോ അവാൻ ധരിച്ചുവെച്ചുംഡിക്കുന്നും?”

ശ്രീ സിഹമയൻ:— “അതുസിരിക്കാം.”

രാജതി:— “പ്രഭാതത്തിൽതനെ ഞാനവനേന്നു് പറയാം. ഈ വകു മുപ്പത്തിക്കര പുതഞ്ചലക്കണമെല്ലാം. അതിരിക്കെട്ട്, ഈ വകു വിവരങ്ങളെല്ലാം നിന്നുക്കു് കിട്ടിയതെന്നുണ്ടോ?”

ശ്രീ സിഹമയൻ:— “കൂട്ടിംഗേനയെല്ലെല്ല രഹസ്യാന്വന്പ്പക നാലിൽപ്പെട്ട രണ്ടുവേൾ റൂഡിവേഷ്യാഴികളായി ഇവിടെ വന്നിൽ

നു. അവർ ഹാബാനജായി ഒരു കൂടിക്കൊഴു നടത്തുകയുണ്ടായി. അവക്കെട ബാധ്യത്വം കണ്ട് റൂമികളാണെന്ന് ഫരിച്ചു ഹാബാൻ അവന്നു ശ്രദ്ധയാളില്ലോം അവരോട് പറയുക ഉണ്ടായി. ആ റാർത്തയുംഡായി അവർ നമ്മുടെ ക്രികറത്തിൽ വരികയും എന്നോടെതല്ലോം പറയുകയും മെഡ്യൂ.”

രാജൻി:— “അവർ വിശ്വസ്തരായ അബബികരം തന്നെ ശ്രദ്ധയിൽനാണ് എന്നും, നിന്നുറ അഭിപ്രായം രഹസ്യം അഭിജ്ഞ റാൻ വന്ന റൂമിചാറനാരല്ലായിൽനാണ് എന്നും എന്നോടു കൂടിയാണ് രീതിച്ചു ചേപ്പു-ആണ്?”

ശ്രീസിദ്ധാർഥൻ:— “എവാന്ദയാഖാരിനു കണ്ട് സംസാരി മുതിനും ശ്രേഷ്ഠമാണും അവർ ഇങ്ങനൊടു വന്നും. ഒരുദ്ദേശ്യം പറഞ്ഞതുകൂടു തീവ്ര സംഗ്രഹികരം അവർ എന്നു യാരിപ്പിക്കണം അഭായി. അതിൽ നിന്നുംതന്നെ മനസ്സില്ലാക്കാം അബബികൾ തന്നെയായി കണ്ണ അവരുന്നും.”

രാജൻി:— “ഈ രാത്രിയും കഴിയുണ്ട്. പ്രകാതത്തിൽ തന്നെ ഞാൻ അവലും സമീപിക്കുകയും ഇരുത്തം വണ്ണുകമെന്ന സ്ഥിതിയിൽ നിന്നും” പിങ്കാടാബാൻ വേണ്ട നടപടികൾ എഴുകുകയും മെഡ്യൂം.”

ശ്രീസിദ്ധാർഥൻ:— “പ്രകാതമാക്കുന്നതിനും മുമ്പും തന്നെ ആ നിംബനാഡിയുടെ രക്തത്തിൽ ഒക്കക്കുകവാനാണെന്നു ആ ചുമ്പൻ രീച്ച്യാക്കിയിരിക്കുന്നതും.”

രാജൻി:— “അഞ്ചിരെന്നയാണെങ്കിൽ ഇപ്പോൾതന്നെ പുറ ചുപ്പശാശ്വതാക്കിയും വരിക—നടക്കും കനിച്ചു പോകാം.”

ശ്രദ്ധയും പറഞ്ഞതിട്ടും അവർ ഹാബാന്നു ക്രികറത്തിലേക്കു പോയി. എത്രാണ്ടും അല്ലാതു കഴിഞ്ഞെങ്കാണു അവരും ഉണ്ടുവാൻ കിടന്നിങ്ങനും. ആതിനും ഇടയിലാണും രാജൻിയും ശ്രീസിദ്ധാർഥനും കൂടി വന്നിരിക്കുന്ന വിവരം മനസ്സിലാക്കും. ഉടൻതന്നെ അവൻ ചുടി എഴുന്നോട്. അപാരമായ ക്ഷയത്തോ

കൂട്ടി രാണാവർ പുറത്തെങ്ക് വന്നതു്. അവാനോ കണക്കാതുയിൽ സാങ്കേതിക പരിശീലനം:— “ഞാൻ ഒരു അസംഖ്യത്തു് ഇവിടെ വന്നതു് എത്യും ശ്രദ്ധയും ഒരു സംഗതിയെ സംബന്ധിച്ചു് നിങ്ങളോടു് മൊബൈൽവാഴ്വോണ്ടിങ്ങാണു്. അതിനെന്നാം സംബന്ധിച്ചു് നിങ്ങളുടെ മാരു ചുപാടിപറയും നിങ്ങൾ ഏറ്റവാനു് എന്നെന്ന് വിശ്രദാസം.”

ഷാബാൻ:— “മഹാരാജി! അവിടുന്നതുപോലീക്കുന്നതെ മുരഖൻ ആരുക്കാലും അതിന്റെ സത്യും സംശയിച്ചും തുറന്ന പറയുവാൻ സന്ദൃഢാം സന്നദ്ധസന്നാണു് എംബാൻ.”

രാജാൻ:— “എന്നും അവിടുന്നതുപോലീക്കുന്നതു് എന്നും സിപ്പോളപ്പേരിലുണ്ടു്”

ഷാബാൻ:— “എന്നു് തീർച്ചയുടുടക്കിയതു് തന്നെ. അതായതു് അന്താക്കിയിരിക്കുന്നതിനു ശേഷം കൈസർ തിരഞ്ഞെടു യുടെ സന്നിധിയിൽ റാജരാജേക്കയും അങ്കേരിയിൽനിന്ന് കുറ്റപ്പുന്ന പ്രകാരം വധിക്കും ചാലുക്കുന്നല്ലാതെ മരിക്കുമല്ലേ.”

രാജാൻ:— “അന്താക്കിയ ട്രിഡാം ട്രിഡാം ട്രിഡാം അതുവാനും മായ്ക്കിരിക്കുന്ന ഗൗതിക്കു് ദക്ഷകു് അവിടെ പ്രഭോശി ക്കുവാൻ സാദിക്കുന്ന കാര്യം സംശയത്തിലാണു്.”

ഷാബാൻ:— “കൈസർ തിരഞ്ഞെടുയുടെ സന്നിധിയിൽ എത്രുണ്ടു് എവിടെവെച്ചുകുിലും ഹാജരാവാതെ ഇരിക്കുവില്ല ല്ലോ. അങ്കുറം അതുവരെ യുദ്ധാഭ്യാസിനു തടവിൽ സൂക്ഷി ക്കുവെള്ളാതെ ശത്രുവരാലിലേ.”

രാജാൻ:— “ഉത്രും എങ്കിൽ കീഴ്ത്തിച്ചു മോബൈൽവാൻ കാരണം സംശ്ലഭം. നമ്മുടെ സെസനീസൈക്കാദ്യോഗസ്ഥന്മാരിൽ മിലക്കണ്ണി പ്രായം കുറഞ്ഞുണ്ടു്! കൈസർ അന്താക്കിയിരിപ്പിലില്ലെന്നതു കൊണ്ടു് ഇവിടെ വൊച്ചുതന്നെ യുദ്ധാഭ്യാസിന്റെ പണി കഴിച്ചു കഴിയാണു്. അങ്ഗിന വാല്ലും മെച്ചപ്പെടായാൽ കാര്യം അഭ്യന്തരിലാണു്. അറബിക്കുടം അറിഞ്ഞുവരായാൽ ഒരു യുദ്ധാഭ്യാസിനു പകരം നമ്മുടെ ട്രിഡാം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും കേൾക്കുന്നാട്ടക്കിക്കുള്ളും.”

ഷാഖാൻ: “എഹാരാബാഡി! മാതാവാടി നായും റാഡി താവിഡിനയും പത്രികയും പിരിപ്പാണയിട്ടുകൊണ്ട് എംഗെ പറയുന്ന— അങ്ങിനെ ഒരു സംഗതി ഞങ്ങളായം സ്വപ്നം കാണാൻ തുടർന്നിട്ടി ചെയ്തിട്ടില്ലോ? റിംഗേഷ്മിച്ചു് അവിടെനേരു അഭിപ്രായത്രാഡി തിരിന്നുവരുമെന്നും ഒരു വൃക്ഷത്തിനാണു് ഈ ഷാഖാൻ.”

അവാരിൽനിന്നു് ദിന്തിയ റാത്തികൾ ആത്മാത്മായിരിക്കുമെന്നു് റിംഗേഷ്മിച്ചു് രാജാവിലും പത്രിയും മദ്ദമി വോസി. അവർ പോയതിനാശേഷം හാഖാൻ കുറുക്കി മുട്ടിലാറു റിംഗേഷ്മിച്ചു: അശേപാതുവാരായ ഒരു വിജയം സേന യുദ്ധാഭ്യാസിനയും തിരാവിശന്നയും കൊണ്ട് തുട്ടു മുന്നിമ്പിക്കുമെന്നും. കുറു അക്കലെയുള്ള ഒരു കാട്ടിൽ വേച്ചു് അവരുടെ കൊന്നാകളിയാണും. ഇവിടെ ഓമ്പാം അവാരം അനേപഥ്യിക്കുമെന്നും മരണാദ്ധ്യമന്ത്രം ചാട്ടിപ്പോരുതാണെന്നും അനേപഥ്യാരതിനു് ഒരു റിംഗേഷ്മിച്ചു് അശേപാതുവാരു അയച്ചിട്ടുണ്ടു് പാതയും പരത്തുകയും മെഴുകൊള്ളുന്നും. ആ കല്പു് റാപ്രകാരാ യുദ്ധാഭ്യാസിനേയും തിരാവിനേയും ദാബാഡു് ഒരു സേനാവിഡാം പറ്റെപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

വലിപ്പിംത്തിലേക്കുള്ള യാത്ര.

കുറിക്കു് നീംതു റാത്രി—വോക്രൂളുള്ള ജീവാജാവശ്വാപ്പള്ളിപ്പാം തന്നെ സുവന്നിപ്പുകിൽ ലയിച്ചിരിക്കയാണു്. നോക്കുന്നിട ദൈഹിയും മുക്തയുടെ രൂത്തുംഗമായി മാറിയിരുന്നു. മെത്താനമുള്ള അതു ഇത്തു് തോന്നുന്നില്ല. മിന്നിത്തിള്ളുന്ന നക്കാറും മുകാശമാണു് അതിനു് കാരണം. അങ്ങിനോടു നീക്കുന്ന ചാരകളും, കുറാക്കാടും മറ്റും കണ്ണാൽ തോന്നം കാട്ടാനയാണോ നീക്കിക്കുന്നതുണ്ടു്. മുത്രക്കണ്ടു് ഭീകരമായ ആ നിശയിൽ അന്താക്കിയക്കുട്ടിയുള്ളടച്ചി ഒരു ദൈപ്പന്നവിഭാഗം സഞ്ചരിക്കുന്നുണ്ടു്. അതിലെ അതാവു് കുറുക്കി മുട്ടെയുള്ള പട്ടാളക്കാദോടു് പറയുകയാണു്: “നാം ഈ വിത്രുഖബലിസാധനവും

കൊണ്ട് പുരപ്പുട്ടിരിക്കയോണും. ഇതായം പിടിച്ചുപറിക്കാം എന്ന് പോകാതിരുന്നാൽ അതും നമ്മുടെ അശും”

ഒരു ടെൻ:— നമ്മുടെ പാക്കൽനിന്നിതിനെ പിടിച്ചു പറി കുഴിയാമെന്ന് ദയവുപ്പെട്ടുനന്ന ഒരു കിഞ്ഞിപ്പോലും ഇതു ലോക തത്ത്വം ആറിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും തോന്നുന്നില്ല. അമുഖം വലുവയം ഇങ്ങോ ടും നോക്കിപ്പുറംയി ഏക്കിൽ കന്നാക്കിട്ടാൽ ഒരുത്തുറുന്നും വെച്ചും അം വാന്നും പിടിക്കുന്നും വീഴുമെന്നുള്ളിട്ടുണ്ട്?”

റോതാവ്:— “മിച്ചമിട്ടക്കൻ! നീ പാണ്ടത്തും കായ്യുമാണും. എക്കിലും മുസ്ലിംസേന അന്താക്കിയയിൽ ഏതുതീയിട്ടുണ്ടോ. രാത്രി കാലങ്ങളിൽ ചുററിസണ്ടുരിക്കുന്ന ഒരു പരിവുകാരാണുവർ. അവ അമായി കണ്ണിട്ടുനിട്ടുന്നുകളിൽ നാശയുമെയ്യും.”

ടെൻ:— “അബാദ്ദമായി സമരംമെയ്യുണ്ടും. പരാജയപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടും കണ്ണാൽ ഇരാക്കര അശ്ശും കുക്കാക്കുലുണ്ടും.”

റോതാവ്:— “ശരത്തുണ്ടോ സ്ഥാധികരണം?”

ടെൻ:— “പരാജയലക്ഷ്യാം കണ്ടുടട്ടുള്ളുടൻ ഇവയും ഒരു കൂദാശയുടെ ക്ഷേത്രവും തന്നെയാണും മെയ്യാനാം.”

റോതാവ്:— “അവിഹാരിതമായിട്ടാണും അവർ റാന്നാക്കുമീ ഫുന്നാതകിൽ ഇതിനോക്കു സംകുലും കിട്ടുമോ?”

ടെൻ:— “ശരക്കായ്ക്കും താനേറും. ഉറയിൽനിന്നും വാ മുഹായി ഇവയുടെക്കൂട്ടുകളുണ്ടും. വിപരിയും വരക്കും കണ്ണാലുടൻ ഇവയുടെ തല രൌത്രുകയും മെയ്യും. പക്ഷേ, അതിന്റെ കുറു ഏകൾ മേൽ വെച്ചുകെട്ടുകയില്ലെന്നും ഉറപ്പും തന്നെയാം.”

നേതാവ്:— “ബലിയപ്പുക്കവും കൊണ്ടവനു ഇവരു വാ മിക്കന്നും ഒരു കുറമായി ആരോപിക്കുവാൻ നീവുതീയില്ല. അമുഖം അഞ്ചിനു വല്ലുമുണ്ടുകൂടിൽ തന്നെ നീങ്ങളിൽ അ

കിൽക്കിണ്ണാഴിവാക്കി തരാമെന്ന് ഞാൻ എറിവപറയുന്ന്.” മുമ്പുത സംഭവമിന്നശേഷം ആ റീബായി മരി തെന്നാരിൽ നാന്നക്കും യുവയോഡാവിന്നു അടച്ചെത്തുത്തി വാദം ഉണ്ടിപ്പറിച്ചു കൊണ്ട് നിലയായി.

നാമുള്ളതിൽ നിന്നു് പുരാപ്പുട്ടന അവസ്ഥയിൽ യുവാദോഡാവിനെ ധരിപ്പിച്ചിരുന്നു്, അന്താക്കിയരിപ്പീലക്ഷ്മീ കൊണ്ട് പോവുകയാണെന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ വാക്കുകൾ റാഡാസയോഗ്യംപ്രഭുന്നാം തങ്ങളെ കൊണ്ടുപോകുന്നു് ബല്ലിപ്പീ ദംതിലേക്കാണുന്നും യുവയോഡാവിനു് മനസ്സിലായി കഴിഞ്ഞാറിരുന്നു. എന്നാൽ കമ്മറ്റുകയും, സഹായകതിരുത്തുകയും എന്ന പ്രിപ്പടി കണ്ടുകഴിഞ്ഞു അദ്ദേഹത്തിൽ യാതൊരു ഭാവഭേദവും കാണുപ്പെട്ടില്ല. സകളുകും നടന്ന പോയിക്കൊണ്ടിരുന്നു അദ്ദേഹം ഒരു നാശിനു കുറാറിലോടു് പറയുകയാണു്:—
“അംഗേക്കാവിധിയും നാമു കൊണ്ടുപോക്കാതാഃശാഖാനാനുന്നു”

ശ്രീാർഥ:— “പുരാപ്പുട്ടനതിനു ദന്താശന എന്നാിക്കു് ഒന്നും ലിലാക്കിട്ടിട്ടു്. സമയം ആസന്നായിരിക്കയാണുന്നു”

യുവയോഡാവിനു്:— “സമയം ആസന്നായിരിക്കുന്ന എന്നു് പറഞ്ഞതു് പാമാത്മജാണു്. എന്നാൽ മരണസ്വയച്ചല്ല. പാമാത്മജാവും ജീവിതം മുട്ടുവാനുള്ള സൂചയച്ചണു് ആസന്നായിരിക്കുന്നതുനു് ഒരും”

ശ്രീാർഥ:— “വാസ്തവം. ഇസ്തമാനന്നു പരജാത്മജീവിതം ഏതാർക്ക പ്രീതിക്കാണുണ്ടി സ്വപ്നം ബല്ലിയപ്പിക്കുന്നതിനാലുണ്ണു നിലപകാളിക്കുന്നതു്.”

യുവയോഡാവിനു്:— “ആ ജീവിതത്തിപ്പേക്ഷ്മീ മാല്യനം വാനുള്ള ഭാഗ്യം ആക്കാണാദ്യും കൈവരകുന്നതാണുണ്ടി അറിഞ്ഞുണ്ടു്.”

ശ്രീാർഥ:— “നിന്നുക്കു് ദന്താശന മരണം വരിക്കവാൻ സാധിക്കുന്നാണു് എന്നു അഭിലാഷം.”

യുവയോഡാവിനു്:— “അംഗേക്കാവി അഭിലാഷിക്കുകയും അതീ

നായി· പ്രാത്മികക്കയും മഹയുദ്ധത്തെന്നാണ് എൻ്റെ അപേക്ഷ എൻ്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരു അഗ്രമാണ് അങ്ങും· വീതാവിജൻറെ മരണാനന്തരം എന്നെ വളർത്തിയലും അടുന്നതെന്നായാണ്· അതിനാൽ അംഗങ്ങുടെ സംരക്ഷണയിൽ ഉള്ള കൊണ്ടുതന്നെ മരിക്കയാണു് എന്നിക്കാവശ്യം·”

ഇരിാർ:— “മരണാനന്തര ലവാലേരം ദയപ്പുടാൻ ഒരു രൂഷത്തിനാണു് നീ. ഇപ്പാലോകജീവിതവുമായി കെട്ടിപ്പിണ്ണ ഞേരു കഴിഞ്ഞുട്ടവാനമുള്ള അടിവാഹം നിന്നെന്ന തീണ്ടക പോലും മെരുക്കിപ്പിബ്ലൈൻു് എന്നിക്കാവശ്യം. നേരംമറിച്ചു് നാനാവു ഒരു ഒരു സാധാരണമനസ്യനാണു്. മാനഷികമായ സകലവിഡ വികാരവിമാരണങ്ങളാണ് തുടി കെട്ട പെരി ഓൺ സ്റ്റത്രോ ഓൺ നാം ജീവിക്കുന്നതു്. എന്നാരിംക്കെ നിന്റെ ദേഹം കുത്തത്തീഡും മണ്ണിലും കിടും ഉള്ളുന്നതു് കണ്ടു് സഹിക്കവും ശ്രദ്ധ ശക്തി തും കണ്ണുകൾക്കില്ല.”

യുവാദ്യാഖ്യാതാഃ:— “വാസ്തവം പറയുകയാണെങ്കിൽ നാഡക്കിാൻ ആക്കടെ എളുപ്പം മുമ്പിൽവെച്ചു് മരിവാരാം വധിക്കുപ്പുടുന്നതു് കണ്ടുനിന്നുക്കണ്ടിവരിക എന്നുള്ളു് അസഹ്യമായ വേദന ഉള്ളാമെന്നു കണ്ടെന്നായാണു്. അതിനു് പകരം ഒരേ സംരക്ഷണത്തു് നമ്മുടെ വധകുത്യും റാഡിയുന്നതു് ഉപകാരിയായിരിക്കുമെന്നു് ഐതക്കനാരോടു് പറഞ്ഞതാബലൗഥാണു് എന്നു് തുടി നാം രാക്ഷണംട്ടു്. എന്നാൽ അംഗിന ആവശ്യപ്പുടുന്നതു് നമ്മുടെ ഭീതപ്പംകൊണ്ടാണു എന്നീ രൂചികൾ സംശയിപ്പുക്കുമോ എന്നുക്കിട്ടി എംബ തയ്യപ്പുടുന്നു്.”

ഇരിാർ:— “എന്നാൽ നിന്റെ കണ്ണാഡ ദിനംതോഴ്ക്കിനു കുത്താ ഏകാംഗ നേരം കുത്തിക്കലിക്കുകയും, എൻ്റെ കഴുത റഡു് നിലമ്പരും വിജീവിക്കുന്നതു് നീ കാജോണിബാരിക്കയോ ചെണ്ണുനാം ദേശമാണു് കുറേ ദ്രുതത്തിൽ റണ്ടു് പേരും സിഡി തുടുന്നതു്.”

യുവാദ്യാഖ്യാതാഃ:— “എത്ര കരിനമായവേദന സഹിക്കണമെ

വിന്നാലും റൂളിക്കളെ കിട്ടിയാനീട്ടുവരുത്തേന്നാണ് എന്നെന്ന് എങ്കാം. സഹോദരൻറെ ദമ്പിൽ വെച്ചു് സഖരാപരിയുടെ കഴുതാറു ഫിക്ക യും സഹോദരി കാണ്ടുകെ സഹോദരൻറെ റാധിക്കുട്ടുടക്കയും ഏ; തീട്ടും യാതൊരു തുസല്യം തുടക്കതെ നിൽക്കുകയാണെങ്കായെതജീവിൽ ഞാതു് ഇസ്താമിനു് അക്കിമാനംകുമ്ഹാനവക്കശേഷം തും ഒരു സംഗതി തന്നെയാണു്”

ഉറീഡർ:— വാസ്തവത്തിൽ “യീരവനിത” എന്ന പേരു് നീ നാക്കുകാശപ്പെട്ടിരുതെന്നു. രണ്ടാക്കണ്ണത്തിൽ വെച്ചു് നീ കാട്ടി തീട്ടിയും നാശാവാവമാണു് നിനക്കു് യീരവനിത എന്നൊരു സ്ഥാനപ്പേരു് നൽകിയതു്. അതുപോലെ ഇസ്താമിന്നെന്ന പേരിൽ ബാലിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിലും മുട്ടെ ശാന്തിപ്രഭാവയും സ്ഥാനമാണു് നീ കരശ്രതമാക്കാം പോകുന്നു്.

യവയേംജും:— “അതു നല്ല ഷൈറ്റോട്ടിഡിംഗ്രേഡു ഉണ്ടും വരിക്കും ചെന്നാതോടു് മുട്ടിക്കണ്ണാം.”

അ വാചകം കേട്ട ഉംൻ സഹോദരീ സ്റ്റൂഡിനിൽ മുട്ടെ ശാന്തിപ്രഭാവ ഉറീഡർ തെരവാക്കുന്നതിൽ ദിഡാംഗാരി ആ. അതിനെന്നതുടങ്ങാം ഇന്നേംജും സുജ്ഞതിൽ വരിഞ്ഞു. അതും ദോന്നിക്കുന്ന ഒരു സമരംതന്നെ ആയിരുന്നു അതു്. ഒരേ മാതാവിൽ നിന്നു് കരിച്ചു ദണ്ഡോർ ഒരേ ദ്രുതിംഞ്ഞതിൽ സുജ്ഞതിൽ വരിഞ്ഞ കിടന്നശാഖകു് മുട്ടമിക്കുകയാണു്. “സുജ്ഞ ശക്തിയായ ജഗദ്ദിശന്നാജീവി അഞ്ചുഡട ദമ്പിൽ ഞങ്ങളിൽ പ്രശ്നാം ചെയ്യുന്നു. ഞങ്ങൾ പാപികളാണു്. ക്രമവയി പാപം ചെയ്യുന്നു ചെയ്തിട്ടിട്ടാവാം. എന്നാൽ നീ ചൊഡക്കുന്ന റാനും പൊരുത്തിപ്പുടന്നവനുംബാണു്. ഞങ്ങളിൽ വന്നപോലു തെരഞ്ഞെടു ചൊരിതുരുത്തരേണ്ടോ?”

“മഹാമുഖോ: ഞങ്ങൾ അശ്വരണരാണു്. അശ്വരണയം അനുമതിചെയ്യുന്ന തന്മാരിക്കാഡാം നീയല്ലാതെയില്ല. അന്നാമുഖായ തന്മാരിക്കു നിന്നും മുഖാമുകപ്പുട്ടും മുഹമ്മദു് നബീ (സ) യുടെ ഉത്തരാധിക്കളായി സ്വീകരിക്കേണ്ടെന്നും,”

സമുച്ചപരാ! ഇന്നീ തെങ്ങദശക്ക് പറഞ്ഞാംനുള്ളതു്, നി സീർ നബി ഒരു അറായടെ ജനങ്ങളിൽ സന്ധിവം ജീവിക്കണം താഴു ഇം തുലം, ബഹുവദവാനാധാരാ, മദ്യപാനം ദത്രായ വായുടെ ഗ്രന്ഥരംഗാശായി തീർന്നിരിക്കുന്നതാണു്. ഏവാംവിധിയ്ക്കു കൂടായ കൂറിയതക്കും തുടക്കം നീക്കാൻ ഇം തുലം, ബഹുവദവം ഏക ദൈവാരം ഡക്കുന്നതെന്നു സംശയമാക്കി തീർക്കുന്നുമെന്നു്. നീരിട്ടു മരം പ്ര മരപ്പുക്കാശവാൻ വേണ്ടി അക്കാണ്ടപരിഗ്രമം നടത്തുന്ന ഒരു തു ടം അഗ്രഹിയാം ഇറ്റിട്ടു് ഏതുകിഴുക്കാണു്. അവർക്കിടക്കുവെ ചുംബവിക്കേണ്ടിവരുന്ന ധാരാകരം അവാൻ എന്നാം യാദുന്നാണു്. അറായടെ ഒരു തന്നോന്നി അവയാം ഉദ്ദേശസാഖ്യതക്ക് വഴി കാട്ടിക്കൊണ്ടുണ്ടോ!”

എന്നിങ്ങിനു മ്രാർത്തമിച്ചുകാണടിസ്കന്നാറിനിടയിലാണു് ജീസിഹയിനു സംബന്ധിച്ചു് യുവദോഖാദിനു് കാർഷ്യവന്ന ഇം. അഃത്രിറം തുടർന്നു— “അനുഭാവികരഹസ്യങ്ങൾ അറിയു നു മഹാപ്രഭോ! അഞ്ചേക്കരിയാം, അകാംണാമായി ആരോധം ഉ പദ്ധരിച്ചുകൂടില്ലാത്ത ഒരു അഭാവലധാനു് നാബന്നനു്. എന്നാൽ ചില സാഖ്യതകളെ ഉദ്ദേശിച്ചു് ജീസിഹയിനിൽനിന്നു് ഒരു സംഗ്രഹി ചാത്രം എന്നു് മറച്ചു വാക്കുകയുണ്ടായി. അതു് കാരണം അഭാവങ്കു് റില ബുദ്ധിയുടുലൈജാക്ക സഹിക്കുന്നും വന്നി ചുണ്ടു്. എന്നാൽ അപ്പോന്ന മെരുള്ളു് ധാരാതായുവിയ ട്രാംപ്രേ തേരാട്ടുടക്കിയല്ലായിരുന്ന എന്നു് നിന്നക്കരിയാം. അമുഖം അതു് രെററായിയാറുകുണ്ടു് നീ അതിനു ക്ഷമിച്ചുതന്നേനുമെ. അതി നുംബരം എന്നു് അശ്വക്കുമിക്കുണ്ടു്, അവളുടെ ക്ഷമാരീഡിത്തിനു് പ്രതിചലം നൽകുകയും അഭാളിടെ മുദ്രയെതെ ഏകദേശവിശ്രാ സത്രാൽ സംത്രിഥാക്കുകയും മെരുണ്ണുനുമെന്നു്.”

അവിച്ചാരിത സംഭവം.

പ്രാരാണികകാലത്തു് ഇബ്രാഹിംനബി (അ) ഇസ്മാഇൽ നബി (ഒ) എ ബലിച്ചപ്പുക്കാശവാൻ സന്നദ്ധരായി നിന്നുകൊ

ണ്ടു പ്രാത്മികയെണ്ണായി. ആ പ്രാത്മന അതേ നിലിൽ സ്വീകരിക്കുകയും, നബബലിക്ക് പകരം മുഗബലി നട തീ പുത്രനെ രക്ഷിക്കുകയും മെയ്യു ജഗത്ശ്രീപരൻ യുവയോദ്ധാ വിന്നേറും ഉറിറാറിന്നേറും പ്രാത്മന സ്വീകരിച്ചു. അവർ സു ജ്ഞാതിൽ നിന്നും തല ഉയരുത്തുന്നതിനും മുമ്പുതന്നെ രൂമിസേനയിൽ ചീല ഒച്ചപ്പുംകളിൽ കോലാഹലമണ്ണളിൽ കേട്ടുടങ്ങി. ജനങ്ങൾ പരസ്യരു കലഹിക്കുകയും ചീലർ റാട്ടി രക്ഷപ്പെടുകയും മെയ്യു നന്നും പോലെ. രൂമികളിൽത്തന്നെ ചീലർ അവക്കട ദേഹം റ ക്കപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി കാട്ടിൽ തന്നെ പത്രങ്ങി തുടങ്ങി. വാളികളിൽ കിന്നങ്ങളിൽ തുട്ടിട്ടുന്ന ഗണ്ണം കേരാക്കമന്നെണ്ണായിരുന്ന മന്ദ്യശരിരില്ലുകൂടി മറിഞ്ഞെ മറിഞ്ഞെ വീഴുന്നണ്ടു്. അനാവധി പേര് മറിവേറു കഴിത്തിരുന്നു. അവരിൽനിന്നും പൂച്ചുട്ടുന്ന ദീനസ്പരംഭളി, വിലാപംഭളി, അന്തരീക്ഷത്തിൽ മാഖാഹാലി കൈകളിലിട്ടുകയാണു്. ഏന്നാൽ ഈ അനിഃ്പിസംഭവത്തിനാലും കാരണമെന്താണും ആക്ഷം തന്നെ അറിഞ്ഞുതുടാ. ഹാങ്കു! രൂമിട്ടുവാരിൽ ചീലർ പറയുന്നണ്ടു് “വെവരിക്കാ പററിച്ചു” എന്നും.

ചീലർ പറയുന്നണ്ടു്. “യുവയോദ്ധാവിനേയും മററം വായിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണു് നാം കൊണ്ടുപോന്നതെന്നു് രാജാളി യും ജ്ഞാനിയമയിന്നും അറിത്തിട്ടുണ്ടാവും, അവർ ടെന്നാരോടു് തുടി വന്നു് നമ്മുണ്ടുമാറ്റുമിച്ചതായിരിക്കാം.” ഏന്നിങ്ങനെ പല അഭ്യർഥാരുംഭളിം ഉല്ലരിക്കുന്നബന്ധനാതെ യുദ്ധം മെയ്യുന്ന വർഷ അന്താണു്. ശ്രൂ പാരിരാക്കു് രൂമിക്കലെ ആക്രമിക്കാവാൻ വന്നുശക്തി ഏതായിരാക്കും ഏന്നു് സുക്ഷ്മായി പറയുവാൻ അവരിൽ ആക്ഷം കഴിയുകയില്ല.

പ്രാശ്നാ തുള്ളണ്ണതിന്റെ ആക്കത്തെ തട്ടലു് കൊണ്ടു് നില്പിച്ചാണു് അഭാക്തരായ രൂമിട്ടുവാർ ചാരാജയം വരിച്ചു് പലായനം ചെയ്തു. അവിടും രൂമികളിൽനിന്നും ഒരുവാക്കേവാ ദേക്ഷം പ്രകാശായി കഴിത്തിരുന്നു. അപ്പോൾ മാത്രമാണു്

ഉന്നുലിംഗത്തു് ആകുമണിക്കാരികൾ അബവികളാണെന്നോ. അവ അമാധിംഗായ ഏറ്റവും മലമായി രൂമി ദേഹാരിൽ തുരി ഭാഗവും നഷ്ടപ്പെട്ടു.

അബവികളെ കണ്ണ മാത്രയിൽ അഞ്ചിംഗായി ഒളിച്ചിരുന്ന രൂമിടകനാർ അഞ്ചിരുത്തെന്ന മരവിച്ചു് പാസ്വിനെ ചിട്ടിച്ച കരണിക്കുന്ന പോലെ ഇരുന്നാപോയി. സുരൂപ്രകാശം സമാഗത മായപ്പോരാ രൂമികളിടെ മുതദേഹം അല്ലാതെ ജീവന്മുള്ള ഒരു രൂമിയെ പോലും അവിടെ ഏതെങ്കിലും കാണാൻബാധിക്കുന്നില്ല. അ തിനാദ്ദേശം രൂമിവേഷധാരികളായ രണ്ട്‌പേര് യുവയോദ്ധാവി നോയും കൂറാറിനേയും അനേപചിച്ചിട്ടുള്ളൂടു് അവർ സുജ്ഞൻിൽ വരീണോ കിടന്നിക്കുന്ന ആ സ്ഥലത്തെത്താൽ. അവിടെ നടന്നിരുന്ന ബഹുലഭാഗം കേട്ടു് അവർ സുജ്ഞൻിൽ നിന്നെന്നുനേറിക്കുന്ന സമരം കാണകയായിരുന്ന അതുവരെ.

ആഗതരെ കണ്ണപ്പോരാ യുവയോദ്ധാവിനോ് സംശയം തോന്തി. അവർ ത്വൈളെ വധിക്കവാൻ വേണ്ടി വകുന്ന രൂമിലൂതു കൂനാരയിരിക്കണമെന്നോ. ആ ഉദ്ദേശത്തോടെ അദ്ദേഹം ത നീറ സഹോദരനോടു് പറഞ്ഞു:— “അതാ നമ്മു വധിക്കവാൻ വേണ്ടി എന്നതുകൂർ വരുന്നതു് കണ്ണോ. ഇന്തി തയ്യാറായി ഇരുന്നാൽ മാത്രം ഉത്തിരെയു്”നോ.

കൂറാർ ആഗതരെ സുക്ഷിച്ചു നോക്കിയശേഷം പ്രതിവച്ചിച്ചു് “കാടിപ്പോകുന്നതിനിടയിൽ നമ്മു വധിച്ചിട്ടു് പോകാൻവേണ്ടി വരുന്നാരാണോ് അവർ ഏനു്” തന്നെയാണോ് ഏറ്റാക്കിക്കും തോന്നുന്നതു്.” ഏനു് പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് അവർ ത്വൈളെ കൈകകാലുകൾ ബന്ധിച്ചിരുന്ന ചഞ്ചലകൾ പൊട്ടിക്കവാൻ പണിക്കപ്പെട്ടുകയായിരുന്നു. അപ്പോരുടേക്കണം ആ രണ്ടുപേര് യുവയോദ്ധാവിനെ സംശീപിച്ചുകൊണ്ടു് പറഞ്ഞു: “അന്നുലാഴിശാലെവക്കും വറുമ്പു് മത്തുള്ളായി വബന്ധിച്ചാത്തുഹരി മർഹബാ അഹംലാം വസഹംലാം” എന്നു്.

അ അറബി വാക്യം ഫേട്ടുമാരി തന്നെ യാദേശാലാ വിന്മ മനസ്സിലായി. ഇന്നലെ താരാളത്തിൽ വോച്ചു് കണ്ണു സംസാരിച്ച അ രൂമി വേഷധാരികൾ രജനിലാബാ് അവരെന്നു്. സലാം മടക്കിക്കാണ്ടു് മോചിച്ചു് — “നിങ്ങൾ ഇവിടെ എ പ്രോഫഷണൽത്തിയതു്? വകയാശണ്ടായ കാരണങ്ങളുണ്ടു്?” എന്നാക്കു.

അതുകൊണ്ട്: — “അതരാക്കു വിശദമാക്കാൻ ഇനിയും സമയംമാറ്റു്. ഇപ്പോൾ ഏഴുന്നേറ്റുകു. ധാതനകളിടുന്ന നിശ്ചായ കും അവസ്ഥയിച്ചിരിക്കുന്നു. ദൈനന്ദിനി അഭ്യുദയവും നി ഒഴിടുന്ന രാവും പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടോണു്.”

ഈ ഉക്കേട്ടു് അ യൂഡീഷ്യസഹാദരിനാർ പുളികംകാണ്ടു് മുളിച്ചുണ്ടി. അതിനിടയിൽ യാദേശാലാബാറു് മുതലായവരെ ബാധിച്ചിരന്ന മാനുലെ ദിനംക്കുപെട്ടു കാണിത്തിരുന്നു. അവൻ അ രൂമി അറബികളിടുന്ന കൂടുന്ന നടന്നുടന്നു. കിരുച്ചു് അനേകാട്ടു് നടന്നപ്പോൾ അവിടെ ഒരു രൂപയുച്ചവന്തിൽ എതാനം യോഖാക്കി ലോട്ടു് കൂടി അഭ്യുദയവുംതു് ഇരിക്കുന്നതായി കാണപ്പെട്ടു. യാദേശാലാവും ടീറാറം കൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സംശയത്തെക്കുചെന്ന.

യുവയോദ്യാവിജന കണ്ണു ഉടൻ അഭ്യുദയവും എഴുന്നു റദ്ദു് നിന്മക്കാണ്ടു് സ്റ്റൂഡിന്റും സപരതീൽ പറഞ്ഞു: — “ഈംഗ്ലീഷേനായിലെ ഉത്തര സന്നാനംക്കു! നിന്നേക്കു ശ്രദ്ധവിരുദ്ധിനാണു് കുടുംബംകുണ്ടാലീൽ നിട്ടു് എങ്കിലും ഏതിനുചേരുവാൻ താഴെസം നേരിട്ടതിൽ കുടുംബംകുണ്ടു് അഭ്യുത്തിച്ചുകാളിക്കും, അസൂത താമസത്തിനു് ഇടയായതു് എന്നു കിരുമല്ലെന്നു് ഉണ്ടുമെങ്കിയും മെച്ചുന്നു.”

യുവയോദ്യാവിജനു്: — “വന്നു നേതാവോ! ഇതു വളരെ ശ്രദ്ധവും വിശദവും കുടുംബംകുണ്ടാണു് ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചതെന്നു് സമയാനപ്പെട്ടാൽ ശാലും ടീറി. സപ്പണ്ട്സു് പുടം വെച്ചു സംസ്കാരിക്കുന്നും മുലം അതു് കുടുംബംകുണ്ടാണു് മാരനുള്ളപോലെ സംഘർഷകരായ

അസ്ത്രാള നാമാലൈ ഹു വിചത്തിൽ പെട്ടതി ചരീക്കുചു നോ
ക്കുചു, നാമാലൈടെ ക്ഷമാരേക്കതിയുടെ റാറു് റാർന്നുയൈക്കു
ചു ചെപ്പുത്തായിരിക്കാം. അമ്പിനൊന്നാണുക്കിൽ നൊന്നവരു
സ്സുതും മെയ്യുനാ.”

അബ്യുത്താനാഽഃ:— “യുവയോദ്ദാവു നിമാലൈടെ അ
നൗകരാനാനാിൽ ഒഴ്ലിനൈക്കിടക്കുന്ന അച്ചന്തവലമായ വിശ്രാം
ഡാബാ” റാഡിക്കുന്നുക്കാണ്ടിനുനു പറയിക്കുന്നതു്. ഏന്നാം അ
പേരുകിൽ വന്നപോയ അബ്ദാലുന്നു ഡാത്രു് പശ്ചാത്തപിക്കുകയും
പാരിതപിക്കുകയും മെയ്യുണ്ടു കുട്ടം നാമാലൈക്കുന്നതു്.”

യാദുഡാലുവാഃ:— “അബ്ദു് പാരിതാപജേന പദം ഉച്ച
രിക്കാതിരിക്കണംഞ്ചനാണി് ഏതുന്നു അപേക്ഷി.”

അവയടെ സംഭാഷണാഘടംക്കിടയിൽ മുസു്ലിം ദേനൂർ കു
ടിംഗ്ലീട്ടിംഗ്ലീ അവിടെ തടിച്ചുകൂട്ടുകയും യുവയോദ്ദാവിനോയും കു
റാറിസ്റ്റുകയും അഭിസാദിച്ചുക്കാണ്ടിള്ളു ദ്രാവാക്കുംഡാ ദൂക്കുകയും
മെയ്യുതു്.

നിരാഗരയം പശ്ചാത്തപവാം.

അനധികാരത്തിന്നു ആക്ഷര അംഗ്രീപ്പാൽപ്പും കുഞ്ഞു വരിക
യാണാം. എക്കിലും സുന്ദേരയെതിനാളു സംയമായിട്ടില്ല. അ
തിനുംബു് താന ഫാബാൻ ഉണ്ടുന്ന കഴിവെന്തു. അയാൾ സദ
ംകുറിച്ചിൽ വന്നു. അയാലൈ കാബാവാൻ വേണ്ടി സേനാനാ
യക്കാഡിൽ പെട്ട റണ്ടിപ്പാർ അവിടെ അയാലൈ കാത്തിരിക്കുന്ന
ണ്ടു്. ഫാബാനുനു കണ്ട ഉടനെ അവരിൽ കരാഡ പറയുകയാ
ണി്:— “ഹ്യാതകനാർ അവണരയും കൊണ്ടപോയോടി?”

ഫാബാൻ:— “കാഹോ! വളിരെ സമയമായി അവരേയും
കൊണ്ടു് പോകിക്കഴിഞ്ഞിട്ടു്. ഇപ്പോൾ നിർദ്ദിശ്യംലഭത്ത
തതിക്കഴിഞ്ഞതിട്ടിട്ടണാവും അവരെന്നാണു് ഏതുന്നു അഭിപ്രായം.”

രണ്ടാമൻ:— “അ യുവയോദ്ദാവുന്ന പറയുന്ന അമകാ
രിക്കിപ്പോൾ മനസ്സിലായിട്ടണ്ടാവും, മുസു്ലിംകളുടെ തെവദത്തി

നാം, കെങ്കുമ്പാടു പക്കാൻനിന്ന് അവരെ രക്ഷിക്കുവാനുള്ള ശക്തിയില്ലോ?”

ഇന്നാമൻ:— “കെങ്കുമ്പാടു രൂമികൾക്കെതിരായി ആ മുഖം ഉയര്ത്തുവന്നു അനുഭവം ഇതാണെന്നും, അവൻറെ മുത്തേഹം എടുത്ത് മറവു് ചെയ്യാൻ പോലും ആഞ്ചും ഇല്ലാതെ കാക്കയും കുക്കുന്നു തിന്നുകയേ ഉള്ളിവെന്നും തുടർന്നുപോരാം മനസ്സിലായിക്കാണും.”

ഷാബ്ദിൻ:— “ആരുക്ക് അവു ചെയ്യുവാനുണ്ടോ, സൈന്യം ഒപ്പാണ അവരേയും കൊണ്ടു് പറപ്പേട്ടുന്ന അവസ്ഥയിൽ തന്നെ താൻ താക്കിയു് നൽകിരിട്ടുണ്ടു്. അവരെ വധിച്ചുകഴിഞ്ഞാണ് ദ്രുതൻ ദൂരി നായു് ക്കെളുക്കൊണ്ടു് കടക്കു വലിപ്പിക്കുന്നും അവു ചെയ്യുന്നോ.”

അവരുടെ സംഭാഷണം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ കാവൽക്കാശൻ കാട്ടി വരികയും റാജ്ഞിയും ക്ഷുസിഫയിരും വന്നിരിക്കുന്നതായി അറിവു് കൊടുക്കുകയും മെയ്തു്. അക്കദേശ ക്കു് വക്കവാൻ അനുമതി കിട്ടുന്നു് വരെ കാര്യമായി കൂടുതലിൽക്കുകപോലും മെയ്താതെ അവർ അക്കദേശക്കു് കടന്നുവന്നു് കഴിഞ്ഞു. തദ്ദേശ രണ്ടിൽ ക്ഷുസിഫയിൽ കോപാസ്യയായി കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. പകവിട്ടുവിട്ടുവന്നുള്ള അഭിലാഷത്തോടു് തുടർന്നു കലിക്കൊണ്ട ദ്രുക്കാളിയെപ്പോലെ നീലുന്ന ആ യുവതിയുടെ മുഖത്തെന്നു് നോക്കിയാൽ ശ്രദ്ധം ദേഹപ്പോലെത്തന്നെ റാജ്ഞിയും അറിശുംകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനും. അവരുടെ നയനാശക്തിയിൽ തീപ്പാരി പാരുന്നാണെന്നായിരുന്നു. ലേറം റിറ്റേഷൻഡായിരുന്നു. ക്രൂസർപ്പുത്തെപ്പോലെ സീൽക്കാരബിട്ടു് കൊണ്ടു് നീലുന്ന അവരുടെ കണ്ടു് അവരിടെ ഉപഭിപ്പിരായിരുന്ന മുന്നു് പേരും കിട്ടകിട്ടാവിരുത്തപോയി. ഏകിലും അതിനെ മുകടിത മാറ്റവാൻ പറിയുന്നതുണ്ടായിരുന്നു. കൈ വിയത്തിൽ അവൻ ആ ഉടൻഭേദത്തെ അടക്കിപ്പിടിച്ചു. അക്കദേശക്കു് വന്ന ഉടനെ റാജ്ഞി മോദിച്ചു:— “എന്നോ ഷാബ്ദാൻ! യുവയോദ്ധാവും സന്ദേഹം ഇംഗ്ലീഷാം ഏവിടെ?”

ഷാബാൻ: “ഇവിടെത്തന്നെന്ന നമ്മുടെ താവളിലുണ്ട്.”

രാജതി:— “അവരെ ഇവിടെ കാണുന്നില്ലോ” കേൾപ്പും?

ഷാബാൻ:— “അങ്ങിനെ കേട്ടതു് വാസ്തവമാണെങ്കിൽ അണാത്തത ദയനു് അവർ മാടിപ്പോയിരിക്കുവാനേ നൃയഴിയില്ല.”

രാജതി:— (കോപിച്ചയായി ശജ്ജിച്ചുകൊണ്ട്) “ചാടിപ്പോവുകയോ? അതു് നിംനപ്പോലെത്തു ഭേദങ്കരി മെയ്യുന്നവ യാണു്. അവർ യീറഹാരാണു്. അവർ അപഹാസ്യം ആ ഫുത്തിക്കു തുനിയുകയില്ല.”

ഷാബാൻ:— (അൽപ്പും ഗൈരവാത്തിൽ) “മഹാരാണി! അപിട്ടെന്തു് സംസാരം അൽപ്പും കടന്നപോകും.” റൂമി എസന്റു ഡിപനായ താൻ ഭീക്ഷാക്കുന്നത്തെന്നീ?

രാജതി:— “നീ ഭേദവാല്യക്കിൽ യർദ്ദുക്കിൽനിന്നോടു പ്പോകയില്ലായിരുന്നു. അമ്മാം ഓടിപ്പോന്ന ഏകിൽത്തന്നെന്ന അന്താക്കിയയിലെത്താതെ ഈ കഴിഞ്ഞതു മുലയിൽ താവളിടക്ക കയില്ലായിരുന്നു.”

ഷാബാൻ:— “മഹാരാജതി! തന്മുള്ള ആവേശം കൊള്ളിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണിങ്കെന്ന പറയുന്നതു് ഏകിൽ കേരിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവർത്തിയില്ല. നേരു മറിച്ചു് തന്മുള്ള മനസ്സും പരിഹസിക്കയാണു് ഈ വാക്കുകൾക്കാണ്ടലേരിക്കുന്ന തെക്കിൽ താൻ ഏന്നു കീഴിലുള്ള ഒരു ശിപായി പോലുമോ ഇതുകേട്ടു് ക്ഷമിച്ചിരിക്കുവാൻ ശക്തരല്ല.”

രാജതി:— “ഒസന്റുത്തിനെന്നും നായകത്പും നിനക്കു് തന്നു കൊണ്ടു് ഈ സേന നീംന്നതാണാണു് ധരിക്കവേണ്ട. ഒസന്റും ശ്രദ്ധിക്കുന്നതാണു്. അവരുടെക്കാണ്ടു് ആവശ്യം വരുന്നോരു മാത്രം അവർ നീന്നുന്നതാണോ അങ്ങോ തന്മുള്ളടെനോ ഏന്നു് മനസ്സിലംവുകയില്ല.”

ആ വാക്കുകൾ കേട്ടു് അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന നായകനാക്കു് അറിശും മുത്തു ഏകില്ലും റാബാിക്കെതിരായി ഏതൊക്കില്ലും

പറയുവാനെല്ല ദേഹരൂം അവർക്കണക്കായില്ല. ഹാബാൻ ഒരു സേ നാനായകനാാണകിൽ അവനു് കേട്ടസഹിക്കാനാവാത്താൽ എത്ര ഫൊക്കാക്കകൾ റാണി വർഷിച്ചു് എക്കില്ലും ഭീകുംബ ഏജാംസ് കരക്ഷിരം ടോപ്പും പറയുവാൻ ശക്തനാവാതെ വിക്രമാജിച്ചു തുമരൈ നിന്നതേയെല്ലാം. അഞ്ചല്ലുസമാഗ്രത്തിനു് ശ്രേഷ്ഠം അറ.ൻ റാണിയു ആത്മരഹിച്ചുകൊണ്ടു് അവത യാണതുടങ്ങണം. യുദ്ധത്താം ഡാവു് എപ്പിട്ട ഏന്ന ഫ്രാദ്യത്തിനു് തക്ക സമാധാനം റാംക്ക റാൻ അശ്രദ്ധനാശയി അവനാണമരൈ നില്ക്കുകയാണു്.

യുടാംവാംസിററോറിനു് യും റബ്രൂം പരിശത്രയക്കെന്നതിനു് ദിനു് രാജാവിയിൽ റാണി ശ്രീ ജ്ഞാനരവു ഒരു ഫ്രാദ്യത്തിക്കുമെന്നു് ഉറന്നു ലായിത്തെന്നകിൽ അവനു് അഖിനാനവാദിക്കുമ്പായിരാൻ. വോട്ടീ യുണി തോക്കിസ്കാലിക്കുവിൽ നിന്നു് പറത്തു് പ്രോംതീരാംഗേരും ഓ തിനെ മടക്കിവിളിച്ചിട്ടിട്ടു് പ്രയോജനം?

രാജാനിയ സാന്തപ്പന്മുട്ടുട്ടതുവാൻ റോണ്ടി പാല ഉപാധ നേരും അവൻ എടുത്തുനോക്കിയകിലും അതെനുംതു നു കുറി കു് കൊള്ളുതെ പോവുകയും രാജാനിയുടെ കോട്ടയിനു് റബ്രൂം തുടക്കിട്ടു വരികയുംബാണു് എപ്പുള്ളു്. രാജാനിയുടെ കോപം കൂടി വരുവാൻ കാരണാജാം. തന്നെ ഏകപുത്രി ശ്രീസിമയിനു് യുംഹോജാവുംബായും സാമുച്ചേരിയും സംബന്ധിച്ചു് രാജാനിക്കു റിയം. ശ്രീസിമയിനു് ദിവിച്ചിരാൻ ഇരു ഫോഡാവരിനെ കൊല മുട്ടുട്ടുവാൻ വേണ്ടി അയച്ചുകഴിഞ്ഞെ വിവാം. അവരും അതു് രാജാനിയെ അറിഞ്ചി. അഞ്ചേരം റബ്രൂംമുട്ടുട്ടുവാൻ വേണ്ടിലും കേട്ടപ്പും കുറഞ്ഞുവരും അവരും പരവഗംഡായിതീർന്നുകഴിഞ്ഞെ. അതിൽനിന്നു നാവുളി രക്ഷപ്പുട്ടുട്ടുവാൻ ഒരു റാർത്തു കേട്ടപ്പും കുറഞ്ഞുവരും അവരും പരവഗംഡായിതീർന്നുകഴിഞ്ഞെ. അതിൽനിന്നു വിശ്വക്രമനു സന്ദർഭമാണു്.

പ്രതീക്ഷപക്ഷം കാരണം.

ജൂസിമയിൻറെ എദ്ദേഹം മനോചുഃവത്തിൻറെ വിളനിലഹാരി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. അവളെ ആവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന അസ്പാസ്യങ്ങൾ അനിവാര്യമാണ്. അവളുടെ ആശാദീപം അണ്ണഞ്ചു് പോകുന്നതു് അവർ കാണുകയാണ്! യുവാഭാവം ജീവിച്ചിരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ എൻ്റെ ജീവിതം കൊണ്ടു് എന്തു് ഫലമാണ്. പലവിധ മനോചുഃവകളിലും ഒരു പൊതു ജയിച്ചു് താഴ്വും പഴക്കും സിലിച്ചിന്നന്തിനും പ്രസ്തുത മനോചുഃവങ്ങളെ അടക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നവർ. ഏകക്ലിഡ് അവളുടെ എദ്ദേഹം തൊണ്ടക്കഴിയില്ലെങ്കംു് വകന്നതു് പോലെ അവരുടെ തോന്ത്രിത്തടങ്കി. അവളുടെ ഭാവിജീവിതം അനധകാരണിബിസിയമായി അവരുടെ വിച്ചെടുവാൻ വായ്മം പിണ്ഠാനു് വകന്നതുപോലെ തോന്ത്രി. അവളുടെ ആശാദീപം കൈ തീണ്ടിന്നു കഴിഞ്ഞു സ്വീരിക്കും ഇന്തി തന്റെ ജീവിതത്തിനു് ഒന്ന് വിരാമമേക്കണംചെന്ന അവരുക്കാശയുള്ളില്ല.

മരണാഗത്തു് യുവയോഖാവിൻറെ ഗ്രാന്റുകളും കാത്തു് അസ്പസ്യ മാനസധാരിത്തിന്നു രാജ്ഞി അഞ്ചിനെ ശയിക്കുകയാണ്. ഇടക്കിനാട് അവരേക്കും ഇന്തി തന്റെ ഏക പുത്രി ജൂസി പ്രയിൻറെ സ്ഥിതി എന്താണെന്നുകുണ്ടു്. അവക്കുടെ ആലോചനകൾ ജൂസി മനസ്സം ജൂസിമയിൻറെ മനോറൂപമകളും പരസ്പൂരം ബന്ധം ചൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല ഏകക്ലിഡ് അവരുടെ ചീരാത പരവര്ത്തായി തീരുവാനുള്ള ഏക കാരണം, ജൂസിമയിനിൽ കഴിഞ്ഞു കടന്ന ചീല ഗ്രാഫിവുംതും താരതമ്യപ്പൂട്ടുത്തിനോക്കാംവാരം യുാനേംബാറ്റിന്റെ ജീവിത ചെച്ചതനും കൊള്ളിയടക്കപ്പെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ജൂസിമയിൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാസ്യം സംശയത്തിലാണെന്നു് അവർ അനുമാനിക്കുന്ന യീരവാം. അങ്ങിനെ പലവിധ ചീലകളുടെ പടംവലിയിൽ

കുട്ടി അത്രുക്കണ്ണപുരാ വർഖിച്ചുകൊണ്ട്ടാണ് ശയനം കൊള്ളുകയാണോ രാജപതി.

അവർ രണ്ട് പേരും ചാബിബന്നു കൂട്ടാരത്തിൽ നിന്ന് ഒരു ദശി വന്നിട്ട് അധികസമയമെന്നാം ആയിട്ടില്ല. അതിനിടയിൽ അതിവെ പാരവഗ്യത്തോടെ ഏതാനം മുഴി ശിപായിമാർക്കാളിക്കിത്തച്ചു് അവിടെ വന്നമേംന്ന്. അവക്കുടെ ഭവം മുള്ളാനമായി കാണപ്പെട്ടു. അവൻ ഏതൊരു മരിലും വിച്ചതുകളും നേരുകളിലും അവക്കുടെ വിശ്വാവദനം സ്വീച്ചുമാക്കുന്നായിരുന്നു. അവൻ രാജത്തിയുടേയും; ക്ഷുസിഹയിന്നിന്നും മുൻപിൽ ഏതുകിയന്നപ്പും കുറഞ്ഞും തന്നെ പരിപ്പുവാൻ ശക്തരാവാതെ ഒരു മരക്കറൻ കാണാക്കുന്ന അഞ്ചിത്തു വിന്റുകുക മാത്രമാണ് മെയ്തതു്. അഞ്ചുപ്പുന്നും താണിനുംഗംഗം അവരിൽ നിഃന്നായവൻ സാപ്പാംഗരൂപാംഗത്തിൽ നിലംപരിച്ച തല രഘു കൊണ്ടു് ഗത്താംഗത്തോടെ പരിപ്പു തുടങ്ങി: “മഹാരാജി ക്ഷുമിക്കണം. തെങ്ങൾ നാശകണ്ടിൽ വീണാംപോയി. സേനാധിപതിയുടെ കര്ത്തപുന്നകളും നടപടിയിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ സാധിക്കുന്ന കാരണ പോയി.” അയാളുടെ സംസാദം അവസാനിക്കുന്നതിനാണുംപെട്ടെന്നും കൊണ്ടുവരുമ്പെട്ടു് മരുന്നായതും വിലംപരിച്ച വോട്ടിവോട്ടി കുഞ്ഞുകൊണ്ടുവരുമ്പെട്ടു്— “തെങ്ങൾ കൊഞ്ചയുടിക്കരുപ്പും. രാജാളുടെ സംരക്ഷണവസ്തുക്കൾ അപേക്ഷാക്രമേപ്പും.” മുന്നാന്ന് കൈകുപ്പി കേശാക്കാണ്ടു് തുടർന്നാം:— “മഹാരാജി! സേനാധിപരിയുടെ കര്ത്തപുന്നയെ അതുപട്ടി നിറവേറിണ്ണെന്നായിരുന്ന രാജാളുടെ ഉദ്ദേശം. ഏന്നാൽ തെങ്ങളുടെ കൈവശ്ശണ്ണായിരുന്നതെന്ന് സ്ഥാം അബവികളാൽ പിടിച്ചുപെട്ടുക്കരുപ്പും.”

അവക്കുടെ ഒരു സംസാദം കേട്ടിട്ടു് അവവരന്നാളിനെ തുരന്നുകൊണ്ടു് രാജത്തിയും ക്ഷുസിഹയിന്നും കാര്ത്തുകയായിരുന്നു:— “മുഴി ശിപായികളാണു് തോന്ത്രിക്കുന്ന ഇവർക്കുള്ളു് സംഭവിച്ചു്—ഖവർക്കു് ദോയുപിടിച്ചു പോയിരിക്കുമോ? എത്രൊക്കെയാണീ പിച്ചും പേരും പരിപ്പുന്നതിന്നു അത്മം? ഏതാണാലും ഇതിന്നു പരിഹാരമും ഏതൊന്നുണ്ടു് മോദിച്ചുവിയുക തന്നെ ഫു

നാ” കത്തിക്കാണ്ടു് രാജ്ഞി ഇടൻ:— “നിങ്ങൾ ആരാണു്? എവിടെ നിന്നു് വരും? എന്താക്കയാണു് ഈ പരയ്ക്കാതി ചൊന്തുമോ? എഴുന്നുക്കുക. എന്നിട്ടു് ഉണ്ടായ സംഭവങ്ങൾ വിശദമായി പറയുക?”

കൗൺസിൽ:— “മഹാരാജി! ഞങ്ങൾ അവിടെന്തെ പട്ടം കൂത്തിലും ശിചാരിശാരാണു്. എത്താനം മനിക്കൂർക്കരക്കു് ഒ ബാണു് എങ്ങനെ ആനന്ദത്ത്യരായി തുജ്ജിച്ചുടിക്കൊണ്ടു് ഇവിടെ നിന്നു പുതുതു് പോയതു്. എന്നാൽ അവിഹാരിതമായ ചില സംഭവങ്ങൾ വന്നതുടക്കയാൽ വ്യസനങ്ങാരവും തലയിലെ റോ മട്ടാഡി പോരേണ്ടിവനു്.”

രണ്ടാംകൗൺസിൽ:— “മഹാരാജി! അവിടെന്തെ സേനയിൽപ്പെട്ട ദ വലിയ ഒരു വിഭാഗം ഞങ്ങളോടു് കൂടി വന്നിരുന്നു. അവരുടും തന്നെ മരണാരഥിക്കുന്ന വായിൽ കുട്ടിങ്ങി കാഴിഞ്ഞു. ഒരു വിധത്തിൽ ഞങ്ങൾ-രക്ഷാപ്രവൃത്തു് പോന്നു എന്നു് പറയാം. ഒരു പരക്കു അറബിക്കളിടുടങ്ക വാദു് എന്തെള്ളുടെ ശിരസ്സുകളെ കൂടി ശരംതു് വീഴ്ത്തിക്കിരുന്നു എക്കിൽ അവിടെന്തെ തിരുത്തവിൽ റുന്നു നിന്നുക്കൊണ്ടി വാസിക്കയില്ലാക്കിയനു എന്നു് ഇപ്പോൾ തോന്നാണ്ടു്.”

മൂന്നാംകൗൺസിൽ:— “ഇതിലോകം വ്യസനം ഞങ്ങളെ ഭാരമേ ലഭിച്ചുപ്പീണ്ട ശ്രീ കൃത്യം ചെയ്തു് തുടർന്നുവും സാധിക്കാതെ പോളി എന്നുമുഖ്യമാണു്. അതായതു് അറബിക്കരു ഞങ്ങളിടുടങ്ക സേനാരയ ശംഖിനി വീഴ്ത്തവാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ തന്നെ തണ്ടിടുടങ്ക കൂടാക്കുന്നു ആ തടവുപ്പുമുളിക്കുളെ അവൻ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി.”

അവരുടെ ഏതൊന്തും റൂച്ചിക്കെന്നാൽ രാജ്ഞിയും ക്ലിസിഫി റിനും താഴുസിക്കുന്ന ക്രിക്കറ്റെന്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ടെന്നാണെന്നു. ഉടനെ ഫാബ്രാൻ ആരംഭാദ്ധ്യാട്ടാടി. അവിടെ എത്താൻ ഉപവിസ്തുന്നായതിനാം ശേഷമാണു് മൂന്നാംകൗൺസിൽ തന്നെ സംസാരം സമാരംഭിച്ചതു്. അവനിൽ നിന്നു് പുരുഷുട്ടനു ഓരോ വാക്കുളം ഫാബ്രാൻ ഇ

ഈക്കുറാക്കിത്തീക്ഷ്ണംബാധായിൽനാം. അയാൾ ഒക്കെക്കരായിൽനാം റാല്പാഡിവും ഈ ശിപായിലാക്കട സംസാരം നിലച്ചേരുകിൽ മതിയായിൽനാം എന്നും. എന്നാൽ അവക്കട സംസാരത്തിൽ കൈകടത്തുന്നതു് മുലം രാജഭാക്കം ജൂസിഫയിൽനാം തന്നെ ദേഹം ഇള സംഗ്രഹം പ്രതിഗ്രാമിക്കിവാൻ ഇടയുണ്ടെന്നു് അറിയാമാ യിൽനാത്തിനും അവൻ ചിന്തനയ്ക്കുവന്നായി ഇഷന്തല്ലോതെ ഒരു ഗംഭീരനാം സംസാരിക്കുവായില്ല.

ശിപായിലാക്കട സംസാരം ചാബാൻ ദത്തൻപുരുഷട എ ദഹനത കുത്തി നീറിച്ചുകാണ്ടിൽനാം ഫുകിലും ജൂസിഫയിൽ രാജഭാക്കി മുതൽപ്പേക്കു് ആശക്കളുള്ളവാക്കകയാണു് മെഡ്സിൽനാം. മുന്നാമന്നെൻ്റെ സംസാരം കേട്ടുകാണ്ടിൽനാം ജൂസിഫയിൽ ദോഡിച്ചു് — “നിങ്ങളെ ഭാരദ്വാജിച്ചിൽനാം ആ മുത്യം എന്നാണു് എന്നും വിശദമായി പറയുകു്”

മുന്നാമൻ: — “രാജക്കമാരി! തന്ത്രങ്ങളെ ഏല്പിച്ചിൽനാം മുത്യം മാറ്റാനാല്ലെല്ലു. ആ അറിവിഴ്വാവു് തെറവകാരഞ്ഞുതനാ കു നമ്മുടെ വലയയിൽ കുട്ടക്കുകയായാലേറു. അയാളെ ഇവി ടെനിനു് കൊണ്ടു് പോവുകയും പ്രഭാതത്തിനു് മുന്നു് വയിക്ക കയും ചെയ്യുവാൻ നമ്മുടെ നേതാവു് തന്ത്രങ്ങളെ നിയേശിച്ചിൽനാം. അതാണു്.”

ജൂസിഫയിൽ: — “അപ്രേമത്തെ വിധിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഇവിടെനിന്നു കൊണ്ടപോകുവാൻ കല്പിച്ചതിന്നെൻ്റെ ഉദ്ദേശം?”

മുന്നാമൻ: — “അംഗീരന കർപ്പിച്ചതിന്നെൻ്റെ ഉദ്ദേശമെ നൂതനാന്നാനാം തന്ത്രങ്ങൾക്കാണില്ലെന്നു കൂടാം. അയാൾ മുഖികളുടെ വൊരിയാബാനാം വൈറിസ്റ്റുഡാം ശാഖകളുടെ കടകയാബന്നാം മല്ലാതെ അതിൽ കൂടുതല്ലായി യാതാനാം. അറിവില്ലാതെ സാധ കശിംബാം” തന്നേരം.

രാജഭാക്കി: — “രാജക്കമാരി! ഇം പാവക്കുളാടു് ഇതോ ഒരു മോദിച്ചിരുത്തു് ഫലമാണു്? അപ്രേമത്തെ ഇവിടെ വെ

ചു” വധിക്കാതെ മററാക്ക സ്വല്പു” കൊണ്ടപോയി വധിക്ക രാൻ തുണിത്തതിൽ ലീനമായി കിടക്കുന്ന രഹസ്യങ്ങളോടുകൂടെ എന്നിക്കരിയാം. (അതു വാപകം ചൗവാനു ഇളിക്കുന്നാക്കി തനിന്റെ.) അതിരിക്കേണ്ട പിന്നീടെനോക്കെയുണ്ടായെന്നു” വിശദമായി ചെയ്യു.”

മുന്നാമൻ:— “ഈഞ്ചിട്ടെ സൈന്യത്തിംഗൾ പിന്നിലു യി അ തകവുപുജ്ജിക്കുള്ള നടത്തിക്കൊണ്ടുപോന്നു പോവുകയായി ആനു. അഞ്ചിറു ബാഥഡി ഒരു ക്രാൻഡിൽ എത്തു. അവിടെ രോച്ചു” അഭാരത ദണ്ഡ്-പോരേഡും ദാദിക്കവാഡാബാ” ബാഥഡി തീർച്ചയുടുടരിയിൽനാണു. വധ തുഴു” നീർപ്പുഹിക്കുവാൻ അ രഹതജൂഡി ഒരു ഭേദവാ തിരഞ്ഞെടുക്കാവാൻ ദാണ്ടി താഥഡി അല്ലെങ്കിലും താഴസിച്ച. അഞ്ചിറാഡിയിൽ ഒരു കൂട്ടം ഭേദമാർ അ വിടെ വന്നു” ദാക്കയും എഞ്ചിട്ടെ അക്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ അസുരയുള്ളു” അഞ്ചിറു ഒരു സംഭവം ഉണ്ടാക്കുമെന്നു” സപ്പേഡി കുതായിരിക്കുന്നില്ല ബാഥഡി. അക്രമണം ശക്തിയായി നടന്നിരുന്നു എങ്കിലും അതുന്തർ അരാഞ്ഞാനു” പോലും മനസ്സിലുകൊണ്ടുവാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല ബാഥഡിക്കു”. താഞ്ചിട്ടെ സേന നാശം ശത്രുത്തിൽ റാഡിയോച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. താഞ്ചിട്ടെ ദക്ഷിണ” സാരായു ഉടവു” സംഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കൂടം പ്രാതായായി. അപ്പോൾ മാത്രമാണു” താഞ്ചിട്ടെ ഒരു സ്ത്രീയും ഇതിനു” മുമ്പു” പല യുദ്ധങ്ങളിലും വെച്ചു” താഞ്ചിട്ടെ ഉന്നുലനാശം വരുത്തിയ അറബിക്കുടിത്തന്നയാണെന്നു.”

ജൂസിഫയിൻ:— “ഇതോക്കെ സംഭവിച്ചുവെല്ലോ. ഇതു നിന്നുണ്ടിൽ വിഞ്ചിട്ടെ ബുദ്ധനും വരിച്ചിരുന്നു അ യുബാക്കുള്ളെടുമിതി എന്നതായിരുന്നോ?”

മുന്നാമൻ:— “പ്രടാതകായതിനു” ശേഷം മത്രമാത്രമാണു” അറബി ഭേദങ്ങാർ അ തകവുപുജ്ജിക്കുള്ള തിരിച്ചറിഞ്ഞതു. ഉടൻ തന്നെ ആവർ അവിടെ തടിച്ച കൂട്ടകയും “ശല്പാഹ്ന അകുംബൻ” എന്നു” ദ്രോവാക്കും ദ്രോക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനു ശേഷം

ക്ലൂസ് ഭടകാർ ഞങ്ങളുടെ തടവുപുള്ളികളേയും ക്രീടി അവതരം റാ വല്ലസ്യലവത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി നടന്ന തുടങ്ങി. അവൻ അവിടെ എത്തിയതിനും ശ്രദ്ധം അവിടെ നിൽക്കുവാൻ ചോല്ലും അശക്ത റായ് ഞങ്ങൾ ഒരു പിഡത്തിൽ കാടി രക്ഷപ്പെട്ട്. എന്നും പറ ഞതാൽ കഴിഞ്ഞതല്ലോ.”

അതു സംഖ്യാപ്താവിജ്ഞാനം കേട്ടുകഴി എത്തതോടെ റാജഭരിയുടേയും ജീവിപരയിൽനിന്നും മുഖ്യമാണും മുസ്ലിം മുസ്ലിം മുസ്ലിം നാതു കളിയാടി. എന്നാൽ ചാബിവാൻ തുത്തിലേം ആഭിച്ഛുവാം പോലെ അംഗിരനു മുക്കാപോയി.

ചാബിവാൻ വധിക്കപ്പെട്ട്.

റൂചി സേനാനായകനായ ചാബിവാനു ആരുംഞം ചെയ്തി കുന്ന നിരാഗക്കും ഒരു കണക്കും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. യുഖ്യാലും വീം ദൈവിക്കും പോയതിൽ അതു ഭാരം ഉണ്ടാലിരുന്നില്ലെങ്കിലും അധാരം റഹസ്യാദ്ധ്രണജൈളില്ലോ ഏതൊരുക്കയും റംഭതില്ല ദേയും ജീസിപ്പയിന്നേറും ഒരുക്കപ്പത്തിനും അംഗിരനു വരികയും ചെയ്തതല്ലോ എന്നോത്തും അധാരം റനം വെയ്ക്കുക കയായിരുന്നു.

അതിനാംപുരാം അധാരം അധിക്കപ്പിക്കുകയും അപൂരവ പിക്കുകയും ചെയ്തുകാണ്ടും റാജഭരി മെരുതു നിഃസാരം അതു സേനയിലെ ഭടകാറിൽ ക്രീഡാഗവും കേട്ടിരുന്നതിനാൽ അവൻ അധാരം അവിജ്ഞാനമോടു റീക്ഷിച്ചു തുടങ്ങി. വിശ്രദിച്ചിട്ടും അതു സേനയിൽ തന്നെയുള്ള ഭടകാറിൽ ഒരു ക്രീഡാക്കും റാ ധാരാളം നടപടി ഓഷ്ഠത്തിൽ മുധിപ്പിയുള്ളവരായിരുന്നു. അവരുടെ ഉച്ചീയിൽ യുഖ്യാലുവാണെന്ന വധിക്കവാൻ കൊടുക്കിയ തും ഒരു വാന്മനയായി ശാഖിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു.

ക്ലൂസ് സംസ്ഥാരത്തെ റാംബന്ധിച്ചിടതോളം അജന്തരായി അന്ന റൂചി ഭടകാരെക്കില്ലോ, ബന്ധനസ്വനാക്കുകപ്പെട്ട വൈവരി ചെയ്തിയിൽപ്പെട്ടുതനി വധിക്കുന്നതും ഒരു തനം ഭീക്രപ്രഭായി കുണ്ണും അവൻ എന്നിപ്പോന്നതും. അംതായതും ബന്ധനസ്വനാക്കു

പ്രൂക്തിന ശ്രേഷ്ഠവും പരസ്യമായി വധിക്ഷവാൻ ദയവുള്ളില്ലാത്തതുകൊണ്ടാണ് പതിഖിൽ കൊലപ്പൂട്ടുന്നവാൻ മനിക്കന്തു എന്ന പരിഹാരത്തിനെത്ത അവകം ആരംഭിച്ചപോന്നിരുന്നു.

പ്രസ്ത സംഗതിക്കെല്ലാം സ്ത്രീ ദുർബീകരിച്ച ഒരു വ്യക്തിയാണ് ഹാബവാൻ എന്ന തത്ത്വജ്ഞന്തോടു അധികാരി സംബന്ധിച്ചണായിരുന്നു മരിപ്പുകരംക്ക് സാമ്രാജ്യ കോട്ടംതട്ടി. അധികാരിയോടു പൊതുപരമാരിക്കാണിരുന്നു ഭാരത ദ്വാരാ ദയവുള്ള അധികാരിയും അധികാരി കോരുത്തുടങ്ങി. എന്നതെന്നും ഹാബവാൻറെ അധികാരിപ്പു ദത്തത്തെ അടിച്ചുമത്താണ് വേണ്ടി ഒരു വിജയഭട്ടനാണി ഉടലെടുക്കാൻ കൂടാതെ എന്നു.

ആ ഗംഗാദാത്തെല്ലാം നടന്ന ശനംരാത്രി ഹാബവാൻ അധികാരിയും തുടർന്നു കുറഞ്ഞുകൊണ്ടായിരുന്നു. രാത്രിയിടെ പക്കതിക്കഴിഞ്ഞിന്നുതിനിന്നും കാരാൻഡാനിന്നും ദാരിദ്ര്യം അഭ്യന്തരം സുഖവാൻ പ്രയിൽ ലഭിച്ച കഴിഞ്ഞിന്നും. ആ തകം നോക്കി ഒരു ഭേദം ഹാബവാൻറെ തുടർന്നു കുറഞ്ഞുകൊണ്ടായിരുന്നു അഥവാ ദാരിദ്ര്യം എടുത്തു ഭാരി വെള്ളിയാണ്യാഡി ചെയ്തതു. അതിനാശം ശ്രേഷ്ഠം തന്നെ കാരി ഉഞ്ചിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടയാഡി ഹാബവാൻറെ ഭാരിൽ കയറിയിരുന്നു. ഇതുകൂടായുള്ളോഴേക്കും ഹാബവാൻ നേരട്ടിയിട്ടുണ്ട്:— “നീയാരാണ്?”

ശിപായി:— “നീഈൻറെ സേനയിലെ ഒരു ഭേദനായ ഞാൻ ഇപ്പോൾ നീഈൻറെ മരണത്തിനു” കാരണാദ്ധ്യതനായിരിക്കയെന്നു.”

ഹാബവാൻ:— “ഞാൻ മുൻ സേനയിലെ സേനാനായകനാണെന്നും ഒരു ലക്ഷ്മി ഭേദനാരെ നീയാറ്റിക്കുവാൻ വേണ്ടി കൈസർ തീരുമെന്നു ഏറ്റവിക്കയിക്കാം. തന്നുള്ളണം ഒക്കെ നീ അവിനെതിരിച്ചേണ്ടില്ലോ?”

ശിപായി:— “അതോക്കു എന്നിക്കരിയാം. എക്കിലും ഒരു ഗുാര നീയാറ്റിക്കുവാനുള്ളാതെ അവകം പുതുമായിട്ടും സ

ഹോദരിമാത്രത്തും നിയന്ത്രണഭാരം നിജന ഏല്ലിച്ചിട്ടില്ലെന്നും തുടർന്നിക്കൊണ്ടും.”

ഷാബാൻ:— “എന്തുപറഞ്ഞു?”

ശിപായി:— (ചല്ലിരമിയും കാരി വിറപ്പിച്ചും കൊണ്ട്) “എന്തു ചുഡ്യോ! പാതിപ്പുതൃപ്പാതകാ! നീ ഇതു വേഗം റോ സോ? എൻ്റെ മുത്തു മക്കളെ നിജൻ്റെ തുടക്കത്തിൽ അയക്കുക യാണെങ്കിൽ എന്തിക്കു് ഹവിൽഡാര്ലോഗം തരാമെന്നു് നീ പാത്രത്തിട്ടില്ലോ?”

ഷാബാൻ:— “എന്തുകൊണ്ടുയില്ലോ.”

ശിപായി:— “ഞാൻ പറയുന്നതോന്നാം നിന്നുക്കൊണ്ടുന്നയും ലൈക്കിൽ പോക്കേം. എൻ്റെ തുടക്ക ജോഡിമെറ്റിയന്നു ആ ദു ലഭ്യകൾ അയാളിലെ പുതിയെയെ നിജൻ്റെ തുടക്കത്തിൽ അയച്ചു എ നന്തിനു് പ്രതിഫലഭാഗി നീ അയാളെ ഹവിൽഡാരായി നിയമിച്ചതും തുടി കാംതയില്ലാതെ പോയോ?”

ഷാബാൻ:— “അതോക്കണ്ണണ്ടു്. അതുകൊണ്ണാണോ?”

ശിപായി:— “നിജൻ്റെ കീഴിൽ ജോലി നോക്കുന്നവരും പ്രോഫീച്ചു് അവയുടെ ബന്ധുജനങ്ങളുടെ പാതിപ്പും നഡി പ്രീക്കന്നതിനും പറമെ എന്തുകൊണ്ണാണോ” ഫോട്ടോഫോറുക തുടി ചെയ്യുന്ന നീയാണോ സേനനാനായകൻാണോ?”

ഷാബാൻ:— “വിത്രുഖ പജ്ജിസ്യലഡിൽ വാച്ചു് അ ചുഡാക്ക മുമ്പിൽ അവവരിൽ വാന്നേപായ രഹസ്യഭായ പാപ പോളെ സംബന്ധിച്ചു് വിശദമാക്കുന്നു് നാമുടെ സ്കൂളികളുടെ ഒ.ഓ പരമാധരത്തിനു് കാരണാക്കിപ്പ്, നാടിനും നെറ്റാഡ റിനീസം ദേ നീ ശവിത്രമപരിത്രംമെയ്യുന്ന ഒരു സേനാനാിയുടെ ഭോഗേ മുകളിലും നീഡയരായാലെന്നാണു് എന്തുണ്ടോ?”

ശിപായി:— “അവർ നാമുടെ ഉത്തരവോഹിതനാണെല്ലോ?”

ഷാബാൻ:— “ഞാൻ ഒസന്നീക പുശ്രാഹിതനാണോല്ലോ”

ശിപായി:— “മതപുരോഗറിതനും, ഒസന്നീകപുശ്രാഹിത നും കുറേ സ്ഥാനം കഠിപ്പിച്ചുതുടാം.”

ഷാഖാന്: — “ഈ സംഗതിയിൽ ഒരേ നൂമാനമാണ്” രണ്ട് കുട്ടികൾ. അതാപുരോഹിതരായടെ ഓഫോർക്ക് വഴിഞ്ഞി ചെണ്ടുക്കവാൻ സന്നദ്ധരായി ദില്ലിന നമ്മുടെ തയ്യാറിലണിക്കും എസന്റീകോദ്യോഗസ്ഥ ഗായടെ ആളുവണ്ണംകൂളെ സ്പാഗതം മെച്ചുണ്ടാക്കാണു്.”

ഗീപായി: — “മാത്രമുക്കാഡി അവവരതം പൊതു നാവരാണു് എ.സന്റീകോദ്യോഗസ്ഥമാണ്. അവയടെ കല്പനകളെ സ്പാഗതം മെച്ചുണ്ടെങ്കിൽ സംബന്ധം അവയടെ ദുഃഖിയിൽ നിന്നും മുക്കുകയും, അവയടെ കൊല്ലുംബാഹരിയില്ലെന്നു്.”

ഷാഖാന്: — “മതചരമായ ചടങ്ങുകളിൽ പുരോഹിത നായക്കും റാതിരിശായക്കും കല്പനകളെ ആദ്യിക്കേണ്ടതു്” കാരോ തുസ്യാനികളുടെയും കടമയാണാക്കില്ലും, പൊതുജനങ്ങളുടെ അഭിമാനത്തിൽ കയ്യിടാൻ യതൊരായിക്കാതെനും അച്ചുമാറ്റില്ല. അപരയടെ അഭിലാഖപ്രകാരം, തുസ്യീയ വഹിതകളെ അവയടെ മറികളിൽ റാജിക്കമ്പാനം തുറഞ്ഞു മതം അനുവദിക്കുന്നതുണ്ടു് പൊതുജനം ധരിച്ചുവരായിരിക്കുന്നത്തും നാന് പറയുന്ന എസന്റീകോദ്യോഗസ്ഥനും അതനുവദിച്ചിരക്കാണു്.”

അവൻ പുറപ്പെടുവിച്ച നൃയവംദം ആ ഗീപായിയിടെ ഒരു യത്തിൽ ചുണ്ടിട്ടിരുണ്ടു്. അയാണേളാത്തു് ഷാഖാന് ടരിയന്തു് ശരിയാണു്; പക്ഷെ ഈ ഏവാക്കിയവേളിയിൽ അതിനെ സംബന്ധിച്ചാണു് പരിപ്രാണിക്കാട്ടു പ്രയാജനംബാളുള്ളതു്. പൊതുജനികാലാജന്തരത്തെന്ന മതചുരോഗരിതനാക്കന്നവദിക്കുമ്പോൾ സംഗതികളാണിതോക്കു. ഇപ്പോൾ അംഗു് തന്ത്രാശണനു് വാദിക്കുന്നതുംകാണും പ്രയാജനംബാണു്. പാതിരിശായടെ കാലും അണ്ണിന്നും നോക്കിയാണു് അവർ അവിബാഹിത ജീവിതം നയിക്കുന്നവരാണു് ഒരു നൃയം പറയുന്നാണു്. നേരംരിച്ചു് എസന്റീക്കേണ്ടവനും ചെയ്യുന്ന ഇവർ വിബാഹിതരാണു്. ഇവക്കിതാക്കു അനുവദിച്ച

കൊട്ടക്കെന്നതെങ്ങിനെ? ശിപായി അങ്ങിനൊ മറിയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനുംയിൽ ഷാബാൻ മോൾിക്കയാണ്. “ഖുപ്പാം മനസ്സിലാദ്ദേശം തൊനാവശ്യപ്പെട്ടിട്ടും” തെററബ്ലൈനും?”

ശിപായി: — “ഇന്നീ സമയാനം പറയുവാൻ അല്ലെങ്കിലോ പ്രാചീനക്കേള്ളുണ്ട്. അതിനിടയിൽ ഒരു സംഗതി പ്രാഥിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്ന “നമ്മുടെ അന്നദാതാവായ ഏകസ്വിന്നുറ എപ്പറ്റി ജീവിക്കുമ്പെട്ടിനെ തട്ടിവയ്ക്കാൻ വേണ്ടി പാരാപ്പെട്ട യുവയോദ്ധാവിനെ ബന്ധനാധ്യ നാക്കിയതും പരമ്പരായ നിലയിൽ അദ്ദേഹത്തെ വധിക്കാൻ ചെയ്തു ആഭരംതെ കൂടുന്നതും” മതിക്കിൻ കൊലപ്പെട്ടുടർത്തിയതും ഒക്കെ അവാദയാദ്ദോഃിം”

പ്രസ്തുത ഹോസ്റ്റത്തിനും സൗഡാനം നല്കുവാൻ സാധിക്കാതെ ഷാബാൻ കിഴക്കാണി. അയാൾക്ക് മനസ്സിലായി തന്നെറ അന്തക്കരണത്തിൽ ഒളിഞ്ഞെ കിടന്നിരുന്ന രഹസ്യം ഇല്ലാം ഉൾവരിച്ചുറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഫുന്നും. നൃഥവാദംക്കാണ്ട് ഇഞ്ചാളിൽ നിന്നും റക്ഷപ്പെട്ടുകൂടി സാഖ്യമല്ലെന്നു കണ്ണ ഷാബാൻും തന്നെ നിഹാരിക്കുവാൻവേണ്ടി കാവൽക്കാരനെ വിളിച്ചു. അരിക്കു മുടം അംഗിപ്പായിയുടെ പിടിയിൽനിന്നും റക്ഷപ്പെട്ടവാൻ യതാക്കിക്കൂട്ടി ചെയ്തു. ഫുന്നാൽ കാവൽക്കാരൻ വന്നമേരുന്നതിനും മുന്നുതന്നും ശുശ്രാവിയുടെ കംരാ ഷാബാൻും മാറിൽ കുത്തിയിരിക്കാണി മരുപുറത്തെന്നി കഴിഞ്ഞതിനും. അതിനു മുടം ഷാബാൻും കൂടു കഴിഞ്ഞു.

നിശ്ചാസമരം.

ഒക്കെൽ അന്താക്കിയയിൽ നിന്നും പ്രേരണിക്കണ്ടിത്താരിയും എക്കിലും, തന്നെ പ്രതിനിധിയായി മുല്ലനിപുണനം രേണുതന്ത്രം അന്താമായ ഒരാഴ്ച നിയമിച്ചിട്ടാണും പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതും. അന്താ

കഴിയരുണ്ടാലോ എസന്റുഡിപ്പറം അവിട്ടതെത്ത് പ്രള്ളക്കൊരിൽ അംഗരണ്ണമാം തുടക്കായിരുന്നു അതു പ്രതിനിധിയി. “നഹദവാൻ” അതായിരുന്നു അധാരാട്ടം പേര്⁹. അന്താക്കരിയയുടെ “പിതാവ്” എന്നാം അദ്ദേഹത്തെ വിശ്വിക്കാവണ്ണായിരുന്നു. അറബികളിൽ അതു ഗമനങ്ങളാട്ടു് തുടി ശാന്താക്കരിൽ ജനങ്ങളെല്ല കോട്ടക്കളുംലാക്കരിയ തും അവാങ്കട സമധാനാജീവിതത്തിനാം¹⁰ അത്യന്താപേക്ഷിതലായ സാധനങ്ങൾ വേണ്ടതു സംഭരിച്ചവെച്ചുതും അദ്ദേഹംതന്നെയാണ്.

നഹദവാൻ ഒരു കമ്മ്യൂറനായിരുന്നു എന്നജൂതിനാം¹¹ പല ലക്ഷ്യങ്ങളിലും ഉണ്ടായിരുന്നു ഏകിലും അറബിസൈസരായിൽ നടക്കുന്ന ഓരോ സംഗതികളെ സൃംഖണ്ടിച്ചു¹². യഥാസഭയം അന്നോ ഫിച്ചറിയറാനം, അവക്ക്¹³ കിട്ടുന്ന വിവരങ്ങളെല്ല അദ്ദുപ്പൂർണ്ണമുണ്ടാക്കുന്നതുനാം “നഹദവാൻ” അറിയിക്കുവാനാം പ്രാപ്തമാരായ ഒരു രഹസ്യാനേപ്പുക സംബന്ധത്തെ നിയമിച്ചിരുന്നു എന്നതു¹⁴ നഹദവാൻ നേരു കമ്മറിപ്പിക്കുകുമുണ്ടാം. റണ്ടാമത്രു് കെകസർ അന്താക്കരിയ വിട്ടപോഴുട്ടു് കരാട്ടയിലയിക്കമായിരുന്നു ഏകിലും അതു വിവരം അവിട്ടുന്നതു പ്രധാന ഉദ്യോഗസ്ഥരാണിൽ വിശ്വസ്ഥനാരായ ചീലങ്ങം, ഹാബിം സേവായിൽ താഴെപ്പിക്കുന്ന രാജഞ്ഞികൾ, ജൂസിസ്മെയറിനം മാത്രമല്ലാതെ റററാക്ക്¹⁵ അറിച്ചുകൊട്ടാണ്. അംഗാതെ സൂക്ഷിച്ചിരുന്നതാണ്.

ധവായംഖാവിനെ കാണാതാവുതിനെ തുടങ്ങുകുമുണ്ടാം അറബിസൈസരായിരുന്നു അസപ്പച്ചതയെ സംഖ്യാചിച്ചു¹⁶ നഹദവാൻ അറി ഞ്ഞതിരുന്നു. ഒരു ദിവസം തന്റെ ദറിയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു് രാജ്യ കാര്യങ്ങൾ ചിന്തിക്കുവായിരുന്നു അദ്ദേഹം. അഫ്പൂരം രഹസ്യാനേപ്പുകുമാരിൽ നിന്നുന്നു അവിടെ വരികയും ഒരു പ്രത്യേകസംഗതി അറിച്ചുകൊട്ടിയിരിക്കുന്നതായി ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. നഹദവാൻ:— “എന്നാണ് സംഗതി?”

രഹസ്യാനേപ്പുകുമ്പ്:— “ക്ലൂം സേനാപിപ്പതിയായ അബ്ദുല്ലാബുദ്ദു¹⁷ പുരത്തെവിടേയോ പോതിസ്ക്കാണു്. ഈ അവ

വസ്ത്രത്തിൽ ദസ്തിം സേനയിൽ നേതാക്കന്നാരാത്തിലു്.”

നഹദവാൻ:— “സുക്ഷ്മമായ വിവരമാണോ ഇതു്?”

രഹസ്യാനോപചക്കൻ:— “സുക്ഷ്മവിവരം തന്നെയാണിൽ. ഇതിൽ സംശയിക്കാനുവാദമില്ല.”

നഹദവാൻ:— “അവരാക്കി ഏതെങ്ങാട്ടാണു് പോയതെന്നിയാണോ?”

രഹസ്യാനോപചക്കൻ:— “യുവയോജാവിരുന്ന അങ്ഗോപചക്കി മുഖാണു് അവർ പോയിരിക്കുന്നതായു്.”

നഹദവാൻ:— “നോരു ഏതെത്തും ചട്ടണം ആകുളിക്കുവാൻ തുടി ഉദ്ദേശ്യംഡായിരിക്കും.”

രഹസ്യാനോപചക്കൻ:— “അങ്ങിനെ റാലു ഉദ്ദേശ്യവുമുണ്ടാണു്. യുവയോജാവിരുന്ന അങ്ഗോപചക്കിലു് പറപ്പുട്ടീരിക്കുന്നതും അഭിരാഞ്ജനാരാത്തും അഭിരിൽ തുട്ടതലായി യാതാരിപും കിട്ടിയില്ലു്.”

നഹദവാൻ:— “ക്കു യുവയോജാവിരുന്ന അഭിരാപചക്കിക്കാൻവേണ്ടി മാത്രമാണു് അവർ പോയിരിക്കുന്നതെന്നു് വിശ്രദിപ്പിക്കുവാൻ ന്യായമില്ല. അങ്ങിനെയായാളിൽനിന്നു ഏതൊക്കെയും റോഹിക്കാനും അയക്കാനും അഭിരാഞ്ജനാരാത്തും അഭിരിൽ തുട്ടതലായി യാതാരിപും കിട്ടിപോകും ആവശ്യമില്ലല്ലോ?”

രഹസ്യാനോപചക്കൻ:— “ദസ്തിംകളിൽ നോതാവവനാം ദിവായിരുന്നും വക്കാദേശില്ലെന്നാണു് പറയുന്നതു്. ശിപാഹിഡാങ്ക ദെ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്ന ആദി സപ്പാദ്യാദാനാരപ്പോലെയുണ്ടാണു് അവരെ കത്തുന്നതു്. ക്കു ശിപായി എഴുപ്പുട്ടുകൂടി ആത്തിനാടുരവാദി നേതാവാണുന്നതോന്നാം അവരുടെ ഫുപ്പത്തിക്കണക്കാൽ.”

നഹദവാൻ:— (അല്ലോ ആലോച്ചിപ്പിട്ടു്) “അബുളുണ്ണൈ ഒ സ്ഥലം വിട്ടതിനും കാരണം ഏതും ആയിക്കൊള്ളുന്നു. ഈ അവസരം പാഴാക്കാതെ ഇന്നാരാത്തി കരാക്കുമണം നടത്തണമെന്നുണ്ടാണു് എന്നാണ്ടേശിക്കുന്നതു്.” അന്ത്യക്കാനുണ്ടിവിശ്വാസം ഈ രാത്രി

യിൽ നടത്തുന്ന ഈ ആകുമണിത്തെ തുടങ്ങ് അറബികൾ നാമാവശ്യംഹായിരതീരകയല്ലാതെ ചതുരമില്ല.”

രഹസ്യാനേപ്പകൾ:— (സസന്താഷം) “ശാഖാഭാവ വല്ല ഉദ്ദേശവും അപദയില്ലാഡുഷ്ടഭാഗം” ക്രതിതന്നൊന്താണ് എന്ന് ഈ വിവരം കുട്ടിയുടെ ഉടൻ മുഖഭാട്ടുണ്ടിൽത്തു്.”

ഉടൻതന്നെ റഹദവാൻ തന്നെറ്റ നിർദ്ദേശകസമിരിയിലെ അംഗങ്ങളെല്ല വിജിച്ചുാതിരുക്കയും നിശാസമരത്തിനു സംബന്ധിച്ചുവോച്ചു റാടത്തുകയും ചെയ്തു. അതിനാട്ടശശം കോട്ടയിലുണ്ടായിരുന്ന സെസന്യൂഫുക്കാരാജ്ഞത്തെകാട്ടരു. തീപ്രമായ കുളം നിശാസമരത്തിനോണ്ടി അംഗരാജാക്കൾ തയ്യാറായിക്കാളുണ്ടാമെന്ന്. അംഗർ തയ്യാറായ ഉടൻ അംഗരെ നാലു ഭാഗങ്ങളായി തിരിക്കുകയും ഒരോ കോട്ടാംതിലുകൾക്കുടീ പുരത്തെക്കുപോയി സമരം ചെയ്യാൻ രോണ്ട് ഏപ്പുട്ടുകരി ചെയ്യുകയും ചെയ്തു.

കുസ്തിംഡിവാൻ അവകാട ത്രട്ടാരണങ്ങളിൽ കീടനാറന്ത്രകയാണ്. കോട്ടക്കളിൽ താഴെസിക്കേണ്ണ രൂഢിസേറ പുരത്തെക്കുവരമെന്നോ അവകാട ആകുലിക്കമെന്നോ സപ്പേഡി അംഗർ ക്രതിയിംഗനില്ല. അംഗാഭാവ രൂഢിസേറ പുരത്തെക്കുവരികയും സുഖവിദ്യിൽ ലഭിച്ചകിടക്കുന്ന കുസ്തിംകളിടെ ചാളയത്തിൽ കടന്നാക്കണം തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. കുസ്തിംകളിലുാതെ മാറാരകളിലുമായിരുന്നുവെക്കിൽ അവകാട പൊടിപ്പോലും അവിടെന്നുണ്ടും കാണമായിരുന്നില്ല. ഏറ്റവാൻ കുസ്തിംകളാക്കുടെ ഉറക്കത്തിൽനിന്നുണ്ട് ഹട്ടിയെന്നീറും സീരഡിരും പോരാട്ടിതുടങ്കി. അപദിന്നെ സമരം അതിന്റെ ഉറുതയിലെത്തി. മനുഷ്യരിനുകരി മറിഞ്ഞുമറിഞ്ഞു വീഴുകയായിരുന്നു. ശരിംബുകരി മാത്രമല്ല കാലുകളിൽ കൈകളിലും അറബിവീഴുന്നുണ്ടായും. ഏറ്റവാൻ ആസാണാക്കലിക്കുന്നതെന്നോ ആരംബക്കയുണ്ടായിരുന്നുവീഴുന്നുണ്ടായോ അഥവാക്കയുണ്ടായിരുന്നുവീഴുന്നുണ്ടായോ അഥവാക്കയുണ്ടായിരുന്നുവീഴുന്നുണ്ടായോ അഥവാക്കയുണ്ടായിരുന്നുവീഴുന്നുണ്ടായോ.

രൂഢിക്കണാരെ അപേക്ഷിച്ചു് കുസ്തിംകളിടെ സംഖ്യ തുല്യം കുവായിരുന്നുവെക്കിലും അവർ ഉറച്ചുന്നുണ്ടും സമരം ചെയ്യുകയെന്ന ചെയ്തു.

പ്രത്യേകം.

അന്നനാൽ റാത്രിയിൽ നടന്ന ത്രിക്കക്കാലയുടെ അന്വന്തരമല്ല മായിട്ടായരക്കതപ്രധാനം അന്യകാരനിബിധായിക്കുന്ന ശ്രൂതികളിൽ ചെക്കപ്പോയം അണ്ണിയിച്ചു. ഒരുമാത്രവാഴം വൈഷ്ണവി ശിയത്തെന്ന കാവിവസ്തും അണ്ണിശ്രൂതകൊണ്ടാണ്. മന്ത്രം കത്തനാൽ അറഥാക്കിയ കോട്ടുടെ ചുറ്റുപാടുകൾക്കായിരുന്നു മെതാനം ചുവപ്പോയി കഴിഞ്ഞതിനുശേഷം.

സുരൂൾ ഉദിച്ചുവൻ. കഴിഞ്ഞപ്പൂര്വാംഗാം "മനസ്സിലായതു" മരണം വരിച്ചവരിൽ ഭരിഡാഗവും ഗൃഹികളാണെന്നും. അന്യകാരനിബിധമായ ശ്രൂതിയിലുണ്ടായ ത്രിക്കക്കാലയിൽ ഗൃഹികൾ ഗൃഹികളും കലേത്തെന്ന വൈദ്യികകാലുക്കയാണെന്നായതെന്നും "പൂജ്യജായി കാണാമായിരുന്നു.

സുരൂൾ ഉദിച്ചുയർന്നു. വൈമിലിനും ചുട്ടപിടിച്ചു കഴിഞ്ഞതിന്റെല്ലക്കിലും റണ്ടാക്കണം ചുട്ടപിടിച്ചുതെന്നുകയാണെന്നായിരുന്നു. പ്രകാശം പരമാത്മാട സമരം ഉറ്മായിരത്തീൻ. നമ്മുടെ ദിവാനുറ യുദ്ധപാഠവം മുസ്ലിംഭടകവായുടെ ഉറച്ചുനിന്നിരുന്നു പാദ ശഭദം കിട്ടുകിട്ടുവിരുപ്പിച്ചു. അതിനു തുടങ്ങും മരണാഗത്തുകൂടി ദൈവ വിഭാഗം ഗൃഹിസ്സുന്ന അവാടിട വന്നു ചാഡി. അവാടി മുസ്ലിം ഭേദവാദുടെ പിന്നംഗത്തുകൂടി ചുംങ്കളി തുടങ്ങി. അഞ്ചീനു തുട്ടിംകളുടെ റണ്ടു ഭഗവത്വവും ഗൃഹികളുടെ ക്ഷേമാന്തരം നിന്നുണ്ടു് നിന്നുണ്ടു്. മുഖാഗത്തും പിൻഭാഗത്തും തുടി വടക്കുന്ന ആക്രമണത്തെ തട്ടുത്തു എന്നുകാണും നിന്നുകയാണും മുസ്ലിംകൾ. നമ്മുടെ ദിവാനുറ സേനക്കയാം തുടി മുസ്ലിം കലേ ആക്രമിക്കുവാൻ പുരുഷുട്ടുന്ന ശാഖാസ്വരത്തിൽ ദൈവ വിഭാഗം സേനക്കയും കോട്ടയിൽ താമസിപ്പിച്ചുണ്ടായിരുന്നു. റണ്ടു ഭാഗത്തുകൂടി വകുന്ന ഗൃഹികളുടെ ചെരുത്തുകൂടാണും വില്ലുന്ന മുസ്ലിംകളുടെ ദൈവ ലാഗത്തുകൂടി കോട്ടയിലെ സൈന്യങ്ങൾ ദൈവക്കയിൽ തുടങ്ങി. അഞ്ചീനു തുട്ടിംപക്ഷമായ മുസ്ലിംസേന മുന്നും വിഭാഗം ഗൃഹിശ്ശു

നന്ദ ചോദകവാൻ നിർമ്മിന്നിരായി. കിരുളി സഹയം അം വാങ്ങിനെ പൊങ്കൽ നോക്കി ഏകിലും ഗജവീരനോട് പൊങ്കൽ തുവാൻ തുനിന്തനെ അജന്തിന്നു അനുഭവാശിങ്കായതു്. അ തിരംപുറമെ മുസ്ലിംസേനയിലെ ബലിഷ്വർസ്റ്റുങ്കളായ അബുലു ബൈവദ് മുഹമ്മദുപോൾ യുവയോഡബാവിനെ അനേപച്ചിച്ചു് പോച്ചിരി ക്ഷേത്രാധികനാബല്ലു. പ്രസ്തുത കാരണാഥയിനും പുറമെ അവിച്ചു രിതമാല ഒരു ആക്രമണമായിതന്നുതന്നും അതു്. ദസ്താലിം സേന വാഴരു ക്ഷേത്ര പെങ്കൽ നോക്കിരെക്കിലും അരാനും അവാർ പലായനോന്തസ്കരാവുകതനെ ചൊള്ള.

അശാഖാവികളിട്ടുടർന്ന പരാത്മ നാജാറിംഗലേഷ്മാക്കവാൻ ഭാവി മരക്കുന്നാണു്. മാപ്പു് ഭി വാംഗരത്തിന്നു ക്രിക്കറ്റം പ്രവഹിച്ചുകയാണു്. മുസ്ലിംക വിജയം പരാജയമായി വേഷം ആറാൻ ദമ്പി തന്നു പാത്രത്തിനിക്കുന്നാണു്. അങ്കൂച്ചുകരം മുസ്ലിംക സെസന്യുതി നു അഡിപ്പന്നായ അബുലുബൈവദ് യുവയോഡബാവിനോട് തുടി താവളിന്ധനാലത്തുകൾു് വന്നു. അവിടെ ഏതുവി നോക്കരോധി കണ്ണ ആ ഭീകര കൂടുതു അവരെ അത്രുത പര തന്നുരാക്കി ചാഞ്ചലു്. രൂമിഡനാൻ ദസ്താലിംകളെ പരാജയപ്പെട്ടതി താ വളി, ഒരുവന്മാക്കവാൻ വെന്നുൽ കൊള്ളുകയാണു്. പല വുങ്ക അവരെ അടിക്കരവു് പറയിപ്പുചീച്ചു മുസ്ലിം സേനയാണി പ്രൂഢി തിനിന്തു ഭോക്കാതെ ഒരുന്നതു്. അതു് കണ്ടു് അ മുപ്പുളുബൈവദക്ഷണങ്കായ നിരാശകളു് അഭദ്രതിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. അ വാരെ മാടിവിളിച്ചുക്കുരുണ്ടു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “അറബി യൂദിരക്കാതെ നിർക്കണ്ണം നിഞ്ഞളിട്ടുടർന്ന സേനാപതിയും സബാക്ക ലിം ഇതു വാന്നമേന്നുറിക്കുന്നു! നിഞ്ഞളിട്ടു കണ്ണും മനിയായ യുവാധാരാവു് യാതൊക്കെ കേടും കൂടാതെ ഏതുവിയിട്ടുണ്ടു്! അ തിന്റെ ഭേദവാതെ സ്ത്രീകൾക്കു് നിഞ്ഞലോട് തുടി തോളിം തോരാട്ടുവാൻ വെന്നുൽ കൊള്ളുകയാണുദ്ദേഹം.” യുവയോഡബാവു പണ്ണാക്കുന്നതിൽ ഏ

ന്നാകപ്പണംകുട്ടിമാണ് ഒളിഞ്ഞുകുടിനിരന്നതെന്നും ആദ്യം കണ്ണം പലായനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന മുസ്ലിംസേറു അഞ്ചിനേതരുന്ന റാം സഹോദരി. എന്നുവീം തിരിഞ്ഞുനോക്കാൻ. അബുൽഹജ്ജാവും ഒരു വല്ലുഭാഗത്തു നില്ക്കുന്ന യുവയോഖ്യാനിനെ കണക്കും അന്തരീക്ഷം മുഖം മുഖരിതമാക്കാൻ അല്ലെങ്കിൽ അക്കബ്ദി എന്ന മുത്താവും മുച്ചാവും അക്കബ്ദി എന്ന മുത്താവും മുച്ചാവും കാണിയതും കണ്ണായികഴിഞ്ഞു. അബുർഹിൽ കണ്ണ ആറു കുറവും ഒരു തുടർച്ചയാണ് യുവയോഖ്യാവും തുടർച്ചയാണ് മുകടിപ്പിച്ചു.

യുവയോഖ്യാവിൽ നിന്നും എന്നെല്ലാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നാണ് മുസ്ലിം ഭോഗാക്ഷണാധികാരത്തും ശ്രദ്ധയാന കണ്ട്. യുവാ യോഖ്യാവും തന്നെ വദ്ധം ആക്കാശത്തിലെക്കുയർത്തിക്കൊണ്ടും വിളിച്ചു പറഞ്ഞു. “മുസ്ലിം സഹോദരനോര! മുസ്ലിംനു അഭിശാനം സുരക്ഷിതമാക്കുണ്ടു് കടക നൃത്വക്കുന്നുണ്ടു്. ഈ പ്രോത്സാഹിക്കുന്നും പരാത്മകമം മുൻമരിക്കാൻ ഭാവിക്കുന്നാണ്. നിങ്ങൾ കാടിപ്പുംകാരെ ഏന്നോടുള്ളി മെമതാനത്തിലെക്കും വരികയും നാമ്മാട ശത്രുക്കുള്ളാണു് സമരംമായും അവരും പരാജി തരാക്കുകയും ചെയ്തു് നാം അബുർഹിൽ അരായുപ്രധാനമാക്കുന്നതും ഉന്നതികളുമാണനും അവരും മനസ്സിലാക്കിനകാട്ടകയും ചെയ്തുവിൽ.”

പ്രസ്തര പ്രഭാഷണം സമാപ്പിച്ചതോടുള്ളി അബുർഹി ഭന്നാർ ആവേശംരഹിപ്പിക്കും മുത്തസ്ഥാനമായി കിടന്നിരുന്ന അബുർഹി ദിരക്കു് നവോന്നേഷം ഉള്ളവാക്കകയുംചെയ്തു്. അതിനുംപുറമെ നവീകരിക്കുന്നു (സ)യം നാഡത്രവണ്ണമാതൃരിൽ അവരുടെ സ്വപ്നാവാം ആകുക മാറി. അവർ മരണംവരിക്കുന്നാൻ നന്നാശ്ശരായ്ക്കു പോലെ മനോഭുജു് ക്രതിച്ചു് യുവയോഖ്യാവിനും പിന്നിൽ അബു നിബാരകയുംചെയ്തു്. അതിനെന്നുടന്നംബാധ റൈപ്പുസമരം റൂമികളും ഒരു നിബാരകിനെ ചാത്തുല്പാട്ടു് തുടി. അഞ്ചിനെ റൂമികൾ പ്രകാശിപ്പിക്കാൻ അബു എന്നുവീം അവരും എത്രക്കാഞു് റൈപ്പുതയിൽ മനോഭുജു് ചെയ്തു.

അവാങ്കാരി സഹം നടക്കുന്ന അവസരത്തിൽ യുവയോദ്ധാ റാർച്ചുകളിലേക്ക് കുതിച്ചു കയറുകയും കാണുന്നവരെ ഒക്കെ ഞാൻ പിണ്ടു വരീച്ചുതുകയും മെയ്ക്കുകൊണ്ടിരുന്നു. എത്തുതന്നെ ശ്രദ്ധാ ഡ്യു ട്രിക്കാടുകയില്ലെന്ന് ദ്വാരാഡിവൈത്തോടെ റൂമികൾ പബ്ലിക്കും കണക്കെ അപ്പിടിക്കായ യുവയോദ്ധാവിശ്വന്ന് ഏകില്ലും രണ്ടാംഭാഗത്തിൽ അപ്പിടിക്കായനായ യുവയോദ്ധാവിശ്വന്ന് ആയുധങ്ങൾ അവരെ ഇളക്കിവാട്ടി. അതിനെ തുടർന്ന് വിജയിക്കുകഷ്ടും പരാജയവും പരാജയിരുക്കും വിജയവുമായി ആ രണ്ടാക്കണ്ണത്തിനാലും അന്തരീക്ഷിം മാറി.

റാറ്റവാൻ തന്റെ സേനയെ നീയമന്ത്രിച്ചുകൊണ്ടു് മുസു് ലിംകുളു ഒയിക്കവാൻ വളരെ ബഹുമുഖ്യമാണ് ഗോക്കി. എന്നാൽ അതു്കൊണ്ടു് കാര്യമായ പ്രയോജനമാനും ഉണ്ടാവില്ലെന്നു് കുഞ്ചു് കുഞ്ചു് യാരികളായ പാതിരിമാനകുടുംബം ഒരു വിജാഗത്തെ സേരാൻഡേശക്കയും അവൻ റൂമിട്ടാരെ അഭിമുഖീകരിച്ചു കൊണ്ടു് ഉജ്പലന്ത്രസംഗ്രഹണം നടത്തുകയും ചെയ്തു. അതും നീറ്റുല മാവുകയാണാണ്ടായതു്. അംഗീരനെ അവൻ ഭന്നാശയരായി ടാരാജയം വരിച്ചു് പിന്നാവനു സേനയോടുകൂടി കോട്ടയിലേക്കോടാണ് പോയി. മുസു്ലിം വിശ്രദാസശക്തിയുടെ മുമ്പിൽ അവിശ്രദാസം തല കുറിക്കുകയല്ലാതെ ശത്രുവാദില്ലെല്ലോ. അതു് തന്ത്രം ആകാശത്തിന്റെ വക്ഷസ്ഥലത്തെത്തിരിക്കുന്നു. മുസു്ലിംകളുടെ വൈജയത്തിയുണ്ടെന്നു് പ്രകാകരം അവിടെ എത്തിരിക്കുന്നു. റൂമികളുടെ പലായനത്തെ തുടർന്ന് കോട്ടവാതിൽ തുറന്നതെന്നു കിടക്കുകയായിരുന്നു. മുസു്ലിംകൾക്കെതിൽകൂട്ടി കോട്ടയിരിക്കുന്ന പ്രവേശനിക്ഷവാൻ അനായാസമായെന്നു സാഹിക്കുന്ന ഒരവസ്തുമായിരുന്നു അതു്. തന്റെ സേനകളും വിശ്രീഷ്ട വൈറികളും കുഞ്ചി സിച്ചിരിക്കുന്ന അവസരമായതുകൊണ്ടു് ഈ അവസരം അതിനായി വിനിയോഗിക്കുന്നതു് അനാചിതമായാണുന്നു് അബ്ദുള്ളുംബുദ്ദു് അടിപ്രായപ്പെട്ടു. നേതാവിശ്വന്ന് ആജ്ഞാവായ അതു് കൊണ്ടു്

ഒസ്സിംകൾ ആ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്നു് പിരുവകയും ചെയ്തു. മത പ്രചരണം മാത്രമാണു് ഒസ്സിംകൾ മാലൈകോദ്രേശാധി ഗൾഡിപ്പിൽ നാതന്നതിനു് ശരിയായ തെളിവാണിതെന്നു് ദുർമി ജനങ്ങൾ പോലും സമ്മതിച്ചു ക്കു സംഗതിയാണിതു്.

യുവയോദ്ധാവിനു് സ്വീകരണം.

സമരം നടന്നകാണ്ടിക്കന്ന അവസരത്തിലാണു് അബ്ദും വൈദ്യാട്ടു് കൂടി യുവയോദ്ധാവു് അവിടെ എത്തിയതെന്നു് ഇതിനു് മുൻപുതന്നെ വിശ്വാസിച്ചിട്ടുണ്ടെല്ലാ. പ്രസ്തുത ബഹുമാനി നിടയിൽ അദ്ദേഹം വന്നുചേരുന്ന് വിവാഹം ധരിച്ചിട്ടില്ലാത്ത ടസു് ലിം ഭോക്കട സംഖ്യ വളരെയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആഗ്രഹമനും അതിനെ മുൻസിഡായ ആഹ്വാനവും ആണും. ദുർമി ഭോക്കാർ അഭ്യാസ വരായി കോട്ടെയെ അഡ്യേം മുച്ചിച്ചു കൂടിഞ്ഞത്തിനാൽ ഒസ്സിംകൾ കു് അല്ലെങ്കിലും സൗകര്യം കുറഗ്തമായി. അതിനെ തുടന്നു് യുവയോദ്ധാവിന്റെ ആഗ്രഹവാത്ത ഒസ്സിം താവള്ളത്തി ലോക്കെ പടന്നപിടിച്ചു. ആ വാത്തെ കേരക്കന്ന കാരാ വ്യക്തിയും യുവയോദ്ധാവിനേയും ഭിന്നാറിനേയും കണ്ണു് സംസാരിക്കുവാനും അവക്കു് തങ്ങളുടെ സ്വീകരണം അകളുവരുന്നും വേണ്ടി അണ്ണോട്ടു് ചെന്നാൽ അണ്ണിക്കും. അണ്ണിനെ ഒരു വസ്തിച്ചു ജനക്കൂട്ടം യുവയോദ്ധാവിന്റെ കൂടാരത്തിനു മുൻപിൽ തടിച്ചുകൂടി. അവാ റിൽനിനു് വടക്കിഞ്ഞതാഴുകിക്കാണ്ടിക്കന്ന സ്വാഗത ശീതം അവി ടെ എത്തും മാറ്റരാലിക്കുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിനു് അപാരമെന്ന നാം കൂടാതെ മട്ടാംബിച്ചതിയതിനാൽ പുളകിത്തശാത്രരായ ആ സ തൃഖില്പാസിസ്ഥിരം അതിനു് കാരണമാക്കിയ സവുംകുതനെ അകമഴിഞ്ഞ വാഴ്തി.

തന്റെ സഹപ്രവർത്തകരായ ഭോക്കട ആഗ്രഹത്തെ പ്രശംസിച്ചുകാണ്ടം, അവരുടെ സ്വാഗതഗീതയ്ക്കു് മറപടി നൽ

കിംകരാബന്താ വളരെ സമയം കഴിച്ചുകടി ആ യുവയുംപുരിൻ. അഞ്ചിനൊ ആ ജനസ്രൂപാഹം അവിടം വിട്ട് ശ്രദ്ധം അദ്ദേഹം ത ഗംഗ ത്രികാരത്തിൽ അർപ്പിച്ചു വിശ്രമിക്കവാൻ വേണ്ടി ചെന്ന കിട നാ. വിരിപ്പിൽ ചെന്ന കിടന്തും ശ്രദ്ധയേണ്ട ആപം അദ്ദേഹ തിരികെന്ന് സ്ത്രീയിലുണ്ടാകുന്ന അതു മുലം അദ്ദേഹം അ സ്വന്ധനായിരിക്കുന്നും ചെയ്തു.

ത്രികാരത്തിൽ അദ്ദേഹം മാത്രമല്ല ഉണ്ടായിരുന്നതു. സഹോ ദരിം കൂറാറം ത്രികാരത്തെന്ന ഉണ്ടായിരുന്നു. യുവയോഖാവ് ത ഗംഗ സഹോദരനോടു ചോദിച്ചു:— “സഹോദരാ! ദേവാന ത്രിലതാൽ വിപരത്താനാം ത്രികാരത നാം ഇവിടെ എത്തി. ഏന്ന തു നമ്മു എല്ലാംഗമമായി സ്നേഹിക്കുന്ന ആ തങ്ങാംശിനി എവി ദേഹായിരിക്കും?”

കൂറാർ:— “അവരു നാശംഭാക്കാനിച്ചു” ഇവിടെ എത്തി യിക്കുന്നുകും എത്ര നന്നായിരുന്ന എന്നതെന്നുംയാണു എന്നും ആ ലോചിക്കുന്നതു.”

യുവയോഖാവ്:— “അവരുടെ റക്കായ റൂമിസേനയെ വിട്ടു മസ്തിഷ്കിയും വരിക എന്നതു അവരെ സംബന്ധിച്ചിടതോളം ആചർപ്പണാതകമാണു.”

കൂറാർ:— “അവരു ഇസ്താംകും ശ്രദ്ധയുംക്കാം സന്നദ്ധ യാഥാക്കിൽ പിന്ന മുസ്ലിംസേനയിലേക്കു വരുന്നതിനും ഇതു ഒരു ചല്ലപ്പെടുവാൻ എത്രയുള്ളീടുണ്ടുണ്ടു്?”

യുവയോഖാവ്:— “ചുഡ്യുന്നായ ചാബിയും അവളോടും മാ താവിനോടും പെയ്മാറുന്നതെങ്കിനൊരു യാഥാനാണു” ആരക്കണ്ടാണു.”

കൂറാർ:— “ചാബിയും എത്രയും മെച്ചുന്നാണും? അവൻ വ ഡിക്കേഴ്ചുട്ടു എന്നു കേടുപാടുണ്ടും?”

യുവയോഖാവ്:— “പ്രസ്തുത കിംവദന്തി വാസ്തവമാണു കുംഭിൽ പിന്ന ജീസീമയിനും രാജത്തിയും ഇണ്ണാട്ടു വരുന്നതു കു രേത്തി വിശ്വമാണും.”

ളിറാർ;— “കാരണം?”

യുവയോദ്ദോഷം;— “അവരില്ലാത്ത തക്കം നേരിക്കി രൂമി സേനയിൽ അഭ്യന്തരകലവരം ബാധ്യിപ്പുരുഷപ്പെട്ട ഏന്നറാറം.”

ളിറാർ;— “ഈ അവർ എന്നോട്ടാൻ” തിരിയുവാനും ശീച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് ആരക്കണ്ടു്?”

യുവയോദ്ദോഷം;— “പരിതസ്ഥിതികളായി തട്ടിനോക്കുമാം അവർ അന്താക്കിയയിലേക്കുതന്നെ വരുവാനാണ്” നൃഥം കാണുന്നതു്.”

ളിറാർ;— “അന്താക്കിയ കോട്ട മുറ്റിക്കടം വളർത്തിംക്കു യാഞ്ചാനു് അറിവു് കിട്ടിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പി.എ ഇണ്ണോട്ടു് വരു കാര്യം പ്രയാസം.”

യുവയോദ്ദോഷം;— “അങ്ങിനെ ഒരു സംശയം ഏന്നിക്കും ഇല്ലാതിപ്പി. അവർ ഇണ്ണോട്ടു് വരുതെ വേരെ വല്ല വഴിക്കും ധോ യാൽ പിന്നെ കൊ കാണുവാൻ തുടി പ്രയാസമായി തീരും.”

ളിറാർ;— “അവരെ കാണുന്നെങ്കും റിഫ്ലൈസ്യൂട്ടു് നീ അഭിക്ഷേകക്കിൽ ഒരു കൂതരെ അയച്ചു് റിറാർ ദരിപ്പിക്കാൻ വി സ്ഥാപിപ്പിലു്”

യുവയോദ്ദോഷം;— “ആരാരയകില്ലോ അവക്കുണ്ടു് ആ വസ്യം തന്നെ. അതിനു് താഴസം നേരിട്ടാൽ അവർ വേരെ വല്ല വഴിക്കും തിരിഞ്ഞെപ്പായി ഏന്നാവരും.”

അരിനിനാദ്ദേഹം ലിറാർക്കു ആവശ്യപ്രകാരം അഭ്യൂതബെദ്ധ യുടെ അട്ടത്തുനിന്നു് ഒരു കൂതരെ വരുത്തുകയും, ഇസിമയിനു കൊടുക്കുവാൻ വേണ്ടി യുവയോദ്ദോഷം എഴുന്നിക്കാട്ടതു ഒരു ക തോട്ടുടി അയാളെ റൂഢിതാവളിത്തിലേക്കു് അങ്കുകയും ചെ യു. പ്രസ്തുത കത്തു് ഇസിമയിനാല്ലാതെ മറ്റാർക്കും കൊടുക്കുതെനു് പ്രത്യേകം രാക്കിയു് നല്ലിയിരിന്നു.

കൂതൻ പോയിക്കഴിഞ്ഞതിട്ടു് വളരെ സമയംചായി. രാത്രി അധികഭാഗവും കഴിഞ്ഞു. ഏന്നിട്ടും യുവയോദ്ദോഷിനെ നില്ക്കു തേവി അനുഗ്രഹിക്കുന്നണ്ണായിരുന്നില്ല. പകൽ സൗര്യത്തു് നേ

നെ യുദ്ധത്തിൽ അതൃപ്പിക്കം യതാശ്വേഷണ്ടി വന്നിങ്ങനെതിനാൽ ഒരു രഹമാസകലം വേദനിക്ഷേപണണായിരുന്നു. എന്നിരിക്കു തള്ളിന്നു കൊണ്ട് ഉറക്കം കിട്ടുംമെല്ലു് അതൃപ്പാവധുമാണു്. എന്നാൽ നേര മരിച്ചുണ്ടു് യുദ്ധത്താവിനാണായ അനാദ്ദോ. അദ്ദേഹം അനുരോധിയാ പ്രതീക്ഷപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അസ്പദമഹിതനനായി അഞ്ചു നെ കുഴുന്നു് ഇന്നു കിടക്കുകയാണു്. തിരിഞ്ഞും മരിഞ്ഞും കിടന്ന കൊണ്ട് ഒരു റാഡിയത്തിൽ ആ റിഡാക്കാലം തുച്ഛിനീകിൻ. അപ്പും പിന്നെ എന്നു ഗോക്കി. യുാഡയാഖാനു് തന്റെ ത്രികാരംതിൽ നിന്നു് പുറത്തുവന്നു. ശ്രീസിഹയിനും റാജാവി യും നാജുവാൻ നൃയദിഷ്ടു ആ റാഡിയോലേക്കു് ഗോക്കിക്കൊണ്ട് അസ്പദമഹിതനനായി അഞ്ചിന്ന റാഡിയോണുമേഘം.

അരന്താക്കിയും റാജയം.

കിട്ടിയ സെയം ടാഴാക്കാതെ പ്രയോജനപ്പെട്ടതുവാൻ വേണ്ടിയാണു് നാഡിവാൻ തന്റെ ഫോറോന്റു് തുടി നിശ്ചാസമർ ശത്രീനനാങ്കരിയയ്ക്കു്. എന്നാൽ ആ സമരത്തിന്റെ അനന്തരഫലം റൂമിഡനാക്കിവിശ്വേഷായ നഘ്നവും പരാജയത്തെ തുടർന്നും ഒപ്പായാവും മാത്രമായിരുന്നു. ആ സംഭവം നാഡിവാൻ ഒരു ദിനംപേരെ നിരാഗരാത്മതിൽ നിശ്ചാരാക്കയാണു് ചെയ്തു്. റൂമി ടെന്റ ഭൈജല്ലാവുകയും, അവക്കു ആശാപാശം ചുറിന്തിന്നമാക്കുകയും ചെയ്തു സ്ഥിതിക്കു് ഇന്നി മുസ്തിക്കല്ലാടു് എന്നുവെള്ളുകുന്നതു് നിധിപ്പുപ്രയോജനമാണെന്നും, അതു് റാഡിക്കു് തുടക്കം നാജുവാൻിനിടന്നാജത്തുകയല്ലാതെ മറ്റു യാതൊരു പ്രയോജനവും ശുശ്രാവാം ചെയ്യുകയില്ലെന്നും നാഡിവാൻ ഉല്ലാസിക്കിന്നു.

അതിനും പുരതെ യുദ്ധത്താവാവു് ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന തിനോടൊപ്പും സമരകാഹളിം മുഴക്കിശ്വേഷണ്ടു് ദണ്ഡാക്കണ്ണത്തിലേക്കുമെല്ലു ആ തിരക്കനോടും റൂമി ടെന്റ കിടക്കിടാ വിറപ്പിച്ചു കളഞ്ഞ

യുദ്ധങ്ങാലശാവു് ഇതു ലോകത്തിനു് യാതു പഠിച്ചതു് പിരിഞ്ഞവു നാണു് അവർ സംബന്ധിക്കുന്നതു്. ഇനി അദ്ദേഹത്തെ ദയപ്പു ദേശത്തെല്ലുനു് സമാധാനപ്പുട്ടിരിക്കുന്നോണു് കൊടകളിലിരു പ്പുലേവ വധു് ഉശരിപ്പുടിച്ചുരുക്കാണു് ദ്രോഃ ॥ നാജം സാമ്പത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുള്ളൂ. അതിനെ തുടർന്നു് ഗ്രീക്കുകളുടെ ദീതി തീരു മായി തീന്താ. അവർ ഒസ്ത്രീകളുടെ പേരു് കേരംക്കുന്ന മാതൃയി ത്തുനേന്ന ദൈഹികിതരായി ചെരുതു. അഞ്ചിനെ ഇരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ നാഹാവാൻ തന്റെ സേനയിലെ ഉദ്യോഗസ്ഥനാ റിൽ ചാലിരു വിളിച്ചു വരുത്തുകയും ഒസ്ത്രീകളുടെ സംബന്ധിച്ചു് ആലോഹിക്കയും മെയ്യവാൻ തീച്ചുപ്പെട്ടതി.

അവർ വന്നമേന്ന് ശ്രേഷ്ഠം പരിത്യാസിതികളെ വിശദമാക്കിക്കൊണ്ടു് നാഹാവാൻ ഇനി എന്നാണു് നാം മെയ്യേണ്ടതു നു് മോബീൾ.

ങ്ങൾ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു:— “ഒസ്ത്രീകളുടെ ചൊന്തുകയും അവരുടെ അവിടെ നിന്നു് ഓടിക്കുകയും മെയ്യാണു്”

നാഹാവാൻ:— “അതിനു് ദെയറുകളും അന്താക്കിയ യിലുണ്ടാണു്?”

ഉദ്യോഗസ്ഥൻ:— “ഉണ്ടു്. നിശ്ചയം ഇട്ടുണ്ടു്. അറിക്കു കരാം ഞാൻതന്നെന്നാണു്.”

നാഹാവാൻ:— “ഈതു ധിരനായ നിങ്ങൾ ഇന്നലെ നടപ്പ് സമരത്തിൽ പരാജിതനാവുകയും കോട്ടുകയും മറവിൽപ്പോയി ഒളിക്കകയും ചെയ്യവാൻ കാരണംനാണു്?”

ഉദ്യോഗസ്ഥൻ:— “അംഗങ്ങൾ കളുന്നയെ അന്നസറിക്കു കാതുമാണു് ഞാൻ മെയ്യതു്. അഞ്ചെന്നെന്നും കർപ്പുന പുറപ്പെട്ടവികാതിങ്ങനെകിൽ ഞാൻ ആ പടക്കളുടെയിൽവെച്ചു് മരിക്കുന്നതുവരെ ചൊന്തുകയല്ലാതെ പിൻവാങ്കുക എന്നതു് ഉണ്ടാക്കായിരുന്നില്ലു്.”

മഹാരാജ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ:— “അങ്ങയുടെ കർപ്പുരപ്രകാരമാണ് പിണ്ഡിയതു് എന്നിയാണ് പറയുന്നതു് വെറും കളിവാണോ. ഇദ്ദേഹം ഏതെന്തു അരികിൽ നിന്നുകൊണ്ടു ചൊരക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പേഴുശാഖാ രൂമിട്ടെന്നാൽ നിരക്കെല്ല പിളന്തുകൊണ്ടു യുവരാജാഭാവു് തന്മാളുടെ സമീപത്തേക്കു് വന്നതു്. അദ്ദേഹത്തിനു കണ്ണ മാത്രമിൽ ഇരാം പിണ്ണാക്കം മാരകയും സൈന്യങ്ങളുടെ പിന്നിൽ പോയി ഒളിക്കേണ്ണം ചെയ്യുന്നതു് എന്ന കാണാനാണെന്നിരുന്നു.”

കനാമൻ:— “ശാതു് ഏതുപ്പോലെയുള്ള മാറാരെകിട്ടും ആയിരുന്നില്ലെന്നും. അങ്ങിനെ ഒരു സംഭവുണ്ടായതായി എന്ന് ഒക്കെപോലും മെച്ചപ്പെട്ടില്ല.”

രണ്ടാമൻ:— “എന്തിനാണോഹോ! ഇങ്ങനെ പൊളി പറയുന്നതു്. എന്ന് കണ്ണതാണാല്ലോ നിങ്ങൾ ഒട്ടപ്പോകുന്നതും മറും”

നബ്ദവാൻ:— “തോന്ത്രാസം പറഞ്ഞു് സമയം കളിയാൻ വേണ്ടിയല്ല നിങ്ങളെ കുണ്ഠിച്ചുവരുത്തിയതു്. അന്നാക്കിയയുടെ ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ചു് ആലോചിക്കവാനും, ഇന്നി ഏതു് നടപടിയാണെന്നുകേണ്ടതു്? അന്നാവികളുമായി സമരം നടത്തണമെന്നാണോ നിങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം? അങ്ങിനെ യുഖം നടത്തുന്നതായാൽ വിജയം കൈവരുത്താമെന്നു് തോന്ത്രാശാഖക്കു് ഏതനാക്കണമോ ശുചിയിരിക്കുന്നതു്. ഇപ്പോൾ അവസരത്തിൽ അവരുടെ അഭിപ്രായം പ്രകടിതമാക്കുമെന്നാണു് ഏതെന്തു പ്രതീകൾ.”

കനാമൻ:— “യുദ്ധം ചെയ്യവാൻ തന്മാളാക്കു സന്നഖ്യാം നാണു്. ഏകില്ലും ഭക്തി അതിനു് തയ്യാറാണോ എന്ന കാര്യം സംശയത്തിലാണു്.”

നബ്ദവാൻ:— “തന്മാളാക്കു ഏനു് പറഞ്ഞത്തിൽ നി അഭിമാത്രമേ സന്നഖ്യാം തയ്യാറാണു് ഏതൊക്കെതോന്ത്രാശാഖയു്”

കനാമൻ:— “എന്ന് ഏഴപ്പും തയ്യാറാണു്.”

നമ്മരവാൻ:— “സൈന്യവും തുടക്കതെ നിങ്ങൾ ശാത്രം ഫുഖത്തിനൊരുത്തിയിട്ടു് എന്തു പ്രയോജനമാണെന്തു്?”

കൗമൺ:— “പ്രയോജനാഖ്ലാക്സേമോ, ഇല്ലറഹാ ഏജനാ നാം ഏനിക്കുറിഞ്ഞതുടാം. ട്രൗംക്കളോടു് യുദ്ധം ചെയ്യുവാൻ സാര്യം സന്നദ്ധനാണു് തൊൻ ഏന്നമാത്രം എന്നിക്കുറിയാം.”

നമ്മരവാൻ:— “എത്രം തയ്യാറാവുന്നതിനോടൊപ്പും അതുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ രാജ്യത്തെയും ജനങ്ങളെയും രക്ഷിച്ചു-തു വാൻ സാധിക്കുമോ എന്നാൽടി ചീനിച്ചു നോക്കേണ്ടതല്ലോ?”

വർദ്ധീകരിപ്പേം ദർശനീകരിച്ചിരുന്ന ആ ഉദ്ഘാഗസ്ഥൻ ഒരു ഭാഗത്തോള്ളും പലതും പ്രലഭിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനാണ് ഒരിൽ അവിടെ സന്മേളിച്ചിരുന്ന ആലോഹനക്കുമുറി അവരുടെ അന്തു തീരുമാനത്തിലെന്നി. ട്രൗംക്കളായി സവ്യം സ്ഥാപിക്കുവാനും അന്താക്കിയ പട്ടണത്തിന്റെ കോയ്ക്കു അവരുടും വിട്ട് കൊടുക്കുവാനമാണു് അവർ തീരുമാനിച്ചുതു്. പ്രസ്തുത ചൊരു തീരുമാനമനസ്സിച്ചു് നസിക്കവേണ്ട നിയങ്ങളിൽ അവർ നിർക്കുമെച്ചു്.

ആ നസി നിയമപ്രകാരം ട്രൗം സേനയെ അന്താ ക്രിയയിലേക്കു് കണ്ണിക്കുയും, അവർ ധരിതവാൻ്റെ പതാക പറപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് അന്താക്കിയ പട്ടണത്തിൽ പ്രഭാസിക്കുകയും ചെയ്തു. റിജാലേറി ട്രഷ്ടിനെക്കാണ്ടു് ട്രൗം ലീംസു വീടിക കൂം ചുറി സംബന്ധിക്കുന്നതാണു് ഇതു ഭാഗങ്ങളിലും തടിച്ചു തുടിയിരുന്ന റൂഡിജറത് പ്രസ്തുതക കാഴ്ചയും കാണുന്നതായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ഒരു സ്ഥലത്തുവെച്ചു് ഒരു സംഭവക്കാഴ്ച. അംഗം ആലുവായ യുവയോഡാവു് അതിലെ വരക്കന്തു് കണ്ടു് റൂഡിജറത് യിൽനിന്നും ഒരു ശമ്പുംകെട്ട്. “ചുരുതനുംയാണു് യുവയോഡാവു്,” എന്നു്.

ആ ശമ്പും കെട്ടുമാത്രാൽ റൂഡികളിൽ നിന്നു് ഒരു തുട്ടം ജനങ്ങൾ അവിടെ തടിച്ചുതുടക്കയും, ശുചിപ്പരതയും മാരാളനിശ്ചിക്ക കയ്യും, സ്വാഗതശാനും പാടകയും ചെയ്തു.

അവതാരക്കിയാ ദുരൻ.

സുഭ്രംഗയം ആരീടില്ല. അബ്യക്താരം നീംമിത്രത്വം ഒരു മിച്ചിന്തയിൽ തന്റെ നേരത്തോളം തിരക്കിടക്കാണ്⁹ പൊഴിപ്പിമലിനാ¹⁰ എഴുന്നേറിയാണ്. അവാഴടട ആദാക്കേളുമായ ആ യുവാവിജന പരിഗ്രിപ്പുകാണ്ടിയാണ് അവരു രാത്രിയുടെ ഭൂരി ഭാഗവം കഴിയുകയെന്നതിനു ശ്രദ്ധമാണ് കണ്ണു പരിമിയതു¹¹. ഏകില്ലോ പ്രകാശമാക്കുന്നതിനാ¹² ദാഖലനാണ് അവരു ഉണ്ടാക്കിണ്ണു.

അവരു ഉണ്ടാക്കിണ്ണു ഏകില്ലോ ദിനാദായ്ക്കളിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ അന്താക്കിയാണ് നിന്മാ¹³ വന്ന ഒരു ഒരു അവിടെ ഏതുകിട്ടിയുണ്ടു. അധാരം കുടാരത്തിനാ¹⁴ വെളിയിൽ നിന്മാ ഗാനംകാണ്ടു ഒരു താസി മുഖേന യോദ്ധാവിജൻറു ലേവനം അകത്തു കൊടുവായും. ജൂസിപ്പയിനല്ലാതെ മറ്റാക്കം ആ സംഭവം കൊടുത്തുപോക്കുത്തെനാ¹⁵ പ്രത്യേകം ശട്ടം ചെയ്തിങ്ങന്തി ഗുർബ ശത്രു താസി അപ്രകാരംതന്നെ ചെയ്തു. പ്രസ്തുത കത്തു¹⁶ കണ്ണു തടാന ജൂസിപ്പയിൽ അന്താക്കാനില്ല. ഇതു¹⁷ അന്താക്കിയയിലെ പാതിരിമാർ ആരുകുംപും കൊടുത്തുപുതാക്കിരിക്കുന്നുണ്ടു. അതിനാൽ ആ സംഭവം ശൈലക്ഷ്യമായി കരിട്ടിട്ടുക ഹതുകാണു¹⁸ അവരു ചെയ്തു¹⁹. ചുതാവാട്ടു, ജൂസിപ്പയിജൻറു മുഹമ്മദിനു പടിായ പ്രതീക്ഷിപ്പുകാണ്ടു വാളുറു സമയം നിന്മാ. ഏന്നാൽ യാതോടു സമാധാനവും കിട്ടാതിയുന്നതിനാൽ അധാരം ആ താസിയോടു²⁰ പാഠത്തുയും: ““ജൂസിപ്പയിൻ രാജക്കാരിയിൽ നിന്മാ²¹ അന്വാദം വാങ്ങിക്കാണ്ടു വന്നാൽ താൻ മട്ടപിപ്പും യേക്കാഞ്ഞം, തന്റെ ആഗമനം പ്രകീക്ഷിപ്പുകാണ്ടിരിക്കുന്ന യാദയാളാവു²² അസ്പദമായിരിക്കുന്നും””

യുവയോദ്ധാവെന്ന പേരുകേട്ടു²³ ആ താസി കാത്തു. “ഈ ഒന്നു ഒരു ഗുമികളിൽ ഉള്ളതായി താനിയുവരു കേട്ടിട്ടില്ല. ഏ തായാലും ഇം വിവരം രാജത്തിനെ ശരിയിക്കുക തന്നെ ഏന്നു²⁴

കയ്ക്കി അവാദം അക്കേതക പോരി. അതു കേട്ട ക്ഷമാത്തിൽ കൂസിപ്പയിൽ ആ കവത്തുള്ള സ്വയിച്ചുട്ടുട്ടുണ്ടോ.

“രാജക്കുഡാരി! ഞാനം സഫോറൻ തീരാഡം വിപത്രതാനാം തുകാതെ ഇറ്റിട ഏതുഡിയ ദിവരം റാണേഡേളയും മാതാവിഡനയും അറിയിക്കാണാതിൽ അതിയായ സന്നേതാഷ്ടാഡി” എന്നൊരു ശ്രദ്ധാർ ഏതുഡിയ ഉടനെ റൂഢികളുമായി നടന്നിരുന്ന റീപ്രസ്ഥബന്ധി സ്വീകരിക്കുന്ന പ്രകടനക്കേണ്ടിവന്നു. വളരെ തിരുസംവാദം ഹൃസ്യാവന്നു മാണലകളാൽ ബന്ധനസ്ഥമനായിരുന്നവരല്ലോ. അതിപ്പുനിന്നു് റാഡിക്കത്രായ ഉടനെ ഒരു ഫോറസ്റ്റർത്തിൽ റാഡൈക്കുഡേണ്ടിവന്നു് ഒരു മഹാഭാഗ്യഭായി എന്നൊരു കയ്ക്കുന്നു. അതിനെ ലുടന്നു് കൂപ്പി കുള ആവണ്ണും ചെയ്യവാൻ മുഹൂര്ത്തം പാത്രിക്കുന്ന പരാജയം റാഡി ആയമായി ആപാന്തരപ്പെട്ടു. വലിയ ഒരു റണ്ടാണിവിടെ നടന്ന തെക്കിലും ഏതെന്നു ഡോമത്തിന്നപോലും മേട്ടാക്കരത്താതെ സുരക്ഷാ തമാക്കിയ ക്രാസിയന്താവാനിനെ എന്നൊരു ആക്കച്ചിജനയു് സ്ത്രീക്കു നും. എന്നൊരു അറ്റിട ഉണ്ടായിരുന്ന അംബുസാരത്തിൽ റാണേളിം മഹാരാജാഡിഡിം അന്താക്കിയയിലേക്കു് പോകിവാൻ വെന്നു കൊള്ളുന്നാണായിരുന്നു ഏന്ന പദ്മാത്മം ഏന്നിക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഏന്നും ഇന്നാക്കിയുടെ സ്ഥിതി സുരക്ഷിതമാണു് നാനും റാണേരു മറ്റു ഏതെങ്കിലും വഴിക്കു് തിരിഞ്ഞുകൾ യുമോ ഏന്നു് എന്നൊരു സംശയിക്കുന്നു. അതാണു് ഈ കവത്തുള്ള വാൻ പ്രച്ചൊരുഡേക്കിയ സംഗതി. കുറച്ചു തിരുസംശ്ലിം എന്നൊരു ഇവിടെനെ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണു്. ശ്രവിടം വിട്ടു് പോകി നാതിനീടയിൽ റാണേളിം കാണുവാനിട വരത്തക്കവുണ്ണും റാഡി ഒരു അന്താക്കിയയിലേക്കു് വരുത്തുന്നും എന്നെല്ലാം കുറച്ചുകുടുക്കുന്നും അതു ശ്രദ്ധിക്കുന്നും അഭിലാഖ എന്നു പരിശാശിച്ചുകുറിയും നിംബം ഇം വഴിക്കു് വരുമെന്നു് ആ ശ്രീക്കു.

എന്നു്, റാണേളിം വിനീതനു
ജ്വാഡോഡാവു് (ക്ഷു)

അ സദ്ദാശം വാച്ചിച്ചുട്ടാട തുടി ശ്രീസിമരീൻ പുളകി തഗാത്രയായിരത്തീൻ. അവരം ആ കത്തിരാഗ ചുംബിക്കുകയും, അതിരെ തലയിൽ വൈക്കകയും, പാഡിലും മാറോട്ടാക്കുകയും മറ്റൊം ചെപ്പുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരം പലവും വായിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനിടവിൽ അവർ പറഞ്ഞ കാജാഡിരുന്നു. “ഇതു ഏറ്റം ഒരു ഒരു സന്ദേശമല്ല. ഇതു” എന്നു ആവിത്തിരുന്നു പുന്ന ലഭാരണ സന്ദേശമാണ്. ഇതു” എന്നു അപ്പാട്ടിയുടെ റാഗം ഒരു ഒരു മാണം. എന്നു സേറുവത്തിരുന്നു സൃഷ്ടിക്കുന്ന കാജാഡിരുന്നു. എന്നു പലതു പറഞ്ഞ കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ അവൻ എപ്പറ്റി എഴുതിത്തുടങ്ങി.

“ഈ വന്നിതാംബാസിയുടെ മേൽ ദയ തോന്തിയ അങ്ഗേക്ക് വളിരു ദാമസ്താം പറയുന്നു. അംഗങ്ങുടെ സന്ദേശം ഇവിടെ കിട്ടി എങ്കാം അതിരിറ്റു” സങ്കാരംപിക്കുന്നു. അതു വായിച്ചുതുട്ടു അനധകാരമയമായി കിടന്നിരുന്നു. എന്നു അപ്പു അപ്പു എന്നു കുറഞ്ഞു താഴ്ചിക്കുന്നതിനുള്ളിരിക്കുന്നു. മനോവ്യമധ്യാരം നിബിശമായി കിടന്നിരുന്നു എന്നു അന്തിരംഗത്തിനു” സമാധാനമേക്കുയാണ് അംഗങ്ങുടെ സന്ദേശം ചെയ്തു”. അംഗങ്ങുടെ അടിപ്പായത്തെ ശരിസ്ഥ വാരിക്കുവാൻ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ സന്നദ്ധരായി രിക്കുന്ന ദാനം എന്നു ശാശ്വത ഇന്നതന്നെ പറയുമ്പോൾ നിന്നുണ്ടായി.

അംഗങ്ങുടെ ദാനി,
ശ്രീസിമരീൻ (ക്ഷു)

പ്രസ്തുത സന്ദേശവും കൊടുത്തു” അത് കൂതുരു അജന്താക്കിയ രിച്ചലക്ക് അയച്ചു. താഥസംഖിനാ അയാരാ അന്താക്കിയയിൽ എത്രണി യുവയോശാവിശന സഹിപ്പിച്ചു. താൻ പ്രതീക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ടു അ സന്ദേശം കിട്ടിയതിൽ സ്വന്നംചെരിക്കായിരുന്നീൻ അദ്ദേഹം അതു” വാച്ചിച്ചുനിന്ന് ഫേശം കുറാറിനു” കൊടുത്തു. അവൻ റണ്ട് പേരും അതിപ്രകാശിക്കുന്നു അശ്വാസനാത്ത പ്രതീക്ഷിച്ചുവകാണ്ടിനി ക്ഷുക്കയാണു”.

രാജ്ഞി അന്താക്കിയയിലേക്ക്.

സൗംഗ്രാമഗതിനാം മറ്റപുതനെ രാജ്ഞിയും ശ്രസിഫയി നം അന്താക്കിയാ കോട്ടയുടെ അടിവാരത്തിൽ എത്തിക്കെടിത്തു. മുൻ രേണുക്കുടിത്തിനാം അധിവൈതനം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നതിലോ ചൊപ്പും അന്താക്കിയയിലെ രാജകീയ ദേശം അസ്ഥിച്ചു കഴി എത്തിരിക്കുന്നതാം അവക്കിയും. മുച്ചടക്കാളും മുച്ചടക്കാടും പതാക പാറിക്കെളിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ കൊടിമരംതിൽ ഇപ്പോൾ പാറിപ്പുറക്കുന്നതു് അർദ്ധചാലുക്കുത്തി യായ മരിത്വാർന്ന പതാകയായിരുന്നു. ആ പരിവർത്തന ഒപ്പം രാജ്ഞിയുടെ എദ്ദേഹത്തെ ദേശക്കിട്ടിപ്പിഴിയുന്നബന്ധായിരുന്നു കൂലും ശ്രസിഫയിനിൽ യാതാരം ഭാവപ്പെടുത്തുക്കും കാരണമായിപ്പു. അന്താക്കിയാ കെരവിട്ടു് ഹോലതു് ഭാഗ്യഹീനതയുടെ കൊട്ടമഖകാബനാനാം രാജ്ഞി കുറയുംബാധികാരിയായിരുന്നു. എന്നാൽ ശ്രസിഫയിനാവപ്പെട്ടു്, തന്റെ ദേവദവും ദേഹിയും എല്ലാം തന്നെ ഘുംഡയാശാവിനു വേണ്ടി ബലിയിർപ്പിക്കുവാൻ സന്നാലം യായി കുറിഞ്ഞ സ്ഥിതിക്കു് പിതാവിശൻ രാജസ്ഥാനമോ, സാദ്രാജ്യമോ നമ്മുള്ളപ്പെട്ടുന്നതിൽ അവരാക്കുന്നതു് വിഷമഴുണ്ടാവാനും. അന്താക്കിയാ കോട്ടയുടെ അടിവാരത്തിൽ എത്തിയു സമയം ദുരൻ അവളുടെ നയനങ്ങൾ ഏകസിദ്ധുടെ രാജകീയ പ്രതാപം കുറഞ്ഞുണ്ടായിരുന്നു. അവൻ വെന്നുംകൊള്ളുകയായിരുന്നു.

ഇപ്പോൾ ഭന്നാരോടു തുടർന്നു ഘുംഡയോശാഖും അന്താക്കിയ പട്ടണത്തിൽ പഞ്ചനം നടത്തുകയുണ്ടായി എക്കിലും, ശ്രസിഫയിനാം രാജ്ഞിയും വന്നമേരുന്നതു വരെ കോട്ടക്കു് വെളിയില്ല മുഖ താവളസ്ഥലത്തു തന്നെ താമസിക്കുവാൻ തീർച്ചപ്പെട്ടത്തി ക്കൊണ്ടു് മുന്നാരത്തിലേക്കു് മടങ്കി പോതകയാണുണ്ടായതു്. അവൻ കോട്ടയുടെ അടിവാരത്തിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു് അറിവു കിട്ടിയ ഉടൻ അദ്ദേഹം അങ്ങനൊടു് ചെല്ലുകയും അവരും സ്വീകരി

കൈയും മെഡ്സ്. അങ്ങിനെ അവരെല്ലാവരം തുടി യുവയോദ്ധാ വിശൻറു തീരുമാരത്തിൽ വന്നുതുണ്ടി.

സന്തൃഷ്ടതനായ അല്ലാഹുവിശൻറു വേണ്ടുക നോക്കോ! ഒരുാസരത്തിൽ അന്താക്കിയയിലെ രാജകോട്ടാരം പരദേശിയും സാധുവുമായ യുവാദ്യാദ്യാവിനു് സപാഗതമങ്ങളുകയായിരുന്നു. അന്നവിടെ സമുദ്രം വാഞ്ചാകളിയിരുന്ന രാജത്തിയും രാജക്കമാരിയും ആണു് ഇനു് യുവയോദ്യാവിശൻറു ആതിമേയം സപീകരിച്ച കൊണ്ടു് അതേ അന്താക്കിയയുടെ പുറത്തുള്ള തീരുമാരത്തിൽ താമ സിക്കവാൻ സന്നദ്ധരായിരിക്കുന്നതു്.

കൈസർ അന്താക്കിയ വിട്ടു് പോയിരിക്കുകയും, നഹര വാൻ അന്താക്കിയാ പട്ടണാരത്ത് മുസ്ലിംകൾക്കു് അടിയറവു് വെക്കുകയും ചെയ്തുകഴിഞ്ഞു സ്ഥിതിക്കു് കോട്ടക്കളുള്ള കൊട്ടാര ഒഴുകിൽ താമസിച്ചവാൻ അഭിലഷിക്കുന്നതിൽ ദേം യുവയോദ്യാ വിശൻറു അതിമുകളായി അദ്ദേഹത്തിശൻറു തീരുമാരത്തിൽ താമസിക്കുന്നതാണു് രാജത്തി മനസ്സിലുാക്കി. അങ്ങിനെ അവൻ അഭീംദ്ര താമസമാക്കി. യുവയോദ്യാവാവക്കെട്ട്, അബ്ദീ സന്ത്രായ പ്രകാരം അവരാറു സല്ലിറിക്കുകയും അവക്കു് വേണ്ട ഏല്ലാ ഒരുശകളിലും ചെയ്തുകൊട്ടുകയും ചെയ്തു. ധാതോങ്ക വിധ ഉപചാരവും ഇവല്ലക്കിൽ തുടി ജൂസിഫയിൻ ആ തീരുമാരത്തെ സ്പർശ്യിയ കരാടമായിരുന്നു കയ്യുമായിരുന്നു. റാജത്തിയാവക്കെട്ട് യുവയോദ്യാവിശൻറു ദയാപാരവല്ലും സംസ്കാരസമ്പന്നത ഒരു ലായവായെ വാഴുന്ന അഭിഭാവിക്കുകയും ആദരിക്കുകയും ചെയ്തുകൂടിയ നന്തിനോടൊപ്പും ഇം അവസ്ഥത്തിൽ കാണിച്ച സമത്പരിപിതയും അതിമിസ്ത്രവും തുടിയായപ്പോൾ അവക്കെട്ട് സ്നേഹാദരവുകൾ പതിനട്ടുക്കായി വഘ്സിക്കുകയാണു് ചെയ്തു്.

ആഹാരാദിക്കം കഴിഞ്ഞതു് അവരെല്ലാം ഉറയ്ക്കുവാൻ കീടനും. സഖ്യാരക്ഷിണാശാരം രാജത്തി കീടനും ഉറയ്ക്കിയതും ഒന്നായിക്കൊണ്ടു.

രാജ്ഞി സുഖനിത്രയിൽ ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞത് ഉടനെ ക്ഷുസിഹിയിൽ തന്നെ വിരിപ്പിൽ നിന്നുന്നുനോ? യുദ്ധയോജനാവിജയിൽ അരികിൽ വരികയും, അവിടെ ഇങ്ങനെകാണു് തേങ്ങിക്കരയാഡി നു തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു.

പല ദിവസങ്ങളായി മനോസ്വബലില്ലാതെ കഴിഞ്ഞുത്തടിശി തന്ന യുദ്ധയോജനാവിജയിൽ ഒരു വരുത്തിനു് അംഗുപ്പം ആശ്രപാസ്തുണ്ടായ ദിവസമായിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹം ഗാധ നിപുണിൽ ആശ്രിക്കിടക്കുകയായിരുന്നു. തേങ്ങിതേങ്ങി വിലച്ചിക്കുന്ന ആ ഏവ്വും കേട്ടാണു് അംഗുഹം ഉണ്ടായ്ക്കുന്നു. എഴുന്നേറിയുന്ന കൊണ്ടു് നാം പ്രഹരാ മോട്ടിച്ചു: “ഈ അസ്ഥാനത്തു് കരയുന്നതു് ആശാനം നാം”.

ക്ഷുസിഹിയിൽ:— (മുച്ചായ സ്വന്തതിൽ) “ഭാഗ്യവീനയാണു കരിക്കാൻ വിലച്ചിക്കുന്നതു്. നിപുണവി അവക്കു അംഗുഹിക്കാവാൻ ത്രിക്കാക്കാതാണു്” വളരെ കാലമായിരിക്കുന്നു.”

യുദ്ധാഭാവം:— “നിപുണവിക്കു് ഇതു കോപം തോന്ന വാൻ എന്നാണു് കാരണം?”

ക്ഷുസിഹിയിൽ:— “നിർഭാഗ്യവതിയാണു അംഗം ഉറക്കം കഴിച്ചിരിക്കുന്നതിനായാ, എന്തു കാണാണു് അംഗം സ്ഥാപിക്കുവാനാ, സന്ധാന്തിപ്പാത എല്ലാറിനോ യും അംഗം കോടിശിൽ തള്ളിക്കാണു്” ഒരു പുതഞ്ചൻ ഉറങ്ങുന്ന തു് കണ്ണിട്ടുതന്നു.”

യുദ്ധയോജനാവി:— “ഇതുകു് ഉയരിപ്പിട്ടുതു ആ മന്ദ്യനു ആരാനു്”

ക്ഷുസിഹിയിൽ:— (ഗദ്ദാഫിരാഡ) “സൗഖ്യവു്, ബഹുഭാഗം തുടി വിലംബിച്ചു നിക്ഷേപനതിനാൽ, ആ ദേഹത്തിണ്ടി പേര് ഉൾഭരിക്കാവാൻ വാൻ അശ്വക്കരയാവുന്നു.”

യുദ്ധയാഭാവം:— “സൗഖ്യവും ചാന്ദാലംകു് പാതുശാക സംഭക്കിൽ അവൻ തയാലുവുമായിരിക്കുന്നു. വിരുദ്ധനു സംഭവ സിച്ചിട്ടുതാഴെ ഓടിംഗാൻ അതുവരുംഡിപ്പ്.”

ജൂസിപ്പയിൽ:— “ഈല്ലോ അലോച്ചിച്ചിട്ടേണും സംസാരിക്കവാൻ, അല്ലെങ്കിൽ ഇത് വാക്കേക്കരി ഒക്കാൾ എന്തും നിർബന്ധമിൽനായി എന്ന വരം.”

ഇതുവും സംസാരങ്ങൾ നടന്നതു് ഇതുക്കരായിരുന്നു. ജൂസിപ്പയിൽ യുവയോദ്ദോഖിനെ ഉന്നസ്ഥിപ്പിക്കാൻ തന്നെനാണോ സംസാരിച്ചിരുന്നതു്. എന്നാൽ ഉറക്കപ്പീച്ചയോടുള്ളടച്ചി കിടക്കുകയായിരുന്ന യുവയോദ്ദോഖവു് അവളുടെ സംസാരം കേരംകുകയും അതിനു് എന്നൊക്കെനെയോ സമാധാനം പറയുകയും മെച്ചപ്പെടാതെയിരുന്ന എന്നപ്പുതെ ശ്രദ്ധാണ്ഡി പറയുന്നതെന്നു് ചീറാറിക്കുകയും കാണുന്നു. തന്നെ ചുണ്ടിക്കൊണ്ടാണ്ഡി സംഭാഷണം നടക്കുന്നതുനു് മനസ്സുലൂക്കിയു യുവയോദ്ദോഖവു് വിളക്കം തെളിയിച്ചു.

പാഠിലെ സൗരദ്ധ്യംബാണിയുടെ നായനങ്ങൾ അംഗ്രേഷ് വർഷിക്കുന്നുണ്ടോ, അശാളുടെ വക്കുസ്ഥലങ്ങൾ അഞ്ചുഡാരയിൽ കൂതിന്നിലിക്കുന്നതു് കണ്ടു് യുവയോദ്ദോഖവു് അവളുടെ അതികിലേക്കു് നീംബിരിയിരുന്നു. ഏന്നിട്ടു് റിംഗത്തെ സ്ക്രൂമുംതുടാട്ടും വഴിക്കേരാതു ഫുക്കു ടയ്യോറവസ്യുങ്ങളാട്ടും തുടി അവളുള്ള വാരിക്കെടുത്തു് തന്റെ മടക്കിലിവിത്തുംബാണ്ടു് സാന്തപ്പാപ്പുട്ടുള്ളവാൻ തുടങ്ങുകയാണോ. ആ സംഭവം ഒരു തരം ഇക്കിളിയാട്ടുക്കിയാണോ അവംകശു് അനുഭവാപ്പുട്ടു് എക്കിലും വാടിത്തെള്ളൻ ഒരു കൂതുംപോലെ അവരിൽ അഞ്ചുമാത്രിക്കിൻറെ മാറിൽ ചേരുകയും ഗാഡിയായി ആലിംഗനം മെച്ചുകയും മെച്ചു. അതിനെത്തുടർന്നു് അവളുടെ വിലാപത്തിനു് മാറുകൂടുകയാണോ ചെയ്തു്. യുവയോദ്ദോഖവും കറയുന്നണംകായിരുന്നു. എക്കിലും അവളുള്ള സഹാധാനിപ്പീക്കവാൻ പേണ്ടി സാന്തപ്പാവാക്കുകയും വിതരന്നതിൽ നിമശനായിരുന്ന അശ്ലീഹം.

രണ്ടുപേരുടുമുക്കും എത്തുത്തിൽ തിങ്കിന്നിരത്തുന്നിന്നുകുന്ന മനോവൃത്തി അഞ്ചുഡാരയിൽ തുടി കുറെയെല്ലാം പുറത്തു ചാടിക്കഴിത്തെല്ലാം അവക്കല്ലും ആശ്രപാസം തോന്തി. അങ്ങനെ

ശ്രീസിഹയിൽ തന്റെ മുച്ചലവഹസ്തങ്ങളെ യുവയോഡാവിശൻറെ ദ്രോ ഒഴിപ്പിക്കുന്ന ശ്രീ ശ്രൂട്ടുകാണ്ട് മോജിച്ചു: “ഈതുയും കാലാന്തിനാട്ടക്ക ഇം സാധുവിനെ കന്നാലിംഗനം മെച്ചുവാനെക്കിലും അനേകക്കും സമന്വയിലും ഉത്തരമുള്ള ഭാഗ്യം ഏറ്റവും കുറവാക്കുമെന്നും എന്നും പ്രതീക്ഷിക്കുന്നുണ്ടോ?”

യുവയോഡാവും:— “അതിനിരു സംശയിക്കാണെന്നുണ്ടോ?”

ശ്രീസിഹയിൽ:— “എന്നും ഇങ്ങിനെ ഒരു സംശയം പ്രകടിച്ചുകൊണ്ട് കാരണമെന്തും. അനുഗ്രഹി പുഞ്ചമുഹർശം അവവരെ വിവാഹം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പ് പരസ്പരം സ്വർണ്ണക്കണ്ണതും പ്രോലും ദട്ടും ചുറ്റും ഗീപ്പിശമാണെന്നും പറഞ്ഞും അങ്ങും കഴിഞ്ഞുംബാനും എന്നും പുഞ്ചമുഹർശം മാത്രമാണും.”

യുവയോഡാവും:— “അതേവും തന്നെയാണും ഇപ്പോൾ എന്നും എന്നും എന്നും അതു നിയമം അനുഗ്രഹിച്ചുകൂടാൻ മാത്രമാണെന്നും പറഞ്ഞും.”

ശ്രീസിഹയിൽ:— “അതു വാചകത്തിൽ നിന്നും തെളിയിന്നതും പ്രോലും. ഇനി അങ്ങും ഞാനമായുള്ളു ഓൺഡാം പരമുഖി പുഞ്ചമുഹർശപോലെയെല്ലാം തെളിയുന്നുണ്ടു്. അതും ഏററുവും ആശപ്രാസലപ്രഥായി എന്നും കരത്തെടുന്നോ?”

യുവയോഡാവും:— തന്റെ സ്ഥിതിയെ സംബന്ധിച്ചും വന്നതും ഇപ്പോൾ മറത്താണും. അദ്ദേഹം തുടന്നു. “ഞാൻഡിപ്പും ഫും പരപുഞ്ചമുഹർശൻ തന്നെയാണെങ്കിലും ശാഖമായ സ്നേഹംസൂലം ഇങ്ങിനെ ഒരു തെററും പററിയതാണും.” എന്നും എന്നും എന്നും യുവയോഡാവും തന്റെ രഹസ്യം മുടിബാക്കുവാൻ ശ്രമിച്ചു. ശ്രീസിഹയിന്നുകുട്ടി അവശ്യമായിരുന്നു ഇതു.

ഒരു പ്രേക്ഷണം.

യുവനാഭാവാം ഒരു യുജീഷ്ടിനോമായിരുന്നതിനാബന്ധപ്പെട്ടു ദിനങ്ങളും അപരിബന്ധവും ശ്രീയായിരുന്നു. ശാരംഘരം

യും റിപാർട്ടിൽ കെട്ടിച്ചിരിക്കുന്നവരോധിം കണക്കാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്രദ്ധം ഉള്ളടക്കി പോകില്ലെന്നും. മുഖ്യമന്ത്രിയുടെ അഭിരുചിയും അശക്തനായിരുന്നു. അഥവാത്രാത്രിക്കുമ്പോൾ സംബന്ധിച്ച് കേട്ട് സഹിഷ്ണുവാൻ അദ്ദേഹം അശക്തനായിരുന്നു. അഥവാത്രാത്രിക്കുമ്പോൾ ശൈഖം ജൂസിഫയിൽ തന്റെ അറിക്കിൽ വന്നതു, അവളുടെ ധാതരാവിാരണാശക്തിം ഏല്പിം കേട്ട് അദ്ദേഹത്തിനുംകാരയും ഒന്നായും അന്തിരംസരം കാഡയിരുന്നു. എന്നാൽ ജൂസിഫയിൽനിന്നും അഭിലാഘങ്ങൾ സാധിച്ചുകൊടുക്കുവാനുള്ള ശൈഖിയും ശൈഖ്യിയും തന്നെ സംബന്ധിച്ചിട്ടേണ്ടാളും ഇല്ലതന്നു. ജൂസിഫയിൽ ത്രിപ്പൂക്കജ്ഞാനം അഭ്യർത്ഥനാക്കരാ വാൺ വിതരകയാണു്. മുട്ടക്കുന്നിൽ വീഴ്ത്തി കൊണ്ടു് അവരും വിവാഹംരാജ്യത്തിൽ ചെയ്യുകയാണു്. എന്നാൽ അഭിരുചിയും അഭിരുചിയും അവളുടെ അപേക്ഷകളെ ലഭിപ്പിച്ചകയാണു്. അദ്ദേഹം തന്റെ കൈവരിയുള്ള “ആവാലു്” കൊണ്ടു് അവളുടെ റായറാശക്തിൽ നിന്നുന്നു വീഴ്ത്തി അത്രുകന്ന സ്ഥാപി തുടക്കു പീംബകയാണു്. അവളുടെ അപേക്ഷകളെ തുടൻ കൊണ്ടു് യാവയോല്ലാവു് പലതും ഉപദേശിച്ചുനോക്കി. അതുകൊണ്ടാണും അവളുടെ മുഖ്യമന്ത്രിയു് ശാസ്ത്രി വകുപ്പുവാൻ കഴിത്തെല്ലാം. അവരും ചുറ്റുമാനത്തിനാലും എത്രാർവ്വാം പുരുഷപ്രഭവിക്കുന്ന യുവയോജ്യവിഭാഗംു് അവരും അഭിരുചിചും “അംഗേശക്കു് ഇം സാധുവിനുണ്ടോ?”

യുവഭേദഭാവം:— “ചുണ്ണംചായ വിശ്രാസ്ത്രണക്കു്.”

ജൂസിഫയിൽ:— “എന്നെന്തുടി ഇസ്സാം അത്തരിൽ ചേക്കുവാൻ അണ്ടു് ഇപ്പുംപ്പുട്ടനില്ലോയിംക്കുമാം?”

യുവഭേദഭാവം:— “നിശ്വയമരാധിം ഉണ്ടു്.”

ജൂസിഫയിൽ:— “പിണ്ടൻ എന്തിക്കു് കലിമ ചൊല്ലിതരാ തത്തും നബ്പിച്ചുള്ളിൽ ചെട്ട സൗഖ്യത്തായ വിവാഹം നടത്താതെ കഴിവുകൾ പറഞ്ഞു് കുടിച്ചുംട്ടുന്നതും എത്രാവാനുന്നും എന്തുകുമന്നുംഡാരാത്തല്ലു്.”

യുാദയാഖാവാവ്:— (അഥവാ ശ്രദ്ധലോചിച്ചിട്ട്) “അതിന്റെ കാരണാക്രമന്താവാനാം” പിശേഷാക്രമാന്തര ഈ അവസ്ഥയെത്തിൽ എന്ന അപ്രാധികാണ്ഡാല്ലു എങ്ങനെത്തു് ദേഖിക്കാംനു്.”

ശ്രീസിഹമയിൻ:— “യുഖസംഖാധാരാവും മറുപ്പുള്ള രഹസ്യം അഭി എന്നോടുകൂടി വരിയുവാൻ മടക്കാരാതി അഞ്ചു് ഇതു നിസ്സാരംബ യ ഒരു സംഗതി എന്നിൽക്കൂടിവാനാളിച്ചു ബൈക്രമാനാളും കാരണാക്രമന്താവാനാം” എന്നിൽക്കൂടി മനസ്സിലാവുന്നില്ലു്.”

യുാദയാഖാവാവ്:— “എനിക്ഷേഠ എന്നെന്നു ദേഹത്തെ എത്തു കണ്ടു് വിശ്രദിപ്പിക്കാവാൻ കഴിയുമോ; അതിൽ ഒരു കിരവല്ല നിഃഖാലികൾ എനിക്ഷേഠും വിശ്രദാസം. എന്നാൽ ആ രഹസ്യം നി ഒരു ദുഃഖിക്ക സഹപ്പിക്കാനുള്ളിട്ടും മരിശക്തി ഇതു അവസ്ഥയെത്തിൽ എനിക്ഷേഠില്ലാത്തതാണു് സക്കടം.”

ശ്രീസിഹമയിൻ:— “ഉപ്പോരാ പായുവാൻ സാധിക്കാതെ ആ രഹസ്യം അനുസ്യാനപ്രാസം വലിക്കുന്നേയാണ പായുവാനാണോ അഞ്ചു് ദുശ്രിക്കുന്നതു്? അതോ എന്നെന്നു ശവക്കട്ടീനെതെ കേരംപും കാവാനോ?”

യുാദയാഖാവാവ്:— “ശ്രീസിഹമയിൻ! നിങ്ങൾ എന്നെന്നു ദേഹം ദേഹിക്കളിടുന്ന ഉടമസ്ഥയാണു്. ശ്രദ്ധാരം നിരാശാഭേദത്തായ സംസാരം നിങ്ങളിൽനിന്നാണാകുന്നതു് ശ്വാസക്രമാണു്.”

ശ്രീസിഹമയിൻ:— “ഈ ശരിയാണു്. ദേഹിക്കുന്ന ഉടമസ്ഥയായ ഞാൻ അന്തക്രണാജ്ഞതിൽ ഒളിഞ്ഞുകുടിക്കുന്ന രഹസ്യത്തിൽനിന്നും ഉടമസ്ഥയില്ലെങ്കിൽ പരിനന്ന അഞ്ചിടായുള്ളു ദേഹദേഹിക്കളിടുന്ന ഉടമസ്ഥിതാഖാലംകാരാജ്ഞതു് എല്ലാം?”

യുാദയാഖാവാവ്:— “പ്രസ്തുത ഉടമസ്ഥാവകാശം നിഃഖാലാജനാവാനാം” വാദിമണി നിങ്ങൾ അരിഞ്ഞാ സപ്താധീനപ്പെട്ടാണി വൈച്ഛിരിക്ഷാവത്താണു്?”

ശ്രീസിഹമയിൻ:— “ഞാനാക്രൈസ്തവം എത്തു വൈച്ഛിരിക്ഷാവത്താണു് എന്നെന്നു എത്തു എത്തു മല്ലാതെ അധിനിക്ഷാനിലായിരിക്കാംനു്.”

യുഖോദാവ്:— “രാജക്കമാരി വിഷദ നിരാഗദ്വൈദ
ണ്ട. എന്ന് നിങ്ങളിടേതാണ്”. എന്ന് ആദ്യവും നിങ്ങളിടേ
തന്നെ.”

ശ്രീസിഹയിൽ:— “വിശദ എന്ന രാജക്കമാരി എന്ന് സം
ബന്ധന ചെയ്യുന്നതു് എനിക്ക് പൊതുരാജ്യ. എന്ന് നിങ്ങളിലെ
ടെ മനോഗ്രഹത്തിനു് മുമ്പിൽ നില്പുന്ന ഒരു ഭിക്ഷക്കാരിയാണ്.
അതാണു് നിങ്ങളോടെന്നും ഏറ്റവിക്കവാൻ വേണ്ടു് ശ്രീ
ടെ തുടക്ക വന്ന കാണ്ടിരിക്കുന്നതു്. എന്ന് ഒരു രാജക്കമാരിയായി
അനുകൂലിൽ എന്ന് അഭ്യർത്ഥിക്കാളിൽ ഇങ്ങിനെ നിരസിക്കുവില്ല
യിരിംണാം.”

യുഖോദാവ്:— “ഈ നിങ്ങളിടേ അഭിലാഷങ്ങളാണു്
നിരസിക്കുവാണു് ചെയ്യുന്നതെന്നു് നിശ്ചയംകു് തോന്ത്രിക്കുന്നു
കും അവത്തൻറ കുഴുക്കാലംകാണാണു്”. എന്നാൽ വാസ്തവം
പരിധുകയാണുകൂൽ എന്ന് നിങ്ങളിടേ അഭിപ്രായങ്ങളെ ശരിസാ
വരുക്കുകയാണു് എന്നതു്.”

ശ്രീസിഹയിൽ:— “എന്നും! എന്നു പറയാനാണു്. എന്ന്
അഭിലാഷങ്ങൾ ശരിസാ വാസിക്കുന്നു് എന്നതിനു് തെളിവാം
ണു് എന്ന് ചുവുന്നാവിനാശക എതിർവ്വാം പുരുഷന്റെ
കണക്കു്.”

യുഖോദാവ്:— “ഈ ഉമ്മു വാസ്തവം പറഞ്ഞതാണു്.
വിശദാള കബാളിപ്പിക്കുവാൻ ആശീ പറഞ്ഞതാണു്”

ശ്രീസിഹയിൽ:— “ശരിവാക്കര സത്യസന്ദര്ഭം വാദ
തം പുലിക്കുവാഡാണു് എന്നാണു് എന്ന് ധരിപ്പിക്കുന്നതു്.
എന്നാൻ ഇച്ചുംബനു് മനസ്സിലായതു്. അവൻ അഞ്ചിനായില്ല
വരണ്ണുന്നു്.”

യുഖോദാവ്:— “വിശദ എന്നു തന്നെ പറഞ്ഞതാലും ഒ
രി, നിങ്ങളിടേ ദാസനാണു് എന്ന് എന്നാബാതും എന്നിക്കാണു്”.

ശ്രീസിഹയിൽ:— “വിശദ ഫുജൻറ ദാസനല്ല. എന്ന്
യജമാനനാണു്. എന്നുറ യജമാനനായിത്തീരണം നിശ്ചാള

നാണു താനാഗ്രഹിക്കുന്നതു്. പരിസന അതിൽ വിരോധം ദേശം?"

യുവയോദ്ധാവു്:— “നിങ്ങളുടെ അന്തര്ഗതരഹായ മുചലാറാ സ്വന്തതിന്റെ ദുർവിൽ എന്നും ബുദ്ധി ഉദീക്ഷപ്പിരിക്കുന്നതിനാൽ നിങ്ങളുടെ യുദ്ധപൂർവ്വകരായ സംസാരങ്ങിനു് ഉമ്പിരും ഒരു പട്ടി പറയുവാൻ നാം അശക്തനായിരിക്കുന്നു.”

ശ്രീസിമയിൻ:— “നിങ്ങൾ ഈ പറയുന്നതാക്ക സത്യമാ ണൊകിൽ പരിസന താൻമായി വിശ്വാദവുണ്ടെങ്കിൽ എൻ്റെപ്പോൾ വാൻ ഏറ്റവും കുണ്ണിമുഖനാത്രത്രകാണ്ടാണു്?”

യുവയോദ്ധാവു്:— “മാരിയ പ്രതിജ്ഞയാക്കു പരിഗണിച്ചു നിങ്ങളുടെ മോദ്യത്തിനു് സഹായാനും പറയുവാൻ താൻ ബുദ്ധി ഇട്ടുണ്ടോ.”

ശ്രീസിമയിൻ:— “അതുതന്നുയാണു് താൻ പറയുന്നതു്. നിങ്ങളും പറയുന്നതാക്ക എന്നു സഹായാനപ്പുട്ടെടുവാൻവേണ്ടി മാത്രമാണോ.”

ഈതു പറയുന്ന കഴിഞ്ഞതോടെ ശ്രീസിമയിൻ തേണ്ടി തേണ്ടി കണ്ണുത്രുതമാണെ. അതിനും അടക്കിപ്പിടിക്കുവാൻ അ വാദ വളരെയാക്കു പണ്ടിപ്പുട്ടുനോക്കിയെങ്കിലും നിലാച്ച ദബ്ദം അട്ടമരവാൻ കഴിഞ്ഞതില്ല. അവും സഹായപരസിപ്പിച്ചു കൊണ്ടു് യുവയോദ്ധാവു് അംഗൈ തന്റെ മടക്കിൽ പടിച്ചി തന്ത്രി. അവളുടെ ശിരസിൽ തലോട്ടുകൂടും കവറിംഗതടങ്ങ ട്രിൽ ട്രിടി കുത്തിക്കലിച്ചിരുന്ന അനുകണ്ണങ്ങളും തടച്ചുനീക്കുകയും മെച്ചു. അതിനും ദിശാശം ഉദിച്ചു ഹോമിയതും രാജഞ്ചി ഇണ.നീതും ഒന്നും അവരും കണ്ടില്ല.

യുവയോദ്ധാവും സേനാധിപതിയും.

ശ്രീസിമയിൻറെ അന്തിരംഗത്തിൽ വളരെ കാലമായി നീ റിസീറി എറിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആ പ്രഥമാണീയെ സംബ

സ്വിച്ച് രാഖാക്കുന്നും അറിയാശായിക്കും. തന്റെ എ കുട്ടി ജീവസിമഷിനിനു തബൻറെ കുറിയിൽ ത്രട്ടിക്കാണ്ടപോലീ സാന്തപ്പനാംകളാൽ സ്ഥാപ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ശ്രമിക്കുന്നും രാജത്തി. യുവയോഖാവും മുക്കാതപ്രാത്മന കഴിഞ്ഞും മുത്തേക്ക് തന്റെ ദൈവാക്കിത്തന്നുള്ളിൽ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നും. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗാഥസക്കീത്തന്നതിനാട്ടിയിൽ സേനാധിപതി അബൃഥാബേബ ദയുടെ ഓസ്ത്താറിൽ ഒരാൾ അവിടെ എത്തി. യുവയോഖാവിനെ അറിയിച്ചു. അപ്പെടെ ത്രട്ടിക്കാണ്ട ചെല്ലുവാൻ സേനാ പീപ്പതി കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന എന്നും. എന്തോ യുദ്ധത്തിലേക്കു പറി എത്തയുടെണ്ണെ ആരാധ്യും വന്നതുകാണായിരിക്കും. തന്നെ വിളിക്കുവാൻ ആരാളം അരയ്ക്കിരിക്കുന്നതെന്നും ഉംഗിച്ചുകാണ്ടും. ഉടൻ തന്നെ യുവയോഖാവും ആ മുതനോട്ടുകൂടി പുറപ്പെട്ടു.

സാധാരണ തന്ത്തിൽ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരു ത്രംഗരത്തിൽ ഇംഗ്രേസ്റ്റന്നുയോലകാണ്ടിണാക്കിയ ഒരു പായ നിലത്തു വിരിച്ചും അതിന്റെ ഒരു ഭാഗത്തും മുസ്തിം സേനാധിപതി അബൃഥാബേബമുന്നുവെബ്ബുമുന്നു. അതിനും മോര എതിർവശത്തും മുന്നൊക്കുമുന്നു. മനുക്കുമുള്ളപ്പോലെ വസ്തുധാനം മെഡ്യ ഉപരിച്ചി തന്റെ ഉരിക്കുന്നാണായിക്കും. അവൻ എന്തു സംഭാഷണത്തിൽ ലഭിച്ചിരിക്കുന്ന അവസ്ഥരത്തിലുണ്ടും യുവയോഖാവും അവിടെ എത്തിയതും നാലും മൊണ്ടുയതും. അതുതന്നെ കണ്ണുകൂടി അബൃഥാബേബമുന്നുവെബ്ബുമുന്നു. എഴുകനുവും വരികയും യുവയോഖാവും അവിടെ കൈപിടിച്ചും ശക്കതെക്കും ത്രട്ടിക്കാണ്ടപോലീ തന്നോടെന്നും ഉപവിച്ചുനാക്കും എ, മെഡ്യശേഷം ആ അപരിച്ചിതനെ ചുണ്ടിക്കാണ്ടും പറഞ്ഞു. “ഇദ്ദേഹം രണ്ടാം വലീഡ് അമീറുൽഹാജ് മിനീനും ഉമർ ബുന്ദിവതപ്പാബി (സി) നെറു മുതനാണും. മറീന യിൽ നിന്നും വന്നിരിക്കുന്നുണ്ടും?”

ഉടൻതന്നെ യുവയോഖാവും ആ അപരിച്ചിതനെ സഹിച്ചു. എന്നിട്ടും കേത്തുംവുകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കര

അമലേ പിടിച്ച ചുണ്ണിച്ചുകൊണ്ട് മോദിച്ചു. “അഞ്ചിറിടം രെ സ്വീപിച്ചുവരാൻ കാരണമെന്താണു്? ” അദ്ദേഹം അര്ഥിച്ച് മഹപ്രിയയാണു നൽകാതെ മെഴുനും അറാലുംബിക്കുകയാൽ അ ലുഡുംബവു് തുടർന്നു. “ഇദ്ദേഹം വലീഷമയുടെ തിക്കവുത്തും കൊണ്ടുവന്നിരിക്കയാണു്” എന്ന പറഞ്ഞതിട്ട് ഒരു കുത്തട്ടുത്തു് യുവയോഖാവിനു് കൊടുത്തു. കുത്തു് യുവയോഖാവു് വാങ്ങി ധന്ദേഹം അഭുഡുംബവു് വിശക്തം തുടർന്നു. “താകളെ വിലാസമ തിരിലുകൾ” കൂടിക്കാണ്ട് ദോഷകവാനാണു് ഇദ്ദേഹം ഇവിടെ എ തിരിയിരിക്കുന്നു്.”

തന്നു മരീചിയിലേക്കു കശണിക്കുന്നഉണ്ടു് കേട്ട് എഴുകിയ നാത്രാജാശി യുവയോഖാവു് മോദിച്ചു. “വിനാതിനായ ഈ സാധുവിനു വലീഷ തിങ്കേന്നി ഓർമ്മിക്കുവാൻ കാരണമെന്താണുക്കുവാൻി?”

“ആദ്യം ശ്രൂതം സംഗേശം നായിച്ചുനേന്നുകൈക. പിന്നീടു് സംസാരിക്കാം.” അഭുഡുംബവു് താങ്കീരു് നല്ലിയതാസംഖ്യയുവയോഖാവു് ശ്രൂത കുത്തു് തുറന്നു വാശനതുടങ്ങി

“എസ്റ്റിം റണ്ടാംബാം മതപ്രവാരകനാം ഘാനാം ആയ യുവയോഖാവു് അരിയേണ്ടുണ്ടാണിലേക്കു്. ഫസ്റ്റിം സൗഖ്യാധത്തിനേൻറെ ഏഴിയ സേവകൻ ഉൾ (സി) എഴുളന്തു്:— താങ്കളുടെ ഡീരാറിനും അഞ്ചുംബുളു സംബന്ധപീഛു് ഫസ്റ്റിം സൗഖ്യാധം അംഗിണൈക്കാണു. അഞ്ചുംബുടെ റണ്ടാംബാംപ്രകിർത്തനങ്ങൾ മരീനാനിലെ ശ്രീകരിത്വാം മാരാറാലിന്നുകൊണ്ടക്കാണു. ഇവിടെയുള്ള കാഴ്ച രൂപക്രമിയും അഞ്ചുംബു റാം കണ്ടു് നനം കൂളിക്കുവാൻ അഭിവാദിക്കുവാണു്. അഞ്ചുംബുക്കു് ഇയുള്ളവൻ അപോക്ഷിക്കുവാണു്. ഏങ്ങാണേങ്ങുക്കു റാം കാണുവാൻ കാണ്ടീ അങ്ങു് ഇവിടംവാര കനം വാണ്ണേരുന്നു്.”

എന്നു, വലീഷ ഉൾ (സി) പ്രസ്തുത കുത്തു് വാഞ്ചിച്ചു തിരിന്നതിനേടു് കൂടി യുവയോഖാവാംബാം പരഞ്ഞാനും അഭാംഗ്രാമിയച്ചായിരുന്നു. നോ

ക്കുണ്ണാ എദവാത്തിപ്പൻറെ കള്ളി. ഇസ്സും കിന്നാവേണ്ടി ജീവനെന്നപോലും തുന്നാവശ്യമാണിച്ചു ആ ദേഹവാനു് സംസിദ്ധമാക്കുന്ന സ്ഥാനം മാറ്റുകയാണ്. ഏറം ഒരു ടെൻ മാത്രമായ യുവയേഖാവിപ്പെന്ന കാണാവാൻ മുസ്തിം ഭരണത്തുടക്കാധിപതിയായ വല്ലീഫക്ഷു് അഭിലാഘം ജനിച്ചിരിക്കുമ്പൊന്താണിപ്പോരം. ആവാചക പ്രവർണ്ണം (സ) അടു “റൂസഷ്റ്റരീഫു്” സംസ്ഥാനത്തു നേരാശ്വരം കൈവരഞ്ഞയാണുപ്പേരുത്തിനു്. അദ്ദേഹത്തിപ്പൻറെ ആഗ്രഹനത്തോടുകൂടി മറീനാനിവാസികൾ പുളകുംകൊള്ളുവാൻ പോകയാണു്. അദ്ദേഹത്തെ സ്പീകറിച്ചുകൊണ്ടു് മറീനയിലെ ഓബലുഡൽ സ്പുഗത്തശാനം പാടവാൻ വേന്നുപാടുകൊള്ളുകയാണു്. അവരിട്ടെന്നു റാനിതാജ്വാ തോരം യുവയേഖാവിപ്പൻറെ കമ്മകൾ പറഞ്ഞുകേണ്ടപ്പീച്ചു് റസിപ്പിക്കാൻ അഭിലഘിക്കുകയാണു്.

മുസ്തിം സുജായത്തിനു് ദേശഭക്തി ഡീരഡീരം പോരാട്ടനു ഒരു വ്യക്തിക്കു് സംസിദ്ധങ്കാബന്ന അധിക്കുമ്പും മുകളിൽ ഏററവും മുകളിൽ ഒരു സ്ഥാനമാണു്. ഏതൊരു പട്ടണത്തിവാസികളാണോ, പ്രാഥമകപ്രട സ്വിപ്പന സ്വാഗതം ചെയ്യുവാൻ സമയം ഹാത്തുടക്കാണു് അക്കാദമാസ്കൂരായി കുറേതിൽനാരു് അതേ പട്ടണാരംഭവെ ഉന്നാവലിയാണു് ഏറം ഒരു ടെൻ മാത്രമായ യുവാഭാബാവിനു് സ്വാഗതഞ്ചുവാൻ വേദാവലുകൊള്ളുന്നതെങ്കിൽ പരിനാമ ഇതിൽപ്പരം ഒരാഭാഗ്യം മരിയുള്ളു?

ആ കഥനം യുവയേഖാവിപ്പെന്ന ന്റുമ്പുചീതത്താക്കി തീരുത്തു ഏകിലും, അതിനാടക്കിൽ കൂടി തന്നെ അതിരൂരു സ്കൂളിക്കുണ്ടാണു പിഡിപ്പിക്കിരുന്ന അദ്ദേഹം കാര്ത്തം. താൻ മറീനയിലേക്കു പോകുന്ന റാത്രി അവബള്ളിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനാറിയാമെങ്കിലും അമൃദിദ്ദശാമുഖിയിൽ കല്ലുനായ ലംഗിക്കവാനുള്ള ദെയറ്റം ആ യോഖാവിനണ്ണായിരുന്നില്ല. അഞ്ചിത്തെന്ന അദ്ദേഹം അനുമുള്ളെവുദയംായി അലോചിക്കുകയും അട്ടത്ത ദിവസംതന്നെന്ന മറീനയിലേക്കു് എപ്പുട്ടുവാൻ തീർച്ച പ്പെട്ടതുകയും ചെയ്തു.

ഇതുകുമല്ലോ കഴിഞ്ഞു യുായോഡാവു് തന്റെ നൃട്ടാർ ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നും സാജ്ഞായിൽ അംഗീകാരത്തിന്റെ വരദാം പ്രതിക്രിയക്കാണുവിടെ ഇരിക്കുന്ന തായി കാണപ്പെട്ടു. വളരെ സഹം വിലപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഫലമായി വിശ്വസിക്കുന്ന നയനങ്ങൾ ചുരുന്നു കുറയിക്കുന്നു. അവളുടെ ദിവം വാട്ടിയിരുന്നു. യുായോഡാവുകുട്ട പ്രസന്നവദനായിട്ടുണ്ട് അറിടുക കുറുവന്നുണ്ട്. അതു കണ്ടു അറാം മോട്ടിച്ചു. “എന്താണു് വിശ്വഷം? ഒരുപ്പു് എം തീവ്യപ്രസന്നനായി കാണുന്നണ്ടെല്ലോ?”

യുാദാരാജാവു്:— “എന്ന സംബന്ധിച്ചിടതോളം എ എംബജനകചാരണങ്ങളു്, നിങ്ങൾക്കുള്ള” ദിവകരമായേക്കമോ എന്നു് എന്ന് ഭയപ്പെട്ടുന്നു.”

ശ്രീസിഹമയിൻ:— “അതെങ്കിനേയും ഇരിക്കുട്ട; ഏറാംബാം വിശ്വഷമെന്നു് പറഞ്ഞാലും.”

യുായോഡാവു്:— “വലീറയിൽ റാംഗു് കണ്ണം കിട്ടിയു റിക്കനു. ഏറാംഗു യുദ്ധപാഠവേദത്ത സംബന്ധിച്ചു് മറീകാ നിവാസികൾ അഭിഭ്രതിരിക്കുന്നതിനാൽ അവരും എന്ന കാണാംനും അതുകൂടുതും കിട്ടിയുണ്ടെന്നു് ഏറാം; അതുകൊണ്ടു് എന്ന് ഉടൻതന്നു മറീകയിൽക്കു് എപ്പുംനാശനാഥാജാം റാം വാഴത്തു്.”

ശ്രീസിഹമയിൻ:— “ഈ വിവരം കേട്ടിട്ടു് ഏനിക്കു് ദിവു ശാക്ഷിത്തെങ്കിനും? ഏറെറു പ്രംബന്നപ്പിയൻ ലോക നൃത്തിന്റെയും, വിശ്വിഷ്യ മറീകാനിവാസികളുടെയും നേരുമാനുംഭാജാംകുടുംബു് പാതുളിക്കുന്നവകിൽ എന്ന് അതിൽ സംഭവാഫിക്കയെല്ലാം വേണ്ടതു്.”

യുാദാരാജാവു്:— “സംഭവാഫിക്കാണാണു ശാക്ഷിത്തെന്നും എന്ന മറീകയിൽക്കു് പോകാമെനും എന്നും യാധിക്കായിരാതിരിക്കും സമക്രിയയിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു് പോകാതെ അമേലിപ്പേണ്ടു. ഏ നീറു യാതു നിശ്ചലു ദിവിപ്പിക്കാണാണുിടയുള്ളതു്.”

ഇസിമയിൻ: “നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ആയിരക്കണക്കായ യാതനകൾ അനുഭവിച്ചുകഴിഞ്ഞു താൻ. ഒരു സംഗതി സമ്മതി ശ്രദ്ധാബന്ധിൽ ഈ ദുഃഖഭാരവുംപൂട്ടി തലയിൽ കയറ്റവാൻ താൻ സന്നദ്ധയാണോ?”

യുവയോദ്ധാവ്: “എന്നാണോ സംഗതി.”

ഇസിമയിൻ: “വിശ്വഷിച്ചപ്പാണമല്ല. നിങ്ങൾ എ നൈ പാണിഗ്രഹണം മെയ്യവാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ എപ്പോഴാണോ” എന്ന തുറന്ന പറയുക. അതിനു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഏതെങ്കിലും ഒരു കാംസ്ത്വം എന്നർ ഭാരതീക ജീവിതത്തിനു പൂണ്ടുവിരാമമേക്കവാനെല്ലു സമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുംണ്ടോ?”

യുവാധ്യാവ്: “ദേവതരു കാര്ത്തി ആ വക ദുഷ്ടിച്ച ചിന്തകൾ മനസ്സിൽ നിന്നു അകറവിക്കുള്ളിട്ടുണ്ടാം.”

ഇസിമയിൻ: “ലോകസാധ്യാജനമായ എന്നർ ഈ തുറ ഗഹാ പാശയപ്പെട്ടതു കണ്ണാബനകിൽ കാരിയല്ലാതെ മരൊന്നാണോ എന്നിക്കാലംബന്ധായിട്ടില്ല. അതായതു എന്നർ ജീവിതം താകരംക്കവേണ്ടി നീക്കിവച്ചു കഴിഞ്ഞു സ്ഥിരിക്കു എന്നർ മരണവും താകരംക്കവേണ്ടിയായിരിക്കേണ്ടതു അവയും ആവയുമാണോ. പിണ്ണ ശാരൂപ്യിനു എന്ന കനാബന്നേന വിശ്രസിക്കുന്ന വ്യക്തിയാണോ അങ്ങു എക്കിൽ അവിടെ എത്തു ദേവസുന്നിയായിൽ താൻ ഉണ്ടത്തിക്കൊണ്ടാണോ. മതവും, ലോകവും അനവദിക്കുന്ന താന്തിൽ വിശ്വാദബന്ധത്തിൽ എൽപ്പുചെടുവാൻ താൻ ഈ ദ്രോഗത്താട്ടപേക്കിക്കുണ്ടോയി എക്കിലും ഇദ്ദേഹം അതിനു വഴി പ്പുടാതിക്കുന്നതിനാലാണോ താനീവിധം പാചപക്കിലമായ ആത്മവാദൂക്ക്. നിർബന്ധിതയാണതെന്നും.”

ഡാക്ടരാഡ്വാന്: “നിങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം ഇതാണെന്നു കേട്ട പ്രോഫസന്ന താൻ എന്തിപ്പോകുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഈ ഫ്രഞ്ചി

എന്നേങ്കിലും തുടർച്ചയിൽനിന്ന് വായിൽ ചാടിക്കുന്നതാകയാൽ അംഗമിരൈയുള്ള നീചവിചാരണളിൽ റിനോ് പിന്നാണുമന്നാണു് എന്നിൽ വിനിതമായ അദ്യത്മന്.”

ശ്രീസിഹയിൻ:— “നീം നീം ശാരൂപ്യത്തിൽത്തന്നെ അടിയറിച്ചു നീലിട്ടുകയാണുകുംഖിൽ ഞാൻ ഇം കംാരി കുത്തിയിരിക്കി മരണപ്പെട്ടുകൊന്നു കാര്യം തീർച്ച. അതിനുള്ളിട്ടാണീ കംാരി (എ) നാ പരഞ്ഞുകൊണ്ടു് അവളുടെ അധികാരിയിൽനിന്നു് കാരാരി എടുത്തു കാണിച്ചുകൊണ്ടു് തുടന്നു്) ഇപ്പോൾ ഞാൻ എന്നിൽ അനുഗ്രഹിക്കുമാ നാതിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നുാം. അതായതു് നീം ഒരു കിട്ടാതു പക്ഷിം കാരിയാണു് എന്നിക്കാലംബമെന്നു്.”

യുവന്നേഖാഭാവം:— (അവളുടെ ഭാവംകണ്ടു് കിട്ടകിട്ടാ വിറിച്ചു കൊണ്ടുപുത്തിച്ചു) “പ്രസ്തുത അനുഗ്രഹിക്കുമാനത്തിൽ റിനോ് പിന്നാ രക്ഷാ കാരാരി ഉച്ചേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുമെന്നു്.”

ശ്രീസിഹയിൻ:— “നീം അഭിപ്രായം തുറന്ന പറയു നൗവരെ ഞാനിതിനെ കൈവിട്ടുകയില്ലേ.”

യുവന്നേഖാഭാവം:— “ഞാൻ മദ്ദനയിൽ റിനോ് പന്നാലു ടന്നെ വാദ്യത്താച്ചയ്യുടെകൊള്ളും. അതുവരെ എന്നിക്കവയാണി തരണം.”

ശ്രീസിഹയിൻ:— “അതുവരെ ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നതാണു കുംഖിൽ നീം ശാരൂപ്യത്തിൽനിന്ന് സ്ഥിതി എന്നാണുന്നുാം അറി യുവാൻ കഴിയുമായിരുന്നുാം.”

[രണ്ടാംഭാഗം സമാപ്തം.]

വിശ്വാനപ്പേരും, രസകരവും,

കമയുടെ അവസാന ഭാഗവുമടങ്ങിയ

★ മൂന്നാം ഭാഗം ★

സോക്കക്.

★ സ്വപനം പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ. ★

	ക	ന
ബദൽ വിജയം (യുല്ലചരിത്രം—കെ. ബി.)	1	0
സപർഗ്ഗലോകവരൻ (കൈ ചരിത്രകമ)	0	4
ഹരുത്ത് വാലിദ് (ജീവചരിത്രം)	0	6
ഹരുത്ത് ബിലാൽ (ജീവചരിത്രം)	0	4
മെശലിറ്റനബിജ്ഞി (ജീവചരിത്രം—കെ. ബി.)	0	3
ഉഹദ് പരാജയം (യുല്ലചരിത്രം—കെ. ബി.)	1	0
ധീരവനിൽ അമേവാ ഷാംവിജയം		
(ചരിത്രാവ്യാധിക ദുന്നാശം തുടി)	5	0
വിത്രുല്ലനബിയുടെ രണ്ട് പരിത്വയുഹാർ (ചരിത്രം)	0	8
ഇസ്വാം ചരിത്രകമകരം (കെ. ബി. അബ്ദുഖുസ്കർ)	1	0
പ്രവാഹകല്ലേവും 4 വലീപമായം (വിചുലമായ ചരിത്രം)	3	8
മോയിൻകുട്ടിവൈദ്യർ (ജീവചരിത്രം)	0	8
കർബലാരായിലെ ഒക്തക്കളം (ഭരാനാൻകുട്ടി)	2	0
ഹരുത്ത് അബ്ദുഖുസ്കർ (റ) (എ. കെ. വാരീ.)	0	4
ഹരുത്ത് ഉഹർ (റ)	,,	0
ഹരുത്ത് ഉസ്താൻ (റ)	,,	0
ഹരുത്ത് അലീ (റ)	;;	0
ഇസ്വാം നമസ്താര ക്രമങ്ങൾ (മരിത്തുക്കളാം അറബിക്കൂലത്തോ		
ടംഫട്ടി പരിപ്പുരിച്ച 7-ാംപരിപ്പു്—കെ. ബി. അബ്ദുഖുസ്കർ)	0	10
ഇസ്വാം ഓവത്രുഡാന്റും (ഉർദ്ദൂനിസ)	0	12
ഇസ്വാമിലെ സംഖ്യയെ റിക്വിഷൻ റൂപം (സു: നുർപ്പരിഭാഷ)	1	0
സുന്നത്രുനാഥസ്സാരങ്ങൾ (അറബിക്കൂലത്തോട)	0	5
രംഗമീ ഇലാചിൻറ ഉപദേശങ്ങൾ.	0	5
ഇസ്വാമിക പരിപ്പുരാം (ടി. എസ്. ജെ. B. A.)	0	12
സുരത്തു് രാസീൻ (പരിഭാഷ)	0	10
ചെങ്കോട്ടയിലെ റാഹ്രാം (ഡി: നോവൽ)	0	6
കണ്ണകരം (അനജൻ M. A.) നോവൽ	0	6
അച്ചുവില്ലാത്ത മകൻ (ഇട്ടുറ) നോവൽ	0	10
കൈ ചുംബനത്തിൻറ കമ (അനജൻ M. A.) നോവൽ	0	8
അപ്പണാതവരൻ (കെ. ബി. അബ്ദുഖുസ്കർ) നോവൽ	0	8
നീലഘലയിലെ കൊല (അനജൻ M. A.) ഡി: നോവൽ,	0	6
രജനിയുടെ രഹസ്യം (ഡി: നോവൽ)	1	2
കമയില്ലാത്ത കാഴകുഹാർ (M. I. A.)	0	5
ഭാവിനീൻറ മകരം (അലീകുട്ടി)	1	4

தலதிரித்த காஷகன் (மொப்ஸாஸ்*)	1	0
மாணிக்டீர் (பி. அ. காரையன்புரீஸ்)	0	12
கதீஜகந்தி (அ. சென்ட். கிளியேரி.)	மாப்பிள்புக்கரி	0 4
நெடவீட்டுக்கரி (மெஹர்)	,	0 4
மளைக்லூ மலதகரி (க. அன்வு.)	,	0 4
தெவைபின்றி பிரிட (மெஹர்)	,	0 1
விழுதுகளை (இழுஷ்டாக்)	,	0 5
வெவைத்தின்றி மாண்புக் (அன்வு)	,	0 8
அமூலிக்கந்தி (மெஹர்)	,	0 8
ஐமீல (ஷ்டார்) மூன்னாகம் தூடி	,	1 1
அவையைக் கடுவாதி (மெஹர்)	,	0 6
மூலீம் மோத்து [பி. கெ.]	நாடகம்	0 1 1/2
அங்கூஸங்காவா [ஸ்ரோவால்க்]	,	0 6
வாடக்கொக்கி [பி. டி. என்.]	,	0 1 1/2
ஹாட்டப்புச் [டி. கெ. முறைக்கு]	மெருக்கம்கரி	0 1 1/2
அங்கூ மேற்கம்கரி [ஈலிக்கந்தி]	,	0 1 1/2
காட்டுமோலி [கெ. யு. அன்வுக்கல்வாஞ்]	,	0 1 1/2
யேறுவேவாங் அங்கார ஹிக்கா.	,	0 1 1/2
ஸ்ரூபிக் சுரிதுகம்கரி [பி. கெ. வாரி]	,	1 1/2
கரவூத்து கெகலேஷன் [கெ. வி. மேகோங்]	கவிதகரி	0
வாட்காலி [ராஜங்]	,	0 1/2
ஸ்ரூபியன்றி [ஸ்ரோவிக்கந்தி]	,	0 1/2
ஐவிதிராவைஸ் [ஹக்கொல்]	,	0 1/2
கம்மூளைச்சுவு நிரீஶப்ரவாதவு.	,	0
நவீவாகந்தை [அவைக்கூலத்தோட]	,	0 1 1/2
கபட்காடகம் [பி. அ. அ.]	2	0
ஏத்து விஶபுகம்கரி [ஈங்கன் பி. ஏ.]	0 1 1/2	0
பேரவீஜயங் அநாவா வங்கவீதிஸ் [பி. கெ. வாரி]	4	0
வேறுநிலைக் கந்திக்கரி [ஹக்காரி]	0	10
பி. ரீதித்திப்புக்கரி [ஈலிக்கந்தி]	0	8
தாந்திம்ஹாங் அடவா மேற்காவு	0	8

அவைக்கூலப்பேடக:—

அமூலிக்காபுக்கா ஸ்தாபன,

பூநாமாக்கி, அல்லுார், கேரள முழுரை.

